

Euroopan unionin virallinen lehti

C 162

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

10. toukokuuta 2019

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2017–2018

Istunto 12. maaliskuuta 2018

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 377, 18.10.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

ISTUNTOKAUSI 2018–2019

Istunnot 13.–15. maaliskuuta 2018

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 377, 18.10.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

2019/C 162/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 eurooppalaisesta strategiasta vuorovaikutteisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten (2017/2067(INI)).....	2
2019/C 162/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 sukupuolten tasa-arvosta EU:n kauppasopimuksissa (2017/2015(INI))	9

FI

2019/C 162/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 EU:n vähemmän kehittyneistä alueista (2017/2208(INI)).....	24
2019/C 162/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 EU:n alueiden ja kaupunkien roolista Pariisin ilmastopimuksen (COP 21) täytäntöönpanossa (2017/2006(INI)).....	31
Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018		
2019/C 162/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista (2018/2573(RSP))	40
2019/C 162/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä: vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan parlamentin kannan valmistelu (2017/2052(INI)) .	51
2019/C 162/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistamisesta (2017/2053(INI))	71
2019/C 162/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvitys 2018 (2017/2226(INI))	80
2019/C 162/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuisen kasvuselvityksen 2018 työllisyys- ja sosiaalinelämäkohdat (2017/2260(INI))	87
Torstai 15. maaliskuuta 2018		
2019/C 162/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 Malediivien tilanteesta (2018/2630(RSP)).....	102
2019/C 162/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ihmisoikeuksien puolustajien pidätyksistä Sudanissa ja etenkin Saharov-palkinnon saaneen Salih Mahmoud Osmanin tapauksesta (2018/2631(RSP)).....	107
2019/C 162/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 armomurhasta Ugandassa (2018/2632(RSP))	112
2019/C 162/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön 15. maaliskuuta 2018, esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen irtisanomisesta (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE) – 2017/2266(INI)).....	116
2019/C 162/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 Syyrian tilanteesta (2018/2626(RSP))	119
2019/C 162/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 Yhdysvaltojen hyökkäyksestä EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea kohtaan (Espanjan oliivit) (2018/2566(RSP))	125

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

2019/C 162/16	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudutkimusrahosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä tehdyn neuvoston päätöksen 2003/76/EY muuttamisesta (14532/2017 – C8-0444/2017 – 2017/0213(APP))	127
2019/C 162/17	Résolution législative du Parlement européen du 13 mars 2018 sur le projet de décision du Conseil relative à la conclusion, au nom de l'Union européenne, de l'accord de coopération et d'assistance administrative mutuelle en matière douanière entre l'Union européenne et la Nouvelle-Zélande (07712/2016 – C8-0237/2017 – 2016/0006(NLE))	128
2019/C 162/18	P8_TA(2018)0064 Rajatylittävät pakettipalvelut ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajatylittävistä pakettipalveluista (COM(2016)0285 – C8-0195/2016 – 2016/0149(COD)) P8_TC1-COD(2016)0149 Position du Parlement européen arrêtée en première lecture le 13 mars 2018 en vue de l'adoption du règlement (UE) 2018/... du Parlement européen et du Conseil relatif aux services de livraison transfrontière de colis	129
2019/C 162/19	P8_TA(2018)0065 Tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyys ja jatkokoulutus sekä ajokortit ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta annetun direktiivin 2003/59/EY ja ajokorteista annetun direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta (COM(2017)0047 – C8-0025/2017 – 2017/0015(COD)) P8_TC1-COD(2017)0015 Euroopan parlamentinkanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/... antamiseksi maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta annetun direktiivin 2003/59/EY ja ajokorteista annetun direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta	130

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

2019/C 162/20	P8_TA(2018)0070 Rautatieliikenteen tilastot ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rautatieliikenteen tilastoista (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2017)0353 – C8-0223/2017 – 2017/0146(COD)) P8_TC1-COD(2017)0146 Euroopan parlamentinkanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14.maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvostonasetuksen (EU) 2018/... antamiseksi rautatieliikenteen tilastoista(uudelleenlaadittu teksti).....	132
2019/C 162/21	Euroopan parlamentin päätös 14. maaliskuuta 2018 neuvoston suosituksesta Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajan nimittämisestä (N8-0053/2018 – C8-0040/2018 – 2018/0804(NLE))	134
2019/C 162/22	P8_TA(2018)0072 Toimenpiteet Newcastle'n taudin torjumiseksi ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön toimenpiteistä Newcastle'n taudin torjumiseksi annetun neuvoston direktiivin 92/66/ETY muuttamisesta (COM(2017)0742 – C8-0431/2017 – 2017/0329(COD)) P8_TC1-COD(2017)0329 Euroopan parlamentinkanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14.maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin(EU) 2018/... antamiseksi yhteisön toimenpiteistä Newcastle'n taudintorjumiseksi annetun neuvoston direktiivin 92/66/ETYmuuttamisesta.....	135
2019/C 162/23	P8_TA(2018)0073 Makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntäminen Georgialle ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle (COM(2017)0559 – C8-0335/2017 – 2017/0242(COD)) P8_TC1-COD(2017)0242 Euroopan parlamentinkanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14.maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2018/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavunmyöntämisestä Georgialle..	137
2019/C 162/24	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotosta (Saksan hakemus – EGF/2017/008 DE/Goodyear) (COM(2018)0061 – C8-0031/2018 – 2018/2025(BUD))	139

Torstai 15. maaliskuuta 2018

2019/C 162/25	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen irtisanomisesta (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE)).....	142
2019/C 162/26	P8_TA(2018)0084 Europass: taitojen ja tutkintojen alan puitteet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisistä puitteista parempien palvelujen tarjoamiseksi taitojen ja tutkintojen alalla (Europass) ja päätöksen N:o 2241/2004/EY kumoamiseksi (COM(2016)0625 – C8-0404/2016 – 2016/0304(COD)) P8_TC1-COD(2016)0304 Euroopan parlamentinkanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2018/... antamiseksi yhteisistä puitteista parempien palvelujentarjoamiseksi taitojen ja tutkintojen alalla (Europass) ja päätöksen N:o 2241/2004/EY kumoamisesta	143
2019/C 162/27	P8_TA(2018)0085 Luova Eurooppa -ohjelma (2014–2020) ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1295/2013 muuttamisesta (COM(2017)0385 – C8-0236/2017 – 2017/0163(COD)) P8_TC1-COD(2017)0163 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1295/2013 muuttamisesta	145
2019/C 162/28	Euroopan parlamentin tarkistukset 15. maaliskuuta 2018 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta (COM(2017)0735 – C8-0421/2017 – 2017/0328(COD)) ¹¹	147
2019/C 162/29	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta (CCCTB) (COM(2016)0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS))....	151
2019/C 162/30	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhteisöveropohjasta (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS)).....	181
2019/C 162/31	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 vuoden 2019 talousarvion valmistelua koskevista yleisistä suuntaviivoista, pääluokka III – Komissio (2017/2286(BUD)).....	216

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai ylivivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2017–2018

Istunto 12. maaliskuuta 2018

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 377, 18.10.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

ISTUNTOKAUSI 2018–2019

Istunnot 13.–15. maaliskuuta 2018

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 377, 18.10.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2018)0063

Eurooppalainen strategia vuorovaikuttisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 eurooppalaisesta strategiasta vuorovaikuttisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten (2017/2067(INI))

(2019/C 162/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen strategia vuorovaikuttisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten – ensimmäinen virstanpylväs matkalla kohti vuorovaikuttisia, verkkoon liitettyä ja automatisoitua liikumista”(COM(2016)0766),
- ottaa huomioon tieliikenteen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/40/EU ⁽¹⁾ ja delegoitujen säädösten antamista koskevan määräjän pidentämisen,
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2017 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon vuorovaikuttisista älykkäistä liikennejärjestelmistä (CDR 2552/2017),
- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2017 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Eurooppalainen strategia vuorovaikuttisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten – ensimmäinen virstanpylväs matkalla kohti vuorovaikuttisia, verkkoon liitettyä ja automatisoitua liikumista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuorovaikuttisten älykkäiden liikennejärjestelmien (C-ITS) käyttöönottoa käsittelevän ryhmän selvitykset erityisesti näiden liikennejärjestelmien varmenne- ja turvallisuuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman ihmishenkien säästämistä EU:ssa autojen turvallisuutta parantamalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2016 annetun Amsterdamin julistuksen verkottuneita ja automatisoituja ajoneuvoja koskevasta yhteistyöstä,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman internetyhteyksistä kasvun, kilpailukyvyyn ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi: eurooppalainen gigabittiyhteiskunta ja 5G ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0036/2018),

⁽¹⁾ EUVL L 207, 6.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 288, 31.8.2017, s. 85.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0423.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0234.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- A. ottaa huomioon, että eurooppalainen strategia vuorovaikutteisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten (jäljempänä "strategia") liittyy läheisesti komission poliittisiin painopisteisiin, etenkin työllisyyttä, kasvua ja investointeja edistävään sisämarkkinaohjelmaan, yhtenäisen Euroopan liikennealueen luomiseen, digitaalisiin sisämarkkinoihin, ilmaston suojelemaan ja energiaunionistrategiaan;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden viranomaisten ja elinkeinoelämän on pyrittävä tekemään liikenteestä entistä turvallisempaa, puhtaampaa, tehokkaampaa, kestävämpää, multimodaalisempaa ja esteettömämpää kaikille tienkäyttäjille, myös kaikkein suojattomimmille tienkäyttäjille ja liikuntarajoitteisille henkilöille;
- C. ottaa huomioon, että EU:ssa viimeisten kymmenen vuoden ajan vallinnut myönteinen kehityssuunta liikenneturvallisuuksessa on alkanut taittua, että 92 prosenttia tieliikenneonnettomuuksista johtuu inhimillisestä virheestä ja että C-ITS-tekniikoiden käytöllä on merkitystä tiettyjen kuljettajien avustavien järjestelmien tehokkaan toiminnan kannalta; ottaa huomioon, että edelleenkin valtaosa kaupunkitilasta on tieliikenteen käytössä ja valtaosa onnettomuuksista ja liikenteen melu-, kasvihuonekaasu- ja ilmansaastepäästöistä aiheutuu tieliikenteestä;
- D. ottaa huomioon, että C-ITS-järjestelmän avulla tienkäyttäjät ja liikenteen hallinnasta vastaavat voivat jakaa ja käyttää tietoja ja sovittaa toimintansa yhteen entistä tehokkaammin;
- E. ottaa huomioon, että C-ITS-järjestelmien kyberturvallisuus on keskeinen tekijä täytäntöönpanossa, että hajanaiset turvallisuusratkaisut vaarantaisivat yhteentoimivuuden sekä loppukäyttäjien turvallisuuden ja että siksi tarvitaan selkeästi EU-tason toimintaa;
- F. toteaa, että algoritmeja koskeva vastuuvollisuus ja avoimuus tarkoittaa sellaisten teknisten ja operatiivisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa, joilla varmistetaan avoimuus ja syrjimättömyys automatisoidussa päätöksenteossa sekä yksilöiden käyttäytymisen todennäköisyyksien laskennassa; katsoo, että avoimuuden olisi tarjottava ihmisille merkityksellistä tietoa sovelletusta logiikasta sekä prosessin merkityksestä ja sen seurauksista; katsoo, että siihen olisi sisällyttävä tietoa analyysikoulutukseen käytetystä datasta ja että ihmisten olisi sen avulla voitava ymmärtää ja valvoa heihin vaikuttavia päätöksiä;
- G. katsoo, että EU:n olisi edistettävä ja kehitettävä edelleen digitaalitekniikoita, jotta inhimilliset virheet ja muunlainen tehottoisuus vähenevät ja saadaan myös vähennettyä kustannuksia ja optimoitua infrastruktuurin käyttöä vähentämällä liikenteen ruuhkautumista, mikä puolestaan vähentää hiilidioksidipäästöjä;
- H. katsoo, että tällainen vuorovaikutteisuus – joka on mahdollista digitaalisten ja mobiiliyhteyksien ansiosta – parantaa merkittävästi liikenneturvallisuuksia sekä liikenteen tehokkuutta, kestävyttä ja multimodaalisuutta; toteaa, että se synnyttää samanaikaisesti valtavia taloudellisia mahdollisuuksia ja vähentää tieliikenneonnettomuuksia ja energiankulutusta; ottaa huomioon, että C-ITS-järjestelmät ovat olennainen osa autonomisten ajoneuvojen ja ajojärjestelmien kehittämistä;
- I. ottaa huomioon, että verkottunut ja automatisoitu ajaminen edustaa merkittävää digitaalista kehitystä alalla ja että kaikkien alalla käytössä olevien uusien tekniikoiden, kuten Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien, Galileon ja EGNOSin, välinen koordinaatio on nyt saavuttanut korkeatasoiset tekniset valmiudet;
- J. ottaa huomioon, että EU:n on noudatettava Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklaa, jotka koskevat oikeutta yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaa;
- K. ottaa huomioon, että useat maat eri puolilla maailmaa (esimerkiksi Yhdysvallat, Australia, Japani, Etelä-Korea ja Kiina) ovat siirtymässä nopeasti uusien digitaalitekniikoiden käyttöönottoon ja että C-ITS-ajoneuvoja ja -palveluja on jo saatavilla markkinoilla;

Yleiset puitteet

1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon eurooppalaisesta strategiasta vuorovaikutteisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten ja tiiviiseen työhön, jota komissio on tehnyt sekä julkisen että yksityisen sektorin asiantuntijoiden kanssa ja joka on toiminut kyseisen tiedonannon pohjana; antaa tukensa tuloksille ja vaatii sen vuoksi ottamaan viipymättä käyttöön yhteentoimivat C-ITS-palvelut koko Euroopassa;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

2. korostaa, että vuorovaikutteisten älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton tukemiseen tarvitaan selkeää oikeudellista kehystä, ja pitää myönteisenä tulevaa ITS-direktiivin (2010/40/EU) nojalla annettavaa delegoitua säädöstä, jolla varmistetaan palvelujen jatkuvuus, huolehditaan yhteentoimivuudesta ja tuetaan yhteensopivuutta aiempien järjestelmien kanssa;
3. panee merkille C-ITS:n potentiaalın polttoainetehokkuuden parantamisessa, henkilöliikenteen kustannusten alentamisessa ja liikenteen kielteisten ympäristövaikutusten vähentämisessä;
4. korostaa digitaalitekniikoiden ja niihin liittyvien liiketoimintamallien tarjoamia mahdollisuuksia tieliikenteessä ja toteaa, että strategia on tärkeä etappi C-ITS:n ja viime kädessä täysin verkottuneen ja automatisoidun liikkumisen kehittämisessä; panee merkille, että vuorovaikutteiset, verkottuneet ja automatisoidut ajoneuvot voivat parantaa Euroopan teollisuuden kilpailukykyä, sujuvoittaa liikennettä ja lisätä sen turvallisuutta, vähentää ruuhkautumista, energiankulutusta ja päästöjä sekä parantaa eri liikennemuotojen yhteenliitettävyyttä; toteaa, että tätä varten on vahvistettava infrastruktuurivaatimukset, joilla varmistetaan, että nämä järjestelmät voivat toimia turvallisesti ja tehokkaasti;
5. toteaa, että unionin teollisuudenalojen olisi hyödynnettävä maailmanlaajuisia etulyöntiasemaansa C-ITS-tekniikan kehittämisessä ja soveltamisessa; korostaa, että on tarpeen laatia kiireellisesti kunnianhimoinen EU:n strategia, jolla koordinoidaan kansallisia ja alueellisia toimia, ehkäistään hajanaisuutta, vauhditetaan sellaisen C-ITS-tekniikan käyttöönottoa, jolla on toteen näytettyjä turvallisuusshyötyjä, ja maksimoidaan eri alojen, kuten liikenne-, energia- ja televiestintäalan, välinen yhteistyö; kehottaa komissiota esittämään erityisen aikataulun sekä selkeät tavoitteet asioista, jotka EU:n on saavutettava vuosina 2019–2029, asettamaan etusijalle sellaisten C-ITS-palvelujen käyttöönoton vuoteen 2019 mennessä, joilla on suurin turvallisuuspotentiaali C-ITS-ryhmän toisen vaiheen raportissa laaditun palveluluettelon mukaisesti, ja varmistamaan, että nämä palvelut ovat saatavilla kaikissa uusissa ajoneuvoissa koko Euroopassa;
6. korostaa, että on tarpeen ottaa käyttöön yhtenäinen sosiaalisten ja ympäristöä ja turvallisuutta koskevien sääntöjen kehys, jotta työntekijöiden ja kuluttajien oikeudet voidaan panna täytäntöön ja jotta voidaan taata reilu kilpailu alalla;
7. panee tyytyväisenä merkille C-ITS-ryhmän toisen vaiheen tulokset ja korostaa tulosten merkitystä ⁽⁹⁾;
8. korostaa, että vaikka tiedonanto on tärkeä etappi laadittaessa vuorovaikutteisia, verkottuneita ja automatisoituja ajoneuvoja koskevaa EU:n strategiaa, C-ITS-järjestelmien ja näiden eri käsitteiden välillä ei saisi olla epäselvyyttä;
9. kannustaa varmistamaan, että verkottuneiden ja automatisoitujen ajoneuvojen sekä C-ITS:n kehittämisessä ja käyttöönotossa noudatetaan täysimääräisesti siirtymistä vähähiiliseen liikennejärjestelmään sekä tieliikenneturvallisuuteen liittyvää nollatoleranssia koskevia tavoitteita ja tuetaan niitä;
10. muistuttaa, että C-ITS:t ovat järjestelmiä, joiden avulla eri ITS-asetat (ajoneuvot, tienvarsilaitteet, liikenteenohjauskeskukset ja mukana kulkevat laitteet) voivat viestiä ja jakaa tietoja käyttämällä vakiomuotoista viestintäarkkitehtuuria, ja että yksittäisten järjestelmien yhteentoimivuus on sen vuoksi välttämätöntä;
11. muistuttaa, että verkottuneet ajoneuvot ovat ajoneuvoja, jotka käyttävät C-ITS-tekniikoita, joiden avulla kaikki maantieajoneuvot voivat olla yhteydessä toisiin ajoneuvoihin, liikennevaloihin, pysyvään ja horisontaaliseen tienvarsi-infrastruktuuriin – jota olisi vahvistettava ja mukautettava mutta jonka avulla voidaan myös tarjota innovatiivisia matkalatausjärjestelmiä ja olla turvallisesti yhteydessä ajoneuvoihin – sekä muihin tienkäyttäjiin; muistuttaa, että 92 prosenttia tieliikenneonnettomuuksista johtuu inhimillisestä virheestä ja että C-ITS-tekniikoiden käytöllä on merkitystä tiettyjen kuljettajaa avustavien järjestelmien tehokkaan toiminnan kannalta;
12. muistuttaa, että automatisoidut ajoneuvot ovat ajoneuvoja, jotka pystyvät ohjaamaan ja hallitsemaan itseään itsenäisesti todellisissa liikennetilanteissa ja joissa yksi tai useampi ensisijainen ajonhallintalaitte (ohjaus, kiihdytys, jarrutus) on yhtäjaksoisesti automatisoitu pidemmän aikaa;

⁽⁹⁾ C-ITS-ryhmän toisen vaiheen loppuraportti: <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/2017-09-c-its-platform-final-report.pdf>

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

13. korostaa, että siirtymävaiheessa, kun käytössä on yhtä aikaa verkottuneita ja automatisoituja ajoneuvoja sekä perinteisiä verkottumattomia ajoneuvoja, on otettava mukaan turvajärjestelmiä, jotta liikenneturvallisuus ei vaarannu; huomauttaa, että tiettyjä kuljettajaa avustavia järjestelmiä olisi kehitettävä edelleen ja että niiden asentamisen olisi oltava pakollista;

14. kehottaa komissiota pohtimaan, kuinka vuorovaikutteisten, verkottuneiden ja automatisoitujen ajoneuvojen ja verkottumattomien ajoneuvojen ja kuljettajien rinnakkaiseloä koskeva ongelma voidaan ratkaista, kun otetaan huomioon, että on varauduttava siihen, että järjestelmän ulkopuolisten ajoneuvojen määrä pysyy pitkään suurena ajoneuvokannan vanhuuden ja verkon ulkopuolella edelleen toimivien henkilöiden osuuden vuoksi;

15. pitää valitettavana, että puoleltoista päivän ja sen jälkeen käyttöön otettavista suositelluista palveluista ei ole selkeää aikataulua ja että C-ITS-palvelujen ja potentiaalisten palvelunlaajennusten käyttöönottoa koskevista aloitteista ei ole kattavaa vaikutustenarviointia ja täsmällisiä tietoja;

16. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle C-ITS-palvelut, joihin liittyy suurin turvallisuuspotentialia, sekä tarvittavien määritelmien ja vaatimusten laatimisen ja päivittämään viipymättä ajoneuvoihin asennettavien tieto- ja viestintäjärjestelmien käyttöliittymiä koskevat eurooppalaiset periaatteet, koska ihmiskuljettajan ja koneen välinen vuorovaikutus on tärkeää⁽⁶⁾;

17. muistuttaa, että verkottuneilla ja automatisoiduilla ajoneuvoilla, C-ITS:llä ja uusilla tekniikoilla on keskeinen rooli ilmastotavoitteiden saavuttamisessa ja että on varmistettava, että niiden kehittämisessä ja käyttöönotossa noudatetaan täysimääräisesti liikennejärjestelmän vähähiilisyuden tavoitetta ja tuetaan sitä; suhtautuu myönteisesti C-ITS:n käyttöön keinona parantaa liikenteen tehokkuutta, vähentää polttoaineenkulutusta ja tieliikenteen ympäristövaikutusta (esimerkiksi hiilidioksidipäästöjen osalta) ja optimoida kaupunki-infrastruktuurin käyttöä;

18. korostaa automatisoidun ajamisen ja saattueajon (erilaisten ajoneuvojen ryhmittäminen) kaltaisten innovatiivisten teknologioiden potentiaalia maanteiden tavaraliikenteessä, koska niissä on mahdollista hyödyntää paremmin imussa ajamisen etuja, mikä vähentää polttoaineenkulutusta ja päästöjä; kehottaa tukemaan edelleen kyseisen alan tutkimusta ja kehittämistä, erityisesti tarvittavaan digitaaliseen infrastruktuuriin liittyvää tutkimusta ja kehittämistä;

19. korostaa, että tienkäyttäjille on tarjottava enemmän vaihtoehtoja, käyttäjäystävällisempiä, edullisempia ja räätälöidympiä tuotteita sekä enemmän tietoa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota helpottamaan sellaisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa, joilla pyritään muun muassa varmistamaan taloudellinen tehokkuus; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita liittymään C-Roads-alustaan, koska sen on määrä olla merkittävässä asemassa koordinoitaessa strategian täytäntöönpanoa, edellyttäen, että siinä noudatetaan teknologianeutraaliutta, jota tarvitaan innovoinnin edistämiseksi; korostaa tarvetta varmistaa, että kehittyneet digitaaliset välineet otetaan käyttöön laajasti ja koordinoitusti jäsenvaltioissa, myös julkisen liikenteen alalla; kehottaa autonvalmistajia aloittamaan C-ITS:n käyttöönoton strategian täytäntöönpanemiseksi;

20. kehottaa komissiota laatimaan nykyisiä tilastoja täydentäviä tilastoja, jotta voidaan arvioida paremmin digitalisaation edistymistä tieliikennealan eri osa-alueilla; tähdentää, että on tärkeää lisätä investointeja anturijärjestelmien tutkimukseen, ja korostaa, että C-ITS-järjestelmää kehitettäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota kaupunkiajoon, joka on hyvin erilaista kuin ajo kaupungin ulkopuolella; toteaa, että kaupunkiajossa ollaan erityisesti enemmän tekemisissä moottoripyöräilijöiden, pyöräilijöiden, jalankulkijoiden ja muiden suojattomien tienkäyttäjien, kuten vammaisten henkilöiden, kanssa;

21. kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään kaikkiin keinoin varmistamaan, että ammatillinen koulutus ja korkea-asteen koulutus pystyvät vastaamaan sen alan osaamistarpeisiin, jonka tehtävänä on kehittää ITS-strategiaa; kehottaa tekemään tulevaisuuteen suuntautuvia analyysejä tähän uuteen liikkuvuusmalliin liittyvistä uusista ammateista ja työpaikoista ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä kehitettäessä malleja yritysten ja koulutusjärjestelmän väliselle yhteistyölle, jolla tähdätään yhdenmennyksen koulutus-, innovointi- ja tuotantoalueiden luomiseen;

⁽⁶⁾ Komission suositus 2008/653/EY annettu 26. toukokuuta 2008 turvallisista ja tehokkaista ajoneuvoihin asennettavista tieto- ja viestintäjärjestelmistä: ajantasaistetut käyttöliittymiä koskevat eurooppalaiset periaatteet (EUVL L 216, 12.8.2008, s. 1).

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

22. katsoo, että C-ITS-palvelut olisi integroitava Euroopan avaruusstrategiaan, koska C-ITS:n käyttöönoton on määrä perustua geopaikannustekniikkaan, kuten satelliittipaikannukseen;
23. huomauttaa, että jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon C-ITS-palvelujen käyttöönotto osana laajempaa näkökulmaa, jossa liikkuminen nähdään palvelukonseptina (MaaS) ja palvelut integroidaan muihin liikennemuotoihin, erityisesti sen vuoksi, että vältettäisiin mahdolliset heijastusvaikutukset, kuten tieliikenteen osuuden kasvaminen liikennemuotojakoumassa;

Yksityisyyden suoja ja tietosuoja

24. kiinnittää huomiota siihen, että yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevaa unionin lainsäädäntöä on tärkeää soveltaa C-ITS-tietoihin ja verkottuneen ekosysteemin tietoihin, ja toteaa, että tämän vuoksi näitä tietoja olisi ensisijaisesti käytettävä vain C-ITS-järjestelmään liittyviin tarkoituksiin eikä niitä pitäisi säilyttää tai käyttää muihin tarkoituksiin; tähdentää, että älyautojen olisi oltava kaikilta osin yleisen tietosuoja-asetuksen ja siihen liittyvien sääntöjen mukaisia ja että C-ITS-palveluntarjoajien on tarjottava kuljettajille helposti saatavilla olevaa tietoa ja selkeät ehdot, jotka mahdollistavat sen, että he voivat antaa tietoon perustuvan vapaaehtoisesti annetun suostumuksen yleisessä tietosuoja-asetuksessa vahvistettujen säännösten ja rajoitusten mukaisesti;
25. korostaa tarvetta lisätä huomattavasti yritysten harjoittaman tietojen käsittelyn ja analysoinnin avoimuutta ja algoritmeja koskevaa vastuuvollisuutta; muistuttaa, että yleinen tietosuoja-asetus kattaa jo nyt oikeuden saada tietoja tietojenkäsittelyyn liittyvästä logiikasta; painottaa lisäksi, että on tarpeen estää sellaisten ajoneuvojen käyttäminen, jotka tarkoittaisivat, etteivät käyttäjät voi ajaa omia älyautojaan, jos he kieltäytyvät antamasta suostumustaan; vaatii älyautoihin offline-vaihtoehtoa, jolloin käyttäjä voisi kytkeä pois päältä henkilötietojen siirrot muihin laitteisiin sen haittaamatta hänen mahdollisuuttaan ajaa kyseistä autoa;
26. korostaa, että tietosuoja ja luottamuksellisuus on huomioitava koko tietojen käsittelyn ajan; painottaa, että sisäänrakennetun ja oletusarvoisen yksityisyydensuojan ja tietosuojan periaatteiden täytäntöönpanon olisi oltava lähtökohtana ITS-sovellusten ja -järjestelmien suunnittelussa; muistuttaa, että anonymisointitekniikat voivat lisätä käyttäjien luottamusta palveluihin, joita he käyttävät;

Kyberturvallisuus

27. korostaa, että hakkeroinnin ja kyberhyökkäysten estämiseksi kaikissa jäsenvaltioissa on tärkeää soveltaa tiukkoja kyberturvallisuusstandardeja, erityisesti C-ITS-viestinnän turvallisuuden ratkaisevan merkityksen vuoksi; toteaa, että kyberturvallisuus on olennaisen tärkeä haaste, johon on puututtava, koska liikennejärjestelmän digitaalisuus ja verkottuneisuus lisääntyvät; korostaa, että automatisoidut ja verkottuneet ajoneuvot sekä tietokannat, joissa tietoja käsitellään ja/tai säilytetään, ovat alttiita kyberhyökkäyksille, minkä vuoksi olisi suljettava pois kaikki havaittavissa olevat ja kehitystason perusteella mahdolliset haavoittuvuustekijät ja riskit laatimalla yhteiset turvallisuusperiaatteet, mukaan lukien tiukat turvallisuusstandardit, ja varmenneperiaatteet C-ITS:n käyttöönottoa varten;
28. painottaa, että EU:ssa ja kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikissa mahdollisissa yhteistyöjärjestelyissä kolmansien maiden kanssa olisi sovellettava yhtä tiukkoja ja yhdenmukaistettuja turvallisuusstandardeja; katsoo, että nämä standardit eivät saisi kuitenkaan estää ulkopuolisten korjaamojen pääsyä asennettuihin järjestelmiin, jotta varmistetaan, että ajoneuvojen omistajien ei tarvitse tukeutua autonvalmistajiin voidakseen tehdä välttämättömiä tarkastuksia ja/tai korjauksia asennettuihin ohjelmiin;

Viestintäteknikat ja taajuudet

29. katsoo, että teknologianeutraali hybridiviestintä, jossa varmistetaan yhteentoimivuus ja yhteensopivuus aiempien järjestelmien kanssa sekä yhdistetään toisiaan täydentäviä viestintäteknikoita, on oikea lähestymistapa ja että lupaavin hybridiviestintäkokoisuus näyttää olevan langattoman lyhyen kantaman tiedonsiirron sekä matkaviestintä- ja satelliittitekniikan yhdistelmä, jolla varmistetaan paras mahdollinen tuki C-ITS-peruspalvelujen käyttöönotolle;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

30. panee merkille maininnan verkottuneiden autojen ja eurooppalaisten satelliittinavigointijärjestelmien, EGNOSin ja Galileon, välisestä yhteydestä; ehdottaa näin ollen, että strategiat, joissa keskitytään verkottuneisiin autoihin, sisällytettäisiin avaruusteknologiaan; pitää yhteentoimivuutta olennaisena sekä turvallisuuden että kuluttajien valinnanmahdollisuuksien kannalta ja korostaa, että ajoneuvojen kyky olla yhteydessä 5G- ja satelliittinavigointijärjestelmiin on tulevaisuudessa yhdistettävä hybridiviestintäkokonaisuuteen, kuten komission 5G-toimintasuunnitelmassa todettiin;

31. kannustaa autonvalmistajia ja C-ITS-palveluja tukevia teleoperaattoreita tekemään yhteistyötä muun muassa C-ITS-viestintäteknikoiden, tiemaksujärjestelmien ja digitaalisia ajopiirtureita koskevien älypalvelujen ottamiseksi käyttöön sujuvasti ilman, että näiden palvelujen välillä esiintyy häiriöitä;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen rahoittamaan tutkimusta ja innovointia (Horisontti 2020), jotta luodaan erityisesti edellytykset sellaisen infrastruktuurin kehittämiseksi pitkällä aikavälillä, joka soveltuu C-ITS:n käyttöönottoa varten;

33. korostaa anturijärjestelmien merkitystä esimerkiksi ajoneuvodynamiikkaa, ruuhkia ja ilmanlaatua koskevien tietojen tuottamisessa; kehottaa lisäämään ja koordinoimaan asianmukaisesti jäsenvaltioissa tehtäviä investointeja, joilla varmistetaan käytettävien anturien täysi yhteentoimivuus sekä niiden mahdollinen käyttö muissa kuin turvallisuutta koskevissa sovelluksissa, esimerkiksi päästöjen etätunnistuksessa;

34. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia, joilla varmistetaan, että ajoneuvoihin asennettujen anturien avulla saatavat tiedot epäpuhtauspäästöistä kerätään ja asetetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville;

Yhteinen eurooppalainen lähestymistapa

35. kannustaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia, ajoneuvovalmistajia, tienpitäjiä ja ITS-alaa panemaan C-ITS:n täytäntöön vuoteen 2019 mennessä ja suosittelee, että komissio, paikallisviranomaiset ja jäsenvaltiot osoittavat tulevan tieinfrastruktuurin parantamiseen ja ylläpitoon asianmukaisen rahoituksen Verkkojen Eurooppa -väliin, Euroopan rakenne- ja investointirahastojen ja Euroopan strategisten investointien rahaston avulla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen rahoittamaan tutkimusta ja innovointia (Horisontti 2020) noudattaen täysimääräisesti avoimuuden periaatetta ja antaen säännöllisesti tietoa EU:n yhteisrahoituksesta;

36. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan aloitteita ja toimia C-ITS-järjestelmien kehitystä ja vaikutuksia unionin liikennepolitiikkaan koskevan tutkimuksen ja tiedonhankinnan edistämiseksi; katsoo, että jos vuoteen 2022 mennessä ei saavuteta merkittävää edistystä, saattaa olla tarpeen toteuttaa lainsäädäntötoimia, joilla otetaan käyttöön vähimmäissäännöt ja huolehditaan yhdistymisestä tällä alalla;

37. pitää tärkeänä fyysisen tieinfrastruktuurin laatua ja katsoo, että sitä olisi vähitellen täydennettävä digitaalisella infrastruktuurilla; kehottaa parantamaan ja ylläpitämään tulevaa tieinfrastruktuuria;

38. korostaa, että olisi luotava aidosti multimodaalinen liikennejärjestelmä, jolla liikennemuodot yhdennetään yhdeksi liikennepalveluksi, jossa käytetään reaaliaikaista tietoa ja otetaan huomioon yhdenneytymät matkalippupalvelut ja yhteiskäyttöön perustuvat liikenumipalvelut sekä jalankulku ja pyöräily ja joka mahdollistaa ihmisten ja raahin liikkumisen saumattomasti ovelta ovelle ja edistää yleistä liikenteen tehokkuutta, kestävyyttä ja pysyvyyttä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä varmistamaan EU-tason yhteistyön ja investoinnit liikennealan digitalisaatioon sekä edistämään niitä nykyisten ja uusien varojen avulla, jotta älykkäät liikennejärjestelmät voidaan integroida eri liikennemuotoihin (C-ITS, ERTMS, SESAR, RIS (?)); pitää tärkeänä, että tiedotus-, varaus- ja matkalippujärjestelmiin sovelletaan yhdenneytymää lähestymistapaa, jotta saadaan aikaan houkuttelevia ovelta ovelle -liikenneketjuja;

(?) Eurooppalainen rautatieliikenteen hallintajärjestelmä (ERTMS); Uuden sukupolven eurooppalaisen ilmailiikenteen hallintajärjestelmä (SESAR); Jokiliikenteen tietopalvelu (RIS).

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

39. kehottaa hyödyntämään tässä suunnitteluprosessissa perustiedonlähteenä käyttäjien näkemyksiä matkustaja- ja tavara-liikenteestä, jotta voidaan laajentaa C-ITS-järjestelmien käyttömahdollisuuksia ja luoda liiketoimintamalleja, jotka liittyvät tähän uuteen yhdenmukaistettuun kestäväan liikkuvuuteen;

40. kannustaa EU:ta ja jäsenvaltioita panemaan asianmukaisesti täytäntöön YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista sekä tulevan direktiivin tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista, jotta C-ITS on esteettömästi kaikkien kansalaisten käytettävissä;

41. suosittelee, että komissio laatii nopeasti asianmukaisen oikeudellisen kehyksen EU:n laajuisen rajatylittävän yhteentoimivuuden aikaansaamiseksi sekä kehyksen, jossa vahvistetaan verkottuneen liikenteen eri muotojen käyttöön liittyvää vastuuta koskevat säännöt; kehottaa komissiota julkaisemaan vuoden loppuun mennessä säädösehdotuksen pääsystä ajoneuvoissa oleviin tietoihin ja resursseihin; suosittelee, että ehdotuksen olisi mahdollistettava se, että koko autoteollisuuden arvoketju ja loppukäyttäjät hyötyvät digitalisaatiosta, ja että siinä taataan tasapuoliset toimintaedellytykset ja paras mahdollinen turvallisuustaso, kun on kyse ajoneuvoissa olevien tietojen säilyttämisestä ja kolmansien osapuolten pääsystä niihin, jonka olisi oltava reilua, oikea-aikaista ja rajoittamatonta, jotta suojellaan kuluttajien oikeuksia, edistetään innovointia ja varmistetaan oikeudenmukainen, syrjimätön kilpailu näillä markkinoilla teknologianeutraaliuden periaatetta noudattaen; korostaa, että on tarpeen edistää kaiken julkisen liikenteen palveluihin liittyvän kaupunki- ja maaseutualueiden infrastruktuurin nykyaikaistamista; kehottaa komissiota takaamaan, että se kaikissa tapauksissa varmistaa yleisen tietosuojaa-asetuksen täysimääräisen noudattamisen, ja raportoimaan vuosittain tästä seurannasta parlamentille;

42. kehottaa komissiota omaksumaan globaalin lähestymistavan tietojen tekniseen yhdenmukaistamiseen ja standardointiin, jotta voidaan varmistaa C-ITS:n yhteensopivuus, mittakaavaedut valmistajien kannalta sekä kuluttajien käyttömukavuuden parantaminen;

43. tähdentää, että on tärkeää käynnistää varhaisessa vaiheessa vuoropuhelu työmarkkinaosapuolten ja kuluttajien edustajien kanssa, jotta voidaan luoda avoimuuden ja luottamuksen ilmapiiri ja saavuttaa asianmukainen tasapaino sosiaaliin olosuhteisiin ja työehtoihin sekä kuluttajien oikeuksiin kohdistuvien myönteisten ja kielteisten vaikutusten välillä; toteaa, että eSafety-foorummin on laadittava C-ITS:n käyttöönottoa koskeva toimintasuunnitelma vastaavasti kuin se on laatinut eCall-järjestelmää koskevan toimintasuunnitelman;

44. korostaa, että kansainvälisten ilmastositoumusten täyttäminen ja EU:n sisäisten tavoitteiden saavuttaminen edellyttävät kokonaisvaltaista siirtymistä kohti vähähiilistä taloutta; korostaa tämän vuoksi tarvetta uudistaa EU:n eri varojen jakoperusteita vähähilisyteen siirtymistä tukevien toimenpiteiden ja energiatehokkuustoimenpiteiden edistämiseksi myös C-ITS:ssä; katsoo, että unionin rahoitusta ei saisi missään olosuhteissa osoittaa hankkeisiin, jotka eivät ole hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteiden ja toimintapolitiikan mukaisia;

45. kehottaa autonvalmistajia antamaan kuluttajille riittävät ja selkeät tiedot heidän oikeuksistaan sekä uusiin C-ITS-tekniikoihin liittyvistä hyödyistä ja rajoituksista turvallisuuden kannalta; kannustaa toteuttamaan tiedotuskampanjoita, joiden tarkoituksena on kertoa nykyisille kuluttajille C-ITS-tekniikoista, luoda tarvittava luottamus loppukäyttäjien parissa ja saavuttaa yleinen hyväksyntä; katsoo, että C-ITS-tekniikoiden käyttö voi parantaa liikennejärjestelmän turvallisuutta ja tehokkuutta, mutta samalla on varmistettava tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa kokevien sääntöjen noudattaminen;

o

o o

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0066

Sukupuolten tasa-arvo EU:n kauppasopimuksissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 sukupuolten tasa-arvosta EU:n kauppasopimuksissa (2017/2015(INI))

(2019/C 162/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 ja 10 artiklan, 153 artiklan 1 ja 2 kohdan, 157 artiklan sekä 207 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 ja 33 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuodelta 2015,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2016 kokoontuneen neuvoston päätelmät sukupuolten tasa-arvosta (00337/2016),
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevista YK:n periaatteista (Implementing the UN Guiding Principles on Business and Human Rights – State of Play) (SWD(2015)0144),
- ottaa huomioon 7. maaliskuuta 2011 kokoontuneen neuvoston päätelmiin liitetyn Euroopan tasa-arvosopimuksen vuosiksi 2011–2020 (07166/2011),
- ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan strategisesta toimintaohjelmasta sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019 (Strategic engagement for gender equality 2016–2019) (SWD(2015)0278),
- ottaa huomioon komission kertomuksen naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa 2017,
- ottaa huomioon vuonna 2015 annetun komission tiedonannon ”Kaikkien kauppa: Vastuullisempaa kauppa- ja investointipolitiikkaa”(COM(2015)0497),
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2017 annetun komission kertomuksen ”Kaikkien kauppa”-strategian täytäntöönpano – Globalisaation hallinta edistyksellisen kauppapolitiikan avulla” (COM(2017)0491),
- ottaa huomioon GSP-asetuksen (yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 978/2012 ⁽¹⁾),
- ottaa huomioon konfliktialueiden mineraaleja koskevan asetuksen (unionin tuojiin, jotka tuovat konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevia tinaa, tantaalia ja volframia, niiden malmeja sekä kultaa, sovellettavien toimitusketjun due diligence -velvoitteiden vahvistamisesta 17. toukokuuta 2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/821 ⁽²⁾),

⁽¹⁾ EUVL L 303, 31.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 130, 19.5.2017, s. 1.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (Euroopan ihmisoikeussopimus) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan, jossa kielletään orjuus ja orjuuden kaltainen pakkotyö, sekä sen 14 artiklan, jossa kielletään syrjintä,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW),
- ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n erityisistunnoissa Peking +5 (2000), Peking +10 (2005) ja Peking +15 (2010) hyväksytyt päätösasiakirjat,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus) ja sen 3 artiklan, jossa ”sukupuoli” määritellään siten, että sillä tarkoitetaan ”yhteiskunnallisesti rakentuneita rooleja, käyttäytymismuotoja, toimintoja ja ominaisuuksia, joita tietty yhteiskunta pitää sopivina naisille ja vastaavasti miehille”, sekä vuonna 1994 tehdyn Amerikan valtioiden yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä, siitä rankaisemisesta ja sen poistamisesta (Belem do Paran yleissopimus),
- ottaa huomioon vuonna 2007 hyväksytyyn EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteisen strategian ”EU:n kauppaa tukevan avun strategia: Kehitysmaiden kauppaan liittyviä tarpeita tukevien EU:n toimien tehostaminen” sekä 13. marraskuuta 2017 hyväksytyyn komission tiedonannon ”Vaurautta kaupan ja investointien avulla – Kauppaa tukevan avun yhteisen EU-strategian (2017) päivitys”(COM(2017)0667),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 25. syyskuuta 2015 hyväksymän kestävä kehityksen toimintaohjelmaa koskevan päätöslauselman ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
- ottaa huomioon OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille,
- ottaa huomioon konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevan OECD:n due diligence -oppaan,
- ottaa huomioon YK:n kaupp- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) kestävä kehitystä koskevan investointipoliittisen kehityksen (2015),
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeiset sukupuolten tasa-arvoa koskevat yleissopimukset, kuten yleissopimuksen nro 100, joka koskee samanarvoisesta työstä maksettavaa samaa palkkaa, yleissopimuksen nro 111 työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta syrjinnästä, yleissopimuksen nro 156 perheenhuoltovelvollisuuksia omaavista työntekijöistä sekä yleissopimuksen nro 183 äitiyssuojelusta,
- ottaa huomioon Brysselissä kesäkuussa 2015 hyväksytyyn EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön valtionpäämiesten huippukokouksen vuosien 2015–2017 toimintasuunnitelman 7 luvun,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeesta Euroopan unionin sopimuksissa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kauppapolitiikasta ja ilmastonmuutoksen haasteista ⁽⁵⁾,

⁽³⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽⁴⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁵⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 94.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisten roolista vihreässä taloudessa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman kotitalous- ja hoivatyötä tekevästä naisista EU:ssa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman köyhyydestä: sukupuolinäkökulma ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa vuosina 2014–2015 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman parlamentin vuonna 2010 antamien sosiaali- ja ympäristönormeja, ihmisoikeuksia ja yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien suositusten täytäntöönpanosta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman kansainvälisen kaupan ja EU:n kauppapolitiikan vaikutuksesta globaaleihin arvoketjuihin ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n ja Chilen assosiaatiosopimuksen kauppapilarin nykyaikaistamista koskevista neuvotteluista ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon Viron, Bulgarian ja Itävallan – Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajina 18-kuukautisella kaudella heinäkuusta 2017 joulukuuhun 2018 toimivien jäsenvaltioiden – 19. heinäkuuta 2017 antaman EU:n puheenjohtajakolmikjon julistuksen naisten ja miesten tasa-arvosta,
- ottaa huomioon International Centre for Research on Women -tutkimuslaitoksen tutkimuksen kaupan vapauttamisen yhteydestä naisten lisääntymisterveyteen, ”Trade liberalisation & women’s reproductive health: linkages and pathways”,
- ottaa huomioon Africa Human Development Report 2016 -raportin sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä Afrikassa, ”Accelerating Gender Equality and Women’s Empowerment in Africa” ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon OECD:n raportin vuodelta 2014 naisten taloudellisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä yrittäjyyden ja yritysjohtajuuden avulla OECD-maissa, ”Enhancing Women’s Economic Empowerment through Entrepreneurship and Business Leadership in OECD Countries” ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon tulokset viimeaikaisimmista sukupuolta ja kauppaa koskevista korkean tason kansainvälisistä keskusteluista ja erityisesti unionin ja WTO:n/UNCTADin/ITC:n kehyksessä käydyistä keskusteluista, joita ovat muun muassa (uusimmasta vanhimpaan) komission ja Kansainvälisen kauppakeskuksen (ITC) yhdessä järjestämä naisia ja kauppaa tarkasteleva kansainvälinen foorumi, ”International Forum on Women and Trade”(Bryssel, kesäkuu 2017) ⁽¹⁶⁾, WTO:ta käsittelevän parlamentaarisen konferenssin vuotuinen täysistunto, jossa tarkasteltiin kauppaa sosiaalisen edistyksen välineenä, ”Trade as a vehicle of social progress: The gender perspective”(Geneve, kesäkuu 2016) ⁽¹⁷⁾ ja WTO:n täysistunto, jossa tarkasteltiin WTO:n tulevaisuutta, naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä ja osallistavia toimitusketjuja, ”What future for the WTO? Trade and Gender: Empowering Women through Inclusive Supply Chains”(Geneve, heinäkuu 2015) ⁽¹⁸⁾,

⁽⁶⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 38.

⁽⁷⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 2.

⁽⁸⁾ EUVL C 66, 21.2.2018, s. 30.

⁽⁹⁾ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 93.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0073.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0298.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0330.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0354.

⁽¹⁴⁾ UNDP, Africa Human Development Report 2016, http://www.undp.org/content/dam/undp/library/corporate/HDR/Africa%20HDR/AfH-DR_2016_lowres_EN.pdf?download.

⁽¹⁵⁾ OECD:n tekninen raportti, http://www.oecd.org/gender/Enhancing%20Women%20Economic%20Empowerment_Fin_1_Oct_2014.pdf.

⁽¹⁶⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1632>

⁽¹⁷⁾ https://www.wto.org/english/forums_e/parliamentarians_e/ipuconf2016_e.htm

⁽¹⁸⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/develop_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon lisääntyneet kansainväliset pyrkimykset edistää sukupuolten tasa-arvoa kauppapolitiikan avulla, kuten UNCTA-Din sukupuolta ja kehitystä koskevan ohjelman ⁽¹⁹⁾ (johon sisältyy tutkimuksia kaupan vaikutuksesta naiseen, kauppaa ja sukupuolta koskeva opetuskokonaisuus ja johtavassa asemassa olevien tasa-arvon puoltajien aseman luomista koskeva verkkokurssi) sekä Maailmanpankin kaikki 14 toiminta-alaa, joihin on sisällytynyt sukupuolten tasa-arvostrategia vuodesta 2016 alkaen,
 - ottaa huomioon International Centre for Trade and Sustainable Development -järjestön (ICTSD) keskusteluasiakirjan globaalien arvoketjujen sukupuoliulottuvuudesta, ”The Gender Dimensions of Global Value Chains”(syyskuu 2016) ⁽²⁰⁾,
 - ottaa huomioon ICTSD:n keskusteluasiakirjan palvelujen sukupuoliulottuvuudesta, ”The Gender Dimensions of Services”(syyskuu 2016) ⁽²¹⁾,
 - ottaa huomioon vuonna 2015 julkistetun YK:n tasa-arvojärjestön raportin naisten oikeuksien kehittymisestä vuosina 2015–2016, ”Progress of the world’s women 2015–2016. Transforming economies, realising rights” ⁽²²⁾,
 - ottaa huomioon WIDE+-verkoston laatiman asiakirjan unionin kauppapolitiikasta ja sukupuolinäkökulmasta, ”How to transform EU trade policy to protect women’s rights” ⁽²³⁾,
 - ottaa huomioon vuonna 2016 parlamentin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan pyynnöstä tehdyn tutkimuksen sukupuolten tasa-arvosta kauppasopimuksissa, ”Gender Equality in Trade Agreements” ⁽²⁴⁾,
 - ottaa huomioon vuonna 2016 parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan pyynnöstä tehdyn tutkimuksen unionin kauppapolitiikan sukupuolinäkökulmasta, ”The EU’s Trade Policy: from gender-blind to gender-sensitive?” ⁽²⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan parlamentin työjärjestyksen 55 artiklan mukaisen yhteisen käsittelyn,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön ja kehitysvaiokunnan lausunnon (A8-0023/2018),
- A. ottaa huomioon, että SEUT 8 artiklassa määrätään, että unioni pyrkii kaikissa toimissaan sekä unionissa että sen ulkopuolella poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä ja edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja että se pyrkii politiikkojensa ja toimiansa määrittelyssä ja toteuttamisessa torjumaan muun muassa sukupuoleen perustuvaa syrjintää;
- B. ottaa huomioon, että kauppapolitiikka voi olla väline, jolla voidaan edistää globaaleja ja eurooppalaisia arvoja kuten sukupuolten tasa-arvoa; ottaa huomioon, että unionin kauppa- ja investointisopimukset ja -politiikat eivät ole sukupuolineutraaleja, mikä tarkoittaa, että rakenteellisen eriarvoisuuden vuoksi ne vaikuttavat naiseen ja mieheen eri tavalla; ottaa huomioon, että naiseen kohdistuu sukupuolisidonnaisia rajoituksia, kuten rajalliset mahdollisuudet saada ja hallita resursseja, oikeudellinen syrjintä sekä perinteisiin sukupuolirooleihin perustuvan palkattoman hoivatyön tekemisestä johtuva ylikuormitus;

⁽¹⁹⁾ <http://unctad.org/en/Pages/DITC/Gender-and-Trade/Trade,-Gender-and-Development.aspx>

⁽²⁰⁾ https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/the_gender_dimensions_of_global_value_chains_0.pdf

⁽²¹⁾ https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/the_gender_dimensions_of_services.pdf

⁽²²⁾ http://progress.unwomen.org/en/2015/pdf/unw_progressreport.pdf

⁽²³⁾ <https://wideplus.org/2017/06/25/wide-gender-and-trade-position-paper-is-available/>

⁽²⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571388/IPOL_STU\(2016\)571388_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571388/IPOL_STU(2016)571388_EN.pdf)

⁽²⁵⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/549058/EXPO_IDA\(2015\)549058_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/549058/EXPO_IDA(2015)549058_EN.pdf)

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- C. katsoo, että sukupuolten tasa-arvon olisi koskettava yhtäläisesti sekä naisia että miehiä; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin sidosryhmien sitoutuminen ja kumppanuus kansainvälisesti ja paikallisesti ovat keskeisessä asemassa, jotta voidaan lisätä yhteisvaikutuksia sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi ja jotta voidaan lisätä tietoisuutta muun muassa omistusoikeuksista, rahoituksen sekä yleissivistävän ja ammattikoulutuksen saatavuudesta, yritysten toimintatavoista, julkisista hankinnoista, digitaalisesta kuilusta ja kulttuurisesta vääristymästä;
- D. ottaa huomioon, että kauppapolitiikalla pyritään saamaan aikaan muun muassa kestävä ja tasa-arvoista talouskasvua ja kehitystä, joita tarvitaan, jotta voidaan varmistaa köyhyyden väheneminen, sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja ihmisarvoiset työolot ja paremmat elinolot sekä naisille että miehille ja turvata naisten oikeudet; toteaa, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisääminen on sisällytetty kaikkiin YK:n kestävä kehityksen tavoitteisiin ja ne ovat lisäksi itsenäinen tavoite; ottaa huomioon, että kestävä kehityksen tavoitteiden toimintaohjelman mukaan kauppa auttaa edistämään kestävä ja tasa-arvoista kehitystä ja voi edesauttaa tiukimpien kansainvälisten työ- ja ympäristönormien ja ihmisoikeuksien edistämistä; ottaa huomioon, että unionin kauppapolitiikka on tärkeä osa kestävä kehityksen tavoitteiden toimintakehystä ja että vahva sukupuolinäkökulma on keskeinen osatekijä tässä kehityksessä, jonka tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukaisempia ja kaikkia hyödyttäviä tuloksia; katsoo, että kauppapolitiikalla voidaan myös lisätä naisyrityttäjäyttä ja naisten mahdollisuuksia saada harjoittelu- ja työpaikkoja;
- E. ottaa huomioon, että kansainvälisen kaupan ja sukupuolen välinen monimutkainen suhde edellyttää tähän liittyvien tekijöiden perusteellista ymmärtämistä, mihin kuuluu sellaisen talouden ja yhteiskunnan dynamiikan määrittäminen, analysointi ja seuranta, jota tarvitaan talouskehitystä mutta myös naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä ja sukupuolten tasa-arvoa edistävän tehokkaan kauppapolitiikan laatimiseen; katsoo, että sen vuoksi kauppapolitiikassa on otettava huomioon sen suorat ja välilliset sukupuolivaikutukset sekä paikalliset olosuhteet, jottei luoda uusia tai pahenneta olemassa olevia sukupuolieroja ja stereotyyppisiä ja jotta vahvistetaan ennakoivasti sukupuolten tasa-arvoa; katsoo, että kauppapolitiikan onnistumista olisi arvioitava myös sen perusteella, onko sillä myönteinen ja yhtäläinen vaikutus sekä naisiin että miehiin;
- F. toteaa, että talouskehitys ja sukupuolten tasa-arvo ovat usein tiiviisti sidoksissa toisiinsa; ottaa huomioon laajan yhteisymmärryksen siitä, että yhteiskunnat, joissa sukupuolten eriarvoisuus on vähäisempää, myös kasvavat nopeammin;
- G. toteaa, että kaupan vapauttamisen vaikutus yksilöihin on riippuvainen myös maantieteellisestä sijainnista ja talouden toimialasta, jolla nämä toimivat; toteaa, että sekä maiden välillä että niiden sisällä on merkittäviä eroja tuotantorakenteissa, naisten työvoimaosuudessa ja sosiaaliturvajärjestelmissä; ottaa huomioon, että vaate- ja tekstiiliteollisuudessa, televiestintä-, matkailu- ja hoiva-alalla ja maataloudessa työntekijöiden enemmistö on naisia ja että heitä on tällaisilla aloilla usein miehiä enemmän matalapalkkaisissa tai heikosti arvostetuissa virallisissa ja epävirallisissa työmuodoissa; ottaa huomioon, että tämä saattaa johtaa hyväksikäyttöön työpaikoilla ja syrjintään, ammatti- ja toimialatyyppien eriytymiseen sukupuolen mukaan, sukupuolten välisiin palkkojen ja työolojen ja -ehtojen eroihin ja sukupuolikohtaisiin rajoituksiin mahdollisuuksissa käyttää tuotantoresursseja, infrastruktuureja ja palveluja; ottaa huomioon, että vapaakauppasopimukset voivat johtaa työpaikkojen siirtymiseen ja häviämiseen etenkin vientialoilla, joilla naiset ovat usein työvoiman enemmistönä; ottaa huomioon, että maa- ja toimialakohtaiset sukupuolinäkökulmaa koskevat arvioinnit tuottavat näin ollen tärkeää lisäarvoa, kun kauppasopimuksia suunnitellaan;
- H. ottaa huomioon, että unionissa vuonna 2011 naisten työpaikoista noin joka yhdeksäs (11 prosenttia) oli riippuvainen viennistä;
- I. ottaa huomioon, että komission vuonna 2017 teettämän tutkimuksen mukaan unionissa lähes 12 miljoonaa naista työskentelee työpaikoissa, jotka ovat riippuvaisia hyödykkeiden ja palvelujen viennistä muualle maailmaan ⁽²⁶⁾;
- J. ottaa huomioon, että UNCTAD korostaa tosiseikkoihin pohjautuvien tutkimusten perusteella painokkaasti rajoitteita, joita naiset kohtaavat pyrkiessään hyödyntämään kaupan tarjoamia mahdollisuuksia ja jotka johtuvat esimerkiksi paremman työpaikan edellyttämän teknisen koulutuksen puutteesta, kodinhoitovelvollisuuksia helpottavien julkisten palvelujen puutteesta ja luottojen, maan, tietämyksen ja verkostojen kaltaisten resurssien rajallisesta saatavuudesta ja hallinnasta; toteaa UNCTADin suosittelun tämän vuoksi, että arvioinneissa tarkasteltaisiin kauppapolitiikan mahdollista vaikutusta sukupuolten tasa-arvoon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen esimerkiksi työllisyyden, pienyritysten, hinnoittelun, maatalouden tuottavuuden, omavaraisviljelyn ja muuttoliikkeen aloilla ⁽²⁷⁾;

⁽²⁶⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/june/tradoc_155632.pdf

⁽²⁷⁾ Sukupuolinäkökulman huomioon ottavien ennakoarviointien tekeminen kaupan uudistusten naisille tuottaman hyödyn maksimoimiseksi, http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/presspb2016d7_en.pdf.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- K. toteaa, että unionin nykyinen kauppapolitiikka ja "Kaikkien kauppa"-strategia perustuvat kolmeen keskeiseen periaatteeseen, jotka ovat vaikuttavuus, avoimuus ja arvot, mutta niistä puuttuu sukupuolinäkökulma; ottaa huomioon, että kauppaa tukevan avun strategian uudelleentarkastelussa komissio on uudistanut ja laajentanut sitoutumistaan sukupuolten tasa-arvoon ja naisten taloudellisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen ja todennut, että sukupuolten tasa-arvo ei ole vain perusihmisoikeus vaan se on ratkaisevan tärkeä myös talouskehityksen kannalta, sillä sen avulla unionin moninaisista politiikkavälineistä saadaan mahdollisimman paljon irti ja niiden kokonaisvaikutusta kasvuun ja köyhyyden vähentämiseen voidaan lisätä; toteaa, että CEDAW-sopimuksen määräysten mukaan unionin olisi luotava perusta naisten ja miesten tasa-arvon toteutumiseksi varmistamalla, että naisilla on yhtäläinen pääsy ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua politiikkaan, talouselämään ja julkiseen elämään ja päästä osallisiksi koulutuksesta, terveydenhuollosta ja työelämästä;
- L. ottaa huomioon, että kauppa ja kauppasopimukset vaikuttavat naisiin mahdollisina yrittäjinä, kuluttajina, työntekijöinä ja epävirallisina työntekijöinä; katsoo, että asianmukaisten kauppapoliittisten ratkaisujen tarjoamiseksi on ehdottomasti tarpeen olla tietoinen kauppapolitiikan sukupuolisidonnaisista vaikutuksista ja ymmärtää niitä paremmin; katsoo, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen kehittää asianmukaiset menetelmät, joilla varmistetaan, että unionin kauppapolitiikan ja kauppasopimusten mahdolliset vaikutukset sukupuolten tasa-arvoon ja naisten oikeuksiin arvioidaan aina; katsoo, että komission olisi tehtävä sukupuolittain jaoteltuja kvantitatiivisia tutkimuksia eri aloilla, joita ovat muun muassa yritystoiminta, tiede ja teknologia; toteaa, että unioni on tähän asti tehnyt kauppasopimuksia arvioimatta niiden vaikutusta naisiin ja sukupuolten tasa-arvoon; ottaa huomioon komission ilmoituksen, että Chilen ja unionin väliseen uudistettuun assosiaatiosopimukseen sisällytetään ensimmäistä kertaa unionissa tasa-arvoa ja kauppaa koskeva luku;
- M. katsoo, että sukupuolikielisiä ja naisten oikeuksia ei oteta riittävästi huomioon kauppasopimusten kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinneissa;
- N. ottaa huomioon, että kauppapolitiikan sukupuolivaikutuksia koskevien ennakoarvoitinten avulla voidaan lisätä naisten vaikutusmahdollisuuksia ja hyvinvointia sekä samalla auttaa vähentämään nykyisiä eroja ja välttää sukupuolten eriarvoisuuden kasvu;
- O. ottaa huomioon, että unionin nykyisten monenvälisten ja kahdenvälisten kauppasopimusten tarkastelusta käy ilmi, että 20 prosentissa Euroopan ulkopuolisten kauppakumppanien kanssa tehdyistä sopimuksista mainitaan naisten oikeudet ja että 40 prosentissa näistä sopimuksista sisältyy mainintoja sukupuolten tasa-arvon parantamisesta; toteaa, että näissä sopimuksissa viittaukset naisten vaikutusmahdollisuuksien parantamiseen ovat pääsääntöisesti vapaaehtoisia ja ollessaan velvoittavia ne eivät käytännössä ole täytäntöönpanokelpoisia; ottaa huomioon, että komission äskettäisen tutkimuksen mukaan naisten ja miesten työllistymismahdollisuuksissa on edelleen eroja; toteaa tutkimuksen osoittavan, että lisäämällä naisten vaikutusmahdollisuuksia voitaisiin kasvattaa maailmanlaajuisesta BKT:tä 28 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla vuoteen 2025 mennessä ja että tämä on olennaisen tärkeää sekä taloudellisesti ja sosiaalisesti että köyhyyden poistamiseksi, kun otetaan huomioon naisten rooli yhteisöissä;
- P. ottaa huomioon, että mikroyritykset ja pk-yritykset muodostavat sekä kehitysmaissa että kehittyneissä maissa suurimman osan yksityisestä sektorista ja työllistävät suuren enemmistön työvoimasta; ottaa huomioon, että ITC:n mukaan maailmanlaajuisesti kaikista yrityksistä 95 prosenttia on mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä, ne tuottavat noin 50 prosenttia maailmanlaajuisesta BKT:stä ja niiden osuus kokonaistyövoimasta on yli 70 prosenttia; toteaa, että naiset omistavat lähes 40 prosenttia maailman mikroyrityksistä ja pk-yrityksistä mutta vain 15 prosenttia vientiyrityksistä on naisten johtamia; toteaa kuitenkin, että OECD:n lukujen mukaan naisryhtäjät ansaitsevat usein yhä 30–40 prosenttia vähemmän kuin miesryhtäjät ⁽²⁸⁾;
- Q. ottaa huomioon, että Euroopassa käytävä julkinen keskustelu esimerkiksi transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuutta (TTIP), EU:n ja Kanadan kattavaa talous- ja kauppasopimusta (CETA) ja palvelukauppasopimusta (TiSA) koskevista kauppaneuvotteluista on osoittanut, että tarvitaan avoimia ja osallistavia neuvotteluja, joissa otetaan huomioon unionin kansalaisten monissa maissa esittämät painavat huolenaiheet; katsoo, ettei unionin kauppapolitiikan pitä johtaa unionin normien heikentymiseen ja että julkiset palvelut olisi aina suljettava kauppaneuvottelujen ulkopuolelle; katsoo, että mahdolliset riitojenratkaisumekanismit olisi suunniteltava siten, että turvataan yksittäisten hallitusten mahdollisuudet antaa yleisen edun mukaista sääntelyä ja pyrkiä julkisen politiikkansa mukaisiin tavoitteisiin; toteaa, että edistymistä on odotettava myös muilla keskeisillä ongelma-alueilla, joihin kuuluu muun muassa yritysten yhteiskuntavastuun piiriin kuuluvien ihmisoikeuksia koskevien velvoitteiden vahvistaminen; katsoo, että globaalien arvoketjujen yhteydessä tarvitaan maailmanlaajuinen ja kokonaisvaltainen lähestymistapa yritysten vastuuseen ihmisoikeusrikkomuksista;

⁽²⁸⁾ OECD:n tausta-asiakirja "Enhancing Women's Economic Empowerment through Entrepreneurship and Business Leadership in OECD Countries"(2014) http://www.oecd.org/gender/Enhancing%20Women%20Economic%20Empowerment_Fin_1_Oct_2014.pdf

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- R. ottaa huomioon, että yrityksiä, kauppaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet sitovat kaikkia valtioita ja kaikkia yrityksiä niiden koosta, toimialasta, sijainnista, omistajista tai rakenteesta riippumatta;
- S. toteaa, että neuvoston 2016 hyväksymässä Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa vahvistetaan, että ihmisoikeudet on järjestelmällisesti otettava huomioon kaikilla politiikan aloilla ja kaikissa instituutioissa, myös kansainvälisessä kaupassa ja kauppapolitiikassa;
- T. toteaa, että yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) tavoitteena on muun muassa edesauttaa köyhyiden poistamista ja edistää kestävä kehitystä ja hyvää hallintotapaa; ottaa huomioon, että GSP+-järjestelmään sisältyy ehto, jonka avulla pyritään varmistamaan ihmisoikeuksia ja työntekijöiden perusoikeuksia sekä ympäristönsuojelua ja hyvää hallintotapaa koskevien 27 kansainvälisen yleissopimuksen ratifiointi ja täytäntöönpano tukeen oikeutetuissa kehitysmaissa; pitää ratkaisevan tärkeänä seurata säännöllisesti niiden täytäntöönpanoa, toteuttaa tarvittaessa toimia ja kiinnittää erityishuomiota sukupuolten tasa-arvoon; toteaa, että CEDAW-sopimus on yksi tärkeistä yleissopimuksista GSP+-järjestelmän piirissä;
- U. toteaa, että eteläisellä pallonpuoliskolla naiset tekevät yli 40 prosenttia maataloustyöstä;
- V. katsoo, että maailmankaupan laajentuminen ja kehitysmaiden integrointi enenevässä määrin globaaleihin arvoketjuihin voi sisältää riskin, että syntyy sukupuolten eriarvoisuutta, kun kaupan ja arvoketjujen avulla pyritään luomaan taloudellisesti kilpailukykyisempiä tuotteita; toteaa tämän toisaalta mahdollistaneen monien naispuolisten työntekijöiden siirtymisen talouden epäviralliselta sektorilta viralliselle sektorille; ottaa huomioon, että alkuperäsäännöistä on tullut yhä tärkeämpiä globaaleissa arvoketjuissa, joissa tuotanto ulottuu useaan valtioon; katsoo, että selkeämpien ja paremmin määriteltyjen alkuperäsääntöjen avulla voidaan luoda puitteet, jotka auttavat varmistamaan täyden avoimuuden ja vastuuvollisuuden koko toimitusketjuissa, mikä voi vaikuttaa myönteisesti erityisesti vaatetusteollisuudessa työskenteleviin naisiin;
- W. toteaa, että nämä uudet kaupan liittyvät naisten työllistymismahdollisuudet kehitysmaissa auttavat merkittävästi lisäämään kotitalouksien tuloja ja vähentämään köyhyyttä;
- X. ottaa huomioon, että vaatetusala työllistää pääasiassa naisia; pitää tärkeänä muistaa, että 289 henkilöä menehtyi tulipalossa Karachissa Pakistanissa syyskuussa 2012, että samana vuonna Tazreen Fashions -yhtiön tehtaalla Bangladeshissa syttyneessä tulipalossa menehtyi 117 henkilöä ja loukkaantui yli 200 työntekijää ja että vuonna 2013 Rana Plazan tehtaalla romahtaminen aiheutti 1129 ihmisen kuoleman ja noin 2500 ihmisen loukkaantumisen myös Bangladeshissa; toteaa, että nämä kaikki onnettomuudet tapahtuivat vaatetehtaissa;
- Y. ottaa huomioon, että suurin osa vientiteollisuuden vapaa-alueiden työntekijöistä on naisia; ottaa myös huomioon, että vientiteollisuuden vapaa-alueet on joissakin maissa vapautettu paikallisen työläinsäädännön noudattamisesta ja että ammattiyhdistystoiminta on niillä kiellettyä tai sitä rajoitetaan eikä työntekijöillä ole oikeussuojaa, mikä on selkeästi ILO:n keskeisten normien vastaista;
- Z. toteaa, että julkisella ja yksityisellä sektorilla, kansalaisyhteiskunnalla, etenkin naisten oikeuksia edistävillä järjestöillä, työmarkkinaosapuolilla ja ammattiyhdistyksillä on tietoa ja mahdollisuuksia, joiden avulla ne voivat toimia ratkaisevassa roolissa laadittaessa ja seurattaessa kauppapolitiikkaa ja kerättyä aineistoa, josta saa tietoa kaupan vapauttamiseen liittyvistä naisten ongelmista, ja että näin ne voivat lujittaa naisten oikeuksia ja taloudellisia vaikutusmahdollisuuksia sekä edistää naisryhtäjäyttä;
- AA. ottaa huomioon, että komission 20. kesäkuuta 2017 järjestämän naisten ja kauppaa käsittelevän kansainvälisen foorumin kaltaisten tapahtumien ansiosta monet talouden toimijat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat pystyvät vaihtamaan ja käynnistämään aloitteita, joissa tarkastellaan kaupan vaikutusta sukupuolten tasa-arvoon;
- AB. katsoo, että monenväliset ja hallitustenväliset foorumit, kuten YK:n kestävä kehityksen tavoitteet ja Women20 (W20) -prosessi, ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta edistetään sukupuolinäkökulmaan liittyviä keskusteluja ja toimia asiantuntijoiden kesken ja luodaan hyvä perusta yhteisymmärryksen kehittämiseksi;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- AC. katsoo, että julkiset palvelut, nykyiset ja tulevat yleishyödylliset palvelut sekä yleistä taloudellista etua koskevat palvelut (muun muassa vesi- ja jätevesihuolto, terveydenhuolto, sosiaalipalvelut, sosiaaliturvajärjestelmät, koulutus, jätehuolto ja julkinen liikenne) on jätettävä kauppasopimuksia koskevien neuvottelujen ja kaikkien unionin tekemien kauppasopimusten soveltamisalan ulkopuolelle; panee merkille, että komissio on sitoutunut varmistamaan, että nämä palvelut säilyvät jäsenvaltioiden toimivallan piirissä ja ettei hallituksia voi vaatia yksityistämään mitään palveluja eikä estää milloin tahansa määrittelemästä, sääntelemästä, tarjoamasta tai tukemasta palveluja yleisen edun vuoksi;
- AD. ottaa huomioon, että palvelukauppa ja julkiset hankinnat voivat vaikuttaa naiseen suhteettoman paljon ja että julkiset hankinnat ovat edelleen väline, jonka avulla hallitukset voivat vaikuttaa myönteisesti epäsuotuisassa asemassa oleviin ihmisryhmiin, erityisesti naiseen; toteaa, että terveydenhuolto- ja hoivapalvelujen yksityistäminen uhkaa lisätä eriarvoisuutta ja voi vaikuttaa haitallisesti monien naisten työskentelyolosuhteisiin; toteaa, että naiset työskentelevät keskimääräistä useammin julkishallinnossa tai julkisten palvelujen alalla ja että he ovat näiden palvelujen käyttäjinä miehiä riippuvaisempia korkealaatuisista, kohtuuhintaisista, helposti saatavilla olevista ja kysyntään perustuvista julkisista palveluista, erityisesti lasten- ja omaishoidon kaltaisista sosiaalipalveluista; toteaa, että jäsenvaltioiden kotitalouksiin ja julkisiin palveluihin kohdistuvat leikkaukset ja hintojen korotukset siirtävät yleensä rasituksen lähes yksinomaan naisten kannettavaksi, mikä haittaa sukupuolten tasa-arvoa;
- AE. ottaa huomioon, että teollis- ja tekijänoikeuksien järjestelmä auttaa edistämään unionin tietoon perustuvaa taloutta; toteaa, että rinnakkaislääkkeiden tuotannon estävillä patenteihin liittyvillä teollis- ja tekijänoikeuksilla säännöksillä voi olla merkittävä vaikutus naisten terveyttä koskeviin erityistarpeisiin; toteaa, että naiset ovat miehiä riippuvaisempia kohtuuhintaisista lääkkeistä ja terveydenhuollosta sekä niiden saatavuudesta, erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien suhteen; painottaa, että lääkkeiden saatavuutta kolmansissa maissa ei pitäisi vaarantaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun varjolla;
- AF. ottaa huomioon, että vain harvat naiset osallistuvat kauppa- ja kauppasopimuksia koskevaan päätöksentekoon, koska sukupuolet eivät vielä ole läheskään tasapuolisesti edustettuina neuvotteluryhmissä, parlamenteissa ja hallituksissa; ottaa huomioon, että sukupuolten tasapuolinen edustus näissä elimissä voisi edistää paitsi sukupuolten tasa-arvoa koskevien kysymysten sisällyttämistä päätöksentekoon myös lisätä päätöksenteon demokraattista legitimiyyttä;
- AG. toteaa, ettei komissiossa ja EUH:ssa ole kohdennettu riittävästi henkilöresursseja sen varmistamiseen, että sukupuolienäkökulma otettaisiin kattavasti huomioon unionin kauppapolitiikassa ja erityisesti koko kauppaneuvotteluprosessissa;
- AH. katsoo, että käsitellessään sähköisen kaupankäynnin kaltaisten suhteellisen uusien kauppapolitiikan alojen oikeudellista kehystä komission olisi alusta alkaen otettava huomioon niiden vaikutus sukupuolirooleihin, työ- ja yksityiselämän tasapainoon sekä palkattoman työn määrään;
- AI. panee merkille, että konfliktialueiden mineraaleilla käytävän kaupan on havaittu olevan suoraan yhteydessä laajamittaisiin ihmisoikeusloukkauksiin, kuten raiskauksiin ja naiseen ja tyttöihin kohdistuvaan seksuaaliseen väkivaltaan, lapsi- ja orjatyövoimaan ja väestönsiirtoihin;

I. Sukupuolten tasa-arvon lujittaminen kaupan alalla: yleisiä huomioita ja tavoitteita

1. painottaa, että unioni on velvollinen harjoittamaan arvoihin perustuvaa kauppapolitiikkaa, johon kuuluu työntekijöiden perusoikeuksien ja ympäristöoikeuksien korkeatasoisen suojelun sekä perusvapauksien ja ihmisoikeuksien, myös sukupuolten tasa-arvon kunnioittamisen, varmistaminen; palauttaa mieleen, että kaikkiin unionin kauppasopimuksiin on sisällytettävä kunnianhimoinen ja toteuttamiskelpoinen kauppa- ja kestävä kehitys koskeva luku; korostaa, että unionin sopimuksiin sisältyvät kauppasopimukset eivät saisi koskaan olla tärkeämpiä kuin ihmisoikeudet, naisten oikeudet tai ympäristönsuojelu ja että niissä olisi otettava huomioon paikalliset, sosiaaliset ja taloudelliset ominaisuudet;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

2. muistuttaa, että SEUT:n 8 artiklan mukaan sukupuolten tasa-arvoa edistetään kaikissa unionin toimissa; toteaa, että kyseisen artiklan mukaan "unioni pyrkii kaikissa toimissaan poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa"; kehottaa komissiota lisäämään eri politiikanalojen, kuten kauppaa-, kehitys-, maatalous-, työllisyys- ja muuttoliikepolitiikan sekä sukupuolten tasa-arvoa koskevan politiikan, johdonmukaisuutta;
3. korostaa, että oikeudenmukainen ja osallistava kansainvälinen kauppapolitiikka edellyttää selkeitä puitteita, joiden avulla voidaan parantaa naisten vaikutusmahdollisuuksia sekä elin- ja työoloja, lujittaa sukupuolten tasa-arvoa, suojella ympäristöä ja edistää sosiaalista oikeudenmukaisuutta, kansainvälistä yhteisvastuuta ja kansainvälistä talouskehitystä;
4. korostaa, että kauppapolitiikan yleisenä tavoitteena on oltava molempia osapuolia hyödyttävän talouskasvun edistäminen; muistuttaa, että vaikka kauppapolitiikalla voidaan edistää myös muita arvoja kuin niitä, joita unioni tukee monenvälisesti, kaikkia maailmanlaajuisia ongelmia ei voida ratkaista kauppapolitiikan ja kauppasopimusten välityksellä;
5. katsoo ehdottomasti, että uuden sukupolven kauppasopimusten avulla olisi edistettävä asiaan liittyviä muun muassa sukupuolten tasa-arvoa koskevia kansainvälisiä normeja ja oikeudellisia välineitä, joita ovat esimerkiksi CEDAW-sopimus, Pekingin toimintaohjelma, ILO:n keskeiset yleissopimukset ja kestävä kehityksen tavoitteet;
6. korostaa, että unionin sopimuksiin sisältyvät kauppasopimukset eivät saisi koskaan olla tärkeämpiä kuin ihmisoikeudet; suhtautuu myönteisesti yrityksiä ja ihmisoikeuksia koskeviin YK:n ohjaaviin periaatteisiin ja kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään ja laatimaan niiden mukaisesti kansallisia toimintasuunnitelmia, joissa otetaan huomioon naisten oikeudet ja tarve torjua sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa; kehottaa komissiota hyödyntämään kauppaneuvotteluja tilaisuutena kannustaa unionin kauppakumppaneita hyväksymään omia toimintasuunnitelmiaan; tukee käynnissä olevia neuvotteluja sellaisen sitovan YK:n välineen luomiseksi, joka koskee monikansallisten yhtiöiden ja muiden liikeyritysten vastuuta ihmisoikeuksista; pitää unionin aktiivista osallistumista tähän hallitusten väliseen prosessiin tärkeänä ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan kauppakumppaneita osallistumaan rakentavasti asiaa koskeviin neuvotteluihin;
7. kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin kauppakumppanit kunnioittavat kaikilta osin ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 16 ja 17 artiklaa keinona torjua sukupuoleen perustuvaa eriarvoisuutta sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien alalla;
8. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat yksin toimivaltaisia sääntelemään yleishyödyllisten palvelujen vapauttamista ja kääntämään vapauttamiskehityksen, ja kehottaa niitä siksi suojelemaan perustavanlaatuisia tavoitteita, kuten sukupuolten tasa-arvoa, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, kansanterveyttä sekä sosiaalisia ja ympäristönormeja;
9. korostaa, että hallitusten on ylläpidettävä kykyään osoittaa resursseja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseen, jotta yhteiskunnille voidaan taata osallistava ja kestävä tulevaisuus; pitää tässä yhteydessä kestävä kehityksen tavoitteiden alataavoitteen 17.15 mukaisesti äärimmäisen tärkeänä kunnioittaa kumppanimaiden demokraattisia toimintamahdollisuuksia, kun ne antavat sääntelyä ja tekevät päätöksiä oman kansallisen tilanteensa mukaisesti, vastaavat väestönsä tarpeisiin ja täyttävät ihmisoikeusvelvoitteensa ja muut kansainväliset sitoumuksensa, myös sukupuolten tasa-arvon suhteen;
10. muistuttaa kehottaneensa komissiota lakkauttamaan sijoittajan ja valtion välisen riitojenratkaisun ja korostaa, että kaikki riitojenratkaisumekanismi olisi suunniteltava siten, että taataan yksittäisten hallitusten mahdollisuudet antaa yleisen edun mukaista sääntelyä ja pyrkii julkisen politiikkansa mukaisiin tavoitteisiin, mukaan lukien toimet sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi sekä paremmat työntekijöiden perusoikeudet, ympäristöoikeudet ja kuluttajien oikeudet;
11. toteaa, että kaupan alalla teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa määräyksillä on usein vaikutusta kansanterveyteen ja erityisesti naisten terveyttä koskeviin tarpeisiin; kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että kauppasopimusten teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa määräyksissä otetaan asianmukaisesti huomioon naisten oikeudet, erityisesti määräysten vaikutus naisten terveyteen, kohtuuhintaisten lääkkeiden ja terveydenhuollon saatavuus mukaan lukien; kehottaa lisäksi komissiota ja neuvostoa edistämään maantieteellisten merkintöjen suojelua, koska ne ovat maaseudun naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen kannalta erityisen tärkeä väline; kehottaa lisäksi komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen suojelun ulottamista muihin kuin maataloustuotteisiin ottaen huomioon, että unioni on jo sopinut vapaakauppasopimuksissa sellaisten muiden kuin maataloustuotteiden suojelusta, joilla on maantieteellinen merkintä;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

12. muistuttaa, että kestävä kehityksen tavoitteet edellyttävät sukupuolittain jaoteltuja tietoja, jotta voidaan seurata kaikkien tavoitteiden, kuten sukupuolten tasa-arvoa koskevan tavoitteen 5, edistymistä; korostaa, ettei käytettävissä ole riittävästi tietoja kaupan vaikutuksesta sukupuolten tasa-arvoon, ja kehottaa keräämään riittävästi asianmukaista sukupuolittain jaoteltua aineistoa kaupan vaikutuksesta; painottaa, että tällaisten tietojen avulla olisi mahdollista laatia menetelmät ja selkeät ja mitattavissa olevat alue-, valtio- ja toimialakohtaiset indikaattorit, parantaa analyysiä ja määrittellä tavoitteet, joihin pyritään, sekä toimet, joita toteutetaan, jotta naiset ja miehet hyötyisivät kaupasta yhdenvertaisesti; korostaa, että erityishuomiota olisi kiinnitettävä työvoiman kehityksen, varojen omistajuuden ja taloudellisen osallisuuden määrälliseen ja laadulliseen sukupuolittain jaoteltuun analyysiin kaupan vaikutuspiiriin kuuluvilla aloilla; kannustaa komissiota tekemään yhteistyötä eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen kuten Maailmanpankin, Yhdistyneiden kansakuntien, OECD:n ja Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa, mutta myös kansallisten tilastolaitosten kanssa, jotta parannetaan näiden tietojen keruuta ja saatavuutta; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita sisällyttämään vaikutusten ennako- ja jälkiarviointeihin unionin kauppapolitiikan ja -sopimusten maa- ja alakohtaiset sukupuolivaikutukset; tähdentää, että kauppaneuvotteluissa olisi otettava huomioon sukupuolikohtaisen analyysin tulokset – sekä positiiviset että negatiiviset vaikutukset koko prosessin ajan neuvotteluvaiheesta täytäntöönpanoon – ja niihin olisi liitettävä toimia, joilla estetään mahdolliset negatiiviset vaikutukset tai kompensoidaan niitä;

II. Sukupuolten tasa-arvon lujittaminen kaupan alalla: alakohtaisia huomioita ja tavoitteita

13. korostaa, että yleishyödylliset palvelut sekä yleistä taloudellista etua koskevat palvelut, muun muassa vesihuolto, sosiaalipalvelut, sosiaaliturvajärjestelmät, koulutus, jätehuolto, julkinen liikenne ja terveydenhuolto, on jätettävä kauppaneuvottelujen ulkopuolelle ja niiden on kuuluttava jäsenvaltioiden hallitusten yksinomaisen toimivallan piiriin; kehottaa unionia varmistamaan, etteivät kauppa- ja investointisopimukset johda julkisten palvelujen yksityistämiseen, koska se voisi vaikuttaa naisiin sekä palvelujen tarjoajina että käyttäjinä ja lisätä sukupuolten eriarvoisuutta; korostaa, että sosiaalipalvelujen tuottaminen julkisesti on erityisen tärkeää sukupuolten tasa-arvon kannalta, koska muutokset kyseisten palvelujen saatavuudessa, käyttäjien maksamissa maksuissa ja palvelujen laadussa voivat johtaa siihen, että palkaton hoivatyö jakautuu epätasaisesti sukupuolten kesken; huomauttaa, että hallituksilla ja kansallisilla ja paikallisilla viranomaisilla on edelleen oltava täysi oikeus ja mahdollisuus esittää, säännellä, hyväksyä, ylläpitää tai kumota toimenpiteitä, jotka liittyvät yleishyödyllisten palvelujen ja yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen tilaamiseen, järjestämiseen ja rahoittamiseen ja niiden yleiseen saatavuuteen;

14. korostaa, että kauppapolitiikka voi vaikuttaa keskeisten terveyspalvelujen saatavuuteen, joten se voi vaikuttaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeuksia koskevien tavoitteiden saatavuuteen ja edistämiseen politiikoissa, ohjelmissa ja palveluissa; painottaakin, että perusterveydenhuollon palvelut, etenkin seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeuksia koskevien palvelujen saatavuus, jätetään kauppaneuvottelujen ulkopuolelle, ja toteaa niiden kuuluvan jäsenvaltioiden toimivallan piiriin;

15. kehottaa toteuttamaan sitovia, täytäntöönpanokelpoisia ja vaikuttavia toimia, joilla torjutaan vientivetoisilla aloilla työskentelevien naisten hyväksikäyttöä ja parannetaan heidän työ- ja elinolojaan pyrkien siihen, että parannetaan naisten elin- ja työoloja sellaisissa maissa ja sellaisilla aloilla, joiden tilanne herättää huolta, etenkin vaatetus-, tekstiili- ja maatalousaloilla, jotta kaupan vapauttaminen ei edistä epävarmoja työsuhteita eikä sukupuolten palkkaerojen kasvua; katsoo, että tällaisilla toimilla ja vahvistamalla yhteisiä määritelmiä olisi mahdollistettava selkeämmät ja paremmin koordinoitut toimet kansainvälisten järjestöjen, kuten YK:n, WTO:n, ILO:n ja OECD:n, kanssa; pitää Bangladeshin kestävyyspöytäkirjan hyvänä esimerkkinä ja edistysaskeleena seurantamekanismin käyttöönoton osalta ja kehottaa noudattamaan täysin sen ehtoja; kehottaa tässä yhteydessä komissiota, kaikkia kansainvälisiä toimijoita ja yrityksiä, joita asia koskee, tunnustamaan vaatetus- ja jalkinealan toimitusketjun vastuullisuutta koskevat OECD:n uudet due diligence-ohjeet ja noudattamaan niitä;

16. kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota epävirallisella sektorilla työskenteleviin naisiin ja ottamaan huomioon tarpeen vahvistaa tällä sektorilla työskenteleviin naisiin sovellettavia ihmisarvoista työtä koskevia normeja;

17. korostaa, että naiset ja tytöt kärsivät yleensä eniten, koska pakkotyöhön liittyvä ihmiskauppa on voimakkaasti sidoksissa seksuaalisiin tarkoituksiin harjoitettavaan ihmiskauppaan;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

18. korostaa, että maataloustuotteiden viennin lisääntyminen vaikuttaa yleensä vähemmän suotuisasti naisiin kuin miehiin, sillä uudet kehityskulut osoittavat, että pienviljelijät, joista monet ovat naisia, eivät useinkaan kykene kilpailemaan ulkomaanmarkkinoilla, mikä johtuu perintölainsäädännöstä, luottojen, tiedon, maan ja verkostojen puutteellisesta saatavuudesta sekä puutteellisista mahdollisuuksista noudattaa uusia sääntöjä ja normeja; toteaa, että on toteutettava erityistoimia, jotta parannetaan kaupan myönteistä vaikutusta naisiin maatalousalalla, jolla naisten on havaittu olevan erityisen haavoittuvassa asemassa mutta jolla heidän vaikutusmahdollisuuksiaan voidaan selvästi lisätä; painottaa, että naisten omistamat yritykset hyötyisivät sukupuolisterootyypioiden poistamisesta, markkinoille pääsyn parantamisesta, rahoituksen saannin helpottamisesta, markkinoinnin kehittymisestä ja verkostoista sekä valmiuksien luomisen ja koulutustarjonnan parantamisesta; toteaa, että kaupan vapauttaminen saattaa vaikuttaa kielteisesti naisiin maatalouden ja elintarvikkeiden jalostusteollisuuden kaltaisilla aloilla; toteaa, että vaikka koko maailmassa naispuoliset työntekijät ovat enemmistönä elintarviketuotannossa (50–80 prosenttia työvoimasta maailmanlaajuisesti), naiset omistavat alle 20 prosenttia maasta, joten maankäyttöä koskevan kaupallisen kysynnän kasvu ja siihen liittyvien kaupallisten vaatimusten lisääntyminen hankaloittavat köyhien naisten mahdollisuuksia hankkia tai pitää itsellään maata turvallisesti ja oikeudenmukaisesti; muistuttaa tarpeesta estää kauppasopimuksiin sisältyvien esimerkiksi siementen yksityistämistä koskevien teollisuus- ja tekijänoikeuslausekkeiden mahdolliset kielteiset vaikutukset elintarvikeomavaraisuuteen;

19. painottaa, että omavaraisviljelyssä työskentelevät naiset kohtaavat elintarvikeomavaraisuuden ylläpitämisessä lisäesteitä, jotka johtuvat uusien kasvilajikkeiden vahvasta suojasta kauppasopimuksissa uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (UPOV-yleissopimus) mukaisesti;

20. korostaa, että unionin maataloustuonti saattaa heikentää perinteisten pientilojen asemaa ja siten vaarantaa naisten toimeentulon;

21. muistuttaa mikroyritysten ja pk-yritysten merkityksestä unionin talouden rakenteelle; kehottaa komissiota tukemaan edelleen mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä ja keskittymään erityisesti naisten johtamiin mikroyrityksiin ja pk-yrityksiin ja toteuttamaan toimia niiden hyväksi; pyytää, että perustaessaan vientikysymysten neuvontapisteitä unioni ja jäsenvaltiot kiinnittävät erityistä huomiota naisten johtamien mikroyritysten ja pk-yritysten erityistilanteeseen, jotta voidaan hyödyntää vapaakauppasopimusten tarjoamat mahdollisuudet ja parantaa palveluja, tekniikkaa ja infrastruktuuria (kuten internetin saatavuutta), sillä ne ovat erityisen tärkeitä naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja naisten johtamien mikroyritysten ja pk-yritysten kannalta; kehottaa komissiota auttamaan kumppanuuksien luomisessa unionin ja kehitysmaiden naisryhmittäjien välillä;

III. *Sukupuolten tasa-arvon lujittaminen kaupan alalla: unionin tasolla tarvittavat toimet*

22. katsoo ehdottomasti, että eräät unionin kauppapolitiikan osatekijät, kuten kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevat luvut sekä GSP+-järjestelmä ja sen seurantaohjelmat, voivat auttaa edistämään ja vaalimaan ihmisoikeuksia, myös sukupuolten tasa-arvoa, sekä työntekijöiden oikeuksia ja ympäristönsuojelua; on ehdottomasti sitä mieltä, että unionin kauppasopimuksissa tarvitaan sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia määräyksiä, jotta varmistetaan ihmisoikeuksien, myös sukupuolten tasa-arvon, kunnioittaminen sekä ympäristön ja työntekijöiden suojeleminen ja jotta varmistetaan että unionin kauppapolitiikka on johdonmukaista kestävästä kehitystä, köyhyyden vähentämistä ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien unionin yleistavoitteiden kanssa;

23. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan, että unionin kauppapolitiikassa otetaan täysin huomioon kestävä kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoite 5 sukupuolten tasa-arvosta sekä naisten ja miesten tasa-arvon edistämistä koskeva strateginen toimintaohjelma 2016–2019;

24. pitää valitettavana, että unionin ”Kaikkien kauppa”-strategiassa ei mainita sukupuolten tasa-arvoa; suhtautuu myönteisesti siihen, että ”Kaikkien kauppa”-strategian täytäntöönpanosta 13. syyskuuta 2017 annetussa kertomuksessa käsitellään sukupuolten tasa-arvoa kaupan alalla ja täsmennetään, että on ratkaisevan tärkeää, että unionin päätöksentekijät ymmärtävät paremmin kaupan välineiden vaikutusta sukupuolten tasa-arvoon; pyytää komissiota ottamaan tämän ulottuvuuden huomioon ”Kaikkien kauppa”-strategian väliarviointissa ja varmistamaan, että sukupuolinäkökulma sisällytetään unionin kauppa- ja investointipolitiikkaan ja otetaan niissä huomioon, sillä sen avulla maksimoitaisiin kaupankäyntimahdollisuuksien kokonaishyödyt kaikille; muistuttaa, että kauppapolitiikka voisi edistää osaltaan sukupuolten tasa-arvoa kansainvälisissä yhteyksissä ja sitä olisi käytettävä välineenä, jolla parannetaan naisten elin- ja työoloja yhdenvertaisesti miesten kanssa esimerkiksi tukemalla sukupuolten palkkaerojen vähentämistä siten, että luodaan naisille parempia työpaikkoja;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

25. kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita varmistamaan, että julkisia hankintoja koskevilla määräyksillä on – ainakin sukupuolinäkökulmasta – myönteinen vaikutus, kun niitä sisällytetään unionin kauppasopimuksiin; pyytää, että komissio jatkaa toimiaan, joilla se tukee mikroyritysten ja pk-yritysten mahdollisuuksia osallistua julkisiin hankintamenettelyihin, ja kehittää erityisiä toimia naisten omistamia mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä varten; kehottaa ottamaan käyttöön määräyksiä, joilla pyritään yksinkertaistamaan menettelyjä ja lisäämään avoimuutta tarjoajien, myös unionin ulkopuolisista maista peräisin olevien tarjoajien, kannalta; kehottaa edistämään edelleen sosiaalisesti ja ympäristön kannalta vastuullisia julkisia hankintoja ottaen huomioon muun muassa tavoitteet varmistaa naisten ja miesten yhtäläinen kohtelu, mies- ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuus ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen ”Chile Compras”-markkinoilta kestävästä hankinnoista saatujen kokemusten pohjalta;

26. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään kauppasopimuksissa sitoutumista siihen, että hyväksytään, pidetään yllä ja pannaan täytäntöön vaikuttavalla tavalla sukupuolten tasa-arvoa koskevia lakeja, asetuksia ja politiikkoja, mukaan lukien tarvittavat aktiiviset toimet, joilla edistetään sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä kaikilla tasoilla;

27. on tyytyväinen siihen, että komissio on sitoutunut varmistamaan, että kauppaneuvotteluihin, joiden tarkoituksena on uudistaa Chilen ja unionin välistä nykyistä assosiaatiosopimusta, sisällytetään ensimmäistä kertaa unionissa sukupuolten tasa-arvoa ja kauppaa koskeva luku; painottaa tarvetta saada tietoa luvun sisällöstä; kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään ja tukemaan erityisen sukupuolikiusymystä koskevan luvun sisällyttämistä unionin kauppaa- ja investointisopimuksiin käyttäen perustana nykyisiä esimerkkejä, kuten Chilen ja Uruguayn sekä Chilen ja Kanadan välisiä vapaakauppasopimuksia, sekä varmistamaan, että siinä nimenomaan määrätään sitoutumisesta sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen edistämiseen; kehottaa edistämään kaikissa unionin kauppasopimuksissa kansainvälisiä sitoumuksia, jotka koskevat naisten oikeuksia, sukupuolten tasa-arvoa, sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä, Pekingin toimintaohjelman ja kestävä kehityksen tavoitteiden perusteella; kehottaa myös sisällyttämään näihin kauppasopimuksiin määräyksiä, joilla varmistetaan, että niiden institutionaalisissa rakenteissa turvataan noudattamisen määräaikaisten tarkistukset, sisältöä koskevat keskustelut sekä sukupuolten tasa-arvoa ja kauppaa koskevien tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihto muun muassa ottamalla naisia ja sukupuolten tasa-arvon asiantuntijoita mukaan kaikille kyseisen hallinnon tasoille, myös kauppaneuvotteluryhmiin, sekakomiteoihin, asiantuntijaryhmiin, sisäisiin neuvoa-antaviin ryhmiin, yhteisiin neuvoa-antaviin komiteoihin ja riitojenratkaisuelimiin;

28. kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita edistämään monenvälisiä sopimuksia, jotta laajennetaan sukupuolinäkökulman huomioon ottavilla unionin laeilla, kuten konfliktialueiden mineraaleista annetulla asetuksella, tarjottavaa suojaa;

29. kehottaa Euroopan investointipankkia (EIP) varmistamaan, että sen yhteisrahoittamiin hankkeisiin osallistuvilta yrityksiltä vaaditaan samapalkkaisuuden ja palkkojen avoimuutta koskevan periaatteen sekä sukupuolten tasa-arvon periaatteen noudattamista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/54/EY⁽²⁹⁾ säädetyllä tavalla;

30. on vakuuttunut, että CEDAW-sopimus on erittäin tärkeä kaikilla politiikan aloilla, myös kaupan alalla; korostaa, että kaikki jäsenvaltiot ovat liittyneet CEDAW-sopimukseen; kehottaa siksi komissiota sisällyttämään kauppasopimuksiin viittauksen CEDAW-sopimukseen ja ryhtymään toimiin, jotta unioni liittyisi CEDAW-sopimukseen ja ratifioisi sen; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon periaatteen oikeusjärjestelmiinsä ja kumoamaan kaikki syrjivät lait ja hyväksymään asianmukaisia lakeja, joilla kielletään naisten syrjintä;

31. kehottaa unionia varmistamaan, että kauppasopimuksiin sisällytetään ILO:n keskeisiin työnormeihin ja yleissopimuksiin perustuvia määräyksiä; kehottaa komissiota pyrkimään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa näiden yleissopimusten – etenkin kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskevan yleissopimuksen nro 189 ja perheenhuoltovelvollisuuksia omaavia työntekijöitä koskevan yleissopimuksen nro 156 – ratifiointiin ja täytäntöönpanoon, sillä niissä käsitellään työntekijöiden tarpeita maailmanlaajuisesti, ja kehottaa varmistamaan, että kauppasopimuksiin sisällytetään sosiaalisia oikeuksia, syrjintäkieltoa ja yhtäläistä kohtelua koskevia määräyksiä; kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia ILO:n kehyksessä, jotta nämä yleissopimukset pannaan täytäntöön ja vahvistetaan ihmisarvoista työtä globaaleissa arvoketjuissa koskevia kansainvälisiä työnormeja naisten asemaa erityisesti painottaen; muistuttaa, että näiden normien ja yleissopimusten tosiasiallisella täytäntöönpanolla on myönteinen vaikutus naisten työoloihin unionissa ja kolmansissa maissa; kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin ja muiden kumppanien väliset kauppasopimukset edistävät työntekijöiden, erityisesti naisten, hyväksikäytön ja muiden vastaavien käytäntöjen hävittämistä;

⁽²⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY, annettu 5. heinäkuuta 2006, miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23).

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

32. kehottaa komissiota varmistamaan, että sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja, erityisesti työntekijöiden oikeuksia, joihin on sitouduttu vapaakauppasopimuksissa ja autonomisissa järjestelmissä, sovelletaan kauppakumppanien koko alueella ja erityisesti vientiteollisuuden vapaa-alueilla;

33. pitää tärkeänä seurata unionin yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) ja GSP+-järjestelmän täytäntöönpanoa erityisesti keskeisten yleissopimusten täytäntöönpanon osalta; täsmentää, että GSP+-yleissopimuksia ovat muun muassa vuonna 1979 tehty kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus, yleissopimus nro 111 työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta syrjinnästä sekä yleissopimus nro 100 samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavasta samasta palkasta; huomauttaa, että kunnioittamalla ja panemalla täytäntöön tämän tyyppisiä yleissopimuksia edistetään sukupuolten tasa-arvoa; toteaa, että GSP- ja GSP+-järjestelmät ovat arvokkaita välineitä, joilla edistetään ihmisoikeuksien kunnioittamista; kehottaa komissiota löytämään keinoja parantaa näitä järjestelmiä esimerkiksi siten, että niissä asetetaan tiukemmin ehdoksi naisten oikeudellisen syrjinnän poistaminen, ja yhdistämään edelleen taloudelliset kannustimet etenkin naisten kannalta tärkeiden, keskeisten ihmisoikeuksien sekä ympäristöä ja työntekijöiden oikeuksia koskevien yleissopimusten hyväksymiseen, täytäntöönpanoon ja asianmukaiseen seurantaan; suhtautuu myönteisesti komission toteuttamaan GSP-järjestelmien väliarviointiin;

34. kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita varmistamaan WTO:ssa käytävissä neuvotteluissa, että sukupuolten tasa-arvo otetaan asianmukaisesti huomioon uusien sääntöjen ja sopimusten laadinnassa ja nykyisten sopimusten täytäntöönpanossa ja uudelleentarkastelussa, WTO:n kauppapoliittinen maatutkintamekanismi mukaan lukien, että WTO:n koko neuvotteluprosessissa lisätään avoimuutta ja että sukupuolinäkökulma otetaan huomioon kaikissa nykyisissä ja tulevilla neuvotteluissa esimerkiksi maatalouden, kalastuksen, palvelujen ja sähköisen kaupankäynnin aloilla; kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita myös puolustamaan ja edistämään naisten aseman parantamista globaaleissa arvoketjuissa (hyödyntäen optimaalisesti WTO:n välineitä, kuten kaupan helpottamissopimusta), kehittämään ohjelmia valmiuksien luomiseksi, järjestämään säännöllisesti asiantuntijoiden keskusteluja ja hyvien käytäntöjen vaihtoa, tukemaan sukupuolikohtaisten toimien hyväksymistä WTO:n hallintorakenteessa ja etenkin varmistamaan, että WTO:n sihteeristöllä on tekniset valmiudet toteuttaa kaupan sääntöjen tasa-arvoselvitys (myös valmiudet tehdä työnsä kaikissa vaiheissa sukupuolivaikutusten arviointeja, kuten teknistä tukea saavien naisten määrälliset arvioinnit); kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita lisäksi käyttämään WTO:n välineitä tarkastellakseen tasa-arvokysymyksiä sekä sen oikeuskäytännössä että parhaillaan käytävissä kauppaneuvotteluissa ja tukemaan samoin WTO:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten UNCTAD, YK:n tasa-arvojärjestö ja ILO, välisen yhteistyön kohentamista pyrittäessä edistämään osallistavaa kansainvälistä kauppaa, naisten oikeuksia ja tasa-arvoa;

35. kehottaa komissiota tukemaan kansainvälisiä toimia sukupuolinäkökulman sisällyttämiseksi kauppapolitiikkaan ja sellaisiin ohjelmiin kuin ITC:n She Trades -aloite, jonka tavoitteena on tuoda markkinoille miljoona naisyrittäjää vuoteen 2020 mennessä⁽³⁰⁾, ja kannustaa tältä osin sukupuolietoisiin politiikkoihin ja ohjelmiin liittyvien parhaiden käytäntöjen kansainvälistä vaihtoa WTO:n, ITC:n ja YK:n kaltaisissa organisaatioissa ja elimissä;

36. kehottaa komissiota vahvistamaan vapaakauppasopimuksissa yritysten yhteiskuntavastuuta ja due diligence -velvoitteita yrityksiä ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja OECD:n due diligence -ohjeiden mukaisesti; kehottaa unionia lujittamaan vapaakauppasopimuksissa yritysten yhteiskuntavastuuta ja ottamaan due diligence -velvoitteet huomioon ja kannustaa WTO:ta ottamaan sukupuolten tasa-arvon huomioon kauppapolitiikassaan; painottaa, että on tärkeää tarkastella tätä kysymystä myös muissa kansainvälisissä ja monenvälisissä järjestöissä ja muilla kansainvälisillä ja monenvälisillä foorumeilla, kuten YK:ssa, Maailmanpankissa ja OECD:ssä; muistuttaa pyytäneensä vuonna 2010, että yritykset julkistaisivat niiden yhteiskuntavastuuta koskevat tulokset, ja kehottaneensa ottamaan käyttöön kaikkia yrityksiä koskevat due diligence -vaatimukset sekä vakiinnuttamaan yhteiskuntavastuun käsitteen; on siksi tyytyväinen siihen, että suurten yritysten on vuodesta 2017 alkaen julkistettava muut kuin taloudelliset tiedot ja monimuotoisuutta koskevat tiedot muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamista koskevan direktiivin mukaisesti;

37. painottaa tarvetta parantaa käytäntösääntöjä, merkintöjä ja reilun kaupan järjestelmiä sekä varmistaa yhteensovittaminen kansainvälisten normien kanssa, joita ovat esimerkiksi yrityksiä ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet, Global Compact -aloite ja OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille;

⁽³⁰⁾ <http://www.intracen.org/itc/women-and-trade/SheTrades/>

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

38. pyytää unionia varmistamaan, että sen toimielinten kauppapolitiikasta ja -neuvotteluista vastaavilla sihteeristöillä on tietoa ja teknisiä valmiuksia, jotta ne voivat sisällyttää sukupuolinäkökulman koko neuvotteluprosessiin sen alusta aina sopimuksen soveltamiseen ja arviointiin asti; suhtautuu myönteisesti siihen, että komission kauppapolitiikan pääosaston rakenteeseen on nimitetty tasa-arvoasioiden yhteyspiste, jonka tehtävänä on seurata, otetaanko sukupuolikysymykset huomioon unionin kauppasopimuksissa, ja varmistaa sukupuolinäkökulman sisällyttäminen unionin kauppapolitiikkaan; kehottaa komissiota tarjoamaan sukupuolikysymyksiä koskevaa koulutusta tai hyödyntämään esimerkiksi UNCTADin antamaa koulutusta, jotta virkamiehet ja neuvottelijat ovat tietoisia sukupuolten tasa-arvon ja kaupan kannalta tärkeitä kysymyksistä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan palvelukseen naisia kauppaministeriöidensä kaikille tasoille; kehottaa WTO:n, Maailmanpankin, IMF:n ja ILO:n kaltaisia kansainvälisiä järjestöjä edistämään naisten yhtäläistä edustusta niiden sisäisissä rakenteissa, erityisesti johtavissa asemissa; kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti toimiin sukupuolinäkökulmaa ja kauppaa käsittelevien säännöllisten keskustelujen ja toimenpiteiden järjestämiseksi sekä tukemaan niitä;

39. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään kauppasopimuksissa sitoutumista siihen, että lisätään naisten osallistumista päätöksentekoielmiin sekä julkisella että yksityisellä sektorilla;

40. kehottaa komissiota ja neuvostoa käymään kauppaneuvotteluja avoimesti, noudattamaan kattavasti muissa neuvotteluissa vahvistettuja hyviä käytäntöjä ja varmistamaan, että parlamentille tiedotetaan hyvissä ajoin ja säännöllisesti neuvottelujen kaikista vaiheista; kehottaa huolehtimaan sukupuolten tasapainosta neuvotteluryhmissä, jotta ne voivat ottaa täysin huomioon kauppasopimusten kaikki sukupuolinäkökulmat; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan kauppaa koskevien kuulemisten osallistavuuden sekä unionin että WTO:n tasolla siten, että kuullaan myös naisten oikeuksia edistäviä järjestöjä sekä ammattiyhdistyksiä, yrityksiä ja kansalaisyhteiskuntaa ja kehitysjärjestöjä, ja kehottaa lisäämään avoimuutta aloitteita tekevien ja neuvottelujen kannalta tärkeitä tietoa julkistavien unionin kansalaisten kannalta;

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden kehitysyhteistyössä kiinnitetään erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvon tavoitteeseen ja että tasa-arvo otetaan kattavasti huomioon kaikissa avustusohjelmissa, etenkin kauppaa tukevan avun strategiaan liittyvissä ohjelmissa; kehottaa unionia osoittamaan sukupuolten tasa-arvoa ja naisten ammattikoulutusta koskevien yhteistyöohjelmien käyttöön enemmän varoja; kehottaa komissiota tukemaan vähiten kehittyneitä maita taloudellisesti ja valmiuksien luomisen avulla ja pyrkimään näin lisäämään kaupan, kehityksen ja ihmisoikeuksien, sukupuolten tasa-arvo mukaan lukien, välistä johdonmukaisuutta; korostaa, että tullimaksujen alentamisesta johtuvaan verotulojen vähenemiseen on puututtava kestävä kehityksen toimintaohjelman ja sen rahoituksen yhteydessä;

42. kehottaa komissiota edistämään naisyrityttöä kehitysmaissa keskittyen erityisesti maihin, joissa naisilla on miehiä rajoitetummat mahdollisuudet saada luottoja sekä hankkia infrastruktuuria ja tuotantoresursseja;

43. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta luoda oppisopimuskoulutusta edeltäviä koulutusohjelmia koulutuksen tarjoajille, työnantajille, työvoima-alan toimijoille ja muille alan sidosryhmille, jotta ne voivat verkostoitua vastaavien toimijoiden kanssa kaikkialla unionissa ja ottaa oppia monenlaisista onnistuneista ohjelmamalleista ja jotta loppujen lopuksi luodaan suotuisat edellytykset naisten osallistumiselle vapaakauppasopimusten tarjoamiin tilaisuuksiin;

44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään yhdessä mukauttamaan toimiaan esimerkiksi koulutuksen ja ammattikoulutuksen alalla sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vientialan työllistymismahdollisuuksien jakautumisen yhteydessä;

45. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään kauppasopimuksissa sitoutumista siihen, että toteutetaan kahdenvälisiä yhteistyötoimia, jotta parannetaan naisten valmiuksia ja edellytyksiä hyödyntää täysimääräisesti kauppasopimusten tarjoamia mahdollisuuksia, ja tässä tarkoituksessa ja yhteistyön käynnistämiseksi ja helpottamiseksi perustetaan kauppaa ja tasa-arvoa käsittelevä sekakomitea ja että valvotaan sopimuksen soveltamista siten, että huolehditaan yksityisten sidosryhmien, kuten sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen alalla toimivien asiantuntijoiden ja kansalaisjärjestöjen, asianmukaisesta osallistumisesta ja varmistetaan yhteisöjen ja alojen laaja-alainen osallistuminen helposti saatavilla olevien kuulemisvälineiden välityksellä (esimerkiksi verkossa käytävät keskustelut) jäsenneulujen vuoropuhelujen sijaan;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

46. kehottaa komissiota tutkimaan perusteellisemmin, miten unionin politiikoilla ja kauppasopimuksilla voidaan lisätä naisten taloudellisia vaikutusmahdollisuuksia ja naisten osallistumista STEM-aineiden (luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet ja matemaattikka) kaltaisilla aloilla ja miten voidaan poistaa sukupuolten väliset erot, jotka liittyvät uuden tekniikan saatavuuteen ja käyttöön;

o

o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0067

EU:n vähemmän kehittyneet alueet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 EU:n vähemmän kehittyneistä alueista (2017/2208(INI))

(2019/C 162/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174, 175 ja 176 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi”(COM(2015)0639),
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman budjettirajoitusten vaikutuksista alueellisiin ja paikallisiin viranomaisiin EU:n rakennerahastojen menojen kannalta jäsenvaltioissa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta: parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman kumppanien osallisuuden ja näkyvyyden lisäämisestä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen toiminnassa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n koheesio politiikan rakentamisesta vuoden 2020 jälkeen ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n rahoituksen tulevaisuutta koskevasta pohdinta-asiakirjasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2017 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Competitiveness in low-income and low-growth regions – the lagging regions report”(Alhaisen tulotason ja kasvun alueiden kilpailukyky – vähemmän kehittyneitä alueita koskeva kertomus) (SWD(2017)0132),
- ottaa huomioon älykkäitä erikoistumisstrategioita koskevat ennakoehdot,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽³⁾ EUVL C 181, 19.5.2016, s. 29.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0309.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0053.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0245.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0254.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0401.

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon komission 9. lokakuuta 2017 antaman seitsemännen kertomuksen taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta yhteenkuuluvuudesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja kalatalousvaliokunnan lausunnot (A8-0046/2018),
- A. toteaa, että EU:n pitkittynyt talous- ja finanssikriisi on vaikuttanut kielteisesti talouskasvuun aluetasolla, vaikka koheesiopoliitiikan osuus EU:n määrärahoista, joilla pyritään edistämään kasvua ja työllisyyttä ja vähentämään EU:n alueiden välisiä eroja, on ollut noin kolmasosa; kehottaa komissiota tässä yhteydessä ja talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksjakson puitteissa tarkastelemaan alueellista ja kansallista yhteisrahoitusta Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa (ERI) ja sen vaikutusta kansallisiin alijäämiin;
- B. ottaa huomioon, että koheesiopoliittika – jota toteutetaan Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja koheesiorahaston kautta – on EU:n tärkein investointi-, kasvu- ja kehityspoliittika, että se on sopusoinnussa älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden kanssa ja että sillä pyritään vähentämään alueiden taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia eroja, edistämään lähentymistä ja siten parantamaan unionin kansalaisten elämänlaatua;
- C. toteaa, että EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston tärkeimpänä tavoitteena vuosiksi 2014–2020 ovat investoinnit kasvuun ja työllisyyteen, jotta voidaan vahvistaa työmarkkinoita, alueiden talouksia ja Euroopan alueellista yhteistyötä, parantaa rajat ylittävää ja valtioiden ja alueiden välistä yhteistyötä unionin sisällä sekä viime kädessä vähentää kehityseroja Euroopan yksittäisten alueiden välillä;
- D. toteaa, että vähemmän kehittyneitä alueita koskevan komission kertomuksen mukaan 47 aluetta kahdeksassa jäsenvaltiossa on vähemmän kehittyneitä; katsoo, että kertomuksen avulla voidaan saada parempi käsitys vähemmän kehittyneiden alueiden monitahoisista haasteista, joten sen olisi oltava julkisesti saatavilla kaikilla EU:n virallisilla kielillä;
- E. ottaa huomioon, että koheesiopoliittikalla on tärkeä rooli kaikilla vähemmän kehittyneillä alueilla ja että useimmilla näistä alueista sen osuus julkisista investoinneista on erittäin suuri;
- F. toteaa, että vähemmän kehittyneillä alueilla tuottavuus- ja työllisyysaste sekä opetukseen osallistumisen aste ovat alhaisempia kuin saman jäsenvaltion muilla alueilla;
- G. ottaa huomioon, että komission kertomuksessa erotetaan toisistaan kaksi vähemmän kehittyneiden alueiden tyyppiä: ”alhaisen kasvun alueet” eli vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet, jotka eivät lähentyneet EU:n keskiarvoa kaudella 2000–2013 jäsenvaltioissa, joiden asukaskohtainen ostovoimakorjattu BKT vuonna 2013 oli alle EU:n keskiarvon, mikä tarkoittaa lähes kaikkia vähemmän kehittyneitä alueita ja siirtymäalueita Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa, sekä ”alhaisen tulotason alueet” eli kaikki alueet, joiden asukaskohtainen ostovoimakorjattu BKT vuonna 2013 oli alle 50 prosenttia EU:n keskiarvosta, mikä tarkoittaa useita vähemmän kehittyneitä alueita Bulgariassa, Unkarissa, Puolassa ja Romaniassa;
- H. toteaa, että alhaisen kasvun alueet kärsivät talouden pysähtyneisyydestä erityisesti julkisten ja yksityisten investointien vähentymisen takia, toisin kuin alhaisen tulotason alueet, jotka yleisesti ottaen ovat säilyttäneet kasvupotentiaalinsa;
- I. toteaa, että vähemmän kehittyneet alueet kärsivät muita enemmän julkisten ja yksityisten investointien vähyydestä, mikä johtuu myös vakaussopimuksessa määrättyistä julkisen velan vähentämisvelvoitteista;
- J. huomauttaa, että vähemmän kehittyneillä alueilla ei usein ole toteutettu rakenneuudistuksia, mikä heikentää jo ennestään rajallisten julkisten investointien vaikutusta;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

- K. ottaa huomioon, että vähemmän kehittyneiden alueiden julkisen liikenteen, talouden ja energia-alan infrastruktuurissa on vakavia puutteita ja ne tarvitsevat tehokkaampia ja vaikuttavampia investointeja;
- L. toteaa, että komission mielestä koheesiopolitiikan ja eurooppalaisen ohjausjakson maakohtaisten suositusten välille on luotava läheisempi yhteys;
- M. toteaa, että vähemmän kehittyneiden alueiden ja erityisesti alhaisen tulotason alueiden ongelmana on usein nuorten ja ammattitaitoisen työvoiman poismuutto, mikä vähentää näiden alueiden houkuttelevuutta työpaikkojen ja investointien kannalta, sillä nuoret ja ammattitaitoiset työntekijät ovat välttämättömiä niiden taloudelliselle ja sosiaaliselle elpymiselle;
- N. katsoo, että alhaisen tulotason ja kasvun alueiden määrittelmää olisi tarkistettava;
- O. katsoo, että on tärkeää lisätä loppukäyttäjien tietoisuutta EU:n rahoittamista alueellista ja paikallisista ohjelmista ja niistä saaduista tuloksista riippumatta rahoituksen määrästä tietyllä alueella;
- P. katsoo, että hyvä hallintotapa ja tehokas julkishallinto ovat tarpeen vähemmän kehittyneillä alueilla, sillä ne myötävaikuttavat merkittävästi talouskasvun edellytysten luomiseen; toteaa, että tehokkuutta ja hyvää hallintotapaa voitaisiin vähemmän kehittyneillä alueilla parantaa vähentämällä liiallisia sääntöjä ja valvontaa, lyhentämällä ja yksinkertaistamalla menettelyjä ja tehostamalla tietoteknisten välineiden käyttöä;
- Q. ottaa huomioon, että seitsemännen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen mukaan vähemmän kehittyneet alueet ovat alimpana hallinnon laatua kuvaavassa indeksissä, mikä tarkoittaa, että julkisten investointien vaikutus on rajallinen;
- R. katsoo, että luotettavat, ajantasaiset ja eritellyt luvut ja tilastot ovat tärkeitä tietoon perustuvien ja entistä avoimempien, puolueettomampien ja oikeudenmukaisempien poliittisten päätösten kannalta;
- S. huomauttaa, että kasvun esteitä olisi poistettava ja infrastruktuurin puutteita vähennettävä vähemmän kehittyneillä alueilla;
- T. toteaa, että vähemmän kehittyneiden alueiden pk-yritykset joutuvat maksamaan rahoituksestaan paljon korkeamman koron ja niiden on vaikeampaa saada luottoja pankkialalta ERI-rahastoista yhteisrahoitettujen hankkeiden rahoittamiseen;
- U. ottaa huomioon, että neljällä viidestä vähemmän kehittyneestä alueesta vähintään 25 prosenttia väestöstä asuu kaupungissa tai sen työmatka-alueella (toiminnallinen kaupunkialue) ja yhdellä viidestä yli 50 prosenttia väestöstä asuu toiminnallisella kaupunkialueella;
- V. toteaa, että perinteiset elinkeinot, kuten pienimuotoinen kalastus tai maatalous, määrittävät identiteetin ja elämäntavan useimmilla vähemmän kehittyneillä rannikko- ja maaseutualueilla ja niillä on taloudellista, alueellista, sosiaalista ja kulttuurista merkitystä; huomauttaa, että tarvitaan kehitysstrategioita, jotta voidaan parantaa valmiuksia säilyttää ja houkuttaa kykyjä, ottaa käyttöön uusia teknologioita ja kannustaa tekemään uusia investointeja;
1. pitää myönteisenä, että komissio on antanut yksiköiden valmisteluasiakirjan alhaisen tulotason ja kasvun alueiden kilpailukyvyistä (vähemmän kehittyneitä alueita koskeva kertomus); panee merkille, että kertomuksessa esitetään myönteisiä ratkaisuja talouskasvun, kestäväen kehityksen ja työpaikkojen luomisen tukemiseksi näillä alueilla; korostaa lisäksi, että näiden alueiden kilpailukyyn analyysi on merkittävä panos tulevaan keskusteluun koheesiopolitiikasta;
 2. panee tyytyväisenä merkille, että vähemmän kehittyneitä alueita koskevia pilottialoitteita on toteutettu kahdella alueella Romaniassa ja Maailmanpankin tuella kahdella alueella Puolassa ja että niissä on erityisesti määritelty strategisia painopistealueita ja konkreettisia, nopeasti toteutettavissa olevia toimia; odottaa kiinnostuneena, että näiden aloitteiden tulokset julkaistaan;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

3. korostaa, että koheesiopolitiikka on avainasemassa varmistettaessa ja edistettäessä julkisia ja yksityisiä investointeja kaikilla EU:n alueilla sekä suoraan että myötävaikuttamalla suotuisan investointiympäristön luomiseen; katsoo, että unionin sopusointuisen kokonaiskehityksen edistämiseksi koko EU:n olisi toteutettava toimia taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuutensa lujittamiseksi ja vähennettävä alueiden välisiä kehityseroja ja vähemmän kehittyneiden alueiden jälkeenjääneisyyttä;
4. kehottaa komissiota määrittelemään vähemmän kehittyneet alueet NUTS III -tasolla yleisten taloudellisten ja sosiaalisten olojen perusteella ja parantamaan rahoituksen kohdentamista näillä alueilla ERI-rahastojen ohjelmakausien mukaisesti;
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan vähemmän kehittyneitä alueita varten räätälöityjä strategioita, ohjelmia ja toimia, joissa otetaan huomioon suuntauksat ja alueiden sisäiset erot, sillä alhaisen tulotason ja kasvun alueiden kehityspotentiaali ja haasteet ovat niiden erityispiirteiden mukaan hyvin erilaisia, ja kehottaa hyödyntämään älykkäitä erikoistumisstrategioita, jotta voidaan nopeuttaa niiden lähentymistä ja turvata työpaikkojen luomisen, talouskasvun ja kestävä kehityksen kannalta parhaat ratkaisut; katsoo, että strategiat, ohjelmat tai toimet olisi sovitettava yhteen EU:n kaupunkiagendan kanssa, sillä vähemmän kehittyneet alueet eivät ole pelkästään maaseutualueita;
6. korostaa, että pk-yritysten alhaisen kehitystason ja niihin tehtävien vähäisten investointien lisäksi työttömyysaste on yhä todella korkea, etenkin nuorten keskuudessa, ja se on yksi vakavimmista ja pakottavimmista ongelmista valtaosassa vähemmän kehittyneitä alueita; painottaa keski- ja korkea-asteen koulutuksen, ammattimaisen työssäoppimisen ja tietämyksen siirron keskeistä merkitystä hälyttävän korkean nuorisotyöttömyyden ja nuorten laajamittaisen poismuuton torjumiseksi näillä alueilla; korostaa, että koulutuksessa ja investointien lisäämisessä on tärkeää ottaa huomioon pk-yritysten ja perheyriyten tarpeet ja kehitys; katsoo, että tuloksia voidaan parantaa ottamalla mukaan nuoret, jotka usein pystyvät esittämään innovatiivisia ratkaisuja;
7. toteaa, että alueen talouden tarpeita vastaavalla koulutetulla työvoimalla on huomattava vaikutus kilpailukykyyn, tuottavuuteen ja työmarkkinoiden houkuttelevuuteen, sillä ne kukoistavat ympäristössä, jolle on ominaista kasvu ja avoimuus julkisille ja yksityisille investoinneille; katsoo, että tässä yhteydessä olisi otettava huomioon vähemmän kehittyneiden alueiden nykytilanne, erityisesti muuttotappio ja sen haitalliset vaikutukset työllisyyteen; korostaa maatalouden ja kalastuksen merkitystä vähemmän kehittyneillä alueilla, sillä perheyriyksiä ja työpaikkoja edistäessään ja sosiaalista osallisuutta helpottaessaan ne tarjoavat elintarvikkeita ja takaavat elintarviketurvan;
8. toteaa, että monipuolistamisesta on tullut välttämättömyys viljelijöille ja kalastajille erityisesti vähemmän kehittyneillä alueilla täydentävänä tulonlähteenä ja talouden ja ympäristön kannalta kestävä toiminnan edistäjänä; huomauttaa kuitenkin, että monipuolistaminen ei saa millään tavoin korvata perinteisempiä elinkeinoja, kuten kestävä kalastusta; kannustaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia tukemaan sinistä taloutta ja vastaavia hankkeita, jotta vähemmän kehittyneiden alueiden asukkaita voidaan auttaa kehittämään ympäristön kannalta kestäviä tulonlähteitä;
9. toivoo, että toteutettaessa Eurooppa 2020 -strategiaa työllisyyden ja koulutuksen alalla sekä EU:n tulevaa pitkän aikavälin strategiaa ja sen tavoitteita otetaan jatkossakin asianmukaisesti huomioon vähemmän kehittyneiden alueiden erityistarpeet, erityisesti infrastruktuurin sitkeät puutteet ja inhimillisen pääoman kehittäminen siten, että keskitytään erityisesti koulunsa keskeyttäneiden määrään ja sen kielteisiin työllisyysvaikutuksiin; kehottaa komissiota tässä yhteydessä tarkastelemaan ESR:n yhteisrahoitusosuuden mahdollisen korotuksen vaikutusta seuraavalla rahoituskaudella;
10. katsoo, että on välttämätöntä löytää oikea tasapaino rakenne-, sosiaali- ja teollisuuspoliittisten toimien välillä ERI-rahastojen ohjelmasuunnittelussa ja täytäntöönpanossa, jotta voidaan edistää talouskasvua, kestävä kehitystä ja työpaikkojen luomista yhdistämällä avustukset rahoitusvälineisiin ja houkuttelemalla lisää taloudellista tukea, jolloin edesautetaan jäljellä olevien puutteiden korjaamista; korostaa tältä osin, että vähäriskiset rahoitusvälineet voisivat olla suuririskisiä suotavampia, jos talousnäkymät tämän sallivat;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

11. huomauttaa, että koheesiopolitiikka voi toimia välineenä, jolla korjataan alueiden välisiä kilpailukyvyyn eroja ja epätasapainotiloja sekä makrotalouden epäsymmetrioita, kun sillä edistetään houkuttelevan ja kestävä ympäristön luomista yrityksille ja kansalaisille; painottaa, että alhaisen kasvun alueilla luotonsaanti, sopimusten täytäntöönpano ja vähemmistösijoittajien suojelu ovat pääasialliset havaitut ongelmat, kun taas alhaisen tulotason alueilla suurimpina kysymysmerkkeinä ovat maksukyvyttömyystilanteiden hoito, sähkönjakelu ja sopimusten täytäntöönpano;
12. huomauttaa, että vähemmän kehittyneille alueille kohdistuu huomattavia muuttopaineita; katsoo, että ERI-rahastoista voidaan onnistuneesti vastata tähän haasteeseen vain, jos samalla sovelletaan tehokkaasti yhteisvastuun periaatetta; toteaa, että pakolaisille ja kansainvälistä suojelua saaville muuttajille on annettava asianmukaista koulutusta, jotta he voivat päästä työmarkkinoille;
13. panee merkille, että monet vähemmän kehittyneiden alueiden ongelmista muistuttavat syrjäisimpien alueiden ongelmia; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti strategiaan, jota komissio esittää tiedonannossaan ”Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa”⁽⁹⁾:
14. katsoo, että väestönkehitystä ja sosiaalista kehitystä kuvaavia kriteereitä, kuten alueellisen sosiaalisen edistyksen indeksiä, ja ympäristöä koskevia tai muita indikaattoreita BKT:n ohella voitaisiin harkita koheesiopolitiikan puitteissa ja sisällyttää komission tuleviin kertomuksiin vähemmän kehittyneistä alueista, jotta varmistettaisiin, että näiden alueiden mahdollisuudet hyödynnetään;
15. korostaa talous- ja finanssikriisin haitallisia vaikutuksia erityisesti alhaisen kasvun alueilla, sillä se on kaventanut julkisen talouden toimien liikkumavaraa ja johtanut julkisten investointien leikkauksiin; painottaa toisaalta velan vähentämisen merkitystä, jotta voidaan poistaa julkisen talouden alijäämä ja räätälöidä julkiset investoinnit kasvuvaatimusten mukaan;
16. katsoo, että koheesiopolitiikalla on myönteinen vaikutus kasvuun ja työllisyyteen; korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on sovellettava vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvää joustoa koskevaa yhteisesti sovittua kantaa suhdanteisiin, rakenneuudistuksiin ja julkisyhteisöjen investointeihin, joilla pyritään toteuttamaan suuria rakenneuudistuksia ja vastaavia hankkeita; myöntää, että koheesiopolitiikan yhteydessä on tarpeen selvittää rakenneuudistusten asiayhteyttä ja soveltamisalaa; huomauttaa kuitenkin, että tällaisten rakenneuudistusten kautta koheesiopolitiikan investoinneilla voidaan saavuttaa parempia tuloksia jäsenvaltioissa ja alueilla, joihin sovelletaan tukiohjelmia;
17. kehottaa tehostamaan toimia, joilla lisätään kaikkien alueiden välistä lähentymistä, kuten toimia, joilla varmistetaan niiden kyky selviytyä äkillisistä häiriöistä;
18. panee merkille, että luotonsaanti on vähemmän kehittyneillä alueilla ja erityisesti alhaisen tulotason alueilla vaikeampaa, koska korot ovat korkeammat ja luottojärjestelmässä pyritään tietyssä määrin välttämään riskejä; korostaa, että on tärkeää helpottaa luotonsaantia, jotta voidaan tukea pk-yrityksiä, edistää uusia liiketoimintamalleja ja parantaa kasvua vähemmän kehittyneillä alueilla;
19. painottaa EU:n rahastojen merkitystä parannettaessa näiden alueiden talouden sietokykyä ja yhteenkuuluvuutta samoin kuin kilpailukykyä, investointeja ja yhteistyömahdollisuuksia; tunnustaa siksi paikallisten toimintaryhmien merkityksen paikallisten strategioiden kehittämisessä; ehdottaa, että komissio tarkastelisi mahdollisuutta esittää suuremman tukiosuuden kohdentamista yhteisöllähtöiseen paikalliseen kehittämiseen, jotta voidaan vastata haasteisiin ja kehittää valmiuksia; toteaa, että vähemmän kehittyneillä alueilla on usein vaikeuksia saada rahoitusta sekä byrokraattisia ja hallinnollisia viivästyksiä, jotka haittaavat EU:n rahastojen toimintaa;
20. katsoo, että alueille voitaisiin tarjota myönteisiä kannustimia eurooppalaisella ohjauksella nykyisin asetettujen makrotaloudellisten ehtojen puitteissa;

⁽⁹⁾ Komission tiedonanto 24. lokakuuta 2017 (COM(2017)0623).

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

21. ottaa huomioon talouden tehokkaan ohjauksen ja hallinnan merkityksen ERI-rahastojen tehokkaiden kokonaistulosten kannalta ja toteaa, että perimmäisenä tavoitteena on korjata puutteita ja estää viivästyksiä; katsoo tältä osin, että on tarpeen analysoida ja myöhemmin tarkastella uudelleen eurooppalaisen ohjausjakson ja koheesiopolitiikan välisen yhteyden koko olemassaolon perustaa;
22. katsoo, että yhteisvastuulla, tehostetuilla institutionaalisilla valmiuksilla, hyvän hallinnon periaatteen kunnioittamisella, parannetuilla yhteyksillä ja digitalisaatiolla on näillä alueilla merkittävä vaikutus niiden talouskasvuun ja nykyisten resurssien tehokkaampaan ja vaikuttavampaan käyttöön; kiinnittää tästä syystä huomiota hallinnon ja instituutioiden laadun tukemiseen ja parantamiseen kyseisillä alueilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita levittämään esimerkkejä julkishallinnon tehokkuuden lisäämistä koskevista parhaista käytännöistä, sillä tuloksellisen hallinnon olisi oltava perusuhteinen suositus vähemmän kehittyneille alueille;
23. korostaa kumppanuusperiaatteen ja monitasohallinnon merkitystä, jota olisi lisättävä toissijaisuusperiaatetta kuitenkin heikentämättä; katsoo, että kaikkien hallintotasojen ja asianomaisten sidosryhmien osallistuminen näille alueille kohdennettujen strategioiden ja erityisten ohjelmien ja toimien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon on olennaista, jotta luodaan todellista eurooppalaista lisäarvoa kansalaisille;
24. muistuttaa jälleen innovoinnin, digitalisaation sekä paikallisten palvelujen (terveys-, sosiaali- ja postipalvelut) ja infrastruktuurin parantamisen merkityksestä, kun luodaan myönteinen toimintaympäristö ja hyvä perusta kasvun edistämiseksi ja yhteenkuuluvuuden parantamiselle vähemmän kehittyneillä alueilla; katsoo, että nopeiden internetyhteyksien tarjoaminen on maaseutu- ja vuoristoalueiden elinkelpoisuuden ennakkoehto; nostaa esille sellaisten monialaisten hankkeiden mahdollisuudet, joilla edistetään taloudellista, sosiaalista ja alueellista kehitystä hyödyntämällä EU:n rahastojen välisiä synergioita;
25. katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetuista maakohtaisista suosituksista olisi tehtävä monivuotisia, niihin olisi sisällyttävä välivaiheen seuranta ja arviointeja ja ne olisi nähtävä myönteisinä kannustimina rakennemuutosten käynnistämiseksi pikemminkin kuin välineinä, joilla voitaisiin estää koheesiopolitiikan investointien saaminen, unionin yhteisten tavoitteiden edistämiseksi;
26. katsoo, että toimenpiteitä, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 tarkoitetulla tavalla, olisi analysoitava huolellisesti, myös ottamalla mukaan kaikki sidosryhmät; katsoo myös, että ERI-rahastojen ja talouden tehokkaan ohjauksen ja hallinnan välisen kytköksen taustalla olevia periaatteita olisi harkittava uudelleen seuraavaa ohjelmakautta varten ja ottaen huomioon niiden täytäntöönpano vuosina 2014–2020; katsoo, että komission olisi harkittava mukautuksia eurooppalaisen ohjausjakson ja koheesiopolitiikan väliseen yhteyteen; ehdottaa tätä varten myönteisten kannustimien järjestelmää sekä liikkumavaran käyttöönottoa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja toteaa, että näitä määrärahoja voitaisiin käyttää silloin, kun jäsenvaltiot noudattavat maakohtaisia suosituksia ja muita eurooppalaiseen ohjausjaksoon liittyviä vaatimuksia;
27. katsoo, että on erityisesti tarpeen tukea tuottavaa ja omaehtoista liiketoimintaa vähemmän kehittyneillä alueilla, kuten kestävää matkailua, kiertotaloutta, paikallista energiakäännettä, maataloutta, teollisuustuotteita ja pk-yrityksiin keskittyvää innovointia; katsoo, että alueellisten ja kansallisten elinten antaman rahoituksen ja EU:n välineistä saatavan rahoituksen tehokkaasta yhdistämisestä integroituvia alueellisia investointeja hyödyntäen saatavat synergiat ovat omiaan luomaan taloudellisia mahdollisuuksia etenkin nuorille;
28. korostaa, että on tärkeää hyödyntää kaikkia EU:n tarjoamia mahdollisuuksia kestävästä kehityksestä ja kasvun edistämiseksi näillä alueilla; katsoo, että toimintaohjelmia ja rajatylittävän yhteistyön ohjelmia laatiessaan jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota vähemmän kehittyneisiin alueisiin; muistuttaa sen vuoksi, että on tärkeää kannustaa suoraan hallinnoitujen varojen ja ESIR-rahaston varojen käyttöön yhdessä ja koordinoitusti koheesiopolitiikan tarjoamien mahdollisuuksien kanssa;
29. korostaa luotettavien, ajantasaisten ja eriteltyjen tilastojen merkitystä; pyytää siksi komissiota ja Eurostatia tuottamaan mahdollisimman yksityiskohtaisia ja maantieteellisesti jaoteltuja tilastotietoja, jotta niitä voidaan käyttää asianmukaisen koheesiopolitiikan laatimiseen vähemmän kehittyneillä alueilla; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille komission kertomuksessa esitetyt tiedot;

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

30. kehottaa komissiota harkitsemaan koheesiopolitiikan ja makrotalouden ohjausjärjestelmän nykyisen suhteen uudelleentarkastelua ja muistuttaa, että koheesiopolitiikan legitimitetti perustuu suoraan perussopimukseen ja kyseessä on yksi näkyvimmistä EU:n politiikoista sekä eurooppalaisen yhteisvastuun ja lisäarvon tärkein ilmentymä kaikilla Euroopan alueilla; katsoo, että koheesiopolitiikan ja talouden ohjauksen ja hallinnan prosessien välisen kytköksen on eurooppalaisella ohjausjaksolla oltava tasapainoinen, vastavuoroinen ja myönteisten kannustimien järjestelmään keskittyvä; puoltaa alueellisen ulottuvuuden tunnustamista, sillä se voisi hyödyttää eurooppalaista ohjausjaksoa; katsoo, että sen vuoksi on tarpeen omaksua tasapainoinen lähestymistapa talouden ohjauksen ja hallinnan sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteisiin, sellaisina kuin ne on vahvistettu perussopimuksissa, sekä kestäväan kasvuun, työllisyyteen ja ympäristönsuojeluun;

31. muistuttaa, että kaikkien poliittisten toimijoiden olisi tunnustettava koheesiopolitiikan merkitys Euroopan talouspolitiikan tärkeimpänä välineenä edistettäessä julkisia ja yksityisiä investointeja, joissa otetaan huomioon alueiden taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset erityispiirteet;

32. kehottaa jäsenvaltioita komission kertomukseen sisältyvän ehdotuksen mukaisesti hyväksymään kansallisia ja alueellisia kehitysstrategioita ja -ohjelmia, joiden tarkoituksena on tukea vähemmän kehittyneitä alueita ja parantaa niiden hallinnollisia valmiuksia, hallintoa ja muita keskeisiä kasvutekijöitä; kehottaa komissiota tätä varten antamaan jäsenvaltioille, alueille ja kunnille teknistä, ammattimaista ja käytännön apua, jotta voidaan hyödyntää parhaita käytäntöjä ja tukea julkisten palvelujen digitalisaatiota;

33. pyytää pitämään koheesiopolitiikan jatkossakin yhtenä unionin prioriteeteista ja tukemaan sitä kunnianhimoisella rahoituksella, vaikka EU:n talousarvioon kohdistuukin paineita, sekä lisäämään synergioita muiden EU:n rahastojen kanssa ja houkuttelemaan täydentävää rahoitustukea rahoitusvälineiden kautta vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa ohjelmasuunnittelukehyksessä; painottaa, että eurooppalaisen yhteisvastuun kaltaisia arvoja, joita koheesiopolitiikka ilmentää, ei saisi heikentää;

34. palauttaa mieliin parlamentin vastuun asianmukaisen lainsäädäntökehyksen suunnittelussa ja hyväksymisessä tulevaa koheesiopolitiikkaa varten; korostaa tarvetta säilyttää koheesiopolitiikan perustehtävä ja -tavoite SEUT-sopimuksen 174 artiklan mukaisesti, jotta voidaan toteuttaa lähentyminen ja lisäksi estää alueita jäämästä jälkeen; huomauttaa, että on tarpeen virtaviivaistaa sääntöjä ja varmistaa asianmukainen tasapaino politiikan yksinkertaistamisen ja riittävän valvonnan välillä vähentäen samalla liiallista hallinnollista raskautta; katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi harkittava EAKR:sta annetun asetuksen (EU) N:o 1301/2013 7 artiklan soveltamisalan laajentamista siten, että rahoitetaan kaupunkien ja niitä ympäröivien alueiden välisiä yhteyksiä vähemmän kehittyneillä alueilla;

35. kehottaa komissiota tukemaan entistä enemmän innovointijärjestelmien kehittämistä, kuten innovointistrategioita älykästä erikoistumista varten, ja vahvistamaan yritysten, korkeakoulujen ja tutkimuskeskusten vuorovaikutusta vähemmän kehittyneillä alueilla; painottaa myös, että alueet, joilla on hyvät yhteydet, ovat keskeisessä asemassa tutkimuskumppanuuksissa ja myös eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden aloitteissa, jotta innovatiiviset käytännöt voivat edelleen tehostaa maatalouden ja siihen liittyvien elinkeinojen kestävää kehittämistä vähemmän kehittyneillä alueilla;

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja kansallisille ja alueellisille parlamenteille.

P8_TA(2018)0068

EU:n alueiden ja kaupunkien rooli Pariisin ilmastopöytäkirjan (COP 21) täytäntöönpanossa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 EU:n alueiden ja kaupunkien roolista Pariisin ilmastopöytäkirjan (COP 21) täytäntöönpanossa (2017/2006(INI))

(2019/C 162/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP11),
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen 7 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan, joissa tunnustetaan ilmastomuutoksen ja ilmastotoimien paikallinen, valtiotasoa alempi ja alueellinen ulottuvuus,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 vahvistamansa kannan esityksestä neuvoston päätökseksi ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman Pariisin sopimuksen täytäntöönpanosta ja vuonna 2016 Marrakechissa Marokossa järjestettävästä YK:n ilmastomuutoskokouksesta (COP 22) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman vuonna 2017 Bonnissa Saksassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 23) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon uudet YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteen 11: ”taata turvalliset ja kestävät kaupungit sekä asuinyhdyskunnat”,
- ottaa huomioon Amsterdamin julistuksen säännöt, jotka ovat EU:n kaupunkiagendan perustana,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n politiikkojen kaupunkiulottuvuudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportit nro 12/2016 ”Urban adaptation to climate change in Europe 2016” ja nro 1/2017 ”Climate change, impacts and vulnerability in Europe 2016”,
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Pariisin jälkeen: arvio Pariisin sopimuksen vaikutuksista”(COM(2016)0110),
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”EU:n strategia ilmastomuutokseen sopeutumiseksi”(COM(2013)0216),
- ottaa huomioon Euroopan alueiden komitean 8. helmikuuta 2017 antaman lausunnon aiheesta ”Kohti uutta EU:n strategiaa ilmastomuutokseen sopeutumiseksi – yhdenmety lähestymistapa” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0363.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0383.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0380.

⁽⁴⁾ EUVL C 316, 22.9.2017, s. 124..

⁽⁵⁾ EUVL C 207, 30.6.2017, s. 51.

- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”EU:n politiikkojen kaupunkiulottuvuus – kaupunkeja koskevan EU:n toimintaohjelman keskeiset piirteet”(COM(2014)0490),
 - ottaa huomioon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. joulukuuta 2013 ⁽⁶⁾) 8 artiklan, jossa säädetään, että ERI-rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa otetaan huomioon kestävä kehitys,
 - ottaa huomioon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kumppanuussopimukset ja ohjelmat, joilla kyseisen asetuksen 8 artiklan mukaisesti edistetään resurssitehokkuutta, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista,
 - ottaa huomioon kustakin ERI-rahastosta tuettavat temaattiset tavoitteet, kuten teknologian kehittäminen ja innovointi, vähähiliseen talouteen siirtyminen, ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja resurssitehokkuuden edistäminen,
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”(COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin viidennen arviointikertomuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0045/2018),
- A. ottaa huomioon, että äärimmäisten sääilmiöiden lisääntyminen on ihmisen aiheuttaman ilmastonmuutoksen suora seuraus ja että tällaiset ilmiöt vaikuttavat jatkossakin kielteisesti moniin Euroopan osiin ja niitä esiintyy entistä useammin, mikä tekee Euroopan asutuista ekosysteemeistä entistä haavoittuvaisempia; toteaa, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaan maapallon keskilämpötila voi nousta vuoteen 2100 mennessä 0,9–5,8 celsiusastetta;
- B. ottaa huomioon, että seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa, joka ohjaa EU:n ympäristöpolitiikkaa vuoteen 2020 asti, määritellään unionin kaupunkien kestävyden parantaminen yhdeksi ensisijaisista tavoitteista yhdessä kolmen keskeisen horisontaalisen tavoitteen eli unionin luonnonpääoman suojelemisen, säilyttämisen ja vahvistamisen, unionin resurssitehokkaaksi, vihreäksi ja kilpailukykyiseksi vähähiiliseksi taloudeksi muuttamisen ja unionin kansalaisten ympäristöön liittyviltä paineilta ja heidän terveyteensä ja hyvinvointiinsa kohdistuvilta uhilta suojelemisen kanssa;
- C. katsoo, että ilmastonmuutos voi pahentaa yhteiskunnallisia muutoksia, jos lisätoimia ei toteuteta; katsoo, että olisi otettava huomioon merkittävät muuttovirrat, joita ennustetaan syntyvän maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen seurauksena ja joiden aiheuttamat väestöjen siirtymiset tulevat asettamaan uusia vaatimuksia kaupunkien infrastruktuurille;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 12/2016 keskeisten tulosten mukaan ilmastonmuutos on jo havaittavissa EU:ssa äärimmäisten sääilmiöiden ja asteittain lisääntyvien pitkän aikavälin vaikutusten, kuten myrskyjen, hurrikaanien, kuivuuden, aavikoitumisen, maaperän ja rannikoiden kulumisen, rankkasateiden, helleaaltojen, tulvien, merenpinnan nousun, vedenpuutteen, metsäpalojen ja trooppisten tautien leviämisen yleistymisessä;
- E. toteaa, että ilmastonmuutoksen seurauksena riski joidenkin kasvi- ja eläinlajien häviämisestä sekä ilmastollisten tekijöiden aiheuttamien tarttuvien tautien esiintymisestä on kasvanut; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ilmenevät entistä selvemmin syrjäisimmillä alueilla ja muilla EU:n alueilla, jotka ovat topografialtaan haavoittuvia;

⁽⁶⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

- F. ottaa huomioon, että lisäksi äskettäisissä tutkimuksissa on osoitettu, että erilaiset ympäristössä ja yhteiskunnassa havaitut muutokset, kuten muutokset metsälajeissa, haitallisten vieraslajien asettuminen ja taudinpurkaukset, ovat aiheutuneet tai voimistuneet maailmanlaajuisen ilmastomuutoksen seurauksena, jolloin ihmiset, luonto ja ekosysteemit, joissa he asuvat, ovat entistä haavoittuvampia, ellei ryhdytä konkreettisiin toimiin; toteaa, että yhdenmety EU:n tuki, jolla parannetaan jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, auttaisi varmistamaan, että alueet, joihin ilmastomuutos vaikuttaa eniten, voivat ryhtyä tarpeellisiin sopeutumistoimiin;
- G. ottaa huomioon, että ilmastomuutos vaikuttaa yhteiskunnallisiin eroihin, jotka ovat jo muutenkin kasvaneet viimeisten kymmenen vuoden aikana, ja se lisää niiden yhteiskunnan heikoimpien väestöryhmien haavoittuvuutta, joilla on vähemmän kykyä ja resursseja torjua näitä vaikutuksia; ottaa huomioon, että henkilöiden haavoittuvuus ilmastomuutoksen vaikutuksiin määräytyy suurelta osin heidän mahdollisuuksistaan käyttää perusresursseja, ja katsoo, että viranomaisten olisi taattava niiden käyttömahdollisuus;
- H. ottaa huomioon, että lähes 72,5 prosenttia EU:n kansalaisista eli noin 359 miljoonaa ihmistä asuu kaupungeissa; ottaa huomioon, että EU:n osuus maailman päästöistä on 9 prosenttia ja että kaupunkien osuus kokonaisenergiankulutuksesta on 60–80 prosenttia ja ne tuottavat suunnilleen saman osuuden hiilidioksidipäästöistä;
- I. ottaa huomioon, että kaupunki-infrastruktuurin valinnat vaikuttavat kaupunkien kykyyn kestää ilmastomuutosta; korostaa, että kaupunkien, yritysten ja muiden valtiosta riippumattomien toimijoiden hiilidioksidin hillitsemispotentiaali on 2,5–4 miljardia tonnia vuoteen 2020 mennessä; ottaa huomioon, että alueet ja kaupungit kykenevät vähentämään maailmanlaajuisia päästöjä 5 prosentilla Pariisin sopimuksen tavoitteiden täyttämiseksi ja että niiden on mahdollista vähentää merkittävästi maailmanlaajuisia päästöjä;
- J. toteaa, että kestävä kehityksen tavoitteen nro 11 (Taata osallistavat, turvalliset ja kestävät kaupungit sekä asuinyhdyskunnat) tarkoituksena on lisätä vuoteen 2020 mennessä merkittävästi sellaisten kaupunkien ja asuinyhdyskuntien määrää, jotka hyväksyvät ja toteuttavat osallistamiseen, resurssitehokkuuteen, ilmastomuutoksen hillintään ja siihen sopeutumiseen sekä katastrofivalmiuteen ja -palautuvuuteen tähtääviä yhtenäisiä toimintapolitiikkoja ja suunnitelmia, sekä kehittämään ja toteuttamaan kokonaisvaltaista katastrofiriskien hallintaa kaikilla tasoilla katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehityksen 2015–2030 puitteissa;
- K. ottaa huomioon, että kuntien viranomaiset kuuluvat EU:n rahoituksen tärkeimpiin tuensaajiin;
- L. toteaa, että Pariisin sopimuksen 7 artiklan 2 kohdassa todetaan, että ”sopeutuminen on kaikkien kohtaama maailmanlaajuinen haaste, jolla on paikallisia, alueellisia, kansallisia ja kansainvälisiä ulottuvuuksia”; ottaa huomioon, että paikallisviranomaisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden toiminta on tärkeää, jotta hallitukset kykenevät panemaan täytäntöön sitoumuksensa maailmanlaajuisen ilmastotoimien puitteissa;
- M. ottaa huomioon, että EU:n strategiassa ilmastomuutokseen sopeutumiseksi (COM(2013)0216) sekä Euroopan rakenne- ja investointirahastoja (ERI-rahastot) koskeissa EU:n asetuksissa määritetään keskeiset tavoitteet ja niihin liittyvät toimet, erityisesti ottamalla käyttöön mekanismeja, kuten ennakoehdot ja ilmastoon liittyvät aihekohtaiset tavoitteet 2014–2020 koheesiopolitiikan puitteissa, esimerkiksi aihekohtainen tavoite 4: ”Vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla”, aihekohtainen tavoite 5: ”Ilmastomuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen” ja aihekohtainen tavoite 6: ”Ympäristön säilyttäminen ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen”, jotka ovat johtaneet ilmastotoimien rahoituksen lisäämiseen ja sen parempaan kohdentamiseen ainakin joidenkin ERI-rahastojen kautta;
- N. ottaa huomioon, että alueet ja kaupungit ovat osoittaneet sitoutuneensa UNFCCC-prosessiin osallistumalla Liman–Pariisin toimintaohjelmaan (LPAA) ja NAZCA-foorumiin (Non-State Actor Zone for Climate Action);

Yleiset puitteet

1. on tyytyväinen Euroopan unionin rooliin Pariisin sopimuksen (COP 21) yhteydessä ja pitää myönteisenä, että sillä on johtava asema maailmassa ilmastomuutoksen torjunnassa; korostaa, että EU:lla on maailman kunnianhimoisimpiin kuuluvat tavoitteet ilmastomuutoksen torjunnassa; toteaa, että ilmastomuutoksen hillitseminen on asetettava kiireellisesti EU:n koheesiopolitiikan merkittäväksi tavoitteeksi, jotta täytetään vähintäänkin Pariisin sopimuksen (COP 21) sitoumukset edistämällä puhtaan energian innovointia, kiertotaloutta, uusiutuvien energialähteiden käyttöä ja energiatehokkuutta ilman että siitä aiheutuu haittaa välttämättömille sopeuttamistoimille, samalla kun säilytetään koheesiopolitiikan perusrooli ja -tavoitteet SEUT-sopimuksen 174 artiklan mukaisesti;

2. hyväksyy ilmastonmuutoksen torjumista koskevan lähestymistavan, joka perustuu (Yhdistyneiden kansakuntien) kestävä kehityksen tavoitteisiin ja Amsterdamin julistukseen (EU:n kaupunkiagenda); korostaa, että Euroopan unionin on omaksuttava maailmassa todellinen johtoasema uusiutuvan energian alalla komission ehdotuksen mukaisesti, ja muistuttaa, että unionin kaupunkiagenda edistää Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen toimintaohjelman 2030 toteuttamista osallistavien, turvallisten ja kestävien kaupunkien tavoitteen välityksellä; ottaa tässä yhteydessä huomioon eurooppalaisten paikallisviranomaisten väliset erot ja niiden erilaiset kehitysmahdollisuudet; kehottaa kehittämään joustavaa, räätälöityä lähestymistapaa kaupunkiagendan täytäntöönpanossa tarjoamalla kannustimia ja ohjausta kaupunkien koko potentiaalin hyödyntämiseksi;
3. muistuttaa, että 14. lokakuuta 2015 hyväksymässään päätöslauselmassa ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastopöytäkirjaa” (7) parlamentti kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevia täydentäviä sitoumuksia; korostaa, että COP 21 -prosessin on oltava mahdollisimman avoin ja valvottu;
4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön EU:n nykyisen ilmastotoimia koskevan lainsäädännön mukaisesti kunnianhimoisia lieventämis- ja sopeuttamistavoitteita ja noudattamaan Euroopan alueiden komitean 9. helmikuuta 2017 antamassa lausunnossa ”Kohti uutta EU:n strategiaa ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi yhdenmukaisesti esitettyä pyyntöä;
5. pitää valitettavana ympäristöä vaarantavia strategioita, kuten tietyn taloudellisen toiminnan ja teollisuuden toimialoja, jotka tuottavat suuria saastemääriä, ja korostaa, että kaikkien yhteiskunnan osa-alueiden on edistettävä toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä kääntämään tämä suuntaus, joka uhkaa elämän jatkumista maapallolla; korostaa, että tarjolla ei ole riittävästi tietoa niistä toimenpiteistä, joita eräät teollisuuden alat ovat toteuttaneet torjuakseen ympäristön pilaantumista, ja niistä ratkaisusta, jotka saastuttavat vähemmän; pitää kuitenkin valitettavana niiden tieteen, viestinnän ja politiikan alojen mielipidejohtajien vakavaa vastuutomuutta, jotka edelleen kiistävät ilmastonmuutosta koskevat todisteet;
6. pitää valitettavana Yhdysvaltojen ilmoitusta vetäytyä Pariisiin ilmastopöytäkirjasta ja on tyytymätön siihen, miten moni liittovaltioista riippumaton toimija ja erityisesti Yhdysvaltojen osavaltio ja kaupunki on vahvistanut sitoumuksensa Pariisiin sopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi; kannustaa niitä Yhdysvaltojen paikallis- ja alueviranomaisia, jotka haluavat jatkaa ilmastonmuutoksen torjumista, liittoutumaan yhteen ja tekemään yhteistyötä muiden julkisten ja yksityisten kumppaneiden kanssa hankkeissaan ja vaihtamaan tähän liittyviä hyviä käytäntöjä; vaatii uutta hallintotapaa, jolla voidaan turvata varat ilmastotoimiin, ja alueiden ja kaupunkien sekä niitä edustavien elinten parempaa integroimista toimintaan;
7. korostaa, että kaupungeilla on oltava ratkaiseva rooli ilmastonmuutoksen torjumisessa ja niiden on toimittava koordinoitusti keskinäisessä riippuvuussuhteessa kansallisten viranomaisten ja niitä ympäröivien alueiden kanssa; kannustaa edistämään edelleen valtiosäätöä alempia johtajien ja kansallisten hallitusten välisiä siteitä kansainvälisellä tasolla Friends of Cities -foorumien kaltaisilla foorumeilla; katsoo, että yhdenmukainen ja kestävä kaupunkisuunnittelun tapauksessa paikallisviranomaisten olisi saatava valtuudet valita hankkeita, mutta myös valmisteltava, suunniteltava ja toteutettava paikalliseen kehitykseen liittyviä ohjelmia; korostaa mahdollisia myönteisiä tekijöitä kasvua ja vihreitä työpaikkoja varten;
8. toteaa, että paikallisviranomaiset ovat vastuussa suurimmasta osasta ilmastonmuutoksen hillintä- ja sopeutumistoimien sekä asiaa koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta; korostaa, että Pariisin sopimuksen täytäntöön panemiseksi tarvitaan toimia kaupunkisuunnittelun, liikkuvuuden, julkisen liikenteen ja infrastruktuurin, rakennusten energiatehokkuuden, tiedotuskampanjoiden, älykkäiden kaupunkien, älykkäiden verkkojen ja alueellisten tukien alalla;
9. panee merkille, että kaupunginjohtajat ovat suoraan vastuussa valitsijoilleen päätöksistään ja voivat toimia tehokkaammin ja nopeammin sekä saada usein aikaan välittömiä ja vaikuttavia tuloksia;
10. pyytää kansallisia hallituksia auttamaan kaupunkia ja alueita täyttämään kansainväliset sitoumukset ilmasto- ja energia-aloitteiden tukemiseksi paikallisella ja alueellisella tasolla;
11. muistuttaa, että ilmastonmuutos toimii vuorovaikutuksessa sosiaalisten ja taloudellisten tekijöiden kanssa, ja sen vuoksi tarvitaan yhdenmukaista näkemystä, joka on toimiva paikallisella ja alueellisella tasolla;

(7) EUVL C 349, 17.10.2017, s. 67.

12. varoittaa kasvihuonekaasupäästöjen nykyisistä yhteiskunnallisista ja taloudellisista vaikutuksista kaupunkien infrastruktuuriin, kansanterveyteen ja sosiaaliturvajärjestelmiin, jotka ovat tiettyinä ajankohtina ja tietyissä kaupungeissa ja alueilla ylikuormitettuja ja joiden taloudellinen tilanne on epävarma; toteaa, että näille järjestelmille aiheutuu siten lisäpainetta ja niiltä edellytetään kasvaviin ja aiempaa monimutkaisempiin tarpeisiin vastaamista; suhtautuu myönteisesti vähähiiliseen infrastruktuuriin investoiville ja siinä johtoaseman omaksuville kaupungeille aiheutuviin mahdollisiin taloudellisiin etuihin, mukaan lukien alhaisemmat sähkö-, huolto- ja kansanterveyskustannukset, ja toteaa, että kansanterveys paranee epäpuhtauksien vähenemisen myötä;

13. myöntää, että ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen ovat pitkän aikavälin prosesseja, jotka ulottuvat vaalisyklejä ja paikallisen ja alueellisen tason päätöksiä pidemmälle, ja kehottaa suhtautumaan niihin mahdollisuuksien lähteenä esimerkiksi työllisyyttä, terveyden ja elämänlaadun edistämistä ja julkisia palveluja koskeviin haasteisiin vastaamisessa; panee merkille, että Pariisin sopimuksessa on määrätty, että sellaiset sidosryhmät, jotka eivät ole osapuolia, osallistuvat aktiivisesti teknisten tarkastamisprosessien välityksellä hillitsemiseen ja sopeutumiseen;

14. tunnustaa alueiden ja kaupunkien tärkeän aseman energiakäänteeseen sitoutumisen edistämässä sekä ilmastoon ja energiaan liittyvien tavoitteiden ajamisessa ruohonjuuritasolla; toteaa, että alueet ja kaupunkialueet soveltuvat parhaiten integroitujen energiaratkaisujen testaukseen ja toteuttamiseen suorassa yhteistyössä kansalaisten kanssa; korostaa tarvetta vauhdittaa energiakäännettä ja paikallisia investointeja ilmastonmuutoksen hillintä- ja sopeutustoimiin; korostaa, että puhtaan energian innovaatiot ja pienimuotoiset uusiutuvan energian hankkeet voisivat olla merkittävässä roolissa pyrittäessä saavuttamaan Pariisin sopimuksen tavoitteet; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään sallimaan rahoitustoimenpiteet, joissa otetaan huomioon paikallisten energiayhteisöjen erityispiirteet ja niiden pitkällä aikavälillä energiamarkkinoille, ympäristölle ja yhteiskunnalle tuoma arvo ja edistetään yksittäisten tuottajakuluttajien asemaa uusiutuvien energialähteiden alalla omavaraisuuden ja omatuotannon lisäämiseksi; kannustaa kaupunkia ja alueita omaksumaan johtavan roolin energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian tuotannon edistämässä, jotta voidaan vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja ilman saastumista;

15. toteaa jälleen, että alueiden on pantava täytäntöön rakennusten energiatehokkuudesta annettu direktiivi 2010/31/EU sekä energiatehokkuudesta annettu direktiivi 2012/27/EU; vaatii EU:n rakennerahaston keskittämistä tai kasvattamista julkisten rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi tai uusiutuvalla energialla toteutettavan kuntien omavaraisen energiahuollon edistämiseksi; kehottaa tukemaan osuuskuntamuotoisia kansalaisten energiahankkeita EU:n rakennerahastoista sekä vähentämään hallinnollista rasitetta kansallisella ja alueellisella tasolla;

16. toteaa, että viimeisimpien tilastojen mukaan EU:n osuus maailman kasvihuonekaasupäästöistä on noin 10 prosenttia, ja että näin ollen ilman maailmanlaajuisia toimia ilmastonmuutoksen kielteisiä suuntauksia ei voida kumota; huomauttaa kuitenkin, että EU voisi toimia tässä johtavassa asemassa, erityisesti edistämällä puhtaita energiaratkaisuja ja -teknologioita;

17. muistuttaa, että EU:n kaupunkiagendassa edistetään uutta työskentelymenetelmää, jossa kaupunkien mahdollisuuksia hyödynnetään täysimääräisesti maailmanlaajusten ilmastonmuutosta koskevien haasteiden ratkaisemiseksi, mikä edellyttää erityisen huomion kiinnittämistä parempaan sääntelyyn, rahoituksen saatavuuteen ja tietämyksen vaihtoon;

EU ja koheesiopolitiikka

18. katsoo, että tulevassa monivuotisessa rahoituskehityksessä on lisättävä tarvittaessa kunnianhimoisuutta ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi sekä lisättävä tähän tarkoitukseen kohdistettuja varoja;

19. muistuttaa sitoumuksesta käyttää vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta vuosina 2014–2010 (noin 212 miljardia euroa) ilmastomuutosta koskeviin toimiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan asianmukaisesti huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen N:o 31 vuodelta 2016, jossa varoitetaan vakavasta riskistä, että 20 prosentin tavoitetta ei saavuteta, jos lisätoimenpiteitä ei toteuteta, ja kehottaa komissiota pitämään parlamentin ajan tasalla edistymisestä tällä tärkeällä alalla; korostaa, että Euroopan sosiaalirahastossa tai maatalouspolitiikassa, maaseudun kehittämisessä tai kalatalouspolitiikassa ei ole tapahtunut merkittävää siirtymää ilmastotoimien tehostamiseen eikä kaikkia mahdollisuuksia ilmastotoimien rahoituksen osalta ole täysin tutkittu;

20. korostaa, että koheesiopolitiikalla on keskeinen rooli vastattaessa ilmastonmuutoksen asettamiin haasteisiin alue- ja paikallistasolla; muistuttaa, että vuoden 2020 jälkeisen koheesiopolitiikan talousarviota on lisättävä; korostaa, että koheesiopolitiikan täytyisi kiinnittää erityistä huomiota kaupunkialueiden investointeihin, jotka liittyvät ilmanlaatuun, kiertotalouteen, ilmastomuutokseen sopeutumiseen, vihreän infrastruktuurin kehittämiseen liittyviin ratkaisuihin sekä energia- ja digitaalsiirtymään;

21. kannattaa kustannus-hyötyvälineen luomista, jotta paikallishallinnon tasolla voidaan ymmärtää hankkeiden vaikutukset hiilen vähentämisen kannalta ja hyödyntää täysimääräisesti EU:n tasolla käytettävissä olevat rahoitusmahdollisuudet;
22. katsoo, että koheesiopolitiikassa olisi tarkasteltava hillitsemiseen ja sopeutumiseen liittyviä lähestymistapoja eriytetysti mutta ottamalla kuitenkin huomioon niiden välisen koordinoinnin tarpeen ja asettamalla niitä varten selkeät rahoitusmekanismit, joilla tarjotaan kannustimia kunkin alan toimenpiteille ja elvytetään niitä; katsoo, että nämä mekanismit voitaisiin panna täytäntöön selkeiden ja mitattavissa olevien suunniteltujen investointien avulla ja kaupungit ja alueet (mukaan lukien viranomaiset, teollisuus, sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunta) on otettava mukaan siten, että ne osallistuvat myös täytäntöönpano- ja arviointivaiheisiin;
23. panee merkille, että vain 15 unionin jäsenvaltiota on hyväksynyt toimintasuunnitelman ja sopeutumisstrategian ja että käytännön tasolla on toteutettu vain vähän konkreettisia toimia; katsoo, että ERI-rahastojen suunnittelu olisi tulevaisuudessa liitettävä paremmin vuoteen 2030 ulottuviin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin; painottaa, että tulevassa monivuotisessa rahoituskehikössä ilmastotavoitteiden valtavirtaistamista olisi kehitettävä edelleen esimerkiksi yhdistämällä koheesiopolitiikkaan liittyvät investoinnit tiiviimmiksi osaksi jäsenvaltioiden yleisiä suunnitelmia vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamiseksi; toteaa, että EU:n ilmastotavoitteet olisi otettava tämän vuoksi huomioon kumppanuussopimusten arvioinnissa ja toisaalta toimintaohjelmissa on säilytettävä tiiviit siteet kunkin jäsenvaltion sopeutumista koskeviin strategioihin ja suunnitelmiin koordinoinnin ja yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi suunnittelun ja hallinnoinnin kaikilla tasoilla erityisesti silloin, kun EU:n varat muodostavat suuren osan käytettävissä olevista julkisista menoista; panee merkille, että tämän vuoksi toimenpideohjelmien arvioinnissa on mietittävä, kuinka vaikuttavia ne ovat olleet osaltaan kasvihuonekaasupäästöjen leikkaamisessa, samalla kun pyritään yhteiseen seurantamenetelmään ja seurantaprosessiin, jotta vältetään ”viherpesu”;
24. korostaa, että koheesiopolitiikan investointien on oltava yhdenmukaisia tehokkaan ilmastopolitiikan kanssa, jotta taataan investointien kestävyys ympäristön kannalta;
25. korostaa, että poliittinen innovointi ja kaupungeja koskeva ulottuvuus ovat otollista maaperää synergiatujen löytämiseksi ilmastotavoitteiden ja koheesiopolitiikan laajempien taloudellisten tavoitteiden välillä; kehottaa siksi laatimaan erityisiä säännöksiä, jotka on kohdistettu kestävästä kaupunkikehityksestä ja kaupunkiin liittyvää innovointia varten, ja kehottaa vahvistamaan merkittäväällä tavalla taloudellisesti näitä aloja vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa;
26. kehottaa EU:n kaupunkiagendan puitteissa ilmastomuutoksen hillitsemiseen liittyvien kysymysten parissa työskenteleviä erilaisia yhteistyökumppanuuksia hyväksymään nopeasti toimintasuunnitelmansa ja esittelemään ne; kehottaa lisäksi komissiota ottamaan huomioon niihin sisältyvät ehdotukset tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa erityisesti paremman sääntelyn, rahoituksen ja tietämyksen osalta;
27. korostaa, että Pariisin sopimuksen pidemmän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan lisää johdonmukaisuutta investointeihin, jotka kohdistuvat hiilestä irtautumisen pitkän aikavälin kehityspolkuun alueellisilla, kansallisilla tai koko EU:n markkinoilla, ja kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan sellaisen rahoituksen saantia, jonka avulla pienemmissä kaupungeissa ja alueilla on mahdollisuus saada rahoitusta; korostaa, että ensisijaista rahoitusta olisi tarjottava hiilestä riippuvaisille alueille, jotta voidaan mahdollistaa sujuva siirtyminen kohti vähäpäästöistä taloutta; toteaa, että etusija olisi annettava vaihtoehtoisten työpaikkojen hankkimiselle runsaasti hiiltä käyttävän teollisuuden työntekijöille; kehottaa komissiota ehdottamaan, että vuoden 2020 jälkeisen koheesiopolitiikan puitteissa päästövähennysten toteuttamisen (ja muiden toimien, kuten maanparannustyöt tai -toimet, joiden tavoitteena on kunnostaa ja puhdistaa ympäristövaurioalueet) olisi oltava merkittävä osa toimenpideohjelmien tuloksellisuuden arviointia;
28. korostaa, että on tärkeää käyttää myös muita taloudellisia välineitä ja politiikkoja kuten Euroopan strategisten investointien rahastoa, Verkkojen Eurooppa -välinettä ja Horisontti 2020 -ohjelmaa, jotta voidaan rahoittaa hankkeita, jotka auttavat ilmastomuutoksen hillitsemisessä tai ilmastomuutokseen sopeutumisessa;
29. katsoo, että alueille ja kaupungeille myönnettävien tukien on oltava jatkossakin unionin tärkeä rahoitusväline koheesiopolitiikassa ja erityisesti ilmastotoimissa; korostaa kuitenkin, että vaikka ilmastoon liittyvien vaikutus- ja tulosindikaattoreiden yhtenäisyys ja täsmällisyys ovat parantuneet, ne eivät ole riittäviä sen osoittamiseksi, että koheesiopolitiikalla on vaikutusta pyrittäessä saavuttamaan EU:n kokonaisilmastotavoitteet, ja katsoo, että ilmastoon liittyvien menojen seuranta- ja jäljitysjärjestelmää on parannettava, jotta voidaan varmistaa, että EU:n menot ovat erityinen, mitattavissa oleva suure EU:n tavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa laatimaan sopeutumista koskevan etenemissuunnitelman, jolla valvotaan alueellisia ja paikallisia ilmastotoimia, ja kehottaa komissiota arvioimaan, kuinka suuren osuuden varoista jäsenvaltiot ovat käyttäneet paikallisella tasolla kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja maankäytön mukauttamiseksi ilmastomuutokseen;

30. panee merkille sen, miten tärkeä rooli on yhdenmetyyn alueellisen kehityksen välineillä, kuten yhdenmetyillä alueellisilla investoinneilla ja yhteisölähtöisellä paikallisella kehittämisellä, joita kaupungit voivat käyttää kestävästä kaupunkikehityksestä koskevien strategioiden tai toiminnallisten alueiden rahoittamisen lisävälineinä; vaatii integroitua paikallisia alhaalta ylöspäin -lähestymistapoja ja strategioita, jotta voidaan varmistaa resurssien entistä tehokkaampi käyttö, parantaa kestävyä sekä sopeutua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin siitä eniten kärsivillä alueilla;

31. ottaa huomioon, että EU:n kaupungit sisältävät valtaosan ilmastonmuutokseen keskittyneestä Euroopan tutkimus- ja kehitystoimialasta; kehottaa komissiota antamaan enemmän tukea kaupungeille ja alueille seuraavilla aloilla: koulutus ja tiedotus, rahoitusneuvonta, taitotieto, viestintä, tutkimus ja kehittäminen, ilmastonuojelukoulutus ja -neuvonta sekä ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen, erityisesti vahvistamalla olemassa olevia välineitä, kuten kaupunkialueiden investointeja neuvonantavaa foorumia (URBIS), URBCT-aloitetta ja kaupunkialueiden innovatiivisiin toimenpiteisiin kohdistuvaa UIA-aloitetta); vaatii komissiota varmistamaan, että näillä toimialoilla hyödynnetään täysimääräisesti maailmanlaajuisen tutkimusyhteistyön edut, ja kehottaa komissiota vahvistamaan näitä välineitä, jotta paikallisia hallintoelimiä voidaan auttaa toteuttamaan tarkoituksenmukaisia hankkeita ja saamaan käyttöönsä rahoitusvaihtoehtoja innovatiivisten ratkaisujen testaamiseksi kaupunkikehityksestä koskeissa strategioissaan; vaatii, että muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden valtiotasoa alempien viranomaisten on voitava osallistua halutessaan eurooppalaisiin tiedettä, tutkimusta ja teknologiaa koskeviin aloitteisiin, kuten Horisontti 2020 -aloitteeseen, sekä virallisesti että epävirallisesti, jotta voidaan saavuttaa yhteiset tavoitteet; katsoo, että rahoitusvälineiden, kuten maailmanlaajuisen ilmastonrahastojen, olisi oltava suoraan paikallisviranomaisten saatavilla; katsoo, että koheesio politiikan ja tutkimus- ja innovaatio politiikan välistä synergiaa olisi vahvistettava, jotta voidaan varmistaa uusien vähähiilisten teknologioiden nopea käyttöönotto;

32. kehottaa komissiota varmistamaan, että Horisontti 2020 -ohjelmassa kiinnitetään enemmän huomiota innovointi- ja tutkimushankkeiden rahoittamiseen kiertotalouden ja kestävien kaupunkien aloilla; kannustaa jäsenvaltioita komission ja Euroopan investointipankin tukemana vahvistamaan alueiden ja kaupunkien hallinnollisia valmiuksia, jotta ne voivat hyödyntää täysimääräisesti saatavilla olevia julkisia ja yksityisiä rahoitusmahdollisuuksia unionin tasolla;

33. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia puuttumaan jäteongelmaan, jotta kiertotalous voidaan toteuttaa ja edistää muita tapoja kuin polttamista sellaisen jätteen hävittämiseksi, jota ei voida käyttää uudelleen tai kierrättää;

34. katsoo, että tulevalle ohjelmakaudella ilmastonmuutos on sisällytettävä kaikkiin alueellisiin yhteistyöohjelmiin; korostaa alueellisen yhteistyön, rajatylittävän yhteistyön ja makroalueellisten strategioiden tärkeää roolia alueiden ja kaupunkien toimissa niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin ja muistuttaa, että tätä välinettä on vahvistettava poliittisesti ja taloudellisesti sekä ilmastonmuutoksen hillitsemisen että siihen sopeutumisen osalta; korostaa, että yhteisten toimien ja toimintamallien vaihdon täytäntöönpanoa eri jäsenvaltioiden kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimijoiden välillä koskeva kehys, kuten Interreg, soveltuu erityisen hyvin ilmastonmuutoksen torjumiseen ja sen vaikutusten hillitsemiseen soveltuvien toimien suorittamiseen; on siksi tyytyväinen siihen, että seitsemässä 15:stä monikansallisesta Interreg-ohjelmasta eri puolilla Eurooppaa rahoitetaan strategioita, kokeiluhankkeita, koulutusta ja välineitä, joilla autetaan kaupunkia kehittämään valmiuksiaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ja ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi, jotta voidaan saavuttaa EU:n tavoitteet;

Kaupungit ja alueet

35. pitää myönteisenä kaupunginjohtajien ilmasto- ja energiasopimuksen kaltaisia aloitteita sekä monien kaupunkien ja alueiden panosta ilmastonmuutoksen torjuntaan ja ympäristönsuojeluun; kehottaa kaupunkia ja alueita tekemään yhteistyötä ja sisällyttämään ilmastonmuutoksen torjunnan toimielinten asialistalle vielä suuremman määrän ja kiireellisenä asiana; suosittelee, että viranomaiset toteuttavat ja saattavat säännöllisesti ajan tasalle älykkäiden kaupunkien pitkän aikavälin suunnittelua koskevia strategioita ja innovatiivisia menetelmiä, kuten älykkäitä kaupunkia koskevan aloitteen; korostaa tarvetta kestäville ja energiatehokkaille asumishankkeille ja älykkäille rakennuksille, uusiutuvia energialähteitä koskeville investoinneille, ympäristöystävällisille julkisen liikenteen järjestelmille ja tuen lisäämiselle vähähiilisiä kaupunkia ja alueita koskeville hankkeille sekä kaupunkien ja paikallis- ja aluehallitusten liittoumille yhteistyössä ilmaston lämpenemistä vastaan;

36. panee merkille, että on tärkeää panna täytäntöön objektiivisiin parametreihin ja hyväksi havaittuihin menetelmiin perustuva raportointikehys kaupunkien ja alueiden suorittamien ilmastotoimien seuraamiseksi, jotta voidaan jakaa tietoja ilmastositoumuksista ja lisätä toimijoiden välistä läpinäkyvyyttä ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi;

37. muistuttaa, että liikenneala aiheuttaa myös sekä kasvihuonekaasupäästöjä että terveydelle haitallisia ilman epäpuhtauksia, joiden pitoisuuksista on säädetty tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä annetulla direktiivillä (EU) 2016/2284; katsoo, että alueilla ja kaupungeilla on valtava potentiaali liikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ja korostaa tarvetta rahoittaa aloitteita, joilla edistetään paikallista ja alueellista vähähiilistä liikkuvuutta; pitää tärkeänä, että kaupungit ottavat johtavan roolin julkisen liikenteen käyttämisen sekä julkisen ja yksityisen liikenteen sähköistämisen edistämiseksi, ja kehottaa tutkimaan useilla kokeilualueilla älykkäitä yhteenliitettyjä liikennejärjestelmiä kaupunkien ja maaseutualueiden välillä;

38. suhtautuu myönteisesti kaupunkien tekemiin aloitteisiin, kuten älykkäisiin kaupunkeihin ja älykkäisiin verkkoihin, joiden tavoitteena on vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja lisätä resurssitehokkuutta; korostaa, että alueiden on parannettava vihreää kaupunkia koskevia järjestelyjä edistämällä energiamuutosta ja digitaalista muutosta ja että älykkäiden verkkojen kaltaiset ratkaisut tarjoavat mahdollisuuksia tuottaa energiaa tehokkaammin koteihin ja rakennuksiin; panee merkille, että yritysten ja kaupunkien välisessä yhteistyössä syntyy innovatiivisia ja osallistavia ratkaisuja, ja katsoo, että niitä olisi edistettävä; korostaa tarvetta lisätä investointeja muihin kestäviin ratkaisuihin, kuten vihreään infrastruktuuriin ja erityisesti puumaisen kasvuston lisäämiseen kaupungeissa; muistuttaa, että päästöjä on vähennettävä, mutta sen lisäksi on myös parannettava maaperän kykyä sitoa hiilidioksidia; kehottaa lisäämään nykyisten ja äskettäin perustettujen kaupunkimetsien suojelua EU:n alueilla;

39. korostaa, että paikallisesti tuotetut kausielintarvikkeet vähentävät kuljetuksen kasvihuonekaasupäästöjä ja siten elintarvikkeiden kokonaishiilijalanjälkeä; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä elintarvikealalla, jotta voidaan lisätä paikallista ja alueellista kestävää elintarviketuotantoa, ja suhtautuu myönteisesti vapaaehtoisiin toimenpiteisiin (kuten merkinnät), koska niiden avulla varmistetaan elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden ilmastovaikutuksen ja hiilijalanjäljen näkyvyys; kehottaa toteuttamaan EU:n laajuisia yhteisiä indikaattoreita siten, että mahdollistetaan vapaaehtoiset, mutta vertailukelpoiset merkinnät, ja kehottaa paikallisviranomaisia järjestämään tiedotuskampanjoita tiedon lisäämiseksi elintarvikkeiden hiilijalanjäljestä;

40. toteaa, että hillitsemistoimenpiteiden suunnittelussa on otettava huomioon taakan ja hyötyjen oikeudenmukainen jakautuminen eri toimijoille ja että sopeutumistoimenpiteet on keskitettävä koko väestön haavoittuvimpien väestönosien suojelun tehostamiseen;

41. toteaa, että alueiden haavoittuvuudet ja mahdollisuudet ovat monenlaisia ja erityisiä, ja huomauttaa, että haasteet, voimavarat ja tehokkaimmat toimenpiteet voivat vaihdella alueittain; muistuttaa näin ollen sitoutumisestaan toissijaisuusperiaatteeseen ja korostaa, että kaupungeilla ja alueilla on oltava tarvittavaa osaamista ja riittävästi poliittista, hallinnollista ja taloudellista riippumattomuutta, jotta ne voivat suunnitella ja toteuttaa yksittäisiä toimia; korostaa, että kaupunkien on räätälöitävä kaupunkisuunnittelunsa siten, että ne investoivat vihreään infrastruktuuriin, liikkuvuuteen, julkiseen liikenteeseen ja älykkäisiin verkkoihin, jotta Pariisin sopimuksessa asetetut tavoitteet saavutetaan; toistaa, että paikallis- ja alueviranomaiset, jotka ovat kansalaisia lähimpänä olevat hallinnon tasot, ovat myös lähimpänä ilmastomuutokseen liittyvien haasteiden vaikutuksia, ja niillä on kaikkein kattavin käsitys monista ongelmista; korostaa siksi, että on tärkeää tarjota paikallis- ja alueviranomaisille hallinnollisia valmiuksia ja taloudellisia välineitä, joiden avulla voidaan kehittää räätälöityjä ratkaisuja ilmastomuutoksen hillitsemiseen;

42. vaatii tehokkaampaa monitasoista ja täysin avointa hallintoa, joka voisi saada paikallisviranomaiset, alueet ja kaupungit ja niitä edustavat elimet entistä paremmin mukaan EU:n päätöksentekoprosessiin ja UNFCCC-prosessiin; kehottaa edistämään kaikkien viranomaisten välistä koordinoitua ja takaamaan sen ja kehottaa parantamaan suuren yleisön sekä taloudellisten ja yhteiskunnallisten toimijoiden osallistumista ja kehottaa komissiota edistämään koordinoitua ja tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden, alueiden, paikallisyhteisöjen ja kaupunkien välillä; toteaa, että paikallishallinnon osallistavia malleja olisi kannustettava;

43. pitää myönteisenä hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin päätöstä kaupungeja ja ilmastomuutosta koskevan erityiskertomuksen laatimisesta vuonna 2023, sillä tämä sitoumus lisää tutkimusta kaupunkien merkityksestä ilmastomuutoksen torjunnassa; katsoo, että kaupunkien olisi tuotettava sisältöä vuoden 2018 maailmanlaajuiseen ilmatoraporttiin; katsoo, että kaupungit ja alueet voivat vaikuttaa päätöksentekoon Pariisin sopimuksen jälkeen panemalla täytäntöön strategisen lähestymistavan ilmaston lämpenemisen torjumiseksi sekä hillintä- ja sopeutumistoimien tukemiseksi kaupunkialueilla, joilla yli puolet maapallon väestöstä asuu; kehottaa komissiota edistämään tässä prosessissa monitasoista näkemystä ilmastotoimista, jotta voidaan edistää osallistavaa ilmastojärjestelmää, jossa tunnustetaan paikallisten ja valtiotasoa alempien viranomaisten suorittamat toimet;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0069

EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteita koskevat suuntaviivat**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista (2018/2573(RSP))**

(2019/C 162/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
 - ottaa huomioon 7. joulukuuta 2000 allekirjoitetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan, josta annettiin juhllainen julistus 12. joulukuuta 2007 Strasbourgissa ja joka tuli voimaan yhdessä Lissabonin sopimuksen kanssa joulukuussa 2009,
 - ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2017 antamansa päätöslauselman neuvotteluista Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamista koskevasta aikomuksesta antaman ilmoituksen johdosta ⁽¹⁾ sekä 3. lokakuuta 2017 ⁽²⁾ ja 13. joulukuuta 2017 ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta,
 - ottaa huomioon suuntaviivat, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa (50 artikla) 29. huhtikuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan annettua SEU-sopimuksen 50 artiklan mukaisen ilmoituksen, sekä 22. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen liitteen, jossa annetaan ohjeet sopimuksen neuvottelemiseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen neuvottelijoiden 8. joulukuuta 2017 antaman yhteisen raportin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta erosta Euroopan unionista SEU-sopimuksen 50 artiklan nojalla käytävien neuvottelujen ensimmäisen vaiheen edistymisestä sekä komission 28. helmikuuta 2018 julkaiseman erosopimusluonnoksen,
 - ottaa huomioon suuntaviivat, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa (50 artikla) 15. joulukuuta 2017, sekä 22. toukokuuta 2017 annettua neuvoston päätöstä, jolla annetaan lupa aloittaa neuvottelut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä, täydentävän 29. tammikuuta 2018 annetun neuvoston päätöksen liitteen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan SEU 50 artiklan mukaisten neuvottelujen tarkoituksena on mahdollistaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallittu ero Euroopan unionista;
- B. toteaa, että SEU 50 artiklan mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan eroamiseen sovellettavissa yksityiskohtaisissa määräyksissä on otettava huomioon puitteet, jotka sääntelevät sen myöhempiä suhteita unioniin;
- C. toteaa, että koska eroon liittyvistä asioista joulukuussa 2017 käydyissä neuvotteluissa edistyttiin riittävästi, on asianmukaista, että neuvotteluissa voidaan nyt käsitellä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteita edellyttäen, että komission julkaisemasta erosopimusluonnoksesta käytävissä neuvotteluissa edistytään vastaavassa määrin;
- D. toteaa, että kyseiset neuvottelut voivat alkaa vasta, kun EU:n pääneuvottelija on saanut EU:n toimielimiltä valtuutuksen aloittaa ne;
- E. toteaa, että tulevien suhteiden puitteista tehtävää mahdollista sopimusta pidetään olennaisena osana eroa koskevaa kokonaisratkaisua ja että se vaikuttaa asian käsittelyyn Euroopan parlamentissa hyväksyntämenettelyn aikana;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0102.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0361.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0490.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- F. toteaa, että on kaikkien osapuolten etujen mukaista, että tulevien suhteiden puitteet ovat mahdollisimman yksityiskohtaiset;
- G. toteaa, että Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulee eron jälkeen kolmas maa riippumatta siitä, minkälaiset puitteet sen ja EU:n tuleville suhteille sovitaan;
- H. toteaa, että niiden seikkojen lisäksi, jotka sisältyivät 29. maaliskuuta 2017 annettuun Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoitukseen sen aikomuksesta erota Euroopan unionista, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri on pitänyt useita puheita – 17. tammikuuta 2017 Lancaster Housessa, 22. syyskuuta 2017 Firenzessä, 17. helmikuuta 2018 Münchenissä ja aivan äskettäin 2. maaliskuuta 2018 Mansion Housessa; toteaa, että hän ei ole kuitenkaan vielä esittänyt yhtenäistä näkemystä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevista suhteista;
- I. katsoo, että Yhdistynyt kuningaskunta ja EU tulevat yhä pysymään läheisinä naapureina ja niillä tulee edelleen olemaan monia yhteisiä etuja; katsoo, että tällaista läheistä suhdetta EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen assosiaatiosopimuksen muodossa voitaisiin pitää tulevien suhteiden asianmukaisina puitteina, joissa näitä yhteisiä etuja, mukaan lukien uutta kauppasuhdetta, voidaan suojella ja edistää;
- J. ottaa huomioon, että tulevia suhteita koskevan assosiaatiosopimuksen etuna on, että se tarjoaa joustavat puitteet, jotka mahdollistavat useilla eri politiikan aloilla erilaisissa määrin tehtävän yhteistyön; toteaa yhteistyön edellyttävän, että molemmat osapuolet pitävät kiinni korkeista vaatimuksista ja kansainvälisistä sitoumuksistaan erinäisillä toimintapolitiikan aloilla;
- K. toteaa, että on ratkaisevan tärkeää turvata EU:n sopimukset kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, mukaan lukien sopimus Euroopan talousalueesta (ETA-sopimus);
- L. toteaa, että EU:n sekä Yhdistyneen kuningaskunnan, joka on eroava jäsen, ensiarvoisen tärkeänä velvoitteena on varmistaa kattava ja vastavuoroinen lähestymistapa Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien EU-kansalaisten sekä EU-27:ssä asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeuksien turvaamiseen;
- M. toteaa, että tavoitteena on säilyttää vuoden 1998 pitkänperjantain sopimus kaikkine osineen sekä Pohjois-Irlannin väestön oikeudet, ja katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan on siksi noudatettava antamia sitoumuksia varmistaa, ettei Irlannin saarelle tule kovempaa rajaa, joko esittämällä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevista suhteista käytävissä neuvotteluissa yksityiskohtaisia ehdotuksia Pohjois-Irlantia koskevien erityisratkaisujen muodossa tai jatkamalla sääntelyn yhdenmukaistamista EU:n säännösten kanssa;
- N. toteaa, että koko EU:n säännösten soveltamisen jatkamista koskevat siirtymäjärjestelyt ovat tarpeen, jotta vältetään putoaminen tyhjän päälle, kun Yhdistynyt kuningaskunta eroaa unionista, ja annetaan EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan neuvottelijoille mahdollisuus neuvotella tulevia suhteita koskevasta sopimuksesta;
- O. toteaa olevan aiheellista, että EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot ryhtyvät yhdessä julkisten ja yksityisten laitosten kanssa toimiin, joilla valmistaudutaan kaikkiin mahdollisiin tilanteisiin, joita neuvottelujen tuloksena voi syntyä;
- P. toteaa, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden yhtenäisyys on ratkaisevan tärkeää, jotta unionin ja sen kansalaisten etuja voidaan puolustaa neuvottelujen kaikissa seuraavissa vaiheissa erityisesti asioissa, jotka koskevat tulevien suhteiden puitteita, ja jotta voidaan myös varmistaa neuvottelujen saattaminen ajoissa onnistuneesti päätökseen;
1. muistuttaa, että SEU 50 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jäsenvaltion eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä tehtävässä sopimuksessa on otettava huomioon puitteet, jotka sääntelevät kyseisen valtion myöhempiä suhteita unioniin;
 2. toteaa, että nämä tulevien suhteiden puitteet olisi esitettävä erosopimukseen liitettävän poliittisen julistuksen muodossa; korostaa, että Euroopan parlamentti arvioi julkilausuman sisältöä, kun sen pyydetään antavan hyväksyntänsä erosopimukselle;
 3. muistuttaa, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisistä uusista suhteista tehtävästä kansainvälisestä sopimuksesta voidaan neuvotella virallisesti vasta kun Yhdistynyt kuningaskunta on lähtenyt EU:sta ja on kolmas maa; palauttaa mieliin, että tämä sopimus voidaan tehdä ainoastaan niin, että Euroopan parlamentti on täysimääräisesti mukana sen tekemisessä ja antaa lopullisen hyväksyntänsä;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

4. palauttaa mieliin, että parlamentti hyväksyy EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteet vain, jos niissä noudatetaan tinkimättä seuraavia periaatteita:

- kolmas maa ei saa nauttia samoista oikeuksista ja eduista kuin Euroopan unionin jäsenvaltio tai Euroopan vapaakauppa-alueen (EFTA) tai ETA:n jäsen,
- suojellaan sisämarkkinoiden eheyttä ja sujuvaa toimintaa, tulliliittoa ja neljää vapautta, eikä hyväksytä alakohtaista lähestymistapaa,
- säilytetään EU:n päätöksenteon riippumattomuus,
- turvataan EU:n oikeusjärjestys ja Euroopan unionin tuomioistuimen rooli tässä yhteydessä,
- noudatetaan edelleen demokratian periaatteita, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, sellaisina kuin ne on määritelty erityisesti YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja sen pöytäkirjoissa, Euroopan sosiaalissa peruskirjassa, Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännössä ja muissa Yhdistyneiden kansakuntien ja Euroopan neuvoston kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa, sekä kunnioitetaan oikeusvaltioperiaatetta,
- huolehditaan tasapuolisista toimintaedellytyksistä ja erityisesti siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa edelleen kansainvälisten velvoitteiden ja unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan mukaisia vaatimuksia sellaisilla aloilla kuin reilu ja sääntöihin perustuva kilpailu, mukaan lukien valtiontuki, sosiaaliset ja työntekijöiden oikeudet ja erityisesti vastaavantasoinen sosiaalinen suojeleminen ja sosiaalisen polkumyynnin vastaiset suojauskeinot, ympäristö, ilmastonmuutos, kuluttajansuoja, kansanterveys, terveys- ja kasvinsuojelutoimet, eläinten terveys ja hyvinvointi, verotus, mukaan lukien veropetosten ja veronkierron torjunta, rahanpesu sekä tietosuoja ja yksityisyydensuoja, ja luodaan selkeä täytäntöönpanomekanismi noudattamisen varmistamiseksi,
- turvataan EU:n sopimukset kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, mukaan lukien ETA-sopimus, ja säilytetään näiden suhteinen yleinen tasapaino;
- turvataan EU:n rahoitusvakaus ja sen sääntely- ja valvontajärjestelmän ja -vaatimusten noudattaminen sekä niiden soveltaminen,
- huolehditaan oikeuksien ja velvollisuuksien oikeasta tasapainosta, mukaan lukien tarvittaessa oikeasuhteiset rahoitusosuudet;

5. muistuttaa, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä jälkimmäisen erottua EU:sta SEU 8 artiklan ja SEUT 217 artiklan mukaisesti neuvoteltava ja sovittava assosiaatiosopimus voisi muodostaa asianmukaiset puitteet tuleville suhteille ja turvata johdonmukaisen hallintokehyksen, johon olisi sisällyttävä vankka riitojenratkaisumekanismi, ja katsoo, että täten vältettäisiin kahdenvälisen sopimusten määrän moninkertaistuminen ja puutteet, jotka ovat ominaisia EU:n ja Sveitsin suhteille;

6. ehdottaa, että nämä tulevat suhteet perustuvat seuraaviin neljään pilariin:

- kauppa- ja taloussuhteet,
- ulkopoliittikka, turvallisuusyhteistyö ja kehitysyhteistyö,
- sisäinen turvallisuus,
- aihekohtainen yhteistyö;

Tulevien suhteiden puitteet

7. ottaa huomioon, että EU:lla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on sama yhteisten arvojen perusta, niiden yhteydet ovat tiiviit ja niiden sääntely on nykyisin yhdenmukaista käytännöllisesti katsoen kaikilla aloilla, ne ovat maantieteellisesti lähellä toisiaan, niillä on yhteinen historia, mukaan lukien Yhdistyneen kuningaskunnan 40-vuotinen EU-jäsenyys, ja ottaa huomioon myös Yhdistyneen kuningaskunnan aseman YK:n turvallisuusneuvoston pysyvänä jäsenenä ja Naton jäsenenä, ja toteaa näin ollen, että Yhdistynyt kuningaskunta tulee edelleen olemaan EU:n tärkeä kumppani kaikkien neljän edellä mainitun pilarin alalla ja että on molempien osapuolten etujen mukaista luoda kumppanuus, jolla varmistetaan yhteistyön jatkuminen;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

8. toteaa kuitenkin, että tällainen yhteistyö Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, kun se on kolmas maa, on mahdollista ainoastaan, jos siinä noudatetaan tämän päätöslauselman 4 kohdassa esitettyjä periaatteita; muistuttaa, että EU:lla on sitovat yhteiset säännöt, yhteiset toimitelimit ja yhteiset valvonta-, täytäntöönpano- ja oikeudenkäyttöjärjestelmät ja että kolmannet maat, edes ne, joilla on samanlainen lainsäädäntö ja joiden sääntely on täysin yhdenmukaista, eivät voi nauttia samoista eduista kuin EU:n jäsenvaltiot eikä niillä voi olla samaa pääsyä markkinoille kuin EU:n jäsenvaltioilla esimerkiksi, kun on kyse neljästä vapaudesta ja EU:n talousarviosta maksettavista rahoitusosuuksista;

9. katsoo, että tulevia suhteita koskevaan sopimukseen olisi sisällytettävä erityisiä määräyksiä kansalaisten liikkumisesta EU:sta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta EU:hun siirtymäajan jälkeen ja että niiden olisi oltava ainakin verrannollisia jäljempänä esitellyjen neljän pilarin alalla tehtävän yhteistyön laajuuden kanssa;

10. muistuttaa, että Euroopan parlamentin on hyväksyttävä mahdollinen tuleva EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen sopimus; korostaa, että parlamentille on annettava välittömästi ja täysimääräisesti tietoja neuvottelujen kaikissa vaiheissa SEUT 207, 217 ja 218 artiklan ja asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaisesti;

i) *Kauppa- ja taloussuhteet*

11. toteaa jälleen, että sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että EU-27:n kannalta paras ratkaisu olisi, että Yhdistynyt kuningaskunta olisi sisämarkkinoiden ja tulliliiton jäsen, ja että tämä on ainoa ratkaisu, joka voi taata kitkattomasti jatkuvan kaupan ja säilyttää taloussuhteisiimme liittyvät edut kaikilta osin; muistuttaa, että sisämarkkinoille osallistuminen edellyttää neljän vapauden täysimääräistä noudattamista sekä vastaavien EU-sääntöjen omaksumista, tasapuolisia toimintaedellytyksiä, myös kilpailu- ja valtiontukijärjestelmän kautta, sitovan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattamista ja maksuosuuksia EU:n talousarvioon; toteaa, että tulliliitto poistaa tulliesteet ja jotkin tullitarkastukset mutta edellyttää EU:n kauppapolitiikan noudattamista ja yhteistä ulkorajaa; panee merkille, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus edelleen sulkee pois sekä sisämarkkinat että tulliliiton;

12. toteaa, että pitkälle menevä ja laaja-alainen vapaakauppa-alue edellyttää lähentymistä EU:n säännöstöön koskevaa sitovaa järjestelmää sekä sitovan roolin antamista Euroopan unionin tuomioistuimelle unionin oikeuden tulkinnassa ja että se ei salli sitä, että poimittaisiin päältä vain parhaat sisämarkkinoiden alat;

13. katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan nykyinen asema sopii yhteen ainoastaan SEUT 207 artiklan mukaisen kauppasopimuksen kanssa, joka voisi muodostaa assosiaatiosopimuksen kauppa- ja taloutta koskevan pilarin; on valmis toimimaan Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa edellä mainittujen muiden mallien perusteella edellyttäen, että Yhdistynyt kuningaskunta tarkastelee uudelleen nykyisiä kynnyskysymyksiään;

14. palauttaa mieliin, että kaikki viimeaikaiset vapaakauppasopimukset perustuvat kolmeen keskeiseen osaan: markkinoille pääsy, sääntely-yhteistyö ja säännöt; korostaa, että edellä 4 kohdassa mainittujen periaatteiden lisäksi

— EU:n markkinoille pääsyn tason on vastattava sitä, missä määrin lähentymistä ja mukautumista EU:n teknisiin vaatimuksiin ja sääntöihin jatketaan, antamatta määräyksiä minkäänlaisesta alakohtaisesta lähestymistavasta ja säilyttäen sisämarkkinoiden eheys,

— EU:n riippumattomuus EU:n oikeuden ja normien asettamisessa on taattava samoin kuin se, että vain Euroopan unionin tuomioistuin voi tulkita EU:n oikeutta,

— tasapuoliset toimintaedellytykset varmistetaan ja EU:n normit turvataan, jotta vältetään kilpaileminen alhaisimmalla sääntelytasolla ja estetään se, että markkinatoimijat voisivat käyttää hyväkseen eri maiden sääntelyeroja,

— alkuperäsääntöjen on perustuttava tavanomaisiin EU:n etuuskohtelusääntöihin ja EU:n tuottajien etuihin,

— vastavuoroisesta markkinoillepääsystä on neuvoteltava Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjä täysimääräisesti noudattaen, mukaan lukien tavaroita, palveluja, julkisia hankintoja ja – tarvittaessa – suoria ulkomaisia investointeja koskevat säännöt, ja kaikkia palvelujen tarjontamuotoja noudattaen, mukaan lukien luonnollisten henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevat sitoumukset (muoto 4), ja sitä on säänneltävä noudattaen täysin yhdenvertaisen kohtelun, etenkin työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun, periaatteeseen liittyviä EU:n sääntöjä,

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

— olisi neuvoteltava sääntely-yhteistyötä koskevista säännöistä kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin ja otettava huomioon sääntely-yhteistyön vapaaehtoinen luonne sekä oikeus harjoittaa sääntelyä yleisen edun nimissä sekä muistettava samalla, että kauppasopimukseen sisältyvissä sääntely-yhteistyötä koskevissa määräyksissä ei voida täysin uusia samaa kitkatonta kaupankäyntiä, joka taataan sisämarkkinoiden jäsenille;

15. korostaa, että tässä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisessä sopimuksessa olisi turvattava EU:n ja kolmansien maiden nykyisten kaupallisten suhteiden puitteet ja vältettävä kaikenlainen vapaamatkustus huolehtimalla johdonmukaisuudesta säilyttämällä tasapainoinen kolmansiiin maihin sovellettava tariffi- ja kiintiöjärjestelmä ja tuotteiden alkuperäjärjestelmä;

16. korostaa, että vapaakauppasopimuksen mukainen markkinoille pääsy on rajoitettua ja siihen sovelletaan aina rajoituksia, varauksia ja poikkeuksia;

17. korostaa, että sisämarkkinoilta lähtemisen myötä Yhdistynyt kuningaskunta menettäisi sekä rahoituspalveluja koskevat passioikeudet että mahdollisuuden avata unioniin sivuliikkeitä, joita Yhdistynyt kuningaskunta valvoisi; palauttaa mieliin, että EU:n lainsäädännössä säädetään mahdollisuudesta pitää suhteutetun ja riskiperusteisen lähestymistavan perusteella joillakin aloilla kolmansien maiden sääntöjä vastaavina, ja panee merkille asiaa koskevan meneillään olevan lainsäädäntötyön ja komission tulevat ehdotukset; tähdentää, että vastaavuudesta tehtävät päätökset ovat aina luonteeltaan yksipuolisia; tähdentää lisäksi, että vakauden ja luotettavuuden turvaamista koskevat poikkeukset ja rahoituspalvelujen rajatylittävää tarjontaa koskevat rajoitukset ovat tavanomaisia vapaakauppasopimuksissa, jotta turvataan rahoitusvakaus ja varmistetaan EU:n sääntelyjärjestelmän ja normien täysimääräinen noudattaminen ja soveltaminen;

18. korostaa, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliseen sopimukseen olisi sisällyttävä vankka riitojenratkaisumekanismi sekä hallintorakenteet; painottaa tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuimella on toimivalta tulkita EU:n oikeuteen liittyviä kysymyksiä;

19. muistuttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan nykyinen kanta ja kynnyskysymykset johtaisivat tullitarkastuksiin ja todentamisiin, jotka vaikuttaisivat globaaleihin toimitusketjuihin ja valmistusprosesseihin, vaikka tulliesteet voidaan välttää; korostaa, että yhtenäisen eurooppalaisen arvonlisäveroalueen ja Yhdistyneen kuningaskunnan järjestelmän on tärkeää olla pitkälle yhdenmukaistettuja; katsoo, että verotusasiat olisi sisällytettävä mihin tahansa uuteen Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n väliseen sopimukseen, jotta varmistetaan mahdollisimman laaja yhteistyö EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja siitä riippuvaisten alueiden välillä yhteisöverotuksen alalla;

20. toteaa jälleen, että elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden osalta ehtona EU:n markkinoille pääsulle on se, että noudatetaan kaikkea EU-lainsäädäntöä ja kaikkia EU:n normeja, etenkin elintarviketurvallisuuden, muuntogeenisten organismien, torjunta-ainesten, maantieteellisten merkintöjen, eläinten hyvinvoinnin, tuotemerkintöjen ja jäljitettävyyden, terveys- ja kasvinsuojelunormien sekä ihmisten, eläinten ja kasvien terveyden aloilla;

ii) *Ulkopolitiikka, turvallisuusyhteistyö ja kehitysyhteistyö*

21. toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei kolmantena maana voi osallistua yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevaan EU:n päätöksentekoon ja että vain EU:n jäsenvaltiot voivat hyväksyä EU:n yhteiset kannat ja toimet; huomauttaa kuitenkin, että tämä ei sulje pois kuulemismekanismia, jotka antaisivat Yhdistyneelle kuningaskunnalle mahdollisuuden mukautua EU:n ulkopoliittisiin kantoihin, yhteisiin toimiin, etenkin ihmisoikeustoimiin, tai monenväliseen yhteistyöhön erityisesti YK:n, Etyjin ja Euroopan neuvoston puitteissa; kannattaa pakotepolitiikan ja pakotteiden täytäntöönpanon koordinoitua, mukaan lukien asevientikiellot ja aseiden vientiä koskeva yhteinen kanta;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

22. tähdentää, että tällainen kumppanuus voitaisiin luoda osallistumista koskevalla puitesopimuksella, jolla hallitaan kolmansien maiden asemaa, ja Yhdistyneellä kuningaskunnan olisi siten mahdollista osallistua EU:n siviili- ja sotilasoperaatioihin (joissa Yhdistynyt kuningaskunta ei olisi johtavassa asemassa), ohjelmiin ja hankkeisiin, tiedustelutietojen vaihtoon, sotilashenkilöstön koulutukseen ja vaihtoon sekä varustelupolitiikkaa koskevaan yhteistyöhön, mukaan lukien pysyvän rakenteellisen yhteistyön puitteissa kehitetyt hankkeet; korostaa, että tällainen osallistuminen ei saisi rajoittaa asiaa koskevien EU:n kantojen, päätösten ja lainsäädännön soveltamista, mukaan lukien puolustusalan hankinnat ja siirrot, ja sen olisi oltava yhdenmukaista niiden kanssa; toteaa, että tällaisen yhteistyön ehtona on kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden sekä EU:n perusoikeuksien täysimääräinen noudattaminen;

23. toteaa, että kaiken edellä mainituilla aloilla tehtävän yhteistyön, jossa vaihdetaan EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja, myös tiedustelutietoja, ehtona on tietoturvallisuussopimuksen tekeminen EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamiseksi;

24. toteaa, että kolmansien maiden kanssa tehtyjen vastaavien järjestelyjen perusteella Yhdistynyt kuningaskunta voisi osallistua puolustusta tai ulkoista turvallisuutta tukeviin unionin ohjelmiin (joita ovat esimerkiksi Euroopan puolustusrahasto, Galileo ja kyberturvallisuusohjelmat); suhtautuu avoimesti mahdollisuuteen, että Yhdistynyt kuningaskunta edelleen osallistuisi EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden rahoittamiseen yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti naapurustossa;

25. toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta on merkittävä toimija kehitysyhteistyön ja humanitaarisen avun alalla ja että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteistyö näillä aloilla brexitin jälkeen olisi hyödyllistä molemmille osapuolille;

iii) *Sisäinen turvallisuus*

26. korostaa, että on EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan molemminpuolisen edun mukaista perustaa kumppanuus, jolla varmistetaan jatkuva turvallisuusalan yhteistyö erityisesti terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden kaltaisten yhteisten uhkien torjumiseksi ja estetään tiedonkulun keskeytyminen tällä alalla; toteaa, että (Schengen-alueen ulkopuolisille) kolmansille maille ei myönnetä tällä alalla minkäänlaista etuoikeutta hyödyntää EU:n välineitä, tietokannat mukaan lukien, eivätkä ne voi ottaa osaa painopisteiden määrittelyyn ja monivuotisten strategisten tavoitteiden kehittämiseen tai johtaa operatiivisia toimintasuunnitelmia EU:n toimintapolitiittisen syklin puitteissa;

27. toteaa myös, että sen lisäksi, että Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevia käynnissä olevia menettelyjä ja selvityksiä on suojeltava, Yhdistyneen kuningaskunnan ollessa kolmas maa sen kanssa on löydettävä erillisiä järjestelyjä rikosoikeudellisen yhteistyön osalta, rikoksen johdosta tapahtuva luovuttaminen ja keskinäinen oikeusapu mukaan luettuina, eurooppalaisen pidätysmääräyksen kaltaisten nykyisten järjestelyjen sijaan;

28. katsoo, että tulevaa yhteistyötä voidaan kehittää Schengen-alueen ulkopuolista kolmatta maata koskevien sellaisten järjestelyjen pohjalta, jotka mahdollistavat turvallisuuteen liittyvien tietojen vaihdon sekä operatiivisen yhteistyön (Europolin ja Eurojustin kaltaisten) EU:n elinten ja mekanismien kanssa;

29. korostaa, että tällaisen yhteistyön avulla olisi saatava aikaan oikeusvarmuutta, sen on perustuttava Euroopan ihmisoikeussopimuksessa vahvistettu perusoikeuksia koskeviin takeisiin ja tarjottava suojelun taso, joka vastaa olennaisilta osin perusoikeuskirjan tasoa; korostaa lisäksi, että yhteistyössä olisi noudatettava täysimääräisesti EU:n tietosuojanormeja ja sen olisi perustuttava tehokkaaseen täytäntöönpanoon ja riidanratkaisuun; pitää välttämättömänä, että löydetään ratkaisu, joka koskee EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen tulevan tietojenvaihdon sääntelemistä lainvalvonnan, tiedustelun ja terrorismintorjuntaoperaatioiden alalla; korostaa, että komission tekemä päätös tietosuojan tason riittävydestä olisi suositeltavin ja turvallisin vaihtoehto; muistuttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan on joka tapauksessa tarjottava tietosuojan taso, joka on yhtä vahva kuin unionin tietosuojasäännöt;

iv) *Aihekohtainen yhteistyö*

30. korostaa, että myös edellä 4 kohdassa esitettyjä periaatteita olisi sovellettava kaikilta osin ja ilman ehtoja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävään tulevaan yhteistyöhön erinäisillä yhteisen edun mukaisilla aloilla; korostaa, että tällaisissa sopimuksissa olisi löydettävä sellainen oikeuksien ja velvollisuuksien välinen tasapaino, joka vastaa kolmansien maiden kanssa tehdyissä samanlaisissa sopimuksissa olevaa tasapainoa, mutta EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan maantieteellinen läheisyys ja niiden väliset tiiviit yhteydet olisi otettava huomioon;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

31. katsoo, että edellä olevien periaatteiden ja edellytysten mukaisesti ja matkustajien, lentoliikenteen harjoittajien, valmistajien ja ammattiliittojen etu huomioon ottaen yhteenliitettävyyden on varmistettava lentoliikennesopimuksella ja lentoturvallisuussopimuksella; korostaa kuitenkin, että markkinoille pääsyn aste riippuu siitä, missä määrin sääntelyä lähennetään ja mukautetaan EU:n sääntöön, sekä toimivan riitojenratkaisu- ja sovittelumekanismien perustamisesta; ei myöskään sulje pois Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävää tulevaa yhteistyötä, jolla tuetaan yhteisen edun mukaisia hankkeita liikenteen alalla;

32. harkitsee, että kalastuksen alalla tehdään uudenlainen sopimus, joka vastaa kolmansien maiden kanssa tehtäviä kahdenvälisiä sopimuksia ja jonka tavoitteena on säilyttää korkea yhteistyön, yhdenmukaisuuden ja lähentymisen taso ja varmistaa vakaa ja jatkuva vastavuoroinen pääsy vesialueille ja kalavarojen käyttöoikeus yhteisen kalastuspolitiikan periaatteiden ja hallinnointisääntösten mukaisesti sekä yhteisesti tärkeiden kantojen kestävä hoito, jotta nämä kannat voidaan palauttaa sellaisen tason yläpuolelle, joka voi tuottaa kestävästi enimmäistuoton, ja pitää ne sillä tasolla; korostaa, että yhteisten kalakantojen yhteinen hoito edellyttää, että Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen näiden kantojen tieteelliseen arviointiin jatkuu; korostaa kuitenkin, että kalastustuotteiden vastavuoroisesta markkinoille pääsystä on neuvoteltava osana tulevaa sopimusta ja että EU:n kotimarkkinoille pääsyn on oltava riippuvainen EU:n kalastusalueiden Yhdistyneen kuningaskunnan kalastusalueille pääsystä ja kalavarojen käyttömahdollisuuksien laajuudesta sekä yhteisten kantojen hoitoon liittyvän yhteistyön tasosta;

33. korostaa kulttuurin ja koulutuksen alan yhteistyön arvoa, oppiminen ja nuorten liikkuvuus mukaan luettuina, sekä kulttuurialan ja luovien alojen merkitystä autettaessa EU:ta syventämään siteitä naapurimaihin ja suhtautuisi myönteisesti EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen yhteistyön jatkumiseen kyseisillä aloilla myös Erasmus- ja Luova Eurooppa -ohjelmien kaltaisten tärkeiden ohjelmien puitteissa;

34. voisi harkita tutkimus- ja innovointiyhteistyöhön liittyen Yhdistyneen kuningaskunnan osallistumista kolmantena maana EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan sekä EU:n avaruusohjelmiin sallimatta minkäänlaisia nettosiirtoja EU:n talousarviosta Yhdistyneelle kuningaskunnalle tai antamalla sille minkäänlaista päätöksentekoroolia;

35. katsoo, että paras vaihtoehto ympäristön, ilmastomuutoksen torjunnan sekä kansanterveyden ja elintarviketurvallisuuden kannalta olisi, että Yhdistynyt kuningaskunta pysyisi täysimääräisesti samassa linjassa EU:n nykyisen ja tulevan lainsäädännön kanssa ja noudattaisi myös vuoteen 2030 ulottuvia sitoumuksia ja tavoitteita, joista on jo sovittu EU:n puhtaan ilman toimenpidepaketissa ja puhtaan energian säädöspaketissa; kehottaa kuitenkin, jos näin ei tapahdu, toteuttamaan EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisiä järjestelyjä, joilla varmistetaan tiivis yhteistyö ja korkeat vaatimukset näissä asioissa ja hoidetaan rajat ylittävät ympäristökysymykset; korostaa, että EU:n virastojen kanssa näillä aloilla tehtävän kaiken yhteistyön on perustuttava kahdenvälisiin sopimuksiin;

36. voisi harkita samanlaisten kolmatta maata koskevien järjestelyjen tekemistä energian, sähköisen viestinnän, kyberturvallisuuden sekä tieto- ja viestintätekniikan alalla; katsoo, että energiaan liittyen kaikissa tällaisissa järjestelyissä olisi kunnioitettava energian sisämarkkinoiden eheyttä, edistettävä energiavarmuutta, kestävyttä ja kilpailukykyä ja otettava huomioon EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliset yhdysjohdot; odottaa, että Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa korkeatasoisimpia ydinturvallisuutta, turvaa ja varmuusjärjestelyjä ja säteilysuojelua koskevia normeja, myös jätteiden siirron ja ydinlaitosten käytöstäpoiston osalta;

37. katsoo, että EU:n PEACE-ohjelma, jonka tarkoituksena on vahvistaa rauhallista ja vakaata yhteiskuntaa edistämällä sovintoa Pohjois-Irlannin ja Irlannin raja-alueella, olisi säilytettävä siten, että Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu siihen edelleen;

v) *Tulevan sopimuksen hallinnointi*

38. korostaa, että kaikkiin EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisiin tuleviin sopimuksiin, jotka tehdään Yhdistyneen kuningaskunnan ollessa kolmas maa, olisi sisällytettävä johdonmukaisen ja vakaan hallintojärjestelmän perustaminen neljää pilaria koskevana yleiskehyksenä, joka kattaa sopimuksen yhteisen ja jatkuvan valvonnan ja hallinnoinnin sekä sopimuksen määräysten tulkintaa ja soveltamista koskevat riitojenratkaisu- ja täytäntöönpanomekanismit;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

39. korostaa, että tässä hallinnointijärjestelmässä on ehdottomasti säilytettävä täysimääräisesti EU:n päätöksenteon ja oikeusjärjestyksen riippumattomuus, mukaan luettuna Euroopan unionin tuomioistuimen rooli EU:n oikeuden ainoana tulkitsijana;

40. korostaa, että hallintojärjestelyjen suunnittelun olisi oltava oikeassa suhteessa tulevan suhteen luonteen, soveltamisalan ja syvyyden kanssa ja siinä olisi otettava huomioon yhteenliitettävyyden, yhteistyön ja läheisyyden taso;

41. kannattaa ajatusta, että perustetaan yhteinen komitea, joka vastaa sopimuksen täytäntöönpanon valvonnasta, tarkastelee tulkintaeroja ja panee täytäntöön sovitut korjaavat toimenpiteet vilpittömässä mielessä, ja varmistetaan täysimääräisesti EU:n itsenäinen sääntelyvalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston lainsäädäntöoikeudet mukaan luettuina; korostaa, että tässä komiteassa oleviin EU:n edustajiin olisi sovellettava asianmukaisia vastuuvollisuusmekanismeja, joihin Euroopan parlamentti osallistuu;

42. katsoo, että EU:n säännösten käsitteistöön perustuvien määräysten osalta hallintojärjestelyt olisi siirrettävä Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi; muistuttaa, että sopimuksen muiden kuin unionin oikeuteen liittyvien määräysten soveltamista ja tulkittamista varten olisi harkittava vaihtoehtoja riidanratkaisua ainoastaan silloin, jos voidaan antaa vastaavat riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevat takeet kuin Euroopan unionin tuomioistuin;

vi) *Tasapuoliset toimintaedellytykset*

43. muistuttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja siitä riippuvaisten alueiden olisi edelleen noudatettava sen kansainvälisten sitoumusten sekä unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikkojen mukaisia normeja erityisesti edellä 4 kohdassa tarkoitetuilla aloilla siten, että otetaan huomioon tulevan suhteen laajuus ja syvyys; panee merkille hyödyt, joita saadaan sääntelyn yhdenmukaistamisesta unionin lainsäädännön perusteella;

44. toteaa, että tasapuolisista toimintaedellytyksistä saavutetun yhteisymmärryksen laajuus ja syvyys ovat olennaisia EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen yleisen tulevan suhteen laajuuden määrittämisessä; muistuttaa, että keskeistä tässä on se, että Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa edelleen Euroopan sosiaalista mallia;

45. uskoo vakaasti, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi noudatettava unionin säännösten mukaisia verotusta ja rahanpesun torjuntaa koskevia kehittyviä normeja, verotuksen avoimuus, tietojen vaihto verotusasioissa ja veron kiertämisen vastaiset toimenpiteet mukaan luettuina, ja sen olisi käsiteltävä siitä riippuvaisten alueiden tilannetta ja puututtava siihen, että ne eivät noudata EU:n hyvän hallintotavan kriteerejä ja avoimuusvaatimuksia; korostaa, että tullionioniin pääsyn ehtona on ehdottomasti oltava se, että Yhdistynyt kuningaskunta mukautuu edellä mainittuihin normeihin;

46. muistuttaa, että on tarpeen luoda suojoitoksia, joilla varmistetaan korkeatasoisten normien ja tasapuolisten toimintaedellytysten säilyminen ympäristönsuojelun, ilmastonmuutoksen vastaisten toimien, elintarviketurvallisuuden ja kansanterveyden alalla; korostaa, että oikeussuojakeinot ja asianmukainen muutoksenhakumekanismi on taattava kansalaisille ja kansalaisjärjestöille työ- ja ympäristönormien täytäntöönpanon osalta;

47. toteaa, että sopimuksen muiden osien tavoin tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskevat määräykset edellyttävät vahvoja hallintorakenteita, jotka sisältävät asianmukaiset johtamista, valvontaa, riitojenratkaisua ja täytäntöönpanoa koskevat mekanismit seuraamuksineen ja tarvittaessa tilapäistoimenpiteet sekä kumpaakin osapuolta koskevan vaatimuksen perustaa riippumattomia laitoksia, jotka pystyvät valvomaan tehokkaasti täytäntöönpanoa, tai säilyttää ne;

vii) *Mahdollinen osallistuminen EU:n ohjelmiin*

48. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan osallistumisesta EU:n toimiin ja ohjelmiin koskevat samat säännöt, joita sovelletaan Euroopan talousalueen ulkopuolisiin kolmansiiin maihin; korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan osallistumisesta on sovittava yhteisesti EU:ssa ja samalla on noudatettava kaikkia asiaankuuluvia sääntöjä, mekanismeja ja osallistumisehtoja myös rahoituksen, täytäntöönpanon, valvonnan ja vastuuvapauden osalta sallimatta nettosiirtoja EU:n talousarviosta Yhdistyneelle kuningaskunnalle;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

49. muistuttaa, että pääsääntöisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei voi kolmantena maana osallistua tai päästä EU:n virastoihin; huomauttaa kuitenkin, että tämä ei sulje pois erityistapauksissa erittäin säännellysti tehtyä yhteistyötä, joka edellyttää kaikkien asiaankuuluvien sääntöjen ja rahoitusosuuksien noudattamista; korostaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä on otettava huomioon EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevan suhteen seuraukset;

Erosopimus

50. suhtautuu myönteisesti 28. helmikuuta 2018 tehtyyn komission sopimusluonnokseen, jossa on otettu laajalti huomioon parlamentin näkemykset; toteaa, että se on tehty 8. joulukuuta 2017 laaditun yhdessä sovitun yhteisen raportin ja muita eroon liittyviä kysymyksiä koskevien EU:n kantojen perusteella;

51. suhtautuu myönteisesti erosopimusluonnoksen mukaisiin institutionaalisiin määräyksiin ja riitojenratkaisumekanismeihin, mukaan luettuna etuuksien keskeyttäminen siirtymäkauden aikana erosopimusluonnoksen 165 artiklan mukaisesti siinä tapauksessa, että erosopimukseen liittyviä sitoumuksia ja määräyksiä ei noudateta;

i) Kansalaisten oikeudet

52. suhtautuu myönteisesti komission erosopimusluonnoksen toisessa osassa omaksuttuun kansalaisten oikeuksia koskevaan yleiseen lähestymistapaan, mutta toistaa, että kansalaisten oikeuksia koskevien kaikkien avoimena olevien kysymysten käsittely ja sen varmistaminen, että brexit ei vaikuta laillisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien EU:n kansalaisten ja laillisesti EU-27:ssä asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeuksiin, on yksi keskeisistä parlamentin hyväksynnän saamisen edellytyksistä; kannattaa, että mukaan otetaan tulevia puolisoita koskeva viittaus; panee merkille määräykset pysyvän oleskeluluvan hankkimista koskevista hallinnollisista menettelyistä ja korostaa, että perheiden on sallittava käynnistää menettely yhdellä lomakkeella, joka on luonteeltaan puhtaasti toteava ja jolla asetetaan todistustaakka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille; korostaa, että Euroopan parlamentti valvoo, että nämä menettelyt pannaan tosiasiallisesti täytäntöön ja että ne ovat yksinkertaisia, selkeitä ja maksuttomia; vaatii, että jossakin EU-27:n jäsenvaltiossa nykyisin asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kaikkialla EU:ssa sekä erosopimuksen kattamien kaikkien kansalaisten oikeus äänestää paikallisvaaleissa taataan; vaatii myös sopimuksen kattamille EU:n kansalaisille elinikäistä oikeutta palata Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, vammaisten henkilöiden ja heidän hoitajiensa suojelemista karkottamiselta sekä direktiivissä 2004/38/EY tarkoitettujen karkottamiseen liittyvien menettelyllisten oikeuksien sekä kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien suojelua EU:n oikeuden mukaisesti;

53. korostaa, että siirtymäaikana kaikilla Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tulevilla EU:n kansalaisilla on oltava samat oikeudet kuin niillä, jotka saapuivat ennen siirtymäkauden alkua; torjuu tässä yhteydessä Yhdistyneen kuningaskunnan äskettäin julkistamaan toimintapolitiittiseen asiakirjaan sisältyvän ehdotuksen, jonka perusteella tehdään ero ennen siirtymäajan alkamista saapuneiden EU:n kansalaisten ja sen jälkeen saapuneiden välillä;

54. muistuttaa, että monet Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset ovat ilmaisseet vastustavansa lujasti niiden oikeuksien menettämistä, joista he tällä hetkellä nauttivat SEUT 20 artiklan nojalla; ehdottaa, että EU-27 tutkii, miten tilannetta lievennettäisiin EU:n primaarilainsäädännön rajoissa kunnioittaen samalla täysimääräisesti vastavuoroisuuden, tasapuolisuuden, symmetrian ja syrjimättömyyden periaatteita; panee merkille äskettäin unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi annetun kanteen, joka oli nostettu Alan-komaiden tuomioistuimessa ja joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisen EU:n kansalaisoikeuksien säilyttämistä brexitin jälkeen;

ii) Irlanti ja Pohjois-Irlanti

55. suhtautuu myönteisesti komission erosopimusluonnokseen sisältyvään Irlantia ja Pohjois-Irlantia koskevaan pöytäkirjaan, jossa tehdään 8. joulukuuta 2017 laaditussa yhteisessä raportissa luonnostellusta varautumisjärjestelyjä koskevasta vaihtoehdosta toimintavalmis; korostaa, että tällä tarjotaan käytännön ratkaisu pohjoisen ja etelän välisen yhteistyön säilymiseen ja vältetään kova raja Pohjois-Irlannin ja Irlannin välillä, mikä on tarpeen siinä tapauksessa, että vaihtoehtoa ei löydy EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yleisten suhteiden tai Yhdistyneen kuningaskunnan ehdottamien erityisratkaisujen kautta yhteisen raportin 49 kohdassa tarkoitettulla tavalla;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

56. muistuttaa, että on tärkeää, että Yhdistynyt kuningaskunta on sitoutunut yhteisen raportin sitoumusten mukaisesti varmistamaan, että oikeuksia ei heikennetä, mukaan luettuina pitkänperjantain sopimuksessa vahvistetut sosiaaliset ja demokraattiset oikeudet, suojakeinot ja yhtäläiset mahdollisuudet; vaatii siirtämään osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikki yhteiseen matkustusalueeseen liittyvät tekijät ja säilyttämään EU:n oikeuteen ja pitkänperjantain sopimukseen sisältyvät EU:n kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevat oikeudet;

iii) *Siirtymäkausi*

57. muistuttaa, että 13. joulukuuta 2017 antamaansa päätöslauselmaan sisältyvien periaatteiden mukaisesti eroamispäivän jälkeen Yhdistynyt kuningaskunta ei ole enää EU:n toimielinten ja elinten osa eikä enää osallistu päätöksentekoon ja että siirtymä voi tarkoittaa ainoastaan sitä, että EU:n säännösten soveltamista sekä nykyisten EU:n sääntelyä, talousarviota, valvontaa, oikeudenkäyttöä ja täytäntöönpanoa koskevien välineiden ja rakenteiden soveltamista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan jatketaan; tukee täysimääräisesti Eurooppa-neuvoston suuntaviivojen mukaisia neuvotteluvaihtoehtoja, neuvoston neuvotteluohjeita ja tätä asiaa koskevaa äskettäin laadittua komission kannanottoa;

58. pitää myönteisenä ja tukee siirtymäjärjestelyjä koskevaa erosopimusluonnoksen neljättä osaa; toistaa, että kaikkia unionin oikeudessa kansalaisille myönnettyjä oikeuksia olisi jatkettava koko siirtymäkauden ajan; korostaa, että tämä koskee myös Yhdistyneeseen kuningaskuntaan siirtymäaikana saapuvia EU:n kansalaisia, joilla olisi oltava täysin samat oikeudet erityisesti lapsilsien, perheen yhdistämisen ja unionin tuomioistuimeen liittyvien oikeussuojakeinojen osalta;

59. muistuttaa, että kaikkien siirtymäjärjestelyjen on oltava täysin yhteensopivia WTO-velvoitteiden kanssa, jotta kauppasuhteet kolmansiiin maihin eivät häiriinny;

60. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan eron jälkeen kolmansien maiden kanssa neuvottelemat tulevat kauppasopimukset voivat tulla voimaan vasta sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa sovelletaan siirtymäjärjestelyjä;

61. muistuttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU:sta eroamisen päivämäärästä alkaen Yhdistynyt kuningaskunta ei enää hyödy EU:n tai jäsenvaltioiden sen puolesta tai EU:n ja jäsenvaltioiden yhdessä tekemistä kansainvälisistä sopimuksista; panee merkille, että siirtymäaikana Yhdistynyttä kuningaskuntaa sitovat edelleen näistä sopimuksista johtuvat velvoitteet; korostaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei voi osallistua näiden sopimusten mukaisiin hallintorakenteisiin ja päätöksentekomenettelyihin;

62. korostaa, että siirtymäjärjestelyt voidaan panna täytäntöön erosopimuksen osana vasta tämän sopimuksen tultua voimaan;

iv) *Muut eroon liittyvät asiat*

63. kehottaa sopimaan viipymättä erosopimusluonnoksen kolmannessa osassa vahvistetuista kaikista eromääräyksistä ja kehottaa Yhdistynyttä kuningaskuntaa esittämän selkeän kannan, mikäli ei ole jo tehnyt niin, kaikista sen hallittua eroa koskevista avoimista kysymyksistä;

Valmius

64. korostaa, että komissio ja jäsenvaltiot ovat tehneet eri tasoilla tärkeää työtä tietoisuuden lisäämistä ja valmiutta koskeissa asioissa; korostaa, että brexitistä johtuvien epävarmuustekijöiden vuoksi EU:n toimielinten ohella myös kansallisia viranomaisia, talouden toimijoita ja erityisesti kansalaisia on varoitettava ja näiden on saatava paikkansa pitäviä tietoja voidakseen valmistautua asianmukaisesti kaikkien mahdollisten skenaarioiden varalta, sopimukseton ero mukaan luettuna; kehottaa erityisesti käynnistämään toimia, jotka kohdistetaan mahdollisimman suureen määrään asianomaisia toimialoja ja ihmisiä muun muassa seuraavilla aloilla:

— eläinten ja ihmisten käyttöön tarkoitettujen lääkkeiden ja potilaiden lääkinnällisten laitteiden jatkuva ja turvattu saatavuus, mukaan luettuina radioisotooppien varmat ja jatkuvat toimitukset,

— talouden toimijoiden rahoituspalvelut,

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- valmius Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa kauppaa käyvien pk-yritysten ja pienten toimijoiden keskuudessa esimerkiksi maatalouselintarviketuotteiden sekä kalastustuotteiden tuotannossa, jossa voidaan ensimmäistä kertaa joutua tekemisiin vientimenetelyiden ja tietäntyyppisten vaatimusten kanssa, terveys- ja kasvinsuojelutoimia koskevat vaatimukset mukaan luettuina,
- rajoitukset ja esteet, jotka voivat johtua matkustajien ja tavaroiden kuljettamista koskevasta uudesta oikeudellisesta kehiksestä, ja vaikutuksista, joita niillä voi olla juuri oikeaan tarpeeseen -tuotannon komponenttien kannalta elintarvikkeiden toimitus-, jalostus- ja jakeluketjussa,
- maatalous- ja kalastustuotteiden asianmukaista merkintää, jäljitettävyyttä ja aitoa alkuperää koskevat valmiudet, jotta varmistetaan elintarviketurvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevien normien noudattaminen sekä se, että kuluttajille tarjotaan tarkkoja tietoja elintarvikkeista,
- tietosuojaa koskeva oikeudellinen kehys,
- komission laatima täydellinen luettelo EU:n lainsäädännöstä, jota on muutettava brexitin seurauksena;

o

o o

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, Euroopan unionin neuvostolle, komissiolle, kansallisille parlamenteille ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle.

P8_TA(2018)0075

Seuraava monivuotinen rahoituskehys: vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan parlamentin kannan valmistelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä: vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan parlamentin kannan valmistelu (2017/2052(INI))

(2019/C 162/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 311, 312 ja 323 artiklan,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyn vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽¹⁾ ja 20. kesäkuuta 2017 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2017/1123⁽²⁾, jolla sitä muutettiin,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽³⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman monivuotisen rahoituskehyn 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta: parlamentin huomautukset komission ehdotusta odottaessa⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2017 annetun komission pohdinta-asiakirjan EU:n rahoituksen tulevaisuudesta (COM(2017)0358),
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n rahoituksen tulevaisuutta koskevasta pohdinta-asiakirjasta⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 70/1 kestävän kehityksen toimintaohjelmasta: ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 4. lokakuuta 2016⁽⁷⁾ ja neuvoston 5. lokakuuta 2016⁽⁸⁾ tekemän Pariisin sopimuksen ratifioinnin,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston raportin aiheesta ”Challenges facing civil society organisations working on human rights in the EU”,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean oma-aloitteisen lausunnon aiheesta ”Kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden EU-rahoitus”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitysvaliokunnan ja talousarvion valvontavalioikunnan lausunnot, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kannan tarkistuksina, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kalatalousvaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0048/2018),

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUVL L 163, 24.6.2017, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0309.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0401.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0010.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0363.

⁽⁸⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- A. ottaa huomioon, että nykyinen monivuotinen rahoituskehys hyväksyttiin vuonna 2013 ja ensimmäisen kerran siinä vähennettiin reaalisesti sekä maksusitoumus- että maksumäärärahoja edelliseen rahoitus- ja ohjelmakauteen verrattuna, vaikka Lissabonin sopimuksessa ja Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistetut unionin toimivaltuudet ja tavoitteet kasvoivat; ottaa huomioon, että maksusitoumus- ja maksumäärärahojen määrän välillä oli kehyksessä huomattava ero, mikä johti maksamattomien laskujen summaan monivuotisen rahoituskehysten kahtena ensimmäisenä vuonna; panee merkille, että monivuotisen rahoituskehysten ja siihen liittyvien oikeusperustojen myöhäinen hyväksyminen aiheutti täytäntöönpanossa viivästyksiä, joiden vaikutukset tuntuvat yhä ja jotka saattavat johtaa maksupyyntöjen kasautumiseen nykyisen monivuotisen rahoituskehysten loppuun, mikä heijastuisi myös seuraavalle kaudelle; ottaa huomioon, että parlamentin vaatimuksesta monivuotiseen rahoituskehykseen sisällytettiin uusia säännöksiä, jotta sen enimmäismäärät voidaan käyttää mahdollisimman hyvin ja jotta voidaan säätää joustomekanismeista;
- B. ottaa huomioon, että vuosien 2014–2020 monivuotinen rahoituskehys osoittautui nopeasti riittämättömäksi pyrittäessä vastaamaan todellisiin tarpeisiin ja saavuttamaan poliittiset tavoitteet, sillä sen avulla oli alusta lähtien vastattava investointien, sosiaalisen syrjäytymisen, muuttoliikkeen ja pakolaisasioiden, nuorisotyöllisyyden, turvallisuuden, maatalouden, ympäristön ja ilmastonmuutoksen aloilla useisiin kriiseihin ja uusiin haasteisiin, joita ei ollut ennakoitu rahoituskehystä hyväksyttäessä; toteaa, että tämän seurauksena nykyinen monivuotinen rahoituskehys oli viety ääriarjoilleen jo vain kahden vuoden täytäntöönpanon jälkeen, sillä käytettävissä olleet liikkumavarat oli käytetty, joustosäännösten ja erityisrahoitusvälineiden avulla oli otettu käyttöön huomattavia määriä, nykyisiin politiikkoihin ja ohjelmiin kohdistui painetta tai niiden määrärahoja jopa vähennettiin ja unionin talousarviovajeen ja riittämättömän joustavuuden kompensoimiseksi oli luotu muutamia talousarvion ulkopuolisia mekanismeja;
- C. ottaa huomioon, että nämä puutteet olivat käyneet ilmeisiksi jo vuoden 2016 lopussa käynnistetyssä monivuotisen rahoituskehysten väliarviointissa ja tarkistuksessa ja niiden olisi pitänyt johtaa välittömiin toimiin, kuten parlamentti totesi 6. heinäkuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa; toteaa, että hyväksytyssä välitarkistuksessa onnistuttiin hieman laajentamaan nykyisten joustosäännösten mahdollisuuksia mutta rahoituskehysten enimmäismääriä ei tarkistettu;
- D. ottaa huomioon, että komissio esittää toukokuussa 2018 vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuspaketin, joka kattaa myös omat varat, ja toteaa, että neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 mukaisesti se olisi pitänyt esittää ennen 1 päivää tammikuuta 2018; ottaa huomioon, että pian sen jälkeen odotetaan lainsäädäntöehdotuksia rahoitusohjelmista ja -välineistä;
1. hyväksyy tämän päätöslauselman hahmotellakseen parlamentin kannan vuoden 2020 jälkeiseen monivuotiseen rahoituskehykseen ottaen erityisen huomion kohteeksi rahoituskehysten odotettavissa olevat painopisteet, sen koon, rakenteen, keston, joustavuuden ja muut monialaiset periaatteet ja korostaakseen seuraavaan monivuotiseen rahoituskehykseen kuuluvien unionin politiikkojen erityisiä talousarviosuuntaviivoja; odottaa komission antavan seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevan lainsäädäntöehdotuksen kanssa samaan aikaan luonnoksen uudeksi toimielinten väliseksi sopimukseksi, jossa otetaan huomioon parlamentin kannat ja ehdotukset; korostaa, että tämän päätöslauselman perusteella parlamentti myös sitoutuu menettelyyn, jossa seuraava monivuotinen rahoituskehys hyväksytään;
 2. hyväksyy samaan aikaan erillisen päätöslauselman⁽⁹⁾, jossa esitetään sen kanta unionin omien varojen järjestelmän uudistukseen omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän suositusten mukaisesti; kehottaa komissiota ottamaan parlamentin kannan asianmukaisesti huomioon valmistellessaan unionin omia varoja koskevia lainsäädäntöehdotuksia ja katsoo, että niiden olisi oltava soveltamisalaltaan kunnianhimoisia ja ne olisi esitettävä yhdessä monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten kanssa; korostaa, että tulevilla neuvotteluissa seuraavan monivuotisen rahoituskehysten meno- ja tulopuolta käsitellään yhtenä pakettina eikä monivuotisesta rahoituskehyksestä voida sopia, ellei omia varoja koskevassa kysymyksessä edistytystä vastaavasti;
- I. **Seuraavan monivuotisen rahoituskehysten painopisteet ja haasteet**
3. suhtautuu myönteisesti seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä käytävään keskusteluun ja pitää sitä tilaisuutena pohjustaa vahvempaa ja kestävämpää Eurooppaa käyttäen apuna yhtä sen konkreettisimmista välineistä, unionin talousarviota; katsoo, että seuraava monivuotinen rahoituskehys olisi sisällytettävä Euroopan tulevaisuutta koskevaan laajempaan strategiaan ja narratiiviin; katsoo, että monivuotisen rahoituskehysten on muunnettava EU:n poliittinen hanke ja poliittiset painopisteet rahoitusmahdollisuuksiksi;
 4. on vakuuttunut siitä, että seuraavan monivuotisen rahoituskehysten olisi perustuttava unionin vakiintuneisiin politiikkoihin ja painopisteisiin, joiden tavoitteena on rauhan, demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon vaaliminen, hyvinvoinnin, pitkäaikaisen ja kestävä talouskasvun, tutkimuksen ja innovoinnin vauhdittaminen, laadukkaiden ja ihmisarvoisten työpaikkojen luominen, ilmastonmuutoksen torjuminen sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ja jäsenvaltioiden ja kansalaisten välisen yhteisvastuun edistäminen; pitää näitä pilareita ennakoedellytyksenä sisämarkkinoiden ja talous- ja rahaliiton asianmukaiselle toiminnalle sekä unionin aseman vahvistamiselle maailmassa; katsoo, että unionin tulevien pyrkimysten kannalta ne ovat tärkeämpiä kuin koskaan;

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0076.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

5. katsoo, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen olisi annettava unionille mahdollisuus tarjota ratkaisuja ja selviytyä vahvempana vuosikymmenen kriiseistä, joita ovat muun muassa taloudellinen ja rahoitukseen liittyvä taantuma, nuorisotyöttömyys, hellittämätön köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen, muuttoliike- ja pakolaisilmiö, ilmastonmuutos ja luonnonkatastrofit, ympäristön tilan huononeminen ja biologisen monimuotoisuuden väheneminen sekä terrorismi ja epävakaus; tähdentää, että näillä maailmanlaajuisilla, rajatylittävillä haasteilla on sisäisiä vaikutuksia ja ne paljastavat kansantalouksiemme ja yhteiskuntiemme keskinäisen riippuvuuden ja osoittavat yhteisten toimien tarpeellisuuden;

6. huomauttaa, että unionin on toimittava edelläkävijänä YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin liittyvän sitoumuksensa täytäntöpanossa, ja toteaa, että tämä tarjoaa globaalin etenemissuunnitelman kestävämpiä, tasa-arvoisempia ja vauraampia yhteiskuntia varten maapallon kantokyvyn puitteissa; korostaa, että seuraava monivuotinen rahoituskehitys on mukautettava kestävän kehityksen tavoitteisiin; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen valtavirtaistaa kestävän kehityksen tavoitteet osaksi kaikkia unionin toimintapolitiikkoja ja aloitteita; odottaa, että unioni noudattaa sitoumuksiaan näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; korostaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevaa julistusta ja unionin ja jäsenvaltioiden sitoumusta varmistaa sosiaalisempi Eurooppa olisi tuettava asianmukaisin taloudellisin resurssein; katsoo, että Pariisin sopimuksen jälkeen ilmastoon liittyviä menoja olisi lisättävä huomattavasti verrattuna nykyiseen monivuotiseen rahoituskehitykseen ja niissä olisi saavutettava 30 prosentin taso mahdollisimman pian, viimeistään vuoteen 2027 mennessä;

7. korostaa, että seuraava monivuotinen rahoituskehitys tarjoaa unionille tilaisuuden osoittaa yhtenäisyytensä ja kykynsä käsitellä poliittista kehitystä, esimerkiksi brexitiä, populististen ja kansallismielisten liikkeiden nousua ja muutoksia maailmanlaajuisessa johtajuudessa; painottaa, etteivät jakolinjat ja itsekkeskeisyys ole vastaus maailmanlaajuisiin kysymyksiin ja kansalaisten huolenaiheisiin; katsoo brexit-neuvottelujen osoittavan erityisesti, että unionin jäsenyyden edut ovat huomattavasti sen talousarvion rahoittamisen kustannuksia suuremmat; kehottaa tässä yhteydessä noudattamaan täysin aiemmin tehtyjä sitoumuksia, kuten pitkänperjantain sopimusta, oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian kunnioittamisen osalta;

8. kehottaa siksi jatkamaan tukea nykyisille politiikoille, etenkin perussopimuksiin kirjatulle unionin pitkäaikaisille politiikoille eli yhteiselle maatalouspolitiikalle, kalastuspolitiikalle ja koheesiopolitiikalle, koska ne tuovat Euroopan yhdentymisen hyödyt konkreettisesti unionin kansalaisten ulottuville; ei hyväksy mitään pyrkimyksiä kansallistaa näitä politiikkoja uudelleen, sillä se ei vähentäisi veronmaksajien ja kuluttajien taloudellista rasitetta eikä tuottaisi parempia tuloksia vaan päinvastoin haittaisi kasvua, solidaarisuutta ja sisämarkkinoiden toimintaa ja lisäisi entisestään eriarvoisuutta sekä kasvattaisi alueiden ja talouden sektorien välisiä eroja; aikoo varmistaa, että seuraavalla ohjelmakaudella näiden politiikkojen rahoituksen taso pysyy ennallaan 27 jäsenvaltion unionissa, ja parantaa niiden tehokkuutta sekä yksinkertaistaa niihin liittyviä menettelyjä;

9. katsoo, että unionin olisi tarjottava tulevaisuudennäkymiä nuorille sukupolville sekä tulevaisuuteen suuntautuville yrityksille, koska ne tekevät unionista kansainvälisesti menestyvämmän; on päättänyt laajentaa huomattavasti kahta unionin lippulaivaohjelmaa, tutkimuksen puiteohjelmaa ja Erasmus+ -ohjelmaa, jotka eivät kykene nykyisin varoin tyydyttämään hyvin korkeatasoisiin hakemuksiin perustuvaa erittäin korkeaa kysyntää; kannattaa painokkaasti merkittävää lisäystä varoihin, joilla edistetään nuorisotyöttömyyden torjuntaa ja pienten ja keskisuurten yritysten tukemista nuorisotyöllisyysaloitetta ja yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevaa ohjelmaa (COSME) seuraavien ohjelmien kautta; tukee myös järeämpiä resursseja Verkköjen Eurooppa 2.0 -välineelle;

10. kehottaa unionia kantamaan vastuunsa nykyisen rahoituskehyskauden aikana esiin tulleilla kolmella kehittyvällä politiikan alalla, joilla on sisäinen ja ulkoinen ulottuvuus,

— kehittämällä kattavan turvapaikka-, muuttoliike- ja kotouttamispolitiikan ja rahoittamalla sen sekä puuttamalla muuttoliikkeen ja väestön pakkosiirtojen perimmäisiin syihin kolmansissa maissa

— vahvistamalla ulkorajojen suojelua ja edistämällä vakautta, erityisesti turvaamalla ihmisoikeudet kolmansissa maissa, konfliktien ehkäisyä ja ulkoisia kehityspolitiikkoja

— huolehtimalla unionin kansalaisten yhteisestä sisäisestä turvallisuudesta, yhdistämällä puolustusalan tutkimusta ja resursseja ja korostamalla samalla, että näiden alojen toimia ei saisi toteuttaa unionin kehityspolitiikkojen kustannuksella;

11. korostaa, että tulevan kehityksen odotetaan sisältävän kaksi uutta rahoitustuen muotoa, jotka ovat näkyvästi esillä unionin talouspolitiikan agendalla: investointitukijärjestelmien, kuten Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR-rahasto), jatkaminen talousalueen jäsenvaltioiden vakautusjärjestelyn kehittäminen mahdollisesti ehdotetun Euroopan valuuttarahaston avulla, mihin yhdistetään euroon liittymässä oleville jäsenvaltioille tarkoitettu erityinen lähentymisväline;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

12. korostaa, että ensivaiheessa erityisestä euroalueen budjettikapasiteetista olisi tehtävä osa unionin talousarviota sisällyttämättä sen määriä monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismääriin ja vaikuttamatta monivuotisen rahoituskehityksen muihin ohjelmiin, ja toteaa, että euroalueen jäsenten ja muiden osallistuvien jäsenten olisi rahoitettava budjettikapasiteetti käyttämällä osallistuvien jäsenvaltioiden kesken sovittavaa tulonlähdetä, josta saatuja tuloja pidetään käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina ja takauksina; toteaa, että kun yhteinen rahoituskapasiteetti on vakautettu, se voitaisiin rahoittaa aidoilla omilla varoilla noudattaen unionin tulevasta rahoituksesta annetun Montin raportin suosituksia;

13. vahvistaa jälleen periaatteen, jonka mukaan uusiin poliittisiin painopisteisiin olisi liitettävä uusia rahoitusvaroja riippumatta siitä, syntyvätkö ne uuden monivuotisen rahoituskehityksen hyväksymisen tai sen täytäntöönpanon aikana, ja tähdentää, että uusien tarpeiden rahoittaminen ei saisi vaarantaa nykyisiä politiikkoja ja ohjelmia; edellyttää myös, että käyttöön otetaan riittävästi jous-tosäänöksiä, jotta voidaan vastata monivuotisen rahoituskehityksen voimassaoloaikana mahdollisesti syntyviin odottamattomiin tilanteisiin;

14. katsoo, että unionista voi tulla vahvempi ja kunnianhimoisempi vain, jos sen rahoitusta lisätään; ottaa huomioon edellä mainitut haasteet ja painopisteet sekä Yhdistyneen kuningaskunnan eron unionista ja kehottaa siksi kasvattamaan unionin talousarviota huomattavasti; arvioi, että monivuotisessa rahoituskehityksessä tarvittavat menojen enimmäismäärät ovat 1,3 prosenttia 27 jäsenvaltion BKT:sta lukuun ottamatta useita välineitä, joiden määrärahat eivät sisälly monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismääriin;

15. katsoo ehdottomasti, että ellei neuvosto hyväksy unionin talousarvioon maksettavien kansallisten maksuosuuksien huomattavaa kasvattamista, ainoa keino rahoittaa seuraava monivuotinen rahoituskehitys asianmukaisesti on ottaa käyttöön uusia aidoisti unionin omia varoja;

II. *Horisontaaliset kysymykset**Unionin talousarvioperiaatteet ja talousarvion totuudellisuus*

16. palauttaa mieliin unionin talousarvion yhtenäisyyden, totuudenmukaisuuden, vuotuisuuden, tasapainon, yleiskatteisuuden, erittelyn, täydentävyyden, toissijaisuuden, moitteettoman varainhoidon ja avoimuuden periaatteet, joita on noudatettava unionin talousarvion laatimisessa ja toteuttamisessa;

17. muistuttaa pitkäaikaisesta kannastaan, jonka mukaan unionin poliittisiin tavoitteisiin on varattava riittävät rahoitusvarat, ja muistuttaa, että SEUT:n 311 artiklan mukaan "unioni huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat";

18. toteaa tässä yhteydessä, että Eurooppa-neuvoston tekemien poliittisten päätösten ja aloitteiden täysimääräinen täytäntöönpano on mahdollista vain, jos varmistetaan tarvittava rahoitus, ja korostaa, että muunlainen lähestymistapa vaarantaa unionin talousarvion totuudellisuuden ja kansalaisten luottamuksen;

19. katsoo, että monivuotinen rahoituskehitys on erinomainen väline unionin rahoituksen pitkän aikavälin suunnitteluun ja julkisten investointien tietyn vakaan tason varmistamiseen jäsenvaltioissa, sillä sen avulla unionin poliittiset painopisteet muunnetaan konkreettiseksi investoinneiksi; pitää kuitenkin valitettavana, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen hyväksymistä koskevaa pitkän aikavälin yhdessä sovittua strategiaa ei ole olemassa; palauttaa lisäksi mieliin, että unionin talousarvio on ennen kaikkea investointitalousarvio, jota käytetään kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason toimien uutena ja täydentävänä rahoituslähteenä;

Kesto

20. katsoo, että päätettäessä monivuotisen rahoituskehityksen kestoista olisi löydettävä sopiva tasapaino kahden keskenään ristiriidassa olevan vaatimuksen välille, joista toinen on se, että useiden unionin politiikkojen – erityisesti yhteisen hallinnoinnin piiriin kuuluvien politiikkojen, kuten maatalous- ja koheesipolitiikan – on voitava toimia ainakin seitsemäksi vuodeksi vahvistettujen vakaiden ja ennustettavien sitoumusten pohjalta, ja toinen on demokraattisen legitimitietin ja vastuuvollisuuden tarve, mikä toteutuu, jos rahoituskehityksen kesto mukautetaan parlamentin ja komission viisivuotiseen poliittiseen sykliin;

21. pitää poliittisesti välttämättömänä, että jokainen vasta valittu parlamentti voi vaikuttaa merkittäväällä tavalla vaalikautensa aikana voimassa olevaan monivuotiseen rahoituskehitykseen sekä rahoituksen että poliittisten painopisteiden osalta; korostaa, että Euroopan parlamentin vaalit tarjoavat unionin kansalaisille tilaisuuden ilmaista suoraan näkemyksensä unionin talousarvion painopisteistä ja että näkemykset olisi otettava huomioon rahoituskehityksen pakollisessa mukauttamisessa vaalien jälkeen; katsoo siksi, että kunkin poliittisen syklin aikana komission on ehdotettava joko seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamista tai voimassa olevan rahoituskehityksen pakollista välitarkistusta ja parlamentin ja neuvoston on tehtävä siitä päätös;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

22. korostaa tarvetta muuttaa monivuotisen rahoituskehityksen kesto vaihteittain 5+5 vuoden pituiseksi kaudeksi, johon sisältyy pakollinen välitarkistus; kehottaa komissiota laatimaan selkeän ehdotuksen, jossa esitetään menetelmät 5+5 vuoden rahoituskehityksen käytännön täytäntöönpanolle; on empimättä sitä mieltä, että monivuotisen rahoituskehityksen kestoksi ei voida määritellä pelkästään viittä vuotta, koska se aiheuttaisi vakavia esteitä monien unionin politiikkojen ohjelmasuunnittelulle ja täytäntöönpanovaatimuksille;

23. ottaa kuitenkin huomioon, että nykyinen monivuotinen rahoituskehitys on voimassa joulukuuhun 2020 asti, joten seuraavien Euroopan parlamentin vaalien ajoitus keväällä 2019 ei anna mahdollisuutta panna 5+5 vuoden ratkaisua täytäntöön välittömästi, sillä silloin eri syklejä ei saataisi mukautettua toisiinsa tyydyttävällä tavalla; katsoo näin ollen, että seuraava monivuotinen rahoituskehitys olisi vahvistettava seitsemäksi vuodeksi (2021–2027) ja siihen olisi liitettävä pakollinen välitarkistus ja että tämä olisi viimeisen kerran käytettävä siirtymäjärjestely;

Välitarkistus

24. on vakuuttunut siitä, että edelleen on välttämätöntä säilyttää monivuotisen rahoituskehityksen oikeudellisesti sitova ja pakollinen väliarviointi ja -tarkistus, jotka on vahvistettu uudessa monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa; palauttaa mieleen, että vuoden 2016 välitarkistus oli kaikkien aikojen ensimmäinen kerta, kun monivuotista rahoituskehystä koskevaa asetusta todella tarkistettiin, ja sekä neuvosto että parlamentti pitivät tätä myönteisenä, varsinkin monivuotisen rahoituskehityksen joustosäännösten lujittamisen osalta;

25. katsoo, että vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehityksen välitarkistusta olisi ehdotettava ja siitä olisi päätettävä hyvissä ajoin, jotta seuraavalla parlamentilla ja komissiolla on mahdollisuus mukauttaa rahoituskehystä vastaavasti; tähdentää, että aina monivuotista rahoituskehystä tarkistettaessa olisi varmistettava parlamentin osallistuminen ja turvattava sen valtaoikeudet tasavertaisena budjettivallan käyttäjänä; korostaa lisäksi, että todelliseen tarkistukseen kuuluu aina myös monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärien tarkistaminen, mikäli ne on todettu riittämättömiksi loppukaudelle;

Jousto

26. painottaa, että nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen aikana budjettivallan käyttäjä on hyväksynyt huomattavien määrien käyttöönoton monivuotista rahoituskehystä koskevaan asetukseen sisältyvistä joustovälineistä ja erityisrahoitusvälineistä varmistukseen lisämäärärahat, joita on tarvittu vakaviin kriiseihin vastaamiseen tai uusien poliittisten painopisteiden rahoittamiseen;

27. katsoo näin ollen, että nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen joustosäännökset ovat toimineet hyvin ja tarjonneet ratkaisuja, kun on tarvittu huomattavan paljon rahoitusta etenkin muuttoliike- ja pakolaishaasteisiin vastaamiseksi ja investointivajeeseen puuttumiseksi; palauttaa mieleen, että parlamentti pani alulle useat näistä säännöksistä ja puolusti niitä painokkaasti edellisissä monivuotisesta rahoituskehityksestä käydyissä neuvotteluissa;

28. katsoo, että näitä säännöksiä on lujitettava vielä entisestään, jotta voidaan vastata paremmin uusiin haasteisiin ja odottamattomiin tapahtumiin ja ottaa paremmin huomioon kehityksessä olevat poliittiset painopisteet, joita syntyy, kun pannaan täytäntöön monivuotisen rahoituskehityksen kaltaista pitkän aikavälin suunnitelmaa; kehottaa lisäämään seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä joustoa, koska se antaisi mahdollisuuden käyttää mahdollisimman kattavasti rahoituskehityksen maksusitoumus- ja maksuäärärahojen yleiset enimmäismäärät;

Monivuotisen rahoituskehityksen joustomekanismit

29. katsoo, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärät olisi vahvistettava tasolle, joka mahdollistaa sekä unionin politiikkojen rahoittamisen että riittävän liikkumavaran jättämisen kunkin otsakkeen sitoumuksiin;

30. katsoo ehdottomasti, että kaikki kohdentamattomat liikkumavarat olisi siirrettävä rajoituksitta tuleville varainhoitovuosille ja budjettivallan käyttäjän olisi otettava ne vuotuisessa talousarviomenettelyssä käyttöön kaikkiin tarpeelliseksi katsottuihin tarkoituksiin; kehottaa siksi säilyttämään maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavaran mutta siten, että siihen ei liity soveltamisalaa ja aikaa koskevia rajoituksia;

31. palauttaa mieleen, että kohdentamattomat liikkumavarat voidaan ottaa maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavarasta käyttöön vain enintään vuoteen N-1 asti sen jälkeen, kun ne on vahvistettu ennen talousarvioesityksen antamista tehdyssä teknisessä mukautuksessa; pitää kuitenkin välttämättömänä tutkia keinoja ottaa käyttöön myös vuoden N kohdentamattomat liikkumavarat, jotta voidaan edelleen rahoittaa vuoden aikana mahdollisesti ilmeneviä lisätarpeita;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

32. katsoo ehdottomasti, että budjettivallan käyttäjän hyväksymät maksusitoumusmäärärahat olisi käytettävä niiden alkuperäiseen tarkoitukseen ja että olisi kaikin tavoin varmistettava, että näin tapahtuu kaikilla politiikan aloilla; kehottaa komissiota erityisesti jatkamaan aktiivisesti tähän liittyviä toimia; on kuitenkin vakuuttunut siitä, jos sitoumuksia todella vapautetaan siksi, että toimet, joihin ne oli varattu, ovat jääneet kokonaan tai osittain toteuttamatta, määrärahat olisi asetettava uudelleen saataville unionin talousarviossa ja budjettivallan käyttäjän olisi otettava ne käyttöön vuotuisessa talousarviomenettelyssä; katsoo, että vapautuneet määrärahat olisi ohjattava suoraan maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavaraan erillisen erityisrahoitusvälineen tai varauksen sijaan;

33. muistuttaa, että vapautuneet määrärahat ovat peräisin budjettivallan käyttäjän jo hyväksymistä sitoumuksista ja niiden olisi pitänyt johtaa vastaaviin maksuihin, mikäli toiminta, jonka rahoittamiseen ne oli tarkoitettu, olisi toteutettu suunnitelmien mukaisesti; korostaa siksi, että vapautuneiden määrärahojen kierrättäminen unionin talousarvioon on asianmukaisesti perusteltua mutta sitä ei pitäisi käyttää keinona kiertää alakohtaisissa asetuksissa vahvistettuja sitoumusten vapauttamista koskevia sääntöjä;

34. kiinnittää huomiota tarpeeseen varmistaa maksumäärärahojen liikkumavarojen siirtäminen kokonaisuudessaan seuraavalle varainhoitovuodelle käyttäen koko monivuotiseen rahoituskehukseen sisältyvää maksumäärärahojen kokonaisliikkumavaraa; vastustaa kaikkien rajoitusten tai enimmäismäärien soveltamista liikkumavaroihin, jotka voidaan siirtää, kuten nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä on tapahtunut, ja muistuttaa, että näitä liikkumavaroja voidaan ottaa käyttöön vain siinä tapauksessa ja siinä laajuudessa kuin budjettivallan käyttäjä päättää; korostaa, että maksumäärärahojen kokonaisliikkumavara voisi olla ratkaisevan tärkeä vastattaessa mahdollisesti syntyvään uuteen maksukriisiin;

35. korostaa, että rahoituskehysasetuksen olisi tarjottava mahdollisuus tarkistaa enimmäismääriä odottamattomissa tilanteissa, joissa rahoitustarpeet kuluttaisivat loppuun tai ylittäisivät käytettävissä olevat liikkumavarat ja erityisvälineet; kehottaa sisällyttämään rahoituskehysasetukseen yksinkertaistetun menettelyn kohdennettua tarkastusta varten sovitun kynnyksen mukaisesti;

36. suosittelee säilyttämään mahdollisuuden aikaistaa tai lykätä minkä tahansa unionin ohjelman rahoitusta, jotta voidaan mahdollistaa suhdanteita tasaava toiminta, joka vastaa täytäntöönpanon todellista tempoa, ja jotta pahimpiin kriiseihin voidaan reagoida mielekkäästi; kehottaa lisäksi lisäämään tämänhetkisen toimielinten välisen sopimuksen 17 kohdassa vahvistettua lainsäädännöllistä joustavuutta siten, että tavallisessa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyjen ohjelmien kokonaismäärärahoja voidaan mukauttaa +/- 10 prosentin sijasta +/- 15 prosenttia;

37. korostaa joustavuutta, joka voidaan saavuttaa siirtämällä varoja monivuotisen rahoituskehysten saman otsakkeen sisällä, jotta varat voidaan käyttää juuri siellä, missä niitä tarvitaan, ja jotta varmistetaan unionin talousarvion toteutuksen parantaminen; katsoo, että otsakkeiden pienempi määrä lisää monivuotisen rahoituskehysten joustavuutta; pyytää komissiota kuitenkin tiedottamaan budjettivallan käyttäjille ja kuulemaan näitä ennakoivasti merkittävien autonomisten siirtojen hyväksymisen yhteydessä;

Monivuotiseen rahoituskehukseen liittyvät erityisrahoitusvälineet

38. hyväksyy monivuotisen rahoituskehysten erityisrahoitusvälineiden, kuten joustovälineen, hätäapuvarauksen, EU:n solidaarisuusrahaston ja Euroopan globalisaatiorahaston (EGR), yleisen rakenteen ja toteaa, että niiden varoja on otettu laajasti käyttöön nykyisen monivuotisen rahoituskehysten puitteissa; kehottaa lisäämään niiden rahoitusta ja parantamaan niiden toimintaa koskevia määräyksiä;

39. kehottaa erityisesti lisäämään tuntuvasti joustovälineen määrärahoja ainakin vuotuisen kahden miljardin euron määrään; muistuttaa, ettei joustoväline liity mihinkään tiettyyn toimintapolitiikan alaan vaan se voidaan ottaa käyttöön mihin tahansa tarpeelliseksi katsottuun tarkoitukseen; katsoo sen vuoksi, että tämä väline voidaan ottaa käyttöön monivuotisen rahoituskehysten voimassaoloaikana ilmenevien mahdollisten uusien rahoitustarpeiden kattamiseksi;

40. huomauttaa, että hätäapuvarauksen tarkoitus on pystyä vastaamaan nopeasti kolmansien maiden erityisiin avuntarpeisiin ennakoimattomissa tilanteissa, ja pitää sitä nykytilanteessa erityisen tärkeänä; kehottaa lisäämään tuntuvasti sen määrärahoja aina vuotuisen miljardin euron määrään;

41. panee erityisesti merkille, että Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja on otettu käyttöön suuria määriä avun tarjoamiseksi useissa luonnonkatastrofeissa, mistä syntynyt huomattavia talousarviovaikutuksia; korostaa lisäksi tämän välineen myönteistä vaikutusta yleiseen mielipiteeseen; kehottaa lisäämään sen määrärahoja aina vuotuisen miljardin euron määrään;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

42. katsoo, että EGR tarjoaa unionin solidaarisuutta ja tukea työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin vuoksi, mutta rahasto ei ole hyödyntänyt täyttää potentiaaliaan ja sen käyttöä voitaisiin vielä parantaa ja se voitaisiin sisällyttää kaikissa jäsenvaltioissa pitkän aikavälin strategiaan, jotta irtisanotut työntekijät voitaisiin saavuttaa tehokkaasti ja jotta he pääsisivät takaisin työmarkkinoille; katsoo, että EGR:n tulevassa tarkistuksessa olisi tarkasteltava rahaston soveltamisalaa ja parannettava sen koordinoitua muiden välineiden kanssa; katsoo, että uudessa monivuotisessa rahoituskehyksessä tarkistetulle EGR:lle osoitettavan vuotuisen rahoituksen määrän olisi pysyttävä vähintään ennallaan;

43. ehdottaa, että monivuotisen rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineitä varten perustetaan erityinen varaus, joka perustuu kunkin välineen käyttämättömiin määrärahoihin, jotka peruuntuvat; katsoo, että tälle varaukselle ei saisi asettaa aikarajoituksia; vaatii, että varauksesta voidaan ottaa budjettivallan käyttäjän päätöksellä käyttöön määrärahoja mihin tahansa monivuotisen rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineeseen, josta pyydetään rahoitusta välineen rahoituskapasiteetin ylittäviin tarpeisiin;

44. panee merkille, että tällä hetkellä kunkin monivuotiseen rahoituskehykseen kuuluvan erityisrahoitusvälineen käyttämättömien määrärahojen siirtämiseen sovelletaan erilaisia määräaika sääntöjä; katsoo, että säännöt olisi yhdenmukaistettava, jotta kaikkiin näihin välineisiin voidaan soveltaa yhtä ainoaa N+1 -sääntöä;

45. katsoo, että ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran olisi oltava edelleen vasta viimeisenä keinona käytettävä väline; korostaa, että kyseessä on erityisrahoitusväline, josta voidaan myös ottaa käyttöön vain maksumäärärahoja, ja että sen käyttöönotto oli ratkaisevan tärkeää vuoden 2014 maksukriisissä; kehottaa siksi korottamaan sen vuotuista enimmäisrahoitusta 0,05 prosenttiin unionin BKTL:sta;

46. tähdentää, että monivuotisen rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineiden määriä ei saisi sisällyttää monivuotisen rahoituskehyksen maksusitoumus- ja maksumäärärahojen enimmäismääriin; toteaa, että kysymys näiden välineiden maksujen ottamisesta talousarvioon ratkaistiin vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehyksen välitarkistuksessa yksiselitteisesti ja samalla päästiin ratkaisuun neuvoston kanssa pitkään jatkuneessa tulkintakiistassa; kannattaa sitä, että rahoituskehysasetukseen sisällytetään selkeä säännös, jonka mukaan monivuotisen rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineiden maksusitoumusmäärärahojen käyttöönotosta johtuvia maksumäärärahoja ei saisi laskea monivuotisen rahoituskehyksen maksumäärärahojen enimmäismääriin;

47. toteaa, että nykyisessä toimielinten välisessä sopimuksessa säädetään parlamentin erityisestä enemmistöstä monivuotisen rahoituskehyksen kolmen erityisrahoitusvälineen käyttöönottoa varten; pitää tätä säännöstä vanhentuneena, koska se ilmentää erityisiä enemmistöjä, joita tarvittiin unionin talousarvion hyväksymiseen ennen Lissabonin sopimusta; kehottaa soveltamaan näiden välineiden käyttöönottoa koskeviin äänestysvaatimuksiin yhtenäistä lähestymistapaa, jonka pitäisi olla sama kuin unionin talousarvion hyväksynnässä;

Tulot – erityisvaraus

48. toistaa pitkäaikaisen kantansa, että kaikkien yrityksille unionin kilpailulainsäädännön rikkomisesta tai unionin talousarvioon maksettavien kansallisten maksuosuuksien myöhästymisestä määräytyistä sakoista peräisin olevat tulot olisi otettava unionin talousarviossa uuteen tulokohtaan vähentämättä vastaavasti BKTL-perusteisia maksuosuuksia;

49. pyytää tämän vuoksi luomaan unionin talousarvioon erityisvarauksen, johon otetaan vaihteittain kaikenlaiset ennakoimatomat muut tulot ja joka siirretään asianmukaisesti seuraavalle varainhoitovuodelle antamaan mahdollisuuksia lisärahoitukseen, kun tarvetta siihen esiintyy; katsoo, että varaus olisi osoitettava monivuotisen rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineisiin ja budjettivallan käyttäjän päätöksellä siitä olisi voitava tarjota ylimääräisiä lisäyksiä sekä maksusitoumuksina että maksuina;

Unionin resurssien tehokas ja vaikuttava käyttö

50. on yhtä mieltä siitä, että todellisen eurooppalaisen lisäarvon saavuttamista olisi pidettävä yhtenä keskeisistä unionin toimielimiä ohjaavista periaatteista päätettäessä seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen menotyypeistä; panee kuitenkin merkille tämän käsitteen erilaiset tulkinnat ja kehottaa esittämään yhden selkeän ja helppotajuisen määritelmän olennaisista kriteereistä ja ottamaan niissä huomioon alueelliset erityispiirteet ja sisällyttämään niihin tarvittaessa mitattavissa olevia tulosindikaattoreita; varoittaa yrityksistä käyttäen tätä määritelmää unionin politiikkojen ja ohjelmien asiaankuuluvuuden kyseenalaistamiseen pelkäämään kvantitatiivisten tai lyhyen aikavälin taloudellisten näkökohtien perusteella;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

51. toteaa, että useissa komission asiakirjoissa viitataan eurooppalaisen lisäarvon käsitteeseen; panee jälleen merkille edellä mainitussa 24. lokakuuta 2017 antamassaan päätöslauselmassa tässä yhteydessä määrittämänsä parametrit; muistuttaa, että unionin resursseja olisi käytettävä rahoittamaan unionin julkisia hyödykkeitä sekä käynnistämään kannustimia jäsenvaltioille kaikilla hallinnon tasoilla sellaisten perussopimuksissa vahvistettujen tavoitteiden ja unionin yhteisten päämäärien saavuttamiseksi, jotka eivät muutoin toteutuisi; on yhtä mieltä siitä, että unionin talousarviota olisi käytettävä rahoittamaan toimia, jotka voivat hyödyttää koko unionia, joita yksikään yksittäinen jäsenvaltio ei voi tehokkaasti varmistaa ja jotka tarjoavat enemmän vastinetta rahalle verrattuna pelkästään kansallisella, alueellisella tai paikallisella toteutettuihin toimiin; katsoo myös, että unionin talousarviolla olisi edistettävä rauhan ja vakauden luomista ja tukemista unionin naapurimaissa ja niitäkin kauempana; katsoo, että eurooppalaista lisäarvoa luodaan niin yhteistyössä hallinnoituilla kuin suoraan hallinnoituilla ohjelmilla ja että nämä kaksi menettelyä täydentävät toisiaan unionin tavoitteiden saavuttamisessa; odottaa tätä taustaa vasten jäsenvaltioiden pidättyvän noudattamasta seuraavasta monivuotisesta rahoituskehiksestä neuvoteltaessa oikeudenmukaisen palautuman logiikkaa, jossa otetaan huomioon ainoastaan nettotaseeseen perustuvat kansalliset edut;

52. katsoo, että varainkäytön parantaminen, toisin sanoen jokaisen unionin talousarvion sisältyvän euron käyttäminen tehokkaasti ja syrjimättömästi, onnistuu paitsi ohjaamalla unionin varoja nykyisten menojen perusteellisen arvioinnin perusteella toimiin, joilla on suurin eurooppalainen lisäarvo ja jotka parantavat eniten unionin politiikkojen ja ohjelmien tuloksellisuutta, myös luomalla enemmän yhteisvaikutuksia unionin talousarvion ja kansallisten talousarvioiden välille ja huolehtimalla menorakenteen konkreettisesta parantamisesta; kannattaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa 2016 esitettyjä suosituksia, jotka koskevat indikaattorien tehokkaita mittauspuitteita, sujuvampaa ja tasapainoisempaa tuloksellisuusraportointia ja arviointitulosten parempaa saatavuutta;

53. kehottaa yksinkertaistamaan aidosti unionin talousarviojärjestelmää seuraavassa monivuotisessa rahoituskehiksessä rahoituksen käytön helpottamiseksi; korostaa erityisesti tarvetta vähentää tarpeettomia päällekkäisyyksiä sellaisissa välineissä, joita käytetään samantyyppisiin toimiin esimerkiksi innovoinnin, pk-yritysten tai liikenteen aloilla, kun ei ole vaaraa menettää eri ohjelmien tärkeitä elementtejä, sekä tarvetta poistaa eri rahoitusmuotojen ja -lähteiden välinen kilpailu, jotta varmistetaan mahdollisimman suuri täydentävyys ja luodaan johdonmukainen rahoituskehys; katsoo, että tämä auttaisi selkeyttämään tiedottamista unionin painopisteistä kansalaisille;

54. tähdentää, että unionin menojen niin kutsutun terveystarkastuksen avulla ei voida alentaa unionin tavoitetasoa tai lohkoa sen politiikkoja ja ohjelmia eikä sen pitäisi johtaa avustusten korvaamiseen rahoitusvälineillä säästöjen aikaansaamiseksi, sillä rahoitusvälineiden rahoitus ei sovellu suurimmalle osalle unionin talousarviosta tukea saavista toimista; katsoo, että terveystarkastuksessa pitäisi mieluummin määrittää, miten unionin meno-ohjelmien täytäntöönpanoa voitaisiin parantaa;

55. kehottaa yhdenmukaistamaan säännöt kauaskantoisesti, jotta voidaan laatia yhteinen sääntökirja kaikkia unionin talousarviovälineitä varten ja ottaa samalla huomioon rahasto- ja alakohtaiset ominaispiirteet; kannustaa komissiota puuttumaan eri rahoituslähteiden yhdistämisen ongelmaan antamalla asiasta selkeitä ohjeita ja varmistamalla, että kaikki rahoitusmuodot ovat käytettävissä kaikissa jäsenvaltioissa;

56. kannattaa myös alakohtaisten täytäntöönpanosääntöjen todellista yksinkertaistamista edunsaajien hyväksi sekä hallinnollisen rasiitteen vähentämistä yhtenäistämällä ja yksinkertaistamalla menettelyjä ja ohjelma-asiakirjoja entisestään; korostaa lisäksi, että edunsaajien valmiuksia on parannettava ja heille on tarjottava teknistä tukea; kehottaa siirtymään riskiperusteiseen arviointiin;

Talousarvion yhtenäisyys, totuudenmukaisuus ja avoimuus

57. palauttaa mieliin, että talousarvion yhtenäisyyden periaate, jonka mukaan kaikki unionin tulo- ja menoerät on esitettävä talousarviossa, on sekä perussopimuksen vaatimus että demokraattinen perusedellytys, jotta talousarvion avoimuus, legitimiys ja vastuovelvollisuus toteutuisivat; pitää valitettavana, että tätä periaatetta noudatetaan entistä harvemmin rahoitusjärjestelyjen jatkuvasti monimutkaistuksessa, ja toteaa sen käyvän ilmi Euroopan kehitysrahaston historiallisesta perinnöstä ja Euroopan vakausmekanismin perustamisesta sekä viime aikoina siitä, että talousarvion ulkopuolelle on perustettu yhä enemmän mekanismeja innovatiivisten rahoitusvälineiden ja ulkoisten erityisrahastojen tai unionin taseeseen kirjaamattomien järjestelyjen muodossa;

58. pohtii, onko välineiden perustaminen unionin talousarvion ulkopuolelle perusteltua ja tuottaako se lisäarvoa; katsoo, että päätökset tällaisten välineiden perustamisesta tai ylläpitämisestä johtuvat todellisuudessa pyrkimyksistä salata todelliset rahoitustarpeet ja ohittaa monivuotisen rahoituskehiksen ja omien varojen enimmäismäärien rajoitteet; pitää valitettavana, että usein niissä myös ohitetaan parlamentin kolmitahoiset valtuudet eli lainsäädäntö-, budjetti- ja valvontavalta ja että ne ovat vastoin kansalaisiin edunsaajiin kohdistuvan avoimuuden vahvistamisen tavoitetta;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

59. toistaa siksi pitkäaikaisen kantansa, että Euroopan kehitysrahasto sekä muut monivuotisen rahoituskehityksen ulkopuoliset välineet olisi sisällytettävä unionin talousarvioon, ja toteaa, että näin parannettaisiin rahaston legitimiyyttä ja unionin kehityspolitiikan tehokkuutta ja vaikuttavuutta; korostaa kuitenkin, että näiden välineiden määrärahoja ei saisi sisällyttää monivuotisen rahoituskehityksen hyväksytyihin enimmäismääriin, jotta niiden ottaminen talousarvioon ei vaikuttaisi haitallisesti niiden rahoitukseen tai muihin unionin politiikkoihin ja ohjelmiin; suhtautuu periaatteessa myönteisesti ehdotukseen sisällyttää Euroopan vakausmekanismi unionin varainhoitoon Euroopan valuuttarahaston muodossa tämän rajoittamatta sen tulevaa muotoa;

60. katsoo, että unionin erityisrahastot voivat tuoda lisäarvoa, kun useiden rahoittajien resursseja yhdistetään erityistilanteissa, mutta niitä ei tulisi käyttää pelkkään suunnitellun unionin avun uudelleen lokeroimiseen eikä unionin rahoitusvälineiden alkuperäisiä tavoitteita saisi muuttaa; korostaa, että niiden luomisen ja täytäntöönpanon parlamentaarista valvontaa on tiukennettava; muistuttaa, että unionin erityisrahastoilla olisi tuettava ainoastaan unionin ulkopuolella toteutettavia toimia;

61. katsoo myös, että jos nähdään tarpeellisenä toteuttaa tietty osuus toimista talousarvion ulkopuolella tiettyjen erityistavoitteiden saavuttamiseksi esimerkiksi rahoitusvälineiden tai erityisrahastojen käytön avulla, näiden toimien olisi määrä ja kesto olisi pidettävä rajallisena, niiden olisi oltava täysin avoimia, niiden olisi oltava todistetusti täydentäviä ja tuotava lisäarvoa ja niiden olisi perustuttava vankkoihin päätöksentekomenettelyihin ja vastuuvälillisyyttä koskeviin säännöksiin;

62. katsoo, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa unionin talousarviosta olisi käytävä tarkemmin ilmi käyttö-tarkoitukseensa sidottujen tulojen määrä ja niiden vaikutus todellisiin menoihin, etenkin kun kyseessä ovat kolmansien maiden mak-suosuuksista peräisin olevat tulot; pitää tätä vieläkin tärkeämpänä, kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan toive osallistua joihinkin unionin talousarvio-ohjelmiin vuoden 2020 jälkeisellä uudella monivuotisella rahoituskehityskaudella unionin ulkopuolisena valtiona, kuten se on ilmaissut sen eroa unionista koskevien neuvottelujen yhteydessä;

Maksujen taso

63. muistuttaa, että maksumäärärahat ovat maksusitoumusmäärärahojen looginen oikeudellinen jatkumo, ja kehottaa vahvista-maan tulevien maksumäärärahojen enimmäismäärille asianmukaisen tason ja jättämään maksusitoumus- ja maksumäärärahojen tason välille vain pienen ja realistisen eron; odottaa, että tulevissa maksumäärärahojen enimmäismäärissä otetaan huomioon tarve kunnioittaa sellaisia nykyiseltä rahoituskaudelta peräisin olevia sitoumuksia, jotka tulevat maksettaviksi vasta vuoden 2020 jälkeen, ja tarve noudattaa vuoden 2020 jälkeisten ohjelmien ja välineiden sitoumuksia;

64. palauttaa mieliin, että maksamattomien laskujen suman kertyminen edellisen monivuotisen rahoituskehityksen loppuun vaikutti nykyiseen rahoituskehitykseen, ja varoittaa tällaisen maksukriisin toistumisen vaarasta siirryttäessä seuraavaan monivuotiseen rahoituskehitykseen ja toteaa, että vaikutukset olisivat vakavat edunsaajille, kuten opiskelijoille, yliopistoille, pk-yrityksille ja tutkijoille; korostaa, että tällä hetkellä maksuja ei makseta riittävästi vuosien 2014–2020 ohjelmien täytäntöönpanon viivästymisen vuoksi, mikä johtaa seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärästä suoritettavien maksamattomien maksusitoumusten määrän kasvamiseen; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita analysoimaan – myös valtiovarainministerien tasolla – näiden viivästysten taustalla olevia syitä ja esittämään konkreettisia yksinkertaistamistoimia, jotta täytäntöönpanoa helpotettaisiin tulevaisuudessa;

65. panee merkille Yhdistyneen kuningaskunnan eroon unionista liittyvien, taloudellista ratkaisua koskevien neuvottelujen alustavat tulokset, joiden mukaan Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu täysimääräisesti kauden 2014–2020 ohjelmien rahoitukseen ja täytäntöönpanoon kaikkine asiaan liittyvine rahoitusseurauksineen;

Rahoitusvälineet

66. korostaa, että unionin talousarviossa on käytettävissä laaja kirjo välineitä, joista rahoitetaan unionin tasolla tuettuja toimia, ja toteaa, että nämä välineet voidaan ryhmitellä kahteen kategoriaan: avustukset ja rahoitusvälineet vakuuksien, lainojen, riskinjoon tai pääomarahoituksen muodossa; kiinnittää huomiota myös ESIR-rahastoon ja toteaa, että sen tavoitteena on ottaa koko unionissa käyttöön yksityistä ja julkista pääomaa, jolla voidaan tukea hankkeita unionin talouden kannalta keskeisillä aloilla rajallisten rahoitusvarojen täydentämiseksi;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

67. panee merkille rahoitusvälineiden mahdollisuudet lisätä unionin talousarvion taloudellista ja poliittista vaikutusta; korostaa kuitenkin, että niitä voidaan käyttää vain tuloja tuottaviin hankkeisiin, kun investointiedellytykset ovat huonot ja markkinoiden toiminta on puutteellista, joten ne eivät ole vaihtoehtoinen vaan vain täydentävä rahoitusmuoto verrattuna avustuksiin; korostaa, ettei rahoitusvälineillä pitäisi pyrkiä korvaamaan olemassa olevia julkisia tai yksityisiä rahoitusjärjestelmiä ja niiden olisi oltava kansallisten ja kansainvälisten sitoumusten mukaisia;

68. palauttaa mieliin kehottaneensa komissiota kartoittamaan politiikanalat, jotka hyötyisivät eniten avustuksista, ja alat, joihin rahoitusvälineet voisivat soveltua parhaiten, sekä alat, joilla avustukset voitaisiin yhdistää rahoitusvälineisiin, ja pohtimaan, mikä on oikea tasapaino näiden kahden tukimuodon välillä; on vakuuttunut siitä, että avustusten olisi edelleen oltava pääasiallinen keino rahoittaa Euroopan yhdentymishanketta seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana; korostaa, että lainoja, vakuuksia, riskinjalkoa ja pääomarahoitusta olisi käytettävä varoen, asianmukaisen ennakoarvioinnin perusteella ja vain, kun niiden käytön voidaan osoittaa tuovan selvää lisäarvoa ja vipuvaikutusta; toteaa, että rahoitusvälineiden käyttöä ja synergioita avustusten kanssa voidaan parantaa; kehottaa helpottamaan suuresti edunsaajien mahdollisuuksia hyödyntää rahoitusvälineitä ja lisäämään joustoa erilaisten rahoitusvälineiden monialaisessa käytössä, jotta voidaan ylittää rajoittavat säännökset, joiden vuoksi edunsaajat eivät voi hyödyntää useita ohjelmia tavoitteeltaan yhteensopivissa hankkeissa;

69. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan ja yhdenmukaistamaan rahoitusvälineiden käyttöä koskevia sääntöjä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä niin, että voidaan luoda synergiaa eri välineiden välille ja varmistaa, että niitä voidaan soveltaa mahdollisimman tehokkaasti; panee merkille mahdollisen ehdotuksen yhdestä rahastosta, johon yhdistettäisiin keskitetysti hallinnoitavat unionin tason rahoitusvälineet, ja toteaa, että tästä olisi keskusteltava perinpohjaisesti; katsoo, että olisi tarjottava selkeä rakenne erityyppisten rahoitusvälineiden valinnalle eri politiikan aloja ja erityyppisiä toimia varten ja että kyseiset rahoitusvälineet olisi edelleen budjetoitava erillisiin budjettikohtiin investoinnin selkeyttä silmällä pitäen; painottaa kuitenkin, ettei mikään tällainen sääntöjen yhdenmukaistaminen saa vaikuttaa rahoitusvälineisiin, joita jäsenvaltiot hallinnoivat koheesio politiikan nojalla, tai ulkoisten toimien rahoitusvälineisiin;

70. toteaa vaatineensa toistuvasti avoimuuden ja demokraattisen valvonnan lisäämistä unionin talousarviosta tuettavien rahoitusvälineiden täytäntöönpanossa;

Rakenne

71. katsoo, että monivuotisen rahoituskehityksen rakenteen olisi lisättävä unionin poliittisten ja talousarviota koskevien painopisteiden näkyvyyttä unionin kansalaisille, ja kehottaa esittämään selkeämmin kaikki unionin menoalat; katsoo ehdottomasti, että siitä olisi käytävä vastaavasti ilmi tässä päätöslauselmassa hahmoteltujen unionin tulevien menojen keskeiset osatekijät;

72. katsoo siksi, että otsakkeiden nykyiseen esitystapaan on tehtävä joitakin parannuksia, mutta vastustaa perusteettomia radikaaleja muutoksia; ehdottaa näin ollen vuoden 2020 jälkeiselle seuraavaa rakennetta monivuotista rahoituskehystä varten:

Otsake 1: Vahvempi ja kestävä talous

Sisältää ohjelmat ja välineet, joilla tuetaan seuraavia aloja

suoraan hallinnoituina:

- tutkimus ja innovointi
- teollisuus, yrittäjyys ja pienet ja keskisuuret yritykset
- talouden ja yhteiskunnan digitaalinen murros
- suuret infrastruktuurihankkeet
- liikenne, energia, avaruus
- ympäristö ja ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen

Otsake 2: Vahvempi koheesio ja yhteisvastuullisuus Euroopassa

Sisältää ohjelmat ja välineet, joilla tuetaan seuraavia aloja:

- taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio (jaettu hallinnointi):
 - investoinnit innovointiin, tutkimukseen, digitalisaatioon, teollisuuden muutosprosessiin, pk-yrityksiin, liikenteeseen, ilmastomuutokseen sopeutumiseen ja sen hillintään, ympäristöön ja energiaan
 - työllisyys, sosiaaliasiat ja sosiaalinen osallisuus, sukupuolten tasa-arvo, köyhyyden vähentäminen ja väestöhaasteet
- koulutus, nuoriso ja elinikäinen oppiminen
- kulttuuri, kansalaisuus, media ja viestintä
- demokratia, oikeusvaltio ja perusoikeudet
- terveys ja elintarviketurvallisuus
- turvapaikka-asiat, muuttoliike ja kotouttaminen, oikeus- ja kuluttaja-asiat
- tuki kansallisille hallinnoille ja koordinointi niiden kanssa

Otsake 3: Vahvempi ja kestävä maatalous ja kalastusala

Sisältää ohjelmat ja välineet, joilla tuetaan seuraavia aloja:

- maatalous ja maaseudun kehittäminen
- meri- ja kalastusasiat

Otsake 4: Suurempi vastuu maailmassa

Sisältää ohjelmat ja välineet, joilla tuetaan seuraavia aloja:

- kansainvälinen yhteistyö ja kehitysasiat
- naapuruussuhteet
- laajentuminen
- humanitaarinen apu
- demokratia, oikeusvaltio, perusoikeudet ja sukupuolten tasa-arvo
- kauppa

Otsake 5: Turvallisuus, rauha ja vakaus kaikille

Sisältää ohjelmat ja välineet, joilla tuetaan seuraavia aloja:

- turvallisuus, mukaan lukien kyberturvallisuus
- kriisinhallinta ja vakaus, mukaan lukien väestönsuojelu
- yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka
- puolustus, mukaan lukien tutkimus ja innovointi

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018**Otsake 6: Tehokas hallinto eurooppalaisten palveluksessa**

- unionin henkilöstön rahoittaminen
- unionin toimielinten rakennusten ja laitteistojen rahoittaminen

73. kehottaa komissiota selvittämään unionin talousarvion liitteessä kaikki unioniin liittyvät menot, jotka syntyvät unionin talousarvion ulkopuolella hallitustenvälisten sopimusten ja menettelyjen tuloksena; katsoo, että tällaiset vuosittain annettavat tiedot täydentäisivät kuvaa kaikista investoinneista, joihin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet unionin tasolla;

III. Poliitikat*Vahvempi ja kestävä talous*

74. pitää erittäin tärkeänä eurooppalaisen tutkimusalueen, energiaunionin, yhtenäisen Euroopan liikennealueen ja digitaalisten sisämarkkinoiden loppuunsaattamista, sillä ne ovat olennainen osa unionin sisämarkkinoita;

75. katsoo, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä olisi keskitettävä enemmän talousarviovaroja aloille, joiden osoitetaan tuottavan selvää eurooppalaista lisäarvoa ja jotka edistävät talouskasvua, kilpailukykyä, kestävyyttä ja työllisyyttä kaikilla unionin alueilla; korostaa tässä yhteydessä tutkimuksen ja innovoinnin merkitystä pyrittäessä luomaan kestävä, maailman johtava osaamistalous, ja pitää valitettavana, että riittävän rahoituksen puuttumisen vuoksi nykyisestä monivuotisesta rahoituskehelyksestä on osoitettu unionin rahoitusta tällä alalla vain pienelle osalle laadukkaista hankkeista;

76. kehottaa siksi lisäämään seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä huomattavasti tutkimuksen yhdeksänteen puiteohjelmaan varattuja kokonaismäärärahoja ja katsoo, että niiden tasoksi olisi vahvistettava ainakin 120 miljardia euroa; pitää tätä tasoa asianmukaisena, jotta voidaan varmistaa unionin maailmanlaajuinen kilpailukyky sekä tieteellinen, teknologinen ja teollinen johtosema, vastata yhteiskunnallisiin haasteisiin ja auttaa saavuttamaan unionin ilmastotavoitteet ja kestävä kehityksen tavoitteet; kehottaa erityisesti ryhtymään toimiin läpimurtojen ja uusia markkinoita luovan innovoinnin edistämiseksi erityisesti pk-yritysten osalta;

77. kehottaa lisäksi keskittymään enemmän tutkimuksen harjoittamiseen ja innovointiin yhteisyritysten ja muiden välineiden kautta ja avainteknologioihin tehtävien investointien tukemiseen innovoinnin investointivajeen paikkaamiseksi; painottaa, että samalla kun lisätään rahoitusta, on myös yksinkertaistettava rahoitukseen liittyviä menettelyjä; pitää myönteisinä komission toimia tässä asiassa ja vaatii niiden jatkamista seuraavalla ohjelmakaudella, jotta hakijoille voidaan tarjota paremmat osallistumismahdollisuudet ja tasapuoliset toimintaedellytykset hakemusten uuden arviointijärjestelmän avulla; korostaa tarvetta kehittää toimenpiteitä, joilla edistetään kaikkien unionin jäsenvaltioiden tasapuolista osallistumista;

78. pitää myönteisenä komission hiljattain tekemää ehdotusta, jolla varmistetaan hiili- ja terästudkimusrahoituksen rahoitus tuleviksi vuosiksi; painottaa kyseisen rahaston merkitystä tämän teollisuudenalan tutkimuksen rahoittamisessa; katsoo näin ollen, että tarvitaan pidempiaikaista ratkaisua, jolla varmistetaan rahoitus vuoden 2020 jälkeen ja johon sisältyy myös unionin talousarviorahoitus, jotta parlamentti voi hoitaa tehtävänsä budjettivallan käyttäjänä;

79. korostaa, että pk-yritykset ja mikroyritykset ovat talouskasvun, innovoinnin ja työllisyyden keskeisiä tekijöitä ja tarjoavat 85 prosenttia kaikista uusista työpaikoista; panee merkille niiden tärkeän roolin talouden elpymisen varmistamisessa ja kestävällä pohjalla olevan unionin talouden edistämisessä; muistuttaa, että unionissa on yli 20 miljoonaa pk-yritystä ja että niiden osuus kaikista yrityksistä on 99 prosenttia; katsoo, että pk-yritysten rahoituksen saannin helpottamisen kaikissa jäsenvaltioissa olisi edelleen oltava tärkeä politiikkatavoite seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä jäsenvaltioiden kilpailukykyyn ja kestävyysparantamiseksi entisestään; korostaa näin ollen, että on edistettävä yrittäjyyttä ja parannettava pk-yritysten liiketoimintaympäristöä, jotta ne voisivat hyödyntää koko potentiaalinsa tämän päivän globaalissa taloudessa;

80. pitää myönteisenä yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan unionin ohjelman (COSME) menestystä nykyisen monivuotisen rahoituskehelyksen aikana; panee tyytyväisenä merkille ohjelman täytäntöönpanon korkean tason ja viittaa sen kykyyn käyttää varoja jopa nykyistä enemmän; kehottaa sen vuoksi kaksinkertaistamaan COSME-ohjelman määrärahat, jotta ne vastaisivat unionin talouden todellisia tarpeita ja huomattavaa kiinnostusta ohjelmaan osallistumiseen;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

81. toistaa sitoutuneensa vankasti ESIR-rahastoon, jonka avulla pyritään saamaan nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen aikana käyttöön 500 miljardia euroa reaali talouteen tehtäviin uusiin investointeihin; katsoo, että ESIR on jo vauhdittanut voimakkaasti ja kohdennetusti talouden aloja, jotka kykenevät luomaan kestävä kasvua ja työpaikkoja; painottaa ESIR-rahaston myönteistä vaikutusta rahoituksen tarjoamisessa unionin pk-yrityksille; suhtautuu siksi myönteisesti komission aikomukseen antaa lainsäädäntöehdotus tämän investointijärjestelmän jatkamisesta ja parantamisesta ja siihen liittyvästä rahoituksesta, jota ei saisi toteuttaa olemassa olevien politiikkojen ja ohjelmien kustannuksella uuden monivuotisen rahoituskehityksen aikana; painottaa, että mahdollisen lainsäädäntöehdotuksen olisi perustuttava komission uudelleentarkastelun ja riippumattoman arvioinnin päätelmiin; odottaa, että uudessa ehdotuksessa puututaan asianmukaisesti ESIR-rahaston mahdollisiin täytäntöönpano-ongelmiin ja parannetaan muun muassa rahaston maantieteellistä kattavuutta niin, että sen edut tuntuvat kaikkialla unionissa;

82. korostaa monivuotisen rahoituskehityksen merkitystä pitkän aikavälin investoinneista riippuvaisilla aloilla, kuten kestäväällä liikennealalla; korostaa, että liikenteen infrastruktuurit ovat sisämarkkinoiden selkäranka ja kestävä kasvun ja työpaikkojen luomisen perusta; panee merkille, että naapurimaihin liitetyn yhtenäisen eurooppalaisen liikennealueen toteuttaminen edellyttää suuria liikenteen infrastruktuureja, ja toteaa, että sitä on käsiteltävä ensisijaisena painopisteenä unionin kilpailukyvyyn sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kannalta, syrjäiset alueet ja saarialueet mukaan luettuina; katsoo siksi, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen olisi mahdollistettava riittävä rahoitus hankkeille, jotka edistävät erityisesti Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) ydinverkon ja sen käytävien valmiiksi saattamista, ja katsoo, että näitä verkkoja olisi entisestään laajennettava; palauttaa mieliin COP21-kokouksessa liikenteelle asetetut tavoitteet ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja kannustaa jäsenvaltioita investoimaan älykkäisiin, kestäviin ja yhdenmukaisiin julkisiin liikennevälineisiin;

83. korostaa, että päivitetyn ja tehokkaamman Verkkojen Eurooppa -ohjelman olisi katettava kaikki liikennemuodot, myös tie- ja rautatieinfrastruktuurit, sekä sisävesiväylät; katsoo, että etusijalle olisi asetettava yhteyksien parantaminen kattavien verkkojen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä edistävien liikennemuotojen välillä, ja huomio olisi kiinnitettävä yhteenliitännöihin ja syrjäisimpien alueiden verkoston valmiiksi saattamiseen; muistuttaa, että on tärkeää lujittaa Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän yhteentoimivuutta kautta linjan ja mahdollistaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan aloitteen täysimääräinen hyödyntäminen; kannustaa saattamaan päätökseen ilmaliikenteen eurooppalaisen digitaalisen hallintajärjestelmän;

84. kehottaa luomaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä matkailua varten erityisen budjettikohdan, jotta voitaisiin edetä kohti todellista eurooppalaista matkailupolitiikkaa, jolla voitaisiin edistää merkittävästi kasvua ja työpaikkojen luomista;

85. kehottaa komissiota edistämään investointeja uuden sukupolven tekniikoiden kehittämiseen ja niiden käyttöönoton edistämiseen; pitää tärkeänä varmistaa rahoitus digitaalisten sisämarkkinoiden päätökseen saattamiselle siten, että siinä hyödynnetään täysimääräisesti taajuuksia, varmistetaan kiinteiden verkkojen kehittäminen ja langattomien verkkojen tihentäminen, edistetään 5G:n käyttöönottoa ja gigabit-yhteyksiä sekä jatketaan unionin televiestintäalan sääntöjen yhdenmukaistamista, jotta voidaan luoda sopivat sääntelypuitteet internetyhteyksien parantamiselle koko unionissa; korostaa, että Verkkojen Eurooppa -välineen televiestintäsektorista olisi edelleen tuettava digitaalipalvelujen infrastruktuureja ja suurnopeuksisia laajakaistaverkkoja, mahdollistettava niiden saatavuus myös syrjäisillä ja maaseutualueilla ja parannettava digitaalista lukutaitoa, yhteenliitettävyyttä ja yhteentoimivuutta; pitää tähdellisenä tukea Euroopan talouden ja eurooppalaisten yhteiskuntien digitaalista siirtymää ja investoida keskeisiin tekniikoihin, kuten massadataan, tekoälyyn tai suurteholaskentaan, infrastruktuuriin ja digitaalisiin taitoihin unionin kilpailukyvyyn ja unionin kansalaisten elämänlaadun parantamiseksi;

86. pitää välttämättömänä varmistaa kestävä ja kohtuuhintaiset energiatoimitukset Euroopassa; kehottaa siksi tukemaan jatkuvasti investointeja, joilla varmistetaan energialähteiden ja reittien monipuolistaminen, lisätään energiaturvallisuutta ja -omavaraisuutta ja parannetaan energiatehokkuutta ja lisätään uusiutuvan energian käyttöä, myös Verkkojen Eurooppa -välineen energiasektorin avulla; korostaa etenkin, että on tärkeää tarjota kattavaa tukea, varsinkin hiilidioksidi-intensiivisille alueille, energiakäanteeseen, vähähiiliseen talouteen siirtymiseen, sähköntuotannon uudenaikaistamiseen, rajat ylittävien yhteenliitännöiden parantamiseen ja älyverkkojen käyttöönottoon, hiilidioksidin talteenottoon, varastointiin ja hyödyntämisteknologioihin sekä kaukolämmityksen uudenaikaistamiseen; katsoo, että ilmastotavoitteiden mukaista energiakäännettä olisi tuettava vastaavasti etenkin hiilestä riippuvaisilla alueilla ja siitä riippuvaisissa maissa, jotta edistettäisiin tehokkaasti strategista siirtymistä vähähiiliseen talouteen; kehottaa perustamaan kattavan rahaston, jolla tuettaisiin oikeudenmukaista siirtymää erityisesti kehittämällä ja ottamalla käyttöön uusiutuvia energialähteitä, energiatehokkaita ratkaisuja ja energian varastointiin, sähköiseen liikkuvuuteen ja infrastruktuureihin liittyviä ratkaisuja, nykyaikaistamalla sähköntuotantoa ja jakeluverkkoja, ottamalla käyttöön edistynyttä sähköntuotannon teknologiaa, mukaan lukien hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS) ja hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen (CCU) sekä hiilen kaasutus, nykyaikaistamalla kaukolämmitystä, myös tehokasta yhteistuotantoa, mukautamalla ennakoivasti tuleviin ympäristönormeihin, uudistamalla energiavaltaista teollisuutta ja pyrkimällä ottamaan huomioon yhteiskunnalliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät vaikutukset;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

87. korostaa suurten infrastruktuurihankkeiden, kuten kansainvälisen lämpöydinkooreaktorin (ITER), Euroopan geostationaarisen navigointisijärjestelmän (EGNOS), maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (Galileo), Euroopan maanseurantaohjelman (Copernicus) ja tulevan valtiollisen satelliittiviestintäjärjestelmän (GOVSATCOM), strategista merkitystä unionin tulevalle kilpailukyvyille, turvallisuudelle ja poliittiselle painoarvolle; huomauttaa, että näiden suurten hankkeiden rahoitus on varmistettava unionin talousarviossa mutta ne olisi samalla pidettävä erillään, jotta voidaan varmistaa, että mahdolliset kustannusten ylitykset eivät vaaranna unionin muiden politiikkojen rahoitusta ja menestyksestä täytäntöönpanoa, kuten on havainnollistettu edellisen monivuotisen rahoituskehityksen aikana eräissä yksittäisissä tapauksissa; palauttaakin mieliin, että nykyisin näitä hankkeita varten varattu enimmäismäärä on vahvistettu monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa, ja kehottaa sisällyttämään uuteen asetukseen vastaavat säännökset;

88. pitää tärkeänä unionin johtavaa roolia ympäristön laadun säilyttämisessä, suojelussa ja parantamisessa ja ilmastonmuutoksen, ekosysteemien heikentymisen ja biologisen monimuotoisuuden häviämisen torjunnassa; korostaa, että unionin kansainvälisten sitoumusten, kuten Pariisin sopimuksen, täyttäminen edellyttää vakaana pysyvää ja asianmukaista rahoitusta; muistuttaa, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen olisi autettava unionia saavuttamaan nämä tavoitteet ja edistettävä vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuoteen 2050 mennessä; korostaa, ettei unioni saisi rahoittaa hankkeita ja investointeja, jotka vaikeuttavat näiden päämäärien saavuttamista; kehottaa ottamaan ilmastokysymykset poikkeuksetta huomioon unionin tulevaisissa menoissa; kehottaa rahoittamaan tässä mielessä kyseiset ohjelmat, kuten LIFE+ -ohjelma, asianmukaisesti ja kaksinkertaistamaan niiden taloudelliset resurssit ja kehottaa osoittamaan erityisiä määrärahoja biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja Natura 2000 -verkoston hallinnointia varten;

Vahvempi koheesio ja yhteisvastuullisuus Euroopassa

89. korostaa, että monitahoisten sosioekonomisten haasteiden torjumiseksi koheesipolitiikan olisi oltava vuoden 2020 jälkeen edelleen unionin keskeinen investointipolitiikka, joka kattaa kaikki unionin alueet mutta jonka resurssista suurin osa keskitetään heikoimmassa asemassa oleville alueille; toteaa, että koheesipolitiikan tavoitteena on vähentää kehityseroja ja lisätä lähentymistä perussopimuksen mukaisesti mutta lisäksi siinä olisi keskityttävä saavuttamaan unionin laajat poliittiset tavoitteet; ehdottaa sen vuoksi, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä kolmen koheesipolitiikan rahaston – Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja koheesiorahaston – olisi keskityttävä tukemaan pääasiassa kasvua ja kilpailukykyä, tutkimusta ja innovointia, digitalisaatiota, teollisuuden muutosta, pk-yrityksiä, liikennettä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, ympäristön kestävyttä ja oikeudenmukaista energiakäyttöä, työllisyyttä, sosiaalista osallisuutta, sukupuolten tasa-arvoa, köyhyyden vähentämistä ja väestöhaasteeseen vastaamista; painottaa, että nämä kolme rahastoa ovat unionin koheesipolitiikan olennaisia osatekijöitä ja että ne voivat toimia yhdessä ainoastaan tätä politiikkaa koskevassa yhtenäisessä kehityksessä; kehottaa lisäksi lujittamaan alueellista yhteistyötä, myös sen rajat ylittävää ja kaupunkiulottuvuutta, sekä vahvistamaan maaseutu-, vuoristo-, saaristo- ja syrjäisiä alueita koskevia määrärahoja;

90. pitää erittäin tärkeänä, että koheesipolitiikan rahoitus säilytetään vuoden 2020 jälkeen 27 jäsenvaltion unionissa vähintään vuosien 2014–2020 rahoituksen tasolla pysyvinä hintoina; korostaa, että BKT:n olisi edelleen oltava yksi koheesipolitiikan varojen jakamisen perusteista, mutta katsoo, että sitä olisi täydennettävä muilla sosiaalisilla, ekologisilla ja demografisilla indikaattoreilla, jotta kaikissa jäsenvaltioissa voidaan ottaa paremmin huomioon unionin alueiden väliset ja niiden sisäiset uudentyypiset eriarvoisuudet; kannattaa lisäksi niiden osatekijöiden jatkamista uudella ohjelmakaudella, joiden avulla koheesipolitiikasta tehtiin nykyisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä uudenaikaisempaa ja tulossuuntautuneempaa ja joita ovat temaattinen keskittäminen, ennakoehdot, tuloskehys ja yhteys talouden ohjauksjärjestelmään;

91. on vahvasti sitoutunut SEUT-sopimuksen 9 artiklasta johtuviin sitoumuksiin sosiaalisen Euroopan luomiseksi ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöön panemiseksi perustuen erittäin kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden kestäväan kasvuun, pyrkien täystyöllisyyteen ja sosiaaliseen edistykseen sekä edistäen naisten ja miesten välistä tasa-arvoa, sukupolvien välistä solidaarisuutta ja lasten oikeuksien suojelua perussopimuksen mukaisesti; korostaa täytäntöönpanon edellyttävän, että sosiaalipolitiikkaan osoitetaan riittävä rahoitus, ja tähdentää, että tämän tähden on lisättävä rahoitusta näiden tavoitteiden saavuttamista edistävälle olemassa oleville välineille, joita ovat erityisesti ESR, nuorisotyöllisyysaloite, vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto, EGR ja EaSI; vaatii niiden turvaamista seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja niiden täytäntöönpanon jatkamista ensisijaisesti avustuksin;

92. kehottaa jälleen komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita perustamaan lapsitakuulle omistetun erityisrahaston, jossa lapset sijoitetaan köyhyyden lievittämistä koskevien politiikkatoimien laajentamisen keskiöön ja jolla varmistetaan vastaavat resurssit tarvittavien politiikkatoimien täysimääräiseksi toteuttamiseksi, myös auttamalla vanhempia selviytymään sosiaalisesta syrjäytymisestä ja työttömyydestä kohdennettujen toimien avulla;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

93. korostaa, että erityisesti ESR:n olisi laajennettava sen työmarkkinavuoropuhelun kehittämistä koskevaa tukea parantamalla työmarkkinaosapuolien valmiuksien kehittämistä unionissa, myös alakohtaisesti ja alojen välillä, ja että tämän sitoumuksen olisi oltava pakollinen jäsenvaltioille kaikilla unionin alueilla;

94. korostaa erityisesti jatkuvaa tarvetta torjua nuorisotyöttömyyttä ja syrjäytymistä etenkin työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien (NEET) nuorten kohdalla ja katsoo tämän olevan osa unionin tason nuorisopolitiikkojen kokonaisvaltaista lähestymistapaa; pyytää näin ollen kaksinkertaistamaan nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahat ja panemaan EU:n nuorisotakuun täysimääräisesti täytäntöön ja varmistamaan samalla, että varat saadaan käyttöön nopeasti ja helposti ja rahoitus säilyy pysyvänä ja vakaana seuraavalla ohjelmakaudella; tähdentää, että sääntelyä on parannettava, jotta varmistetaan sosioekonomiselta taustaltaan heikompien nuorten syrjimätön mahdollisuus osallistua ohjelmaan; katsoo, että investoinnit koulutuksen ja etenkin digitaalisten taitojen tehostamiseen pysyvät unionin ensisijaisina painopisteinä; korostaa, että tämä ohjelma ei saa korvata aiemmin kansallisista talousarvioista rahoitettuja menoja;

95. ilmaisee tukensa kulttuurin, koulutuksen, tiedotusvälineiden, nuorison, urheilun, demokratian, kansalaisuuden ja kansalaisyhteiskunnan alojen ohjelmille, jotka ovat selvästi osoittaneet unionin tason lisäarvonsa ja ovat pysyvästi edunsaajien suosiossa; kannattaa siksi jatkuvia investointeja eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategiaan puitteisiin (ET 2020) Erasmus+ -, Luova Eurooppa- ja Kansalaisten Eurooppa -ohjelmien kautta, jotta voitaisiin edelleen tavoittaa kaikenikäisiä ihmisiä, erityisesti nuoria; toistaa tukevasa Erasmus+ - ja Luova Eurooppa -ohjelmien kansainvälisen ulottuvuuden vahvistamista; suosittelee lisäksi, että jatketaan Euroopan solidaarisuusjoukkojen tukemista riittävin resurssein, joita ei oteta muista unionin ohjelmista; tähdentää myös kulttuuria- ja luovan alan merkittävää panosta unionin kasvun ja työpaikkojen edistämiseksi;

96. suosittelee perustamaan sisäisen eurooppalaisen demokratia-rahaston, jota komissio hallinnoi ja jolla vahvistetaan demokratian ja ihmisoikeuksien alalla toimiville kansalaisyhteiskunnalle ja kansalaisjärjestöille annettavaa tukea;

97. kehottaa erityisesti vähintään kolminkertaistamaan Erasmus+ -ohjelman määrärahat seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, jotta ohjelma tavoittaisi paljon useampia nuoria, nuorisojärjestöjä, ylemmän perusasteen ja keskiasteen opiskelijoita ja oppisopimusopiskelijoita kaikkialla Euroopassa ja tarjoaisi näille mahdollisuuksia kehittää arvokasta osaamista ja elämäntaitoja elinikäisen oppimisen, oppijakeskeisen oppimisen ja epävirallisen ja arkioppimisen sekä vapaaehtoistoiminnan ja nuorisotyön kautta; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että ohjelmaan voivat osallistua sosioekonomiselta taustaltaan heikommassa asemassa olevat henkilöt sekä vammaiset henkilöt;

98. kehottaa komissiota toteuttamaan jatkotoimia ”Interrail-kortti Eurooppaan 18 vuotta täyttävälle”-hankkeen johdosta ja esittämään asiaan liittyvän ohjelman seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä riittävine vuosittaisine määrärahoineen, jotta voidaan kattaa kaikkien tietynä vuotena 18 vuotta täyttävien nuorten eurooppalaisten maksutonta rautatiepassia koskevat hakemukset; painottaa, että tällainen hanke voisi olla keskiössä vahvistettaessa eurooppalaista tietoisuutta ja identiteettiä erityisesti vastakeinona populismin ja väärän tiedon levittämisen kaltaisille uhille; muistuttaa, että ohjelman tavoitteen saavuttamiseksi komissiolta odotetaan asianmukaista oikeusperustaa koskevaa ehdotusta;

99. odottaa, että unioni siirtyy vuoden 2020 jälkeisellä kaudella turvapaikka- ja muuttoliikeasioissa kriisinhallinnasta pysyvään unionin yhteiseen toimintapolitiikkaan; korostaa, että tämän alan toimet olisi katettava omasta erityisestä välineestä eli turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta (AMIF-rahasto); tähdentää, että tulevalle rahastolle sekä asiaan liittyville oikeus- ja sisäasioiden alan virastoille on annettava riittävä rahoitus koko seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen ajalle, jotta tämän alan laajoihin haasteisiin voidaan puuttua; katsoo lisäksi, että AMIF-rahastoa olisi täydennettävä muilla välineillä, joilla tätä ongelmaa torjutaan muilla politiikan aloilla ja joita ovat esimerkiksi Euroopan rakenne- ja investointirahastot ja ulkoisten toimien rahoitusvälineet, sillä millään yksittäisillä välineellä ei ole mahdollista puuttua tämän alan laajoihin ja monimutkaisiin tarpeisiin; panee merkille myös kulttuuri-, koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelmien merkityksen pakolaisten ja maahanmuuttajien kotouttamisessa eurooppalaiseen yhteiskuntaan; pyytää komissiota arvioimaan, voidaanko Euroopan kaupunkien asemaa unionin turvapaikkapolitiikassa vahvistaa ottamalla käyttöön kannustinjärjestelmä, joka tarjoaa pakolaisten vastaanottamiseen ja talouden kehittämiseen tarkoitettua taloudellista tukea suoraan kaupungeille siitä hyvästä, että ne ovat vastaanottaneet pakolaisia ja turvapaikanhakijoita;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

100. panee merkille yhteisten kansanterveydellisten uhkien torjumiseksi tehtävään yhteistyöhön sisältyvän eurooppalaisen lisäarvon; toteaa, että mikään yksittäinen jäsenvaltio ei voi yksin vastata rajat ylittäviin terveyshaasteisiin, ja kehottaa huolehtimaan, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyssä otetaan huomioon unionin vastuu kansanterveyttä, terveydenhoitojärjestelmiä ja ympäristöön liittyviä terveysongelmia koskevien kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanossa ja jäsenvaltioiden tukemisessa terveydellisen eriarvoisuuden kasvun torjumisessa; katsoo, että alalla meneillään olevien toimien myönteisten tulosten perusteella seuraavaan monivuotiseen rahoituskehelykseen olisi sisällytettävä vankka seuraavan sukupolven terveysohjelma, jossa näitä kysymyksiä käsitellään rajat ylittävää lähestymistapaa soveltaen esimerkiksi kehittämällä terveydenhuollon, mukaan lukien digitaalinen terveydenhuolto, innovatiivisia ratkaisuja, kuten eurooppalainen osaamisverkosto, ja jossa jäsenvaltioita tuetaan asiantuntemuksen, tietojenvaihdon, näytön ja hyvien käytäntöjen muodossa; palauttaa mieliin, että hyvä terveys on muiden unionin asettamien tavoitteiden saavuttamisen edellytys ja että esimerkiksi maatalouden, ympäristön, työllisyyden, sosiaaliasioiden ja osallisuuden aloilla harjoitettava politiikka vaikuttaa myös eurooppalaisten terveyteen; kehottaaakin vahvistamaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyssä terveysvaikutusten arviointia sekä monialaista yhteistyötä;

Vahvempi ja kestävä maatalous ja kalastusala

101. toteaa, että modernisoitu yhteinen maatalouspolitiikka on olennaisen tärkeä, jotta varmistetaan elintarviketurva ja -omavaraisuus, maaseutuasuutuksen ja työpaikkojen säilyttäminen, kestävä kehitys, ympäristön ja maa- ja metsätalouden kestävyys ja terveellisten, laadukkaiden ja kohtuuhintaisten elintarvikkeiden tarjoaminen eurooppalaisille; toteaa, että elintarvikkeita ja terveyttä koskevat vaatimukset ovat lisääntyneet, kuten myös tarve tukea maanviljelijöiden siirtymistä kohti ympäristöystävällisempiä viljelykäytäntöjä ja torjua ilmastonmuutosta; korostaa tarvetta tukea viljelijöiden toimeentuloturvaa ja vahvistaa YMP:n ja julkisten hyödykkeiden tarjonnan yhteyttä; korostaa, että YMP on yhdenmetyimpiä politiikanaloja ja sitä rahoitetaan pääasiassa unionin tasolla kansallisen rahoituksen sijasta;

102. katsoo näin ollen, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyssä YMP:n määrärahat olisi säilytettävä kiinteinä hintoina vähintään nykytasolla 27 jäsenvaltion unionissa; korostaa, että seuraavan YMP:n uudet haasteet edellyttävät kestävä rahoitusta, joka perustuu nykyisten politiikkojen ja tulevien tarpeiden analyysiin; korostaa, että suorat tuet luovat selvää eurooppalaista lisäarvoa ja lujittavat sisämarkkinoita auttamalla estämään kilpailun vääristymistä jäsenvaltioiden välillä; vastustaa tässä mielessä kaikkea suorien tukien uudelleenkansallistamista ja kansallista yhteisrahoitusta; korostaa tarvetta jatkaa toimia tuotannon ylläpitämiseksi herkkien alueiden kannalta elintärkeillä aloilla, uudistaa maatalouden kriisivarauksen, lisää rahoitusta vastauksena erilaisiin suhdannekriiseihin herkillä aloilla, luoda uusia välineitä, joilla voidaan lievittää hintojen epävakautta, sekä lisätä syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevien ohjelmien (POSEI) rahoitusta; kehottaa komissiota jatkamaan suorien maksujen lähentymisprosessia ja varmistamaan, että elintarvikkeiden varten on käytössä tarvittava rahoitus- ja oikeuskehys, jotta voidaan torjua hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä; korostaa, että unionin maaseutualueilla on vakavia ongelmia ja ne tarvitsevat näin ollen erityistä tukea;

103. korostaa kalatalousalan, meriympäristön ja ns. sinisen talouden sosioekonomista ja ekologista merkitystä ja niiden panosta unionin kestäväan elintarvikeomavaraisuuteen, sillä ne varmistavat eurooppalaisen vesiviljelyalan ja kalastusalan kestävyuden ja lievitävät ympäristövaikutuksia; huomauttaa, että yhteinen kalastuspolitiikka kuuluu unionin yksinomaisen toimivallan piiriin; painottaa tässä yhteydessä, että tämän politiikan täytäntöönpanemiseksi on säilytettävä erityisesti kalatalousalalle tarkoitettu riippumaton ja helpokäyttöinen rahasto, jolla on merkittävät määrärahat; kehottaa laatimaan uudelleen syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevan kalastusalan ohjelman, sillä tämä on hyvin tärkeä ohjelma unionin syrjäisimmille alueille; kehottaa säilyttämään nykyisessä monivuotisessa rahoituskehelyssä kalastusosalalle osoitettavien määrärahojen tason vähintään ennallaan ja lisäämään meriasioiden määrärahoja, jos ilmenee uusia tarpeita; varoittaa kovan brexitin mahdollisesta kielteisestä vaikutuksesta tähän alaan; toteaa, että muut rahoitusvälineet kuin avustukset, joita ei tarvitse maksaa takaisin, voisivat tarjota täydentäviä rahoitusmahdollisuuksia;

Suurempi vastuu maailmassa

104. korostaa, että maailmassa on moninaisia haasteita, kuten konfliktit, kyberhyökkäykset, terrorismi ja radikalisoituminen, disinformaatio, luonnonkatastrofit, ilmastonmuutos ja ympäristön pilaantuminen, ihmisoikeusloukkaukset ja sukupuolten epätasa-arvo; katsoo, että unionilla on erityinen poliittinen ja taloudellinen vastuu, joka perustuu sääntöihin ja arvoihin pohjautuvaan, aidosti eurooppalaiseen ulkopoliittikkaan sekä vakauttamisen, turvallisuuden, demokraattisen hallintotavan ja kumppaneidemme kestävä kehityksen tukemiseen ja köyhyyden poistamiseen ja kriisinhallintaan;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

105. painottaa, että ulkoihin toimiin tarvitaan huomattavasti lisärahoitusta, jotta unioni voi toimia globaalistrategiansa ja laajentumis-, naapuruus- ja kehityspolitiikkansa mukaisessa ja hätätilanteisiin reagoinnin edellyttämässä roolissaan; odottaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä otetaan huomioon konfliktien ja muuttoliike- ja pakolaishaasteiden seurauksien kanssa kamppailevien eteläisten ja itäisten naapurimaiden odottamattomat tarpeet; kehottaa lisäämään määrärahoja kasvaviin humanitaarisen avun tarpeisiin, joita aiheutuu luonnonkatastrofeista ja ihmisen aiheuttamista katastrofeista, ja välttämään mahdollisen kuilun maksusitoumusten ja maksujen välillä; on sitä mieltä, että unionin on lisättävä rahoitusta YK:n Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimelle (UNRWA); korostaa lisäksi, että tarvitaan lisäresursseja, joilla rahoitettaisiin Afrikkaa koskevaa investointiohjelmia, jotta voidaan edistää osallistavaa kasvua ja kestävä kehitystä ja siten puuttua joihinkin laittoman muuttoliikkeen perussyihin;

106. muistuttaa, että unionin kehityspolitiikka perustuu tiettyihin sitoumuksiin, etenkin kestävä kehityksen tavoitteisiin, Addis Abeban toimintasuunnitelmaan kehityksen rahoittamisesta, Pariisin ilmasopimukseen ja kehityspolitiikkaa koskevaan eurooppalaiseen konsensukseen, sekä kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden ja avun tehokkuuden periaatteisiin; kiinnittää huomiota unionin ja sen jäsenvaltioiden antamaan sitoumukseen nostaa virallinen kehitysapu 0,7 prosenttiin BKT:sta vuoteen 2030 mennessä ja kohdentaa 20 prosenttia unionin virallisesta kehitysavusta sosiaaliseen osallisuuteen ja inhimilliseen kehitykseen ja 0,2 prosenttia unionin BKT:sta viralliseen kehitysapuun vähiten kehittyneille maille;

107. panee merkille, että kehitysavulla voi olla tärkeä rooli muuttoliikkeen taustalla olevien syiden ratkaisemisessa ja vakauden edistämässä, mutta katsoo, että virallista kehitysapua ei saisi käyttää rahoittamaan menoja, jotka liittyvät pakolaisten auttamiseen avunantajien omilla alueilla; panee merkille viralliseen kehitysapuun liittyvät mahdollisuudet ottaa käyttöön rahoitusta muistakin lähteistä ja korostaa tarvetta lisätä yksityisen sektorin osallistumista jatkamalla mahdollisesti ulkoista investointiohjelmaa sen arvioinnista saatujen tulosten perusteella;

108. kannattaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien toiminnan suoraa rahoittamista, etenkin unionin ulkopuolisissa maissa, joissa demokratia ja oikeusvaltio ovat uhattuina; korostaa tässä suhteessa, että ulkoisen rahoituksen välineiden on reagoitava nopeasti poliittiseen kehitykseen ja vahvistettava ”enemmällä enemmän”-periaatetta;

109. on valmis harkitsemaan ulkoisen rahoituksen välineiden järjestelmän yksinkertaistamista ja virtaviivaistamista, kunhan sillä vain edistetään avoimuutta, vastuuvellollisuutta, tehokkuutta, johdonmukaisuutta ja joustavuutta ja kunnioitetaan perustana olevien politiikkojen tavoitteita; kehottaa säilyttämään erilliset välineet liittymistä valmistelevaa tukea, naapuruustukea ja kehitys- ja humanitaarista apua varten niiden erityisten poliittisten ja rahoituksellisten ominaispiirteiden vuoksi; huomauttaa, että tällaisessa rakenteessa EKR olisi sisällytettävä talousarvioon laskematta sen menoja hyväksytyihin enimmäismääriin ja ilman Afrikan rauhanrahastoa ja asiaankuuluvat erityisrahastot ja järjestelyt olisi otettava siihen avoimemmin mukaan;

110. muistuttaa, että joustavuuden lisääminen on tärkeää, jotta voidaan ottaa käyttöön lisävaroja ja jotta rahoitusta voidaan hyödyntää nopeasti; voisi harkita osana ulkoisen rahoituksen välineiden rahoituksen yleistä lisäämistä suurempaa kohdentamatonta varausta, jolla pyrittäisiin lisäämään sisäistä joustoa; painottaa kuitenkin, ettei joustavuutta pidä lisätä pitkäaikaisten politiikkatavoitteiden ja maantieteellisten ja temaattisten painopisteiden eikä pitkäaikaisen rahoituksen ennakoitavuuden kustannuksella eikä se saa myöskään johtaa parlamentaarisen valvonnan sekä kumppanimaiden ja kansalaisyhteiskunnan kuulemisen laiminlyömiseen;

Turvallisuus, rauha ja vakaus kaikille

111. katsoo, että uusi otsake ”Turvallisuus, rauha ja vakaus kaikille” osoittaisi unionin pitävän tätä uutta poliittista vastuuta painopisteenä, toisi esiin sen erityisluonteen ja loisi johdonmukaisuutta sen sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välillä;

112. korostaa, että sisäisen turvallisuuden alan rahoituksen määrää olisi lisättävä ja mekanismeja tehostettava alusta lähtien ja koko seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen keston ajan, jotta vältetään joustosäännösten järjestelmällinen käyttö monivuotisen rahoituskehityksen jokaisena vuonna; kehottaa osoittamaan lainvalvontavirastoille (Europol, Eurojust ja CEPOL) riittävästi resursseja ja laajalaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavalle eurooppalaiselle virastolle (eu-LISA) keinot toteuttaa ja hallinnoida uusia vastuualojaan; korostaa Euroopan unionin perusoikeusviraston roolia pyrittäessä ymmärtämään radikalisoitumisen, syrjäytymisen, vihapuheen ja viharikosten ilmiöitä ja vastaamaan niihin;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

113. katsoo, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä on tuettava Euroopan puolustusunionin perustamista; ottaa huomioon komission tätä asiaa koskevat ilmoitukset ja odottaa niiden jälkeen asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia, mukaan lukien unionin erityinen puolustusalan tutkimusohjelma sekä teollisen kehittämisen ohjelma, jota täydennettäisiin jäsenvaltioiden investoinneilla yhteisiin kalustohankintoihin; ilmaisee tässä yhteydessä olevansa vakaasti sitä mieltä, että uudet poliittiset painopisteet olisi rahoitettava lisärahoituksen turvin; palauttaa mieliin, että puolustusyhteistyön lisääminen, tutkimuksen ja välineistön kokoaminen yhteen ja päällekkäisyyksien poistaminen edistävät Euroopan puolustusteollisuuden strategista riippumattomuutta ja kilpailukykyä ja johtavat huomattaviin tehokkuushyötyihin, joiden määräksi on usein arvioitu noin 26 miljardia euroa vuodessa;

114. toteaa, että turvallisuuteen ja puolustukseen kiinnitetään unionissa yhä enemmän huomiota, ja vaatii siksi arvioimaan uudelleen kaikki ulkoiseen turvallisuuteen liittyvät menot; odottaa erityisesti Athene-järjestelmän ja Afrikan rauhanrahaston uudistusta sen jälkeen, kun EKR on sisällytetty talousarvioon; suhtautuu myönteisesti viimeaikaisiin sitoumuksiin, joita jäsenvaltiot ovat antaneet pysyvän rakenteellisen yhteistyön puitteissa, ja pyytää komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komissiota selvittämään sen tulevaa rahoitusta; kehottaa luomaan vakautta ja rauhaa edistävälle välineelle seuraajaohjelman, jossa keskitytään kriisinhallintaan ja turvallisuus- ja kehitysvaunujen luomiseen, ja etsimään samalla oikeudellisesti toimivan ratkaisun sotilaallisten valmiuksien luomiseen;

115. korostaa, että unionin pelastuspalvelumekanismi, jonka avulla on voitu koordinoita unionin apua luonnonkatastrofeissa ja ihmisen aiheuttamissa katastrofeissa unionissa ja sen ulkopuolella, on erittäin tärkeä; korostaa, että pelastuspalvelutoiminnalla on kiistaton lisäarvo torjuttaessa tehokkaasti katastrofeja, joita esiintyy yhä useammin ja jotka ovat entistä monimutkaisempia, ja samalla se edistää eurooppalaisen yhteisvastuun tunnetta unionin kansalaisten kesken hädän hetkellä; on tyytyväinen komission äskettäisiin ehdotuksiin, jotka koskevat unionin pelastuspalvelun edistämistä vahvistamalla valmiuksia ja ehkäisytoimenpiteitä, mukaan luettuna varaus unionin tason toiminnallisia valmiuksia varten; kehottaa osoittamaan tämän alan toimille riittävästi rahoitusta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä;

Tehokas hallinto eurooppalaisten palveluksessa

116. pitää vahvaa, tehokasta ja laadukasta julkista hallintoa välttämättömänä, jotta voidaan toteuttaa unionin politiikat, rakentaa uudelleen luottamus ja lujittaa vuoropuhelua kansalaisjärjestöjen ja kansalaisten kanssa kaikilla tasoilla; korostaa demokraattisesti valituista jäsenistä koostuvien toimielinten merkitystä tässä suhteessa; palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan unionin toimielimet, elimet ja virastot ovat toteuttaneet viiden prosentin henkilöstövähennyksen henkilöstötaulukoidensa mukaisesti; katsoo, että niihin ei pitäisi kohdistaa uutta samankaltaista horisontaalista leikkausta; vastustaa voimakkaasti niin kutsutun kohdentettavien virkojen varannon uudelleen perustamista;

117. pitää myönteisinä toimielinten, elinten ja virastojen aloitteita parantaa entisestään tehokkuutta lisäämällä hallinnollista yhteistyötä ja kokoamalla yhteen tiettyjä toimintoja ja luomalla siten säästöjä unionin talousarvioon; korostaa, että lisää tehokkuushyötyjä voitaisiin saada aikaan joissakin virastoissa etenkin lisäämällä yhteistyötä muiden samankaltaisia tehtäviä hoitavien virastojen kanssa esimerkiksi rahoitusmarkkinavalvonnan alalla tai kun kyseessä ovat virastot, joilla on useampi toimipaikka; kehottaa arvioimaan yleisemmällä tasolla perusteellisesti mahdollisuudet ryhmittää virastoja yhteen niiden tehtävien strategisen luonteen ja tulosten perusteella virastojen välisten synergioiden luomiseksi, esimerkiksi Pariisiin sijoitettujen Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen välille;

118. katsoo, että unionin toimielinten ja elinten olisi noudatettava sekä maantieteellistä että sukupuolten välistä tasapainoa;

119. kehottaa komissiota ehdottamaan mekanismeja, jonka avulla jäsenvaltioihin, jotka eivät noudata Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklassa vahvistettuja arvoja, voidaan soveltaa taloudellisia seurauksia; varoittaa kuitenkin, että unionin talousarvion lopullisiin edunsaajiin ei mitenkään voi vaikuttaa sellaisten sääntöjen rikkominen, joista he eivät ole vastuussa; on siksi vakuuttunut siitä, että unionin talousarvio ei ole oikea väline puuttua SEU-sopimuksen 2 artiklan noudattamatta jättämiseen ja että jäsenvaltion olisi katettava mahdolliset taloudelliset seuraukset itse talousarvion toteutuksesta riippumatta;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

120. korostaa, että syrjinnän, sukupuolten eriarvoisen kohtelun ja sukupuoliperusteisen väkivallan poistaminen on olennaista, jotta voidaan täyttää unionin sitoumukset pyrkiä osallistamaan Eurooppaan; kannattaa näin ollen sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien sitoumusten sisällyttämistä kaikkiin unionin politiikkoihin seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa sekä tehostettua talousarvioulottuvuutta kaikenlaisen syrjinnän torjumiseksi kiinnittäen erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvon olottuvuuteen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikassa ja unionin ulkopoliitikassa;

121. korostaa, että on varmistettava naisten pääsy seksuaali- ja lisääntymisterveyspalveluihin ja kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeisiin, mukaan luettuina alaikäiset ja muut riskiryhmät, myös hlbt-yhteisö;

122. katsoo, että on annettava kohdennettua tukea heikossa asemassa oleville ryhmille ja suljettava ulkopuolelle nimenomaisesti syrjivät käytännöt, joita kohdistetaan erityisesti vammaisiin ja romaneihin, ja toteaa erityisesti, että nimitys ”romanit” pysyy ESR:n ja EAKR:n edunsaajien luettelossa;

123. panee merkille, että syrjäisimmät alueet ja merentakaiset maat ja alueet ovat maantieteellisesti syrjässä Euroopan mantereen alueista ja kohtaavat siksi erityisiä luontoon, talouteen ja yhteiskuntaan liittyviä haasteita; katsoo, että niitä varten olisi luotava räätälöityjä toimenpiteitä ja asianmukaisesti perusteluja poikkeuksia; kannustaa jatkamaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä unionin taloudellista tukea syrjäisimmille alueille ja merentakaisille maille ja alueille, etenkin koheesiopolitiikan rahoitusta syrjäisimmille alueille ja merentakaisen maiden ja alueiden erityisvälinettä, jotta ne voisivat osallistua tutkimusohjelmiin ja torjua erityisiä ilmastomuutoksen haasteitaan;

124. vaatii komissiota harkitsemaan unionin talousarvion moitteettoman varainhoidon ja avoimuuden vuoksi asianmukaisten ehtojen asettamista, jotta voidaan ehkäistä unionin varoihin liittyviä korruptiota ja taloudellisia petoksia; on erityisen huolestunut tulipetoksista, jotka ovat johtaneet merkittäviin tulojen menetyksiin unionin talousarviossa; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka vastustivat unionin lainsäädäntökehystä tullirikkomusten ja sanktioiden määräämisestä, harkitsemaan kantaansa uudelleen, jotta tämä ongelma voitaisiin ratkaista pikaisesti;

IV. **Menettely ja päätöksentekoprosessi**

125. toteaa jälleen, että monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksyminen edellyttää parlamentin hyväksyntää; korostaa myös, että parlamentti ja neuvosto ovat tasavertaiset budjettivallan käyttäjät hyväksyessään unionin vuotuista talousarviota, kun taas alakohtaisesta lainsäädännöstä, jolla perustetaan huomattavan suuri osa unionin ohjelmista ja vahvistetaan niiden määrärahat, päätetään tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä; odottaa sen vuoksi, että seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevassa päätöksentekomenettelyssä turvataan parlamentin rooli ja valtaoikeudet sellaisina kuin ne on vahvistettu perussopimuksissa; toteaa painokkaasti, että rahoituskehysasetus ei ole oikea paikka tehdä muutoksia unionin varainhoitoasetukseen; vaatii komissiota tekemään erillisen ehdotuksen unionin varainhoitoasetuksen tarkistamiseksi, kun siihen on tarpeen tehdä muutoksia;

126. ilmaisee valmiutensa ryhtyä välittömästi rakenteelliseen vuoropuheluun komission ja neuvoston kanssa vuoden 2020 jälkeisestä monivuotisesta rahoituskehystä, jotta voidaan helpottaa myöhempiä neuvotteluita ja mahdollistaa sopimukseen pääseminen tämän vaalikauden loppuun mennessä; on valmis keskustelemaan neuvoston kanssa tässä päätöslauselmassa esitetyistä kannoista, jotta parlamentin odotukset seuraavasta monivuotisesta rahoituskehystä tulevat paremmin ymmärretyiksi;

127. korostaa, että komission on määrä antaa ehdotuksensa toukokuussa 2018, joten virallinen päätös seuraavasta monivuotisesta rahoituskehystä olisi tehtävä vuoden kuluessa; katsoo, että vaikka komission ehdotukset viivästyivät alkuperäisestä määräajasta, oikea-aikainen sopimus vuoden 2020 jälkeistä aikaa varten olisi saavutettava, jotta annettaisiin tärkeä poliittinen viesti unionin kyvystä rakentaa edelleen yhteisymmärrystä unionin tulevaisuudesta ja vastaavista taloudellisista resursseista; painottaa, että tämä aikataulu antaa muun muassa mahdollisuuden hyväksyä riipeästi kaikki alakohtaiset asetukset, jolloin uudet ohjelmat voidaan käynnistää viipymättä 1. tammikuuta 2021; palauttaa mieliin, että edellisissä rahoituskehityksissä uudet ohjelmat käynnistettiin pääsääntöisesti muutaman vuoden kuluttua kauden alusta;

128. katsoo, että vastavalittu parlamentti voi jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä pyytää kuuden kuukauden kuluessa Euroopan parlamentin vaaleista, että komissio ehdottaa uudistettavaksi alakohtaista lainsäädäntöä, joka muodostaa perustan aiemmalla lainsäädäntökaudella hyväksytyin seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen mukaisille unionin seuraaville ohjelmille;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

129. korostaa näin ollen, että kolmen toimielimen kesken on syytä käynnistää viipymättä perusteelliset keskustelut; tähdentää, että kaikki monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen osatekijät, myös monivuotisen rahoituskehyn enimmäismäärät, ovat osa rahoituskehystä käytäviä neuvotteluja ja niistä on voitava keskustella, kunnes päästään lopulliseen sopimukseen; palauttaa tässä yhteydessä mieliin parlamentin kriittisen kannan menettelyyn, jossa nykyinen monivuotista rahoituskehystä koskeva asetusta hyväksyttiin, sekä Eurooppa-neuvoston tässä prosessissa ottamaan dominoivaan rooliin, kun se päätti lopullisesti useista seikoista, kuten monivuotisen rahoituskehyn enimmäismääristä ja useisiin alakohtaisiin politiikkoihin liittyvistä säännöksistä;

130. katsoo, että tuleviin monivuotisesta rahoituskehystä käytäviin neuvotteluihin liittyvistä menettelyistä ja etenkin parlamentin osallistumisesta tämän menettelyn eri vaiheisiin olisi sovittava viipymättä Bulgarian puheenjohtajakaudella ja ennen monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten antamista; odottaa tässä yhteydessä, että komissio antaa parlamentille hyvissä ajoin samat tiedot, jotka ovat neuvoston käytettävissä; katsoo, että vuotuisen talousarviomenettelyn tapaan nämä järjestelyt olisi sisällytettävä myöhemmässä vaiheessa toimielinten väliseen sopimukseen;

131. katsoo, että rahoituskehysasetusta koskeva yksimielisyysvaatimus on prosessissa todellinen este; kehottaa tässä yhteydessä Eurooppa-neuvostoa soveltamaan SEUT-sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan siirtymälauseketta, jotta monivuotista rahoituskehystä koskeva asetusta voidaan hyväksyä määräenemmistöllä; muistuttaa lisäksi, että voidaan käyttää myös SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdan yleistä siirtymälauseketta tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen soveltamiseksi; korostaa, että siirtyminen määräenemmistöäänestykseen rahoituskehysasetuksen hyväksymisessä olisi yhdenmukaista lähes kaikkien unionin monivuotisten ohjelmien hyväksymistä koskevan päätöksentekoprosessin ja unionin vuotuisen talousarviomenettelyn kanssa;

o

o o

132. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, muille asianomaisille toimielimille ja elimille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2018)0076

Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistamisesta (2017/2053(INI))

(2019/C 162/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 311 artiklan ja 332 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A ja 171 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 tehdyn neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 608/2014 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelyistä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä Euroopan unionin digitaalisille sisämarkkinoille (COM(2017)0547),
- ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman kauden 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevista neuvotteluista: kokemukset ja tulevat vaiheet ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 hyväksymänsä kannan ⁽⁸⁾ Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn päätöksen muuttamisesta,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman ⁽⁹⁾ monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta,
- ottaa huomioon joulukuussa 2016 annetun raportin: ”EU:n tuleva rahoitus: omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän loppuraportti ja suositukset”,
- ottaa huomioon valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105..

⁽²⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 29..

⁽³⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39..

⁽⁴⁾ EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214..

⁽⁵⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 89..

⁽⁶⁾ EUVL C 443, 22.12.2017, s. 11..

⁽⁷⁾ EUVL C 443, 22.12.2017, s. 994..

⁽⁸⁾ EUVL C 294, 12.8.2016, s. 82..

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0309.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, talousarvion valvontavalioikunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0041/2018),
- A. toteaa, että 25. maaliskuuta 1957 tehdyn Rooman sopimuksen nojalla Euroopan talousyhteisön rahoitus oli tarkoitus hoitaa kansallisilla rahoitusosuuksilla vain siirtymäkauden ajan, jonka jälkeen käytettäisiin omien varojen järjestelmää;
- B. ottaa huomioon, että huhtikuussa 1970 Luxemburgissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti omien varojen järjestelmästä, jolla lopetettaisiin kansalliset rahoitusosuudet ja jolla otettiin käyttöön kaksi aidosti omaa varaa eli maatalous- ja tullimaksut, joita täydensi arvonlisäveroon (alv) perustuva kolmas oma vara;
- C. toteaa, että kesäkuussa 1988 Eurooppa-neuvosto otti käyttöön oman varan, joka perustuu jäsenvaltioiden bruttokansantuloon (BKTL), koska silloiset omat varat eivät riittäneet kattamaan unionin talousarvion kokonaisuunoja;
- D. ottaa huomioon, että BKTL-maksuosuuksien osuus kasvoi merkittävästi noin 11 prosentista (1988) 69 prosenttiin (2014) ja että tämä ”täydentävä” tai ”tasapainottava” erä on nykyään unionin talousarvion tärkein rahoituslähde; ottaa huomioon, että alv-varojen osuus on nykyisin noin 12 prosenttia unionin talousarviosta ja perinteisten omien varojen (tullit, maatalousmaksut sekä sokeri- ja isoglukoosimaksut) noin 13 prosenttia ja että jäljelle jäävä prosenttiosuus on katettu muilla tuloilla, kuten unionin henkilöstön maksamat verot tai yritysten maksamat sakot kilpailulainsäädännön rikkomisesta;
- E. toteaa, että sen jälkeen kun vuonna 1984 Fontainebleaussa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa otettiin käyttöön Yhdistyneen kuningaskunnan hyvitys, jossa 66 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan nettorahoitusosuudesta korvataan, erilaisia muita hyvityksiä ja korjausmekanismeja on otettu asteittain käyttöön, jotta voidaan puuttua ”toiminnallisen tuloksen” puutteisiin tietyissä jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että tällaiset korjaukset koskevat nykyisin pääasiassa joko Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen rahoituksen alentamista tai nettovähennystä vuotuisen BKTL- tai VAT-osuuteen;
- F. katsoo, että parlamentti on korostanut EU:n omien varojen järjestelmän ongelmia ja monimutkaisuutta useissa päätöslauselmissa viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana ja on toistuvasti vaatinut järjestelmän perusteellista uudistamista, jotta siitä tulisi entistä yksinkertaisempi, avoimempi ja demokraattisempi, muun muassa ottamalla käyttöön uusia ja aitoja omia varoja, joiden pitäisi asteittain ja mahdollisuuksien mukaan korvata BKTL-osuudet;
- G. toteaa, että komissio ehdotti vuonna 2011 kunnianhimoista omia varoja koskevaa lainsäädäntöpakettia (COM(2011)0510), jonka se esitti yhdessä vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten kanssa ja jonka tavoitteena oli jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yksinkertaistaminen, uusien omien varojen käyttöönotto (uudistettu arvonlisävero ja finanssitransaktiovero) ja korjausmekanismien uudistaminen; toteaa, että neuvosto ei ottanut näitä ehdotuksia huomioon;
- H. toteaa, että vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen tuloksena perustettiin omia varoja käsittelevä korkean tason työryhmä, johon kuuluu edustajia kaikista kolmesta tärkeimmästä EU-toimielimestä ja jota johtaa Mario Monti; ottaa huomioon, että työryhmä esitti joulukuussa 2016 loppuraportin ja suosituksia, jotka muodostavat pohjan parlamentin kannalle, joka on esitetty tässä päätöslauselmassa; korostaa, että kaikki työryhmän jäsenet hyväksyivät loppuraportin yksimielisesti, mukaan lukien neuvoston nimittämät jäsenet;
1. toteaa, että komissio esittää toukokuuhun 2018 mennessä ehdotuksia vuoden 2020 jälkeisestä monivuotisesta rahoituskehuksesta; edellyttää, että komission ehdottamaan tulevaan monivuotiseen rahoituskehukseen sisältyy kunnianhimoisia ehdotuksia, joilla pyritään muuttamaan omia varoja koskevaa päätöstä ja kaikkia siihen liittyviä säädöksiä sekä ottamaan käyttöön uusia omia varoja; korostaa, että seuraavan monivuotisen rahoituskehksen meno- ja tulopuoli käsitellään molemmat yhtenä pakettina tulevissa neuvoston ja parlamentin välisissä neuvotteluissa; toteaa, ettei monivuotisesta rahoituskehuksesta voida sopia, ellei omia varoja koskevassa kysymyksessä edistyä vastaavasti;
2. esittää tämän päätöslauselman voidakseen esittää kantansa EU:n omien varojen järjestelmän uudistamisen tärkeimmistä osatekijöistä, myös uusien omien varojen korin koostumuksesta, sekä niistä nykyisen järjestelmän osatekijöistä, jotka olisi säilytettävä; kehottaa komissiota ottamaan parlamentin kannan asianmukaisesti huomioon valmistellessaan unionin omia varoja koskevia lainsäädäntöehdotuksia ja katsoo, että näiden olisi oltava soveltamisalaltaan kunnianhimoisia ja ne olisi esitettävä yhdessä vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten kanssa; on vakuuttunut siitä, että unionin talousarvion tulopuolella on saatava aikaan huomattavaa edistystä, jotta voidaan helpottaa sopimusta seuraavasta monivuotisesta rahoituskehuksesta;

I. OIKEUDELLINEN KEHYS JA PÄÄTÖKSENTEKOPROSESSI

3. palauttaa mieliin, että SEUT-sopimuksen 311 artiklassa todetaan seuraavaa: "Unioni huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat. Talousarvio rahoitetaan kokonaisuudessaan unionin omin varoin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita tuloja"; korostaa näin ollen, että oikeudellinen velvoite antaa unionin talousarvioon aitoja omia varoja perustuu suoraan perussopimukseen;
4. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 310 artiklassa todetaan, että unionin talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa; toteaa näin ollen, että tulojen olisi katettava kaikki menot, jotka budjettivallan käyttäjä on vuosittain hyväksynyt; korostaa, että unionin talousarviossa ei voi olla vuotuista alijäämää eikä sitä voida rahoittaa lainaamalla varoja rahoitusmarkkinoilta;
5. toteaa, että keskeisin omien varojen järjestelmää koskeva säädös eli omia varoja koskeva päätös hyväksytään neuvostossa yksimielisesti Euroopan parlamentin kuulemisen jälkeen ja että kaikkien jäsenvaltioiden on ratifioitava se; korostaa, että tämä on yksi painavimmista lainsäädäntömenettelyistä perussopimuksessa;
6. toteaa, että neuvosto vahvistaa tässä säädöksessä muun muassa omien varojen enimmäismäärän ja voi ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia tai poistaa olemassa olevan luokan; korostaa, että vaikka omia varoja koskevassa päätöksessä ei ole päättymispäivää, se on suoraan sidoksissa monivuotiseen rahoituskehukseen, jossa asetetaan menojen enimmäismäärä samalle ajanjaksolle;
7. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön omia varoja koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia uusia määräyksiä, joiden perusteella neuvosto voi antaa asetuksen määränemmistöllä parlamentin hyväksynnän jälkeen; pitää kuitenkin valitettavana, että useat täytäntöönpanomääräykset ja etenkin ne, jotka koskevat BKTL-varojen laskemista, ovat edelleen osa omia varoja koskevaa päätöstä; kehottaa siksi sujuvoittamaan omia varoja koskevan päätöksen hyväksymistä; kehottaa neuvostoa ja komissiota perussopimuksen tulevan uudelleentarkastelun yhteydessä tukemaan parlamentin pyyntöä SEUT:n 311 artiklan muuttamisesta, jotta vahvistetaan parlamentin roolia omien varojen hyväksymisen menettelyssä;
8. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat vastuussa finanssipolitiikastaan, ja korostaa, että oikeus periä veroja on keskeisellä sijalla jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeudessa; korostaa, että EU:n omien varojen järjestelmän uudistaminen ei merkitse kansallisen itsemääräämisoikeuden siirtämistä, vaan nykyinen järjestelmä mukautetaan EU:n perussopimusten henkeen ja kirjaimen;

II. NYKYISEN OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄN UUDISTAMISEN TAUSTALLA OLEVAT SYYT

i. Tarve puuttua nykyisen järjestelmän puutteisiin

9. tähdentää, että nykyinen omien varojen järjestelmä on erittäin monimutkainen, epäoikeudenmukainen, läpinäkymätön ja täysin käsittämätön unionin kansalaisille; panee erityisesti merkille vaikeaselkoiset laskelmat, jotka liittyvät kansallisiin hyvityksiin ja korjausmekanismeihin, joita sovelletaan omien varojen järjestelmään tai tilastolliseen alv-perusteiseen omaan varaan; korostaa lisäksi, että järjestelmään ei kohdistu EU:n tasolla tehokasta parlamentaarista valvontaa eikä sillä pohjimmiltaan ole demokraattista oikeutusta tai vastuuvuolisuutta;
10. korostaa, että tapa, jolla omien varojen järjestelmä on kehittynyt eli että vaihteittain on korvattu aidot omat varat ns. kansallisilla rahoitusosuuksilla, saa aikaan sen, että jäsenvaltioiden väliset nettotaseet painottuvat suhteettomasti, ja tällöin jää suurelta osin huomaamatta, miten unionin talousarviolla todella edistetään yhteisten eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamista kaikkien unionin kansalaisten hyödyksi; pitää siksi valitettavana, että kansallisten rahoitusosuuksien kokonaisuus unionin talousarviosta, joka laskeaan joko BKTL:sta tai prosenttiosuutena tilastollisesta alv-perusteisesta omasta varasta, on noin 83 prosenttia unionin kokonaistuloista;
11. on vakuuttunut siitä, että BKTL-varojen hallitsevuus on vahvistanut ns. oikeudenmukaisiin palautuksiin pohjautuvaa ajattelutapaa, joka on päässyt monopoliasemaan neuvoston keskusteluissa, sekä unionin talousarvion tulo- että menopuolella; korostaa tässä yhteydessä valitettavana Yhdistyneen kuningaskunnan hyvityksen, siihen liittyvien hyvitysten ja muiden korjausjärjestelyjen käyttöönottoa tulopuolella sekä kyvyttömyyttä sopia unionin talousarvion määrärahojen riittävästä tasosta vuotuisessa talousarvio-menettelyssä; katsoo, että EU:n on irtauduttava nettotoimintajäämän käsitteestä, koska käytännössä kaikki jäsenvaltiot ovat unionin talousarvion yhteydessä edunsaajia;
12. katsoo erityisesti, että kansallisen tason poliittiset ja taloudelliset näkökohdat vaikuttavat päätökseen unionin vuotuisen talousarvion määrästä ja asettavat talousarvioneuvotteluille rajoitteita, jotka johtavat usein neuvostossa nollasummapeliin nettomaksajien ja nettosaajien välillä; toteaa, että unionissa tehdyt sitoumukset, myös neuvoston tekemät, sivuutetaan usein; katsoo, että tämän vuoksi kustannussäästöjä ehdotetaan usein sellaisiin EU:n toimintapolitiikkoihin, joilla on eniten eurooppalaista lisäarvoa, ja että siten itse EU-hanke hiipuu;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

13. toteaa, että kansalliset rahoitusosuudet unionin talousarvioon on selkeästi yksilöity kansallisten talousarvioiden menopuolella ja että ne nähdään usein taloudellisena taakkana, joka on suurempi kuin EU:n rahoituksesta saatavat hyödyt, jotka ovat usein vähemmän näkyviä; korostaa tässä yhteydessä, että pitää lisätä yleistä tietoisuutta unionin talousarvion hyödyistä;

14. on tämän vuoksi vakuuttunut siitä, että nykyinen omien varojen järjestelmä on pohjimmiltaan perussopimuksen kirjaimen ja hengen vastainen; toistaa pitkäaikaisen kantansa, että EU:n varojen perusteellinen uudistaminen on välttämätöntä, jotta unionin talousarvion rahoittaminen voidaan mukauttaa uudelleen perustamissopimuksen vaatimuksiin ja unionin tarpeisiin kokonaisuudessaan;

ii. Tarve mahdollistaa unionin politiikkojen rahoitus ja uusiin haasteisiin vastaaminen

15. korostaa, että vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä on varmistettava asianmukainen rahoitus sellaisille EU-politiikoille ja -ohjelmille, joilla on selvää eurooppalaista lisäarvoa, mutta myös tarjottava lisärahoitusta uusiin haasteisiin, joita on jo yksilöity sellaisilla aloilla kuten kasvu ja työllisyys, ilmastonmuutos, ympäristönsuojelu, kilpailukyky, yhteenkuuluvuus, innovointi, muuttoliike, EU:n ulkorajojen valvonta, turvallisuus ja puolustus;

16. korostaa lisäksi, että on vältettävä nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen puutteet ja on heti alusta alkaen annettava riittävät resurssit, jotka mahdollistavat sen, että unioni voi toteuttaa poliittista ohjelmaansa ja reagoida tehokkaasti odottamattomiin tilanteisiin tai kriiseihin seuraavan rahoituskehyksen kaudella; muistuttaa, että vuotuisessa talousarviomenettelyssä toistuvasti ilmenevä maksumäärärahojen riittämättömyyden ongelma on ratkaistava; palauttaa mieliin, että monivuotisen rahoituskehyksen joustosäännöksiä jouduttiin jo käyttämään merkittävästi, jotta voitiin selvittää muuttoliike- ja pakolaiskriisistä;

17. on varautunut siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan ero EU:sta on tärkeä haaste myös seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja kaikissa siihen liittyvissä budjettipäätöksissä, riippumatta saavutettavasta taloudellisesta ratkaisusta; katsoo, että ennen vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevaa päätöstä olisi kurottava umpeen ns. brexit-vaje, jotta voidaan taata, että EU:n varoja ei vähennetä ja että EU:n ohjelmiin ei kohdistu haittavaikutuksia;

18. pitää myönteisenä komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin tekemää ehdotusta, jonka mukaan unionin talousarvioon luodaan erillinen euroalueelle omistettu budjettikohta ja jonka hän esitteli unionin tilaa käsittelevässä puheessaan Euroopan parlamentille ja jota hän kehitti edelleen 6. joulukuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa uusista talousarviövälisistä unionin kehykseen vakaan euroalueen tueksi (COM(2017)0822); edellyttää siksi unionin talousarvioon nykyisen enimmäismäärän ylittävää valmiutta;

III. KOHTI HYVÄKSYTTÄVÄÄ JA TASAPAINOISTA OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄÄ**i Uuden omien varojen järjestelmän luomista koskevat periaatteet ja oletamukset**

19. kannattaa vakaan rahoituksen järjestämiseksi EU:n tasolla avointa, yksinkertaisempaa ja tasapuolisempaa omien varojen uutta järjestelmää, joka perustuu nykyisen järjestelmän tehokkaiksi osoittautuneisiin osatekijöihin; katsoo, että omien varojen järjestelmän uudistamisen olisi perustuttava tiettyihin ohjaaviin periaatteisiin;

20. korostaa tarvetta yhdistää tulot politiikkatavoitteisiin, erityisesti mitä tulee sisämarkkinoihin, energiaunioniin sekä ympäristö-, ilmasto- ja liikennepolitiikkaan; katsoo tässä yhteydessä, että unionin talousarviossa olisi keskityttävä eurooppalaista lisäarvoa tuottaviin toimintapolitiikkoihin, kuten parlamentti on todennut EU:n rahoituksen tulevaisuutta koskevasta pohdinta-asiakirjasta 24. lokakuuta 2017 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁰⁾;

21. korostaa, että toiminnalliselta kannalta kaikkia uusia omia varoja ei voida ottaa käyttöön samanaikaisesti, ja huomauttaa, että vaiheittainen täytäntöönpano on tarpeen; katsoo siksi, että omien varojen järjestelmän uudistaminen voitaisiin toteuttaa kaksivaiheisena: ensi sijassa otetaan käyttöön teknisesti yksinkertaisempia omia varoja, joiden keruu on hallinnoitavissa helposti ja kohtuullisin kustannuksin, ja tämän jälkeen otetaan asteittain käyttöön kukin uusi oma vara sovitun aikataulun mukaisesti, kunnes ne ovat kaikki päässeet täyteen toimintavalmiuteen;

22. katsoo, että uusien omien varojen käyttöönotolla tulisi olla kaksi tarkoitusta eli yhtäältä vähentää huomattavasti BKTL-perusteisten rahoitusosuuksien osuutta (pyrkien 40 prosentin osuuteen), mikä luo säästöjä jäsenvaltioiden talousarvioissa, ja toisaalta olisi mahdollistettava EU-rahoituksen korkeampi taso vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä ja katettava lisäksi määrärahavaje, joka syntyy Yhdistyneen kuningaskunnan erosta; muistuttaa tässä yhteydessä, että uusien omien varojen tavoitteena ei ole lisätä EU:n verenmaksajien yleistä verotaakkaa ja että uusien omien varojen käyttöön ottaminen ei saisi vaikuttaa heihin;

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0401.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

23. kehottaa poistamaan kaikki hyvitykset ja korjaukset, samalla kun taataan jäsenvaltioiden välinen oikeudenmukainen kohtelu; korostaa tässä yhteydessä, että brexit tarkoittaa sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä korjaus ja siihen liittyvät ”hyvityksestä myönnettävät hyvitykset” jäävät pois käytöstä ja lakkaavat olemasta ja että tilastollisten alv-varojen uudistaminen on välttämätöntä;

24. katsoo, että perinteiset omat varat eli tullit ja maatalousmaksut sekä sokeri- ja isoglukoosimaksut ovat luotettava ja aito unionin tulolähde, koska ne juontuvat suoraan siitä, että EU on tulliliitto, ja tähän liittyvästä oikeudellisesta toimivallasta ja yhteisestä kauppapolitiikasta; katsoo näin ollen, että perinteiset omat varat olisi säilytettävä unionin talousarviossa tulolähteenä; katsoo, että jos jäsenvaltioiden itselleen pidättämien keruukustannusten osuutta vähennetään, suurempi osa näistä tuloista voidaan osoittaa unionin talousarvioon;

25. toteaa, että BKTL-rahoitusosuus antaa unionin talousarviolle luotettavan, vakaan ja oikeudenmukaisen tulolähteen ja että sillä on takanaan jäsenvaltioiden suuren enemmistön erittäin vankka tuki; katsoo siksi, että se olisi säilytettävä mutta ainoastaan tasapainottavana ja jäljelle jäävänä unionin talousarvion omana varana, mikä lopettaisi ”oikeudenmukaisiin palautuksiin” perustuvan ajattelutavan; korostaa tässä yhteydessä tarvetta varmistaa, että BKTL-rahoitusosuus luokitellaan samalla tavalla kaikissa kansallisissa talousarvioissa eli EU:n tuloina eikä kansallisten hallitusten menoina;

ii. Uusien omien varojen määrittelyssä käytetyt kriteerit

26. on samaa mieltä omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän raportissa esitetystä näkemyksestä, jonka mukaan mahdollisia uusia omia varoja kartoitettaessa on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat kriteerit: kohtuus/oikeudenmukaisuus, tehokkuus, riittävyys ja vakaus, avoimuus ja yksinkertaisuus, demokraattinen vastuuvollisuus ja budjettikuri, keskittyminen eurooppalaiseen lisäarvoon, toissijaisuusperiaate ja jäsenvaltioiden verotuksellinen itsemääräämisoikeus sekä poliittisten transaktiokustannusten rajoittaminen;

27. kehottaa komissiota edellä esitetyn perusteella tarkastelemaan seuraavan uusien omien varojen korin käyttöönottoa;

iii. Mahdollisten uusien omien varojen kori

a. *Tavoite: lujittaa yhtenäismarkkinoita, lisää niiden avoimuutta ja parantaa tasapuolisia toimintaedellytyksiä*

– *Arvonlisävero*

28. palauttaa mieleen, että siitä lähtien, kun arvonlisävero otettiin käyttöön lähes 50 vuotta sitten, sitä on käytetty yhden unionin talousarvion oman varan laskentaperusteena, ja että tämä oma vara tuottaa tällä hetkellä noin 12 prosenttia unionin tuloista;

29. toteaa kuitenkin, että nykyisessä järjestelmässä on vakavia puutteita: vara on laskettu tilastotietojen perusteella, se on tarpeettoman monimutkainen eikä sillä ole suoraa yhteyttä kansalaisiin, se on pelkkä tulonsiirto, joka koskee osaa jäsenvaltioiden keräämistä tuloista, eikä se näin ollen tuo lisäarvoa verrattuna BKTL-varoihin eikä sen osuus pohja ole avoin eivätkä veronmaksajat ole tasavertaisessa asemassa;

30. pitää valitettavana, että OLAF on toistuvasti havainnut jäsenvaltioissa törkeitä tullipetoksia, jotka ovat johtaneet unionin talousarvion kannalta merkittäviin tulonmenetyksiin; viittaa tuontimenettelyjä koskevaan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen nro 19/2017 (”Tuontimenettelyt: oikeuskehyksen puutteet ja täytäntöönpanon heikkomuus vaikuttavat EU:n taloudellisiin etuihin”) ja on huolissaan siitä, että huijarit kykenevät edelleen löytämään jäsenvaltioiden heikoimman lenkin päästäkseen tulliliittoon ja että unionin talousarvioon voi aiheutua tappioita myös seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen aikana; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tällaisen unionin talousarviota vahingoittavan toiminnan lopettamiseksi;

31. palauttaa mieleen uuden alv-perusteisen oman varan luomisesta vuonna 2011 annetun lainsäädäntöehdotuksen, joka olisi johtanut EU:n laajuiseen kiinteään veroprosenttiin tavaroiden ja palvelujen toimittamisen taikka tavaroiden tuonnin nettoarvon perusteella, joihin olisi sovellettu yhteistä vakiomääräistä arvonlisäverokantaa; toteaa, että vaikka tämä ehdotus ei mennyt läpi, helmikuussa 2013 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kannusti neuvostoa jatkamaan työtään asian parissa; katsoo, että nykyinen tilanne tarjoaa tilaisuuden saada aikaan mahdollinen läpimurto asiassa;

32. suhtautuu myönteisesti korkean tason työryhmän ehdotuksessa esitettyyn näkemykseen alv-järjestelmään perustuvista omista varoista, jotta järjestelmää yksinkertaistetaan, vähennetään sen hallinnollisia kustannuksia ja vahvistetaan yhteyttä EU:n alv-politiikan ja tosiasiallisten alv-tulojen välillä;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

33. ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2016 julkaistun arvonlisäveroa koskevan komission toimintasuunnitelman ("Kohti yhtenäistä EU:n arvonlisäveroa – aika tehdä päätöksiä") (COM(2016)0148) sekä 4. lokakuuta 2017 tehdyn ehdotuksen, joka koskee EU:n alv-alueen peruseriaatteita ja keskeisiä uudistuksia; tukee EU:n alv-järjestelmän perusteellista uudistamista siten, että tavoitteena olisi oltava laajentaa veropohjaa, mikä vähentäisi petosten mahdollisuutta ja määräysten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja toisi uusia tuloja; katsoo, että osa näistä uusista tuloista olisi osoitettava unionin talousarvioon;

34. katsoo, että yksinkertaistetun alv-varan olisi perustuttava alv-järjestelmien yhteiseen nimitäjään kaikkialla EU:ssa, ja toteaa, että näin ollen se ei poistaisi kaikkia kansallisia erityispiirteitä, jotka ovat perusteltuja erinäisistä syistä;

35. kannattaa sitä, että asetetaan yhdenmukainen veroaste (1–2 prosenttia) tuloille, jotka saadaan uudistetusta arvonlisäverosta, jonka jäsenvaltioiden hallinnot keräävät kokonaisuudessaan unionin omiana varana; katsoo, että tällainen järjestelmä voisi tarjota EU:lle merkittävän ja vakaan tulolähteen rajallisin hallinnollisin kustannuksin;

36. korostaa, että komissio on jo esittänyt lainsäädäntöehdotuksia EU:n alv-sääntöjen uudistamiseksi merkittävästi, ja että lisäaloitteita on odotettavissa vuonna 2018; korostaa, että alv-uudistus on saatava päätökseen mahdollisimman pian ja viimeistään ennen seuraavan monivuotisen rahoituskehysten käynnistymistä;

37. kehottaa komissiota – asiaankuuluvan alv-lainsäädännön hyväksymistä odottaessa – esittämään ehdotuksen uudistetusta alv-varasta osana EU:n omia varoja koskevaa tulevaa lainsäädäntöpakettia; katsoo, että tällaisessa ehdotuksessa olisi otettava huomioon parhaillaan keskusteltavana olevan alv-uudistuksen tärkeimmät tulokset;

– *Yhteisövero*

38. palauttaa mieliin, että parlamentti kehotti 6. heinäkuuta 2016 veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ komissiota antamaan ehdotuksen yhteiseksi yhdistetyksi yhteisöveropohjaksi" ja liittämään siihen asianmukaisen ja reilun jakoperusteen, koska se olisi kattava ratkaisu, jonka avulla voidaan puuttua haitallisiin verokäytäntöihin unionissa, selkiyttää ja yksinkertaistaa tilannetta yritysten kannalta ja helpottaa rajatylittävää taloudellista toimintaa unionissa";

39. panee merkille yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevat komission ehdotukset mutta palauttaa mieliin pyyntönsä siitä, että tätä olisi laajennettava koskemaan siirtymäkauden jälkeen kaikkia yrityksiä; korostaa, että nykyisten yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevien ehdotusten olisi katettava myös digitaalinen talous; ehdottaa näiden ehdotusten pohjalta, että yrityksen digitaalista läsnäoloa olisi kohdeltava samalla tavoin kuin yrityksen fyysistä toimipaikkaa määrittelemällä ja identifioimalla pysyvä digitaalinen toimipaikka;

40. on samaa mieltä korkean tason työryhmän arviosta, jonka mukaan yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja on perusta uudelle omalle varalle, joka täyttää kaikki ryhmän asettamat kriteerit; korostaa, että yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja on myös keskeinen kehitystekijä sisämarkkinoille, jotka ovat julkinen unionin hyödyke, koska se estää sekä asiantonta jäsenvaltioiden välistä verokilpailua että vero-optimointia, jotka vahingoittavat tasapuolisia toimintaedellytyksiä;

41. muistuttaa, että komission arvion mukaan EU menettää vuosittain miljoona euroa verovilpin erilaisten ilmenemismuotojen vuoksi; korostaa, että keräämättä jääneitä verotuloja on pyrittävä saamaan takaisin petosten ja verovilpin torjumista koskevalla koordinoitulla politiikalla, joka perustuu avoimuuteen, yhteistyöhön ja koordinointiin;

42. pyytää komissiota ehdottamaan yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelun päätelmien perusteella unionin talousarvion uusia omia varoja, jotka lasketaan yhteisöveropohjasta saatujen jäsenvaltioiden tulojen perusteella; kannattaa yhdenmukaisen verokannan asettamista yhteisöveropohjasta omina varoina kerättäviä tuloja varten; katsoo, että tällainen järjestelmä voisi tarjota EU:lle merkittävän ja vakaan tulolähteen rajallisin hallinnollisin kustannuksin;

– *Rahanlyöntipalkkio*

43. katsoo, että Euroopan keskuspankin voitoista saatavat tulot (valuutan liikkeeseen laskemiseen perustuvat EKP:n tulot) kytkeytyvät suoraan Euroopan talous- ja rahaliittoon, joten niiden olisi muodostettava uusi oma vara sen sijaan, että ne tilitetään valtionkassoihin; katsoo, että tällaisen omien varojen lähteen olisi oltava suoraan yhteydessä euroaluetta koskevaan EU:n talousarvon erityiseen budjettikohtaan;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0310.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

b. *Tavoite: vähentää finanssikeinottelua ja vahvistaa verotuksen oikeudenmukaisuutta aloilla, jotka käyttävät aggressiivisen verosuunnittelun välineitä tai aggressiivista vero-optimointia*

– *Finanssitransaktiovero unionin tasolla*

44. kannustaa yhdentoista jäsenvaltion ryhmän pyrkimyksiä ottaa tiiviimmän yhteistyön puitteissa käyttöön finanssitransaktiovero komission vuonna 2011 tekemän ehdotuksen jälkeen; kehottaa kaikkia muita jäsenvaltioita liittymään kyseiseen ryhmään, jotta voidaan välttää rahoitusmarkkinoiden häiriöt ja varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta;

45. on samaa mieltä korkean tason työryhmän kanssa siitä, että tuetaan finanssitransaktioveroa mahdollisena uutena omien varojen lähteenä EU:n talousarvioon, mutta toteaa, että samalla on huomioitava, että olisi tarkasteltava muitakin keinoja verottaa finanssi-toimintaa;

46. kehottaa sen vuoksi luomaan unionin talousarviota varten uuden oman varan, joka lasketaan finanssitoiminnan verotuksen valitun menetelmän perusteella;

– *Digitaali-alan yritysten verotus*

47. pitää myönteisenä, että valtiovarainministerien 16. syyskuuta 2017 pidetyn epävirallisen neuvoston päätelmissä kehoitetaan kehittämään uudet digitaaliset verotussäännöt vastauksena neljän valtiovarainministerin kirjeeseen, jossa pyydetään komissiota tutkimaan tehokkaita ratkaisuja, jotka perustuvat ajatukseen luoda ns. tasoitusvero, joka asetettaisiin digitaalisten yritysten EU:ssa kerryttämälle liikevaihdolle; korostaa kuitenkin, että 21. syyskuuta 2017 antamassaan tiedonannossa ”Oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä Euroopan unionin digitaalisille sisämarkkinoille” komissio totesi yhdistetyn yhteisöveropohjan olevan asiasyhteys, jossa voidaan arvioida uudelleen digitaalisten yhtiöiden nykyaikaista ja vakaata verotusta koskevia sääntöjä ja käsitellä digitaalisesta taloudesta koituvia verohaasteita; edellyttää EU:lta koordinoitua lähestymistapaa myös lyhyen aikavälin ratkaisuihin, jotta voidaan välttää yksipuolisesta toiminnasta aiheutuva sisämarkkinoiden vääristyminen ja digitaalisten yhtiöiden veroparatiisit;

48. on samaa mieltä siitä, että digitaalitaloudella olisi oltava uudenaikainen ja vakaa finanssipoliittinen kehys, jotta voidaan kannustaa innovointia, puuttua markkinoiden pirstoutumiseen ja epäreiluun kilpailuun ja antaa kaikille toimijoille mahdollisuus hyödyntää uusia tasavertaisia ja tasapainoisia edellytyksiä, samalla kun varmistetaan, että digitaaliset alustat ja yhtiöt maksavat oman osuutensa tuottamiinsa voittoihin perustuvista veroista; huomauttaa lisäksi, että on tärkeää varmistaa yritysinvestointien verovarmuus, jotta voidaan korjata nykyiset puutteet ja estää uusien verotuksen porsaanreikien syntyminen sisämarkkinoilla;

49. pitää tärkeänä sitä, että digitaalisten markkinoiden osalta toteutetaan verotoimenpiteitä, jotta voidaan rajoittaa verovilppiä ja -vääristymiä, aggressiivista verosuunnittelua tai verotuksen optimointia sekä eurooppalaisten mekanismien väärinkäyttöä verotuksen välttämistarkoituksessa; katsoo, että nämä käytännöt vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla ja vievät jäsenvaltioilta niille kuuluvia verotuloja;

50. edellyttää lähtökohtaisesti, että luodaan unionin talousarvion uusi oma vara, jota peritään digitaalitalouden transaktioista; katsoo kuitenkin, että ottaen huomioon parhaillaan käytävät merkittävät neuvottelut sekä EU:n että OECD:n tasolla on liian aikaista päättää tarpeista järjestelyistä tällaisen oman varan luomiseksi;

51. katsoo kuitenkin, että kaikkien EU:n viranomaisten tekemien järjestelyjen, kuten rekisteröinti- tai seuranta järjestelmät taikka sääntelymekanismit, olisi välittömästi mahdollistettava tullien tai maksujen periminen unionin talousarviota varten niiden eurooppalaisen lisäarvon nojalla; katsoo, että nämä ovat EU:n julkisia hyödykkeitä ja, kuten korkean tason työryhmä totesi, ne tarjoavat perustan luoda maksun, joka on unionin politiikoista saatavaa ns. muuta tuloa;

c. *Tavoite: edistää energiäkäännettä ja ilmaston lämpenemisen torjumista*

– *Ympäristövero ja -maksut*

52. vahvistaa, että ilmastomuutoksen torjunta, siirtyminen kestävään ja vähähiiliseen kiertotalouteen sekä energiaunionia koskevien yhteisesti sovittujen tavoitteiden saavuttaminen ovat EU:n politiikkojen keskeisiä tavoitteita;

53. on edelleenkin vakuuttunut siitä, että ainoastaan yhteisillä EU-tason energia- tai ympäristöveroilla voidaan varmistaa yritysten välinen tasavertainen kilpailu ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja että tällaisilla veroilla edistetään siirtymistä progressiivempaan ja kestävämpään kehitysmalliin;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

54. painottaa myös ympäristöverotuksen merkitystä mekanismina, joka soveltuu erityisen hyvin EU:n omien varojen joukkoon; kehottaa komissiota antamaan edelleen korkean tason työryhmän ja budjetista vastaavan komission jäsenen kaavailujen mukaisesti ehdotuksia uusista ekologisista omista varoista, jotka ovat unionin tiettyjen politiikanalojen, kuten energiapolitiikan (energiavero), ympäristö- ja ilmastopolitiikan (hiiltä koskeva rajaveromekanismi, muoveista perittävä vero ja päästökauppajärjestelmä) ja liikenne-politiikan (maantieliikenteen polttoaineiden ja lentolippujen verottaminen) mukaisia, jotta voidaan edistää uusia unionin omia varoja;

55. edellyttää, että merkittävä osa vaiheesta 4 (2021) lähtien saatavista päästökauppajärjestelmään pohjautuvista tuloista katsotaan EU:n uudeksi omaksi varaksi; muistuttaa, että tästä vaihtoehdosta on keskusteltu korkean tason työryhmässä ja että komissio on esittänyt kyseistä vaihtoehtoa 14. helmikuuta 2018 antamassaan tiedonannossa ”Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehyksen avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen”(COM(2018)0098); edellyttää, että samalla otetaan käyttöön hiilipäästöjen rajavero, jonka olisi unionin talousarvion uutena omana varana vaikutettava myös sen varmistamiseen, että kansainvälisen kaupan toimintaedellytykset ovat tasapuoliset, että tuotannon siirtoa halvan työvoiman maihin vähennetään ja että ilmastonmuutoksen kustannukset sisällytetään tuontituotteiden hintoihin;

56. pyytää komissiota harkitsemaan EU:n tasolla muoveille ja kertakäyttötuotteille asetettavaa veroa, jolla kannustetaan kestävämpien vaihtoehtojen käyttöön;

57. katsoo, että sähköveroon perustuvat omat varat olisivat osittain päällekkäisiä päästökauppajärjestelmän soveltamisalan kanssa ja herättäisivät huolia investointilojen vakaudesta ja kotitalouksille aiheutuvasta taloudellisesta rasituksesta;

58. katsoo, että mikäli yksittäiselle jäsenvaltiolle aiheutuu jostakin omasta varasta kohtuuton taakka, sitä voitaisiin keventää myöntämällä EU:n ohjelmista kestoltaan ja määrältään rajattua lisätukea unionin tavoitteiden mukaisesti; korostaa, ettei tällaista tukea voida myöntää unionin talousarvion tulopuolta koskevilla hyvityksillä eikä oikaisulla;

59. korostaa, että ympäristöperusteisten verojen tai maksujen käyttöön ottaminen ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen määrittellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, valinnat eri energialähteiden välillä ja energihuollon yleinen rakenne;

iv. Muut tulonlähteet

60. palauttaa mieliin, että vaikka omien varojen olisi oltava keskeisin osatekijä unionin talousarvion tulopuolella, niitä kuitenkin täydennetään SEUT-sopimuksen 311 artiklassa tarkoitetuilla ”muilla tuloilla”, joita ovat EU:n henkilöstön palkoistaan maksamat verot, toimielinten hallinnollisesta toiminnasta kertyvät tulot, kuten tulot tavaroiden myynnistä, vuokrauksesta, palvelujen tarjoamisesta ja pankkikoroista, EU:n ulkopuolisten maiden maksuosuudet tiettyihin EU:n ohjelmiin, viivästyskorke, yritysten maksamat sakot, jotka liittyvät useimmissa tapauksissa siihen, että niiden on todettu rikkovan EU:n kilpailulainsäädäntöä, ja tulot EU:n lainak-siotto- ja lainaksianto-operaatioista;

61. toteaa, että varainhoitovuoden mahdollinen ylijäämä otetaan seuraavan vuoden talousarvioon tulona ja että muut tulot, ylijäämä ja tekniset mukautukset, edellisen vuoden ylijäämä mukaan luettuna, ovat noin 6 prosenttia kokonaistuloista; korostaa, että viimeksi kuluneina vuosina ”muiden tulojen” suurin osa on koostunut sakoista, joiden osuus yksin on 2,5 prosenttia kokonaistuloista (lukuun ottamatta käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja);

62. pitää valitettavana, että tällaisten muiden tulojen tarjoama potentiaali on toistaiseksi jätetty huomiotta keskustelussa EU:n rahoituksesta; katsoo, että vaikka nämä tulot eivät ole vaihtoehto muille omille varoille niiden määrän, vaihtelevuuden ja ennakoimattomuuden vuoksi, ne ovat kuitenkin mahdollinen keino kattaa kasvaneita rahoitustarpeita seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä;

63. muistuttaa, että näitä tuloja ja mahdollisia muutoksia koskevat oikeudelliset menettelyt ovat joustavampia kuin omia varoja koskevat menettelyt, koska niitä ei ole vahvistettu omia varoja koskevassa päätöksessä vaan sekundaarilainsäädännössä, joten ne eivät edellytä yksimielisyyttä;

64. muistuttaa pitkäaikaisesta kannastaan, jonka mukaan kaikkien tulojen, jotka saadaan yrityksille EU:n kilpailulainsäädännön rikkomisesta määrättävistä sakoista tai jotka liittyvät unionin talousarvioon maksettavien kansallisten rahoitusosuuksien maksuviivästyksiin, olisi oltava ylimääräisiä tuloja unionin talousarvioon ilman, että siitä aiheutuu vastaavasti BKTL-rahoitusosuuksien aleneminen;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

65. pyytää tämän vuoksi luomaan EU:n talousarvioon erityisvarauksen, johon otetaan vaiheittain kaikki ennakoimattomat muut tulot ja joka siirretään asianmukaisesti seuraavalle varainhoitovuodelle antamaan mahdollisuuksia lisärahoitukseen, kun tarvetta siihen esiintyy; katsoo, että tällainen varaus olisi osoitettava monivuotisen rahoituskehysten erityisvälineisiin, ja budjettivallan käyttäjän päätöksellä siihen olisi voitava tehdä ylimääräisiä korotuksia sekä maksusitoumuksina että maksuina;

66. korostaa EU:n politiikkojen ja etenkin erilaisten eurooppalaisten järjestelmien, kuten tulevan EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmän (ETIAS), täytäntöönpanosta kolmansien maiden kansalaisille aiheutuvien maksujen potentiaalia unionin talousarvion kannalta; katsoo, että tietyissä tapauksissa nämä tulot voitaisiin korvamerkitä samaa politiikkaa tai samaa tarkoitusta varten; katsoo, että tämännäköistä mahdollista tuloa olisi tarkasteltava järjestelmällisemmin unionin ohjelmien ja politiikkojen vuoden 2020 jälkeisen sukupolven osalta, jotta unionin talousarvioon voidaan osoittaa täydentävä tulonlähde;

67. korostaa, että vuonna 2016 EU:n erillisvirastojen käyttötarkoitukseensa sidotut tulot, kuten toimialoilta perittävät palkkiot ja maksut ja kansallisten talousarvioiden rahoitusosuudet, tuottivat noin miljardi euroa; pyytää komissiota ehdottamaan yhdenmukaista lähestymistapaa virastojen palkkioilla rahoittamiseen seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0077

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuinen kasvuselvitys 2018**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvitys 2018 (2017/2226(INI))**

(2019/C 162/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan, 136 artiklan ja 148 artiklan,
- ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1175/2011 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1174/2011 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2011 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1173/2011 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon alustavien talousarviosuunnitelmien seuranta ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 473/2013 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2017 julkaistun Euroopan finanssipoliittisen komitean raportin euroalueelle sopivan tulevan finanssipolitiikan virityksen arvioimisesta,

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12.⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.⁽³⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8.⁽⁴⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33.⁽⁵⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.⁽⁶⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1.⁽⁷⁾ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11.⁽⁸⁾ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon 25.–26. maaliskuuta 2010 ja 17. kesäkuuta 2010 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät sekä 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”(COM(2010)2020),
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista 14. heinäkuuta 2015 annetun neuvoston suosituksen (EU) 2015/1184 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto – 25. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston mahdollisimman tehokkaasta hyödyntämisestä 13. tammikuuta 2015 annetun komission tiedonannon (COM(2015)0012),
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu: tilannekatsaus ja haasteet” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n pääjohtajan kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
- ottaa huomioon sopimuksen talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta,
- ottaa huomioon toimista Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi 21. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon (COM(2015)0600),
- ottaa huomioon toimista Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi 6. joulukuuta 2017 annetun komission tiedonannon (COM(2017)0821),
- ottaa huomioon komission syksyllä 2017 antamat Euroopan talousennusteet,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnalle laaditut tutkimukset ja yksityiskohtaiset analyysit euroalueen talouspolitiikan koordinoinnista eurooppalaisen ohjausjakson aikana (marraskuu 2015),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2015 annetut komission tiedonannon vuoden 2016 vuotuisesta kasvuselvityksestä (COM(2015)0690), vuoden 2016 kertomuksen varoitusmekanismista (COM(2015)0691) ja luonnoksen yhteiseksi työllisyysraportiksi (COM(2015)0700),
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista Göteborgissa 17. marraskuuta 2017 allekirjoitetun ja annetun toimielinten välisen julistuksen,
- ottaa huomioon rakenneuudistusten tukiohjelman perustamisesta kaudeksi 2017–2020 ja asetusten (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta 17. toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/825,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle ja komissiolle rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkinnan johdosta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission suosituksen neuvoston suosituksiksi euroalueen talouspolitiikasta (COM(2017)0770),

⁽⁹⁾ EUVL L 192, 18.7.2015, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 86.

⁽¹²⁾ EUVL C 399, 24.11.2017, s. 149.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0491.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon kansallisten parlamenttien edustajien kanssa käydyt keskustelut eurooppalaisen ohjausjakson vuoden 2018 painopisteistä,
 - ottaa huomioon komission kanssa Euroopan parlamentissa käydyin keskustelun talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson paketista – vuotuinen kasvuseelvitys 2018,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan tarkistuksina antaman lausunnon (A8-0047/2018),
- A. ottaa huomioon, että komission ennusteiden mukaan unionin talouden kasvun odotetaan jatkuvan, vaikka uusien työpaikkojen luomisen vauhti ja kotitalouksien ostovoiman kasvu hieman hiipuukin kahden seuraavan vuoden aikana kasvuprosentin oltua EU:ssa 2,4 vuonna 2017, alentuen hieman 2,2:een vuonna 2018 ja edelleen 2,0:aan vuonna 2019; toteaa, että lisätoimia tarvitaan kuitenkin maailmanlaajuisen taluskriisin vielä ratkaisematta olevien jälkivaikutusten käsittelemiseksi;
- B. toteaa, että EU:n nykyinen taloustilanne edellyttää jäsenvaltioissa toteutettavia kunnianhimoisia ja sosiaalisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia ja investointeja, jotta saadaan aikaan kestävä kasvua, työllisyyttä, kilpailukykyä ja ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä;
- C. ottaa huomioon, että yksityisen kulutuksen kasvun odotetaan hidastuvan hieman ensi vuonna ja tasaantuvan 2019, mikä johtuu inflaation noususta vuoteen 2017 verrattuna, vaikka jää edelleen alle EKP:n kahden prosentin tavoitteen, joskaan ei kovin etäälle siitä;
- D. katsoo, että Euroopan investointipankilla ja Euroopan strategisten investointien rahastolla (ESIR) sekä Euroopan rakenne- ja investointirahastoilla on tuettu merkittävästi investointeja EU:ssa; ottaa kuitenkin huomioon, että yksityiset investoinnit ovat edelleen vuoden 2008 tason alapuolella, millä on kielteisiä vaikutuksia potentiaaliseen kasvuun, työpaikkojen luomiseen ja tuottavuuteen;
- E. ottaa huomioon, että työllisyyden oletetaan lisääntyvän edelleen ja että vuoden 2017 toisella vuosineljänneksellä työllisiä oli ennätykselliset 235,4 miljoonaa; toteaa, että jotkut työmarkkinaindikaattorit antavat aiheen olettaa pysyviä hankaluuksia, kuten työmarkkinoiden eriytymisen voimistumista ja epätasa-arvon pahentumista etenkin nuorten ja vain matalan koulutustalon omaavien kohdalla; toteaa, että työttömyysaste on EU:ssa 7,5 prosenttia (alin luku yhdeksään vuoteen) ja euroalueella 8,9 prosenttia (alin luku kahdeksaan vuoteen), mikä on edelleen liian paljon etenkin nuorten kannalta; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen huomattavia eroja ja että työllisyysasteet ovat edelleen kaukana kriisiä edeltävästä tasostaan ja erityisesti Eurooppa 2020 -strategiassa asetetuista kansallisista tavoitteista; toteaa, että piilotyöttömyysaste (työttömät henkilöt, jotka haluavat tehdä työtä mutta eivät aktiivisesti hae työpaikkaa) oli 20 prosenttia vuonna 2016;
- F. toteaa, että tiettyjen suuryhtiöiden ja yksityishenkilöiden veron kiertäminen, verovilppi ja veropetokset ovat tuottaneet useille jäsenvaltioille miljardien eurojen tappiot, mikä rasittaa pk-yrityksiä ja muita veronmaksajia;
- G. toteaa, että kohentunut taloustilanne tarjoaa mahdollisuuksia kunnianhimoisten ja sosiaalisesti tasapainoisten rakenneuudistusten toteuttamiseen ja erityisesti toimenpiteisiin, joilla kannustetaan investointeihin, koska investointien taso BKT:llä mitattuna edelleen alhaisempi kuin finanssikriisiä välittömästi edeltäneellä kaudella, ja joilla kohennetaan julkisten varojen tilannetta, kun otetaan huomioon väestönkehityksestä aiheutuva rasitus veloista selviytymiseen;
1. panee merkille vuoden 2018 vuotuisen kasvuseelvityspaketin julkaisemisen ja paketissa ehdotetun keinovalikoiman, kuten investointeja, kunnianhimoisia ja sosiaalisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia ja vastuullista finanssipolitiikkaa, ja toteaa, että paketti on esitetty keinona vauhdittaa entisestään kasvua ja vahvistaa unionin elpymistä, ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä ja kilpailukykyä; on samaa mieltä siitä, että kasvun ja työpaikkojen luomiseen tarvitaan rakenneuudistuksia ja että on torjuttava edelleen eriarvoisuutta, joka jarruttaa talouskasvua;

Luku 1 – Investoinnit ja kasvu

2. korostaa potentiaalisen tuotannon, tuottavuuden ja kilpailukyvyyn riittämättömän kasvun sitkeää rakenteellista ongelmaa, julkisten ja yksityisten investointien liian alhaista tasoa sekä kunnianhimoisten ja sosiaalisesti tasapainoisten uudistusten puutetta eräissä jäsenvaltioissa;
3. muistuttaa, että eräillä jäsenvaltioilla on edelleen kosolti vaihtotaseen ylijäämää, jota voitaisiin käyttää julkisten ja yksityisten investointien houkuttelemiseen ja talouskasvun elvyttämiseen;
4. muistuttaa julkisten ja yksityisten investointien yhdistämisen ja rakenneuudistusten merkityksestä talouskasvun lisäämiseksi ja vivuttamiseksi EU:ssa;
5. korostaa, että on tärkeää lisätä julkisia investointeja EU:ssa, jotta voidaan kääntää julkisten investointien nykyinen vähenevä kehitys; kehottaa lisäksi saattamaan pääomamarkkinaunionin valmiiksi, jotta voidaan lisätä yksityisiä investointeja koko sisämarkkina-alueella; katsoo, että yksityisten investointien sääntely-ympäristöstä olisi parannettava edelleen;
6. muistuttaa, että tarvitaan lisää investointeja tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin sekä teknologisiin uudistuksiin, jotta voidaan lisätä tuottavuutta; muistuttaa, että investoinnit esimerkiksi infrastruktuuriin, lastenhoitoon, sosiaaliseen asuntotuotantoon, koulutukseen, ammatilliseen koulutukseen, terveydenhuoltoon, tutkimukseen, digitaaliseen innovointiin ja kiertotalouteen voivat lisätä tuottavuutta ja/tai työllisyyttä; kehottaa komissiota tarkastelemaan energiatehokkuuden ja energiavarojen kulutuksen alalla annettuja maakohtaisia suosituksia ja varmistamaan, että maakohtaiset suositukset ovat kaikilta osin Pariisin ilmasopimuksen mukaisia;
7. pyytää komissiota arvioimaan merkittävien kasvua edistävien infrastruktuurihankkeiden nykyisiä esteitä tällaisten investointien elinkaaren aikana ja keskustelemaan parlamentin ja komission kanssa kyseisten esteiden käsittelemisestä nykyisessä lainsäädäntökehityksessä;

Luku 2 – Vastuullinen julkinen rahoitus

8. panee merkille euroaluetta koskevissa suosituksissa ehdotetun finanssipolitiikan yleisesti ottaen neutraalin virityksen ja toteaa, että sen oletetaan olevan vuonna 2018 lievästi elvyttävä eräissä jäsenvaltioissa; muistuttaa, että unionin finanssipoliittisten sääntöjen johdonmukainen täytäntöönpano ja noudattaminen sekä nykyisten joustavuuslausekkeiden soveltaminen kaikilta osin ovat ratkaisuvia talous- ja rahaliiton toimivuudelle;
9. tähdentää, että kansallisen tason ja euroaluetason finanssipoliittisilla virityksillä on tasapainotettava niin julkisen talouden ja investointien pitkän aikavälin kestävyys vakaas- ja kasvupaketin mukaisesti kuin lyhyen aikavälin makrotaloudellinen vakauttaminen;
10. pitää myönteisenä julkistalouden kohenemista, joka on välttämätöntä vakaamman, kestävämmän ja vaikuttavamman kasvun aikaan saamiseksi, ja etenkin sitä, että EU:n ja euroalueen julkisen talouden velkasuhde on asteittain laskemassa ja julkisen talouden alijäämät pienentymässä, mutta korostaa samalla, että julkisen velan osuus BKT:stä euroalueella on edelleen noin 90 prosenttia ja useissa jäsenvaltioissa tätä tasoa reilusti korkeampi; korostaa, että kyseisten jäsenvaltioiden olisi kiireellisesti vähennettävä BKT-velkasuhdettaan, koska se on huomattavasti helpompaa talouden elpyessä; muistuttaa kuitenkin, että yhteiskuntien ikääntyminen ja muu väestörakenteen kehitys luovat valtavia rasitteita julkisen talouden kestävyydelle; kehottaa siksi jäsenvaltioita ottamaan vastuun tulevasta sukupolvista;
11. korostaa tarvetta keskittyä voimakkaammin kansallisten talousarvioiden sisältöön ja hallinnointiin; suhtautuu siksi myönteisesti menojen uudelleenarviointia koskevan käytännön lisääntymiseen ja kannustaa jäsenvaltioita arvioimaan kriittisesti talousarvioidensa laatua;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018**Luku 3 – Rakenneuudistukset**

12. muistuttaa, että eräiden jäsenvaltioiden on jatkettava sosiaalisesti ja ekologisesti kestävien kasvua ruokkivien rakenneuudistusten toteuttamista etenkin nyt, kun koko EU:n taloudellinen tilanne kohenee ja BKT kasvaa lähes kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voidaan kohentaa kilpailukykyä, työpaikkojen luomista, kasvua ja ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä;

13. vaatii nostamaan tutkimus- ja kehittämistoimintaa koskevat menot lähemmäksi Eurooppa 2020 -strategiassa asetettuja tavoitteita; kehottaa jäsenvaltioita harjoittamaan asianmukaista politiikkaa ja järjestämään investointeja ja varmistamaan elinikäistä oppimista koskevien mahdollisuuksien yhdenvertaisen saatavuuden, kun otetaan huomioon työmarkkinoiden kehittyminen ja uusien ammattikuntien ilmestyminen;

14. korostaa, että digitalisaatio, globalisaatio ja teknologian muutos muuttavat radikaalisti työmarkkinoitamme siten, että työllistymismuodoissa ja työsuhteen tyypeissä tapahtuu syvällisiä muutoksia, jotka edellyttävät mukautettua siirtymistä; pitää näin ollen tärkeinä dynaamisia työmarkkinoita, joiden sosiaaliturvajärjestelmät ovat helposti käytettävissä ja laadukkaat ja pystyvät reagoimaan näihin uusiin työmarkkinoiden tilanteisiin;

15. toteaa, että investointien esteitä poistavilla uudistuksilla mahdollistettaisiin välitön tuki taloudelliselle toiminnalle ja luotaisiin samalla edellytykset pitkän aikavälin kasvulle;

16. edellyttää verotuksen uudelleenarviointia, jossa pyritään oikeudenmukaiseen tasapainoon pääoman, työn ja kulutuksen verotamisen välillä;

Luku 4 – Lähentyminen ja osallistaminen

17. korostaa, että talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ja maakohtaisten suositusten olisi osaltaan edistettävä Eurooppa 2020 -strategiassa ja sosiaalisten oikeuksien pilarissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista ja niiden avulla olisi luotava kasvua ja työpaikkoja; suhtautuu tämän vuoksi myönteisesti sosiaali-indikaattoreiden tulostauluun sosiaalisen pilarin täytäntöönpanon seurannan välineenä;

18. korostaa, että palkkojen reaalkasvu jäi nykyisellä kaudella jälkeen tuottavuuden kasvusta, ja samaan aikaan työmarkkinoilla ilmeni parannuksia; korostaa edellä mainitun huomioon ottaen, että tietyillä aloilla ja alueilla voisi olla varaa tuottavuustavoitteiden mukaisiin palkankorotuksiin, joilla varmistetaan hyvä elintaso, samalla kun otetaan huomioon kilpailukyky ja tarve puuttua eriarvoisuuteen;

19. korostaa, että finanssipolitiikassa on otettava huomioon EKP:n riippumattomuutta kunnioittava rahapolitiikka;

20. kehottaa komissiota kehittämään kattavan strategian, jolla tuetaan ekologista kestävyyttä lisääviä investointeja ja varmistetaan asianmukainen yhteys YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden ja talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson välillä;

21. pitää myönteisenä, että vuoden 2018 kasvuselvituspaketissa todetaan tarve ottaa käyttöön tehokkaita ja oikeudenmukaisia verojärjestelmiä, jotka tarjoavat oikeat kannustimet taloudelliselle toiminnalle; tukee komission aloitteita avoimuuden lisäämiseksi ja alv-järjestelmän uudistamiseksi ja panee merkille tähänastisen työn yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan toteuttamiseksi; suhtautuu myönteisesti kansainvälisiin toimiin veropetosten, verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi; toteaa, että kansallisten verojärjestelmien tehokkuuden parantaminen voi lisätä valtion tuloja merkittävästi;

22. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään asianmukaisia toimenpiteitä, joilla autetaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia nuoria ja pakolaisia ja saadaan heidät kotoutumaan niiden edellytysten ennakoimiseksi hyvissä ajoin, joilla edesautetaan heidän jouhevaa siirtymistään työmarkkinoille ja estetään heidän joutumisensa pimeäksi työvoimaksi, sekä sen varmistamiseksi, että julkisille palveluille osoitetaan riittävästi resursseja; korostaa, että työmarkkinaosapuolilla olisi oltava keskeinen osa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien ja pakolaisten kotoutumisen helpottamisessa ja heihin kohdistuvan syrjinnän estämisessä työmarkkinoilla;

23. on huolissaan siitä, että eräiden jäsenvaltioiden työmarkkinoilla ilmenee edelleen puutteita ja syrjintää, jotka heijastuvat eroina naisten ja miesten palkoissa, eläkkeelle siirtymisessä ja päätöksentekoon osallistumisessa;

Luku 5 – Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: omaksi kokeminen ja täytäntöönpano

24. pitää myönteisenä, että euroalueen finanssipoliittiseen kokonaistilanteeseen kiinnitetään enemmän huomiota, ja korostaa, että yksittäisten jäsenvaltioiden on noudatettava vakaus- ja kasvusopimusta sekä siihen sisältyviä joustavuuksia kaikilta osin; korostaa, että finanssipoliittikan kokonaisviritys ei tarkoita sitä, että eri jäsenvaltioiden ylijäämät ja alijäämät voivat tasapainottaa toisensa;

25. on huolissaan maakohtaisten suositusten ja etenkin lähentymistä edistävien, kilpailukykyä parantavien ja makrotalouden epätasapainoa vähentävien maakohtaisten suositusten matalasta noudattamisasteesta, katsoo, että kansallisen omistajuuden lisääminen kansallisella tasolla käytävien aitojen julkisten keskustelujen avulla johtaisi maakohtaisten suositusten parempaan täytäntöönpanoon; pitää tärkeänä varmistaa, että kansallisissa parlamenteissa keskustellaan maaraporteista ja maakohtaisista suosituksista; katsoo, että alue- ja paikallisviranomaiset olisi otettava entistä paremmin mukaan talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevaan prosessiin; kehottaa komissiota käyttämään kaikkia nykyisiä välineitä niiden maakohtaisten suositusten panemiseksi täytäntöön, joiden tarkoituksena on käsitellä näitä talous- ja rahaliiton kestävyttä uhkaavia haasteita;

26. korostaa, että mahdolliset lisätoimet talous- ja rahaliiton syventämiseksi voidaan toteuttaa vain vahvistamalla samalla demokraattista valvontaa; vaatii siksi lujittamaan Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien asemaa vastuuperiaatteen mukaisesti; pyytää kuulemaan neuvotteluprosessissa työmarkkinaosapuolia niin kansallisella kuin unioninkin tasolla;

27. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on todennut, että korruptio on edelleen investointien este joissakin jäsenvaltioissa ja että oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen sekä riippumaton oikeuslaitos ja riippumattomat lainvalvontaviranomaiset ovat välttämättömiä asianmukaisen talouskehityksen varmistamiseksi; pitää kuitenkin valitettavana, että komissio on lopettanut vuotuisen korruptiontorjuntakertomuksen laatimisen, ja kehottaa sitä aloittamaan uudelleen tällaisen korruptiota jäsenvaltioissa koskevan vuotuisen analyysin tekemisen ja tarjoamaan mekanismeja korruption torjumiseen;

Vuotuista kasvuselvitystä 2018 koskevat alakohtaiset osuudet*Talousarviot*

28. toteaa, että EU:n talousarvioilla on edistettävä kestävää kasvua, lähentymistä, investointeja ja uudistuksia kansallisia talousarvioita koskevien ratkaisujen ja synergiavaikutusten avulla; katsoo siksi, että vuotuinen kasvuselvitys toimii ohjeena jäsenvaltioille sekä kansallisten talousarvioiden ja EU:n talousarvion valmistelulle erityisesti vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä laadittaessa;

29. toistaa tältä osin, että kansallisten talousarvioiden ja EU:n talousarvion välistä synergiaa olisi lisättävä; korostaa, että komissiolla on tässä yhteydessä tärkeä rooli, kun otetaan huomioon sen osallisuus talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon ja EU:n talousarvion valmisteluun ja toteuttamiseen;

30. pitää myönteisenä EU:n talousarvion synergiavaikutusten lisäämistä ja sen hajanaisuuden vähentämistä koskevaa ehdotusta, joka esitettiin omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän loppuraportissa ja suosituksissa, jotka julkaistiin joulukuussa 2016 ja joissa käsiteltiin EU:n tulevaa rahoittamista;

Ympäristö, kansanterveys ja elintarvikkeiden turvallisuus

31. pitää myönteisenä komission aloitetta ottaa käyttöön verkkoportaali, jossa käsitellään terveyden edistämistä ja tautien ehkäisyä sekä tarjotaan ajan tasalla olevaa tietoa terveyden ja hyvinvoinnin tukemiseen liittyvistä aiheista ja joka on tärkeä selkeän ja luotettavan tiedon lähde kansalaisille; korostaa, että tämän portaalin olisi oltava täysimääräisesti kaikkien EU:n kansalaisten, myös dysleksiasta tai muista vastaavista ongelmista kärsivien, saatavilla;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

32. kehottaa parantamaan johdonmukaisuutta unionin muiden, katastrofien ehkäisyä ja katastrofivalmiuksia koskevien toimintapolitiikkojen välillä, joita ovat EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi, Euroopan rakenne- ja investointirahastot, solidaarisuusrahasto, ympäristölainsäädäntö sekä tutkimus- tai innovaatiopolitiikat;

o

o o

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja kansallisille parlamenteille sekä Euroopan keskuspankille.

P8_TA(2018)0078

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2018 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuisen kasvuselvityksen 2018 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat (2017/2260(INI))

(2019/C 162/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 ja 5 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9, 145, 148, 152, 153, 174 ja 349 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen IV osaston (Yhteisvastuu),
- ottaa huomioon tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteet 1, 3, 4, 5, 8 ja 10,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista Göteborgissa 17. marraskuuta 2017 annetun toimielinten välisen julistuksen,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission tiedonannon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2018 (COM(2017)0690),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun luonnoksen komission ja neuvoston yhteiseksi työllisyysraportiksi, joka on oheisasiakirja komission tiedonantoon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2018 (COM(2017)0674),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2017)0677),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta (COM(2017)0770),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission asiakirjan ”Kertomus varoituskoneistista – vuosi 2018”(COM(2017)0771),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2017 annetun komission tiedonannon vuoden 2018 alustavien talousarviosuunnitelmien kokonaisarviointista (COM(2017)0800),
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin perustamisesta (COM(2017)0250),

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Työssäkäyvien vanhempien ja omaisiaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisen tukemista koskeva aloite”(COM(2017)0252),
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, jossa luodaan tilannekatsaus vuonna 2013 annettuun suositukseen ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre”(SWD(2017)0258),
- ottaa huomioon komission julkaiseman vuosittaisen raportin ”Employment and Social Developments in Europe”seitsemännen (2017) painoksen, jossa keskitytään sukupolvien väliseen oikeudenmukaisuuteen ja solidaarisuuteen Euroopassa,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite kolmen vuoden jälkeen”(COM(2016)0646),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyn vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta (COM(2016)0604),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Lisätään Euroopan investointeja kasvuun ja työllisyyteen: Euroopan strategisten investointien rahaston toinen toimintakausi ja uusi Euroopan ulkoinen investointiohjelma”(COM(2016)0581),
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle: Vahvistetaan yhdessä inhimillistä pääomaa, työllistävyyttä ja kilpailukykyä”(COM(2016)0381),
- ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Yhteistyötaloutta koskeva eurooppalainen toimintasuunnitelma”(COM(2016)0356),
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopassa investoidaan taas – Tilannekatsaus Euroopan investointiohjelmaan ja seuraavat toimet”(COM(2016)0359),
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan kuulemisen käynnistäminen”(COM(2016)0127) ja sen liitteet,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2016 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2016)0071) ja 15. syyskuuta 2016 vahvistetun Euroopan parlamentin kannan kyseiseen ehdotukseen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun sosiaalisia investointeja koskevan komission toimenpidepaketin sekä suosituksen 2013/112/EU ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia”(COM(2010)2020) ja tästä tiedonannosta 16. kesäkuuta 2010 annetun parlamentin päätöslauselman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen 22. kesäkuuta 2015 julkistaman kertomuksen ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely”,

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0355.

⁽³⁾ EUVL L 59, 2.3.2013, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät yhteisötalouden edistämisestä Euroopan taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen veturina,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman eriarvoisuuden torjunnasta työpaikkojen luontia ja kasvua edistävänä tekijänä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman euroalueen talouspolitiikasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman vähimmäistoimeentulosta köyhyyden torjunnassa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman uudesta osaamishjelmasta Euroopalle ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman tarpeesta EU:n strategialle sukupuolten välisen eläke-eron poistamiseksi ja torjumiseksi ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa vuosina 2014–2015 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselityksen 2017 työllisyys- ja sosiaalinaläkökohdat” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman työ- ja yksityiselämän tasapainolle suotuisten työmarkkinaolosuhteiden luomisesta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi pimeään työhön vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin perustamisesta ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman epätasa-arvoisuuden ja erityisesti lapsiköyhyyden vähentämisestä ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Vihreän työllisyyden aloite: vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen” ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman kriisin vaikutuksista heikossa asemassa olevien ryhmien hoidon saantiin ⁽¹⁷⁾
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa ⁽¹⁸⁾,

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0451.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0418.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0403.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0360.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0260.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0073.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0039.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0010.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0338.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 35, 31.1.2018, s. 157..

⁽¹⁵⁾ EUVL C 366, 27.10.2017, s. 19.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 48.

⁽¹⁷⁾ EUVL C 75, 26.2.2016, s. 130.

⁽¹⁸⁾ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 40.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien komitean loppupäätelmät Euroopan unionin ensimmäisestä kertomuksesta (syyskuu 2015),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen maaliskuussa 2017 julkaiseman erityiskertomuksen nro 5/2017 ”Nuorisotyöttömyys – ovatko EU:n toimintapolitiikat tuottaneet tulosta? Nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen arviointi”,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 25. syyskuuta 2017 antaman raportin työelämän kehityksestä Euroopassa ”Developments in working life in Europe: EurWORK annual review 2016” ja etenkin sen luvun, jossa tarkastellaan palkkaeroja koskevaa näyttöä, keskustelua ja toimia,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 18. heinäkuuta 2017 julkaiseman ajankohtaisen tutkimuksen palkkaeroista lähetettyjen työntekijöiden tapauksessa ”Pay inequalities experienced by posted workers: Challenging the equal treatment principle”, jossa esitetään yksityiskohtaisesti Euroopan hallitusten ja työmarkkinajärjestöjen kannat periaatteeseen samanarvoisesta työstä maksettavasta samasta palkasta,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 26. kesäkuuta 2017 antaman raportin työn muutoksista ja palkkaeroista ”Occupational change and wage inequality: European Jobs Monitor 2017”,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 19. huhtikuuta 2017 antaman raportin sosiaalisesta liikkuvuudesta EU:ssa,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 13. maaliskuuta 2017 antaman raportin tuloeroista ja työllisyysmalleista Euroopassa ennen vaikeaa taantumaa ja sen jälkeen ”Income inequalities and employment patterns in Europe before and after the Great Recession”,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 24. helmikuuta 2017 antaman raportin, joka koskee työmarkkinaosapuolten osallistumista eurooppalaiseen ohjaukseseen ja vuoden 2016 tilanteen päivitystä, sekä Eurofound-säätiön 16. helmikuuta 2016 antaman raportin, joka koskee työmarkkinaosapuolten roolia ohjauksessa vuosina 2011–2014,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 17. marraskuuta 2016 antaman tiivistelmäraportin kuudennesta Euroopan työolotutkimuksesta,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 12. maaliskuuta 2015 antaman raportin ”Työn tekemisen uudet muodot”,
- ottaa huomioon Eurofound-säätiön 29. lokakuuta 2013 antaman raportin naisten ja miesten työoloista ja -ehdoista Euroopassa ”Women, men and working conditions in Europe”,
- ottaa huomioon kansallisten parlamenttien edustajien kanssa käydyt keskustelut talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksen vuoden 2018 painopisteistä,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon (A8-0052/2018),

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

- A. ottaa huomioon, että EU:n työllisyysaste on nousussa ja että vuoden 2017 toisella neljänneksellä se oli 72,3 prosenttia, mikä tarkoittaa, että työssä olevien määrä oli noussut 235,4 miljoonaan ja että EU on saavuttamassa Eurooppa 2020 -strategiassa asetetun tavoitteen nostaa työllisyysaste 75 prosenttiin; toteaa, että monien jäsenvaltioiden työllisyysasteissa on edelleen tuntuvia eroja, sillä Kreikka, Kroatia, Italia ja Espanja jäävät selvästi alle EU:n keskiarvon, joka on 65 prosenttia, kun taas Alankomaissa, Tanskassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Saksassa ja Ruotsissa työllisyysaste on yli 75 prosenttia, joten kriisistä toipumiseen ja etenkin Eurooppa 2020 -strategian kansallisten tavoitteiden saavuttamiseen on vielä matkaa; toteaa, että korkeiden, korkean osaamistason ja miespuolisten työntekijöiden keskuudessa työllisyys on kasvanut voimakkaammin kuin nuorten, matalan osaamistason ja naispuolisten työntekijöiden; ottaa huomioon, että työllisyys ilmaistuna työntekijän tekemien työtuntien määränä on koko EU:ssa edelleen 3 prosenttia alle kriisiä edeltävän tason ja euroalueella puolestaan 4 prosenttia alle kyseisen tason, mikä johtuu osa-aikatyön lisääntymisestä sekä kokoaikatyöntekijöiden työtuntien määrän pienenemisestä; ottaa huomioon, että nyt EU:ssa on yhä 18,9 miljoonaa ihmistä vailla työtä, investointeja on edelleen liian vähän, palkkojen kasvu on vähäistä ja työssäkäyvien köyhyys lisääntynyt edelleen; muistuttaa, että SEU-sopimuksen 3 artiklassa todetaan, että unionin on pyrittävä täystyöllisyyteen;
- B. ottaa huomioon, että 18,9 miljoonaa ihmistä on edelleen vailla työtä EU:ssa, vaikka työttömyysaste on alimmillaan yhdeksään vuoteen niin koko EU:ssa (7,5 prosenttia) kuin euroalueella (8,9 prosenttia); toteaa lisäksi, että elpyminen jakaantuu hyvin epätasaisesti jäsenvaltioiden kesken työttömyysasteen vaihdeltaessa noin 4 prosentista Saksassa liki 20 prosenttiin Espanjassa ja 23,6 prosenttiin Kreikassa; toteaa, että piilotyöttömyys (eli työttömät, jotka haluavat tehdä töitä, mutta eivät hae aktiivisesti työpaikkaa) oli 20 prosenttia vuonna 2016, kun taas EU:n pitkäaikaistyöttömien osuus on edelleen hälyttävän suuri eli yli 46,4 prosenttia (euroalueen vastaava osuus oli 49,7 prosenttia); toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa työttömyys pysyy korkeana olemattoman kasvun ja rakenteellisten heikkouksien vuoksi, toteaa, että korkean työttömyyden yhtenä syynä ovat riittämättömät työmarkkinaudistukset; katsoo, että pitkäaikaistyöttömien tukeminen on olennaisen tärkeää, sillä muuten tilanne alkaa vaikuttaa heidän itseluottamukseensa, hyvinvointiinsa ja tulevaan kehitykseensä, mikä saattaa heidät köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaaraan ja vaarantaa sosiaaliturvajärjestelmien kestävyuden sekä Euroopan sosiaalisen ulottuvuuden;
- C. ottaa huomioon, että osa-aikatyö on lisääntynyt 11 prosenttia vuodesta 2008 ja että samassa ajassa kokoaikainen työnteko on vähentynyt 2 prosenttia, ja toteaa, että muun kuin vapaaehtoisen osa-aikatyön osuus tällaisista työ sopimuksista laski 29,3 prosentista (2013) 27,7 prosenttiin (2016), mikä kuitenkin vastaa edelleen neljänestä tällaisista sopimuksista;
- D. ottaa huomioon, että työmarkkinoiden lohkoutuminen vakituisiin ja epätyypillisiin työsuhteisiin on edelleen huolestuttavaa, sillä määräaikaisten työsuhteiden osuus vaihtelee joissakin jäsenvaltioissa kymmenestä kahteenkymmeneen prosenttiin, siirtyminen vakituiseen työsuhteeseen on erittäin vähäistä ja määräaikaista työpaikkoja pidetään enimmäkseen ”umpikujina” kuin välivaiheena ennen vakituista työpaikkaa; ottaa huomioon, että tämän ilmiön vuoksi suuri määrä työntekijöitä ei pääse hyötymään turvallisista, suhteellisen hyväpalkkaisista työsuhteista ja hyvistä tulevaisuudennäkymistä ja vakituisten ja määräaikaisten työntekijöiden välille kehittyy palkkaeroja;
- E. toteaa, että vaikka nuorten työttömyysasteessa on havaittavissa pientä paranemista, se on edelleen 16,6 prosenttia (18,7 prosenttia euroalueella), joka on hälyttävän korkea taso; ottaa huomioon, että yhteisen työllisyysraportin luonnoksen mukaan nuoret työskentelevät muita useammin epätavanomaisissa tai epätyypillisissä työsuhteissa, kuten määräaikaississa töissä, ei-vapaaehtoisissa osa-aikatyössä ja heikommin palkatuissa töissä; ottaa huomioon, että vuonna 2016 työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia 15–24-vuotiaita nuoria oli edelleen 6,3 miljoonaa; toteaa, että jäsenvaltiot voivat puuttua nuorisotyöttömyyden kehittämällä ja panemalla täytäntöön työmarkkinoita koskevia sääntelykehelyksiä, koulutusjärjestelmiä ja aktiivista työmarkkinapolitiikkaa, sillä ikään perustuva syrjintä on kielletty SEU-sopimuksen 19 artiklassa ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puiteista annetussa neuvoston direktiivissä 2000/78/EY;
- F. huomauttaa, että vaikka jäsenvaltioiden työttömyysasteiden väliset erot ovat kaventuneet, ne ovat kuitenkin edelleen korkeammalla tasolla kuin ennen kriisiä; ottaa huomioon, että pitkäaikaistyöttömyyden osuus kokonaistyöttömyydestä on edelleen 50 prosenttia eräissä jäsenvaltioissa ja keskimäärin 46,6 prosenttia EU:ssa ja 49,7 prosenttia euroalueella; toteaa, että työttömyysastetta määritettäessä huomioon otetaan vain henkilöt, joilla ei ole työtä ja jotka ovat aktiivisesti etsineet työpaikkaa neljän viime viikon aikana, ja että pitkäaikaistyöttömyysasteessa kyse on ainoastaan niistä taloudellisesti aktiivisista 15–74-vuotiaista henkilöistä, jotka ovat olleet työttöminä vähintään 12 kuukauden ajan;
- G. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen työllisyysero on edelleen olemassa ja se on nyt 11,6 prosenttiyksikköä koko EU:ssa: miesten työllisyysaste on 76,9 prosenttia ja naisten 65,3 prosenttia; toteaa, että ero on tätäkin suurempi EU:n ulkopuolella syntyneiden naisten ja romaninaisten osalta; ottaa huomioon, että osa-aikatyössä sukupuolten välinen ero on vieläkin suurempi ja se oli 23 prosenttiyksikköä vuonna 2016 ja yli 30 prosenttiyksikköä neljässä jäsenvaltiossa; toteaa, että ei-vapaaehtoista osa-aikatyötä tekevästä 23,5 prosentista oli naisia; ottaa huomioon, että niiden naisten työllisyysaste, joilla on vähintään yksi alle kuusivuotias lapsi, on 9 prosenttiyksikköä matalampi kuin lapsettomien naisten ja että 19 prosenttia EU:n potentiaalisesta naistyövoimasta oli työelämän ulkopuolella vuonna 2016, koska he hoitivat lapsia tai hoivaa tarvitsevia aikuisia; ottaa huomioon, että alhaisemman kokoaikavastaavan työllisyysasteen johdosta naiset kärsivät merkittävästä palkkaerosta, joka oli EU:ssa vuonna 2015 keskimäärin 16,3 prosenttia vaihdellen 26,9 prosentista Virossa 5,5 prosenttiin Italiassa ja Luxemburgissa;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- H. ottaa huomioon, että eräillä jäsenvaltioilla on rakenteellisia työmarkkinahaasteita, kuten alhainen osallistumisaste sekä osaamisen ja pätevyyden kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuus; ottaa huomioon, että tarve ryhtyä konkreettisiin toimiin työelämän ulkopuolella olevan työvoiman integroimiseksi (uudelleen) työmarkkinoille kasvaa, jotta työmarkkinoiden tarpeisiin voidaan vastata;
- I. toteaa, että EU:n yhteiskunnat ikääntyvät (lähes 20 prosenttia Euroopan väestöstä on yli 65-vuotiaita ja arvioiden mukaan tämä osuus kasvaa 25 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä) ja vanhushuoltosuhte kasvaa, mistä aiheutuu lisähaasteita jäsenvaltioille, jotka saattavat siksi joutua tekemään mukautuksia kyetäkseen edelleen varmistamaan hyvin rahoitetut ja vahvat sosiaaliturva-, terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmät ja täyttämään virallisia ja epävirallisia hoitopalveluja koskevat tarpeet; katsoo, että omaishoitajat ovat yhteiskunnan elintärkeä resurssi; ottaa huomioon, että elinajanodote syntymähetkellä lyheni hieman 28 jäsenvaltion EU:ssa vuonna 2015 ja että sen arvioitiin olevan keskimäärin 80,6 vuotta (0,3 vuotta vähemmän kuin vuonna 2014) naisten odotteen ollessa 83,3 vuotta (0,3 vuotta vähemmän kuin vuonna 2014) ja miesten 77,9 vuotta (0,2 vuotta vähemmän kuin vuonna 2014); toteaa, että elinajanodote lyheni 28 jäsenvaltion EU:ssa ensimmäisen kerran sitten vuoden 2002, jolloin elinajanodotetta koskevat tiedot tulivat saataville EU:n kaikkien jäsenvaltioiden osalta, ja että lyheneminen on havaittavissa useimmissa jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että Eurostatin mukaan vielä ei voida sanoa, onko vuosien 2014 ja 2015 välillä todettu elinajanodotteen lyheneminen luonteeltaan tilapäistä vai jatkuuko se tulevinakin vuosina;
- J. ottaa huomioon, että väestönkehityksen haasteita ovat muun muassa väestökato ja haja-asutus, jotka jarruttavat asianomaisten alueiden kasvua ja uhkaavat EU:n taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;
- K. ottaa huomioon, että koulunkäynnin keskeyttäneiden nuorten osuus on noin 20 prosenttia useissa jäsenvaltioissa, kuten Mallassa, Espanjassa ja Romaniassa, ja on edelleen yli EU:n asettaman 10 prosentin tavoitteen Portugalissa, Bulgariassa, Italiassa, Unkarissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Kreikassa; toteaa, että koulunkäynnin keskeyttäminen muodostaa monimutkaisen haasteen henkilökohtaisella, kansallisella ja unionin tasolla; ottaa huomioon, että sosioekonomisesti epäedullinen asema, maahanmuuttotausta ja erityistarpeet ovat merkittävimmät tekijät, jotka liittyvät alhaiseen koulutustasoon ja koulunkäynnin keskeyttämiseen, kun otetaan huomioon, että luonnontieteiden alalla heikosti suoriutuneiden keskimääräinen osuus EU:ssa oli alimmassa sosioekonomisessa kvartilissa vuoden 2015 PISA-tutkimuksessa noin 34 prosenttia, mikä on 26 prosenttiyksikköä enemmän kuin ylimmässä sosioekonomisessa kvartilissa;
- L. ottaa huomioon, että yhteisötalouden alalla toimii 2 miljoonaa yritystä (noin 10 prosenttia kaikista yrityksistä EU:ssa) ja että ne työllistävät yli 14 miljoonaa henkilöä (noin 6,5 prosenttia EU:n työvoimasta); toteaa, että tämä ala on tärkeässä asemassa nykypäivän yhteiskuntien pyrkiessä vastaamaan lukemattomiin haasteisiinsa, joista väestön ikääntyminen ei ole vähäisin;
- M. ottaa huomioon, että 80 miljoonalla eurooppalaisella on jokin vamma; toteaa, että heille tarkoitettujen esteettömyystoimenpiteiden täytäntöönpano ei ole edelleenkaan ajan tasalla;
- N. katsoo, että vaikka köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämisessä onkin edistytty jonkin verran, yhteiskunnassa on edelleen huono-osaisia ryhmiä ja Euroopan eri osissa on 119 miljoonaa ihmistä, mukaan lukien 25 miljoonaa lasta eli enemmän kuin yksi neljästä EU:ssa elävästä lapsesta, jotka ovat köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa, mitä ei voida hyväksyä, ja alueellisia eroja on edelleen niin jäsenvaltioiden kuin koko unionin tasolla, joten EU on jäämässä kauaksi Eurooppa 2020 -strategian tavoitteista; toteaa, että tuloerot kasvavat edelleen kahdessa kolmasosassa EU:n jäsenvaltioista; ottaa huomioon, että koko EU:ssa kotitalouksien rikkaimman 20 prosentin osuus tuloista oli 5,1 kertaa niin suuri kuin köyhimmän 20 prosentin osuus ja että eräissä Itä- ja Etelä-Euroopan maissa kyseinen suhdeluku oli 6,5 tai sitä suurempi eli liki kaksi kertaa suurempi kuin joissakin Keski-Euroopan tai Pohjoismaiden parhaiten suoriutuvissa maissa; ottaa huomioon, että suuri eriarvoisuus muodostaa edelleen esteen tasapuoliselle mahdollisuuksille saada koulutusta ja sosiaalista suojelua ja murenta siten sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja yhteenkuuluvuutta sekä kestävää talouskasvua;
- O. ottaa huomioon, että komission julkaisun ”Employment and Social Developments in Europe 2017” mukaan vuonna 2015 köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa oli 118,8 miljoonaa ihmistä eli 1,7 miljoonaa enemmän kuin vuonna 2008 jätään kauaksi Eurooppa 2020 -strategiassa asetetuista tavoitteista, joiden mukaan köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten määrää vähennetään 20 miljoonalla, ja toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja, sillä syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten osuus on 5 prosenttia tai vähemmän Tšekin tasavallassa ja Saksassa ja noin 20 prosenttia Kreikassa ja Espanjassa; ottaa huomioon, että vuonna 2016 köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien lasten (0–17-vuotiaat) osuus oli 26,4 prosenttia eli suurempi kuin aikuisten (16–64-vuotiaat) 24,2 prosentin osuus ja melkein 10 prosenttiyksikköä suurempi kuin köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa olevien ikäihmisten (yli 65-vuotiaat) osuus (18,3 prosenttia); toteaa, että köyhyyttä kokevien lasten määrä – tällä hetkellä yli 25 miljoonaa – on hälyttävän suuri Euroopassa ja että lapsena koettu köyhyys voi vaikuttaa koko loppuelämään, mikä vahvistaa huono-osaisuuden siirtymistä sukupolvelta toiselle; pitää sosiaalipolitiikkaa merkittävänä, jotta saadaan aikaan yhteenkuuluvuutta ja saadaan kansalaiset tuntemaan unioni läheisemmäksi;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- P. ottaa huomioon, että työssäkäyvien köyhien määrä lisääntyy edelleen koko unionissa ja että heitä on eniten Espanjassa (13,1 prosenttia), Kreikassa (14 prosenttia) ja Romaniassa (18,6 prosenttia); toteaa tämän osoittavan, että työpaikka yksinään ei aina riitä nostamaan ihmistä köyhyydestä ja että ilmiön taustalla on erilaisia työmarkkinamalleja, kuten osa-aikatyö ja/tai määräaikainen työ, palkkatasot, kotitalouksien työssäkäyntiasteet ja heikot työehdot; ottaa huomioon, että palkkojen nousu jatkui hitaana EU:ssa ja ne nousivat alle yhden prosentin kahden viimeisen vuoden aikana ja että työntekijöille maksetaan EU:ssa sangen erisuuruisia korvauksia alkaen 4,6 eurosta tehtyä työtuntia kohti Bulgariassa 43,3 euroon Luxemburgissa; ottaa huomioon, että reaali-palkkojen kasvu oli pienempi kuin tuottavuuden keskimääräinen kasvu 18 jäsenvaltiossa 28:sta ja jäi jälkeen jopa työttömyyden vähenemisestä; katsoo, että palkkatasosta päättäminen kuuluu kansalliseen toimivaltaan;
- Q. toteaa koulutuksen olevan ratkaiseva tekijä siinä, miten nuoret integroituvat työmarkkinoille ja katsoo sen kuuluvan ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulle, joskin komissio tukee niitä tässä tehtävässä; katsoo, että laadukkaana koulutuksen on oltava kaikkien saatavilla, kun pidetään mielessä, että korkeakoulututkinnon suorittaneiden (20–34-vuotiaiden) nuorten työllisyysaste on EU:ssa 82,8 prosenttia eli yli 10 prosenttiyksikköä korkeampi kuin toisen asteen tutkinnon suorittaneiden nuorten työllisyysaste; ottaa huomioon, että ammatillisen koulutuksen uskottavuus on vähitellen lisääntymässä niin unionin nuorten kuin nuorten kyvyt merkille panevien yritystenkin silmissä; toteaa, että myös epävirallisissa yhteyksissä hankittu koulutus tarjoaa unionin kansalaisille työmarkkinoilla tarvittavia olennaisia välineitä;
- R. ottaa huomioon, että vaikka digitaalinen muutos edellyttää, että työntekijöillä on vähintään digitaaliset perustaidot, arviolta 44 prosentilla EU:n väestöstä ei ole näitä taitoja ⁽¹⁾;
- S. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 168 artiklan mukaan kaikkien unionin politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa olisi varmistettava ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen; katsoo, että tämä edistäisi sosiaalista osallisuutta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoa; ottaa huomioon, että teknologiset ja tieteelliset edistysaskeleet, jotka pannaan tyytyväisenä merkille tässä vuotuisessa kasvuselvityksessä, mahdollistavat parempien, tehokkaampien ja kohtuuhintaisempien hoitojen ja lääkkeiden kehittämisen; katsoo, että tämä edistyminen auttaa osaltaan varmistamaan, että tietyistä kroonisista sairauksista kärsivät henkilöt voivat päästä työmarkkinoille tai jatkaa työntekeä paljon pidempään; katsoo, että eräiden lääkkeiden korkea hintataso vaarantaa nykyisin tämän tavoitteen saavuttamisen;
- T. katsoo, että jäsenvaltioiden finanssipolitiikka vaikuttaa makrotaloudellisen ympäristön vakauttamiseen ja sillä pyritään myös muihin tavoitteisiin, kuten julkisen talouden kestävytyteen ja tulojen uudelleenjakoon;
- U. ottaa huomioon, että sosiaaliturvajärjestelmien tarjoaminen ja hallinta kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että EU koordinoi niitä mutta ei yhdenmukaista;
- V. toteaa, että henkeä kohti lasketut kotitalouksien käytettävissä olevat bruttotulot eivät edelleenkään ole eräissä jäsenvaltioissa palanneet kriisiä edeltävälle tasolle ja että joissain tapauksissa ne ovat 20–30 prosenttiyksikköä matalammat kuin vuonna 2008;
- W. ottaa huomioon, että EU:n talouden kyky tuottaa pitkän aikavälin kasvua on heikompi kuin EU:n pääasiallisten kilpailijoiden; toteaa komission arvioineen, että EU:n talous voi mahdollisesti kasvaa noin 1,4 prosenttia, kun Yhdysvaltojen vastaava luku on 2 prosenttia;
- X. toteaa, että pimeä työ estää työntekijöitä käyttämästä oikeuksiaan, kannustaa sosiaaliseen polkumyyntiin, aiheuttaa vakavia seurauksia talousarvioille ja vaikuttaa kielteisesti työllisyyteen, tuottavuuteen, työn laatuun, osaamisen kehitykseen sekä eläke-etuusjärjestelmien tehokkuuteen ja vaikuttavuuteen; katsoo, että on jatkettava toimia pimeän työn muuttamiseksi viralliseksi;

⁽¹⁾ Digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksi, Euroopan komissio.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

- Y. toteaa, että syrjäisimpien alueiden on selvittävä niiden erityispiirteistä kumpuavista valtavista vaikeuksista, jotka rajoittavat niiden kasvumahdollisuuksia; ottaa huomioon, että kyseisillä alueilla työttömyysasteet vaihtelevat 11,2:n ja 27,1 prosentin välillä ja pitkäaikaistyöttömyysasteet 54,5:n ja 80,9 prosentin välillä; ottaa huomioon, että kyseisillä alueilla nuorisotyöttömyysaste on yli 40 prosenttia;
- Z. ottaa huomioon, että Eurofound-säätiön tutkimusten mukaan työmarkkinaosapuolten osallistuminen kansallisten uudistussohjelmien laatimiseen paranee vähitellen useimmissa jäsenvaltioissa, vaikka kansallisten työmarkkinaosapuolten talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjauksjaksoon osallistumisen laadussa ja vaikuttavuudessa ilmenee edelleen merkittäviä eroja;
- AA. ottaa huomioon, että Eurofound-säätiön tulevassa raportissa, joka koskee työmarkkinaosapuolten osallistumista talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjauksjaksoon, on työmarkkinoiden toiminnan tehostamista koskevan työllisyyden suuntaviivan 7 mukaisesti määrää tarkastella osallistumisen vakiintumista ja tietoisuuden lisääntymistä; toteaa, että työmarkkinaosapuolet korostavat kuitenkin tarvetta varmistaa asianmukainen osallistuminen helpottamalla merkityksellisiä ja oikea-aikaisia kuulemisia, kannanottojen vaihtamista ja palautteen antamista sekä antamalla näkyvyyttä työmarkkinaosapuolten kannoille;
1. pitää myönteisinä vuotuista kasvuselvitystä 2018 ja siihen nivoutuvaa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria ja toteaa niiden olevan merkittävä osa laadukkaita työpaikkoja, ja kestäväää kasvua ja investointia koskevaa yleisempää politiikkaa, jolla pyritään tuottavuuden ja palkkojen parantamiseen, työpaikkojen luomiseen, eriarvoisuuden ja köyhyyden vähentämiseen, sosiaalisen suojelun parantamiseen ja julkisten palvelujen saatavuuden ja laadun kohentamiseen; toteaa, että vuotuinen kasvuselvitys perustuu investointien, rakenneuudistusten ja vastuullisen finanssipolitiikan strategiaan ja että tähän olisi liitettävä politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla huolehditaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa vahvistettujen periaatteiden ja tavoitteiden toteutumisesta; korostaa, että komission olisi talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksjakson puitteissa parannettava toimintapolitiikkojen yhteensovittamista, jotta voidaan paremmin seurata, ehkäistä ja korjata kielteisiä kehityssuuntauksia, jotka saattaisivat lisätä eriarvoisuutta ja heikentää sosiaalista edistystä; toteaa, että tällä tavoin talouden koordinointi voitaisiin yhdistää työllisyys- ja sosiaalipolitiikan tuloksellisuuteen; kehottaa jäsenvaltioita pitämään kiinni selvityksessä ja siihen liitetystä yhteisessä työllisyysraportissa määritetyistä painopisteistä, kun ne laativat kansallisia politiikkoja ja strategioita, joilla edistetään kasvua, kestäväää talouskehitystä, laadukkaita työpaikkoja, sosiaalista yhteenkuuluvuutta, sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta; toteaa, että on tärkeää suojella työntekijöiden oikeuksia ja edistää heidän neuvotteluvoimaansa;
2. korostaa tarvetta toteuttaa sosiaalisesti ja taloudellisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia, joilla on tarkoitus päästä parhaaseen sosiaaliseen tulokuntoon, tehostamalla osallistavia työmarkkina- ja sosiaalipolitiikkoja, joilla huolehditaan työntekijöiden ja heikossa asemassa olevien ryhmien tarpeista, jotta vauhditetaan investointeja ja luodaan laadukkaita työpaikkoja, autetaan työvoimaa hankkimaan tarvitsemansa taidot, edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia työmarkkinoilla ja oikeudenmukaisia työehtoja, lisätään työn tuottavuutta, tuetaan palkkojen kasvua ja kestäviä ja riittäviä sosiaalisen suojelun järjestelmiä sekä parannetaan kaikkien kansalaisten elintasoja; painottaa, että on vahvistettava yritysten ja työntekijöiden kannalta suotuisaa ympäristöä, jotta voidaan luoda pysyvämpää työllisyyttä ja pyrkiä tasapainoon sosiaalisen ja taloudellisen ulottuvuuden välillä ja tehdä päätöksiä yhteisesti ja täydentävällä tavalla; kehottaa jäsenvaltioita siirtymään asteittain työn verotuksesta muihin verolähteisiin vaarantamatta sosiaaliturvaa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla parannetaan sosiaalisia normeja ja vähennetään eriarvoisuutta;
3. korostaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja työehtosopimusneuvottelut ovat tärkeimpiä keinoja, joilla työnantajat ja ammattiyhdistykset voivat vahvistaa oikeudenmukaiset palkat ja työehdot, ja että vankat työehtosopimusjärjestelmät lisäävät jäsenvaltioiden kykyä selviytyä talouskriiseistä; muistuttaa, että oikeus keskitettyyn sopimiseen on kaikkia eurooppalaisia työntekijöitä koskeva asia, jolla on ratkaisun tärkeitä vaikutuksia demokratiaan ja oikeusvaltioon ja myös perustavien sosiaalisten oikeuksien kunnioittamiseen; korostaa, että keskitetty sopiminen on eurooppalainen perusoikeus, jota unionin toimielinten on EU:n perusoikeuskirjan 28 artiklan mukaisesti noudatettava; vaatii tässä suhteessa toimintapolitiikkoja, joissa kunnioitetaan, edistetään ja vahvistetaan keskitettyä sopimista ja työntekijöiden asemaa palkanmuodostusjärjestelmissä, jotka ovat ratkaisevassa asemassa korkeatasoisten työolojen ja -ehtojen aikaansaamisessa; katsoo, että tavoitteena tässä olisi oltava kokonaisuutensa ja talouden elpymisen tukeminen, palkkaerojen vähentäminen sekä työssäkäyvien köyhyyden torjuminen;
4. kehottaa sitoutumaan vahvemmin köyhyyden ja lisääntyvän eriarvoisuuden torjumiseen ja edistämään sosiaalisia investointeja, sillä niistä saadaan taloudellista tuottoa ja sosiaalisia etuja; muistuttaa, että taloudet, joissa tehdään enemmän sosiaalisia investointeja, kestävät paremmin häiriöitä, kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota suomaan vakaus- ja kasvusopimuksen nykyisten määräysten puitteissa liikkumavaraa, jotta voidaan tehdä julkisia sosiaalisia investointeja sekä tarvittaessa lisätä investointeja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville tarkoitettuun sosiaaliseen infrastruktuuriin ja tukeen, jotta eriarvoisuuteen voidaan puuttua asianmukaisesti, etenkin riittävää ja oikein kohdennettua tulotukea tarjoavilla sosiaalisen suojelun järjestelmillä; kehottaa komissiota arvioimaan tarvittaessa perusteellisemmin, minkä tyyppisiä menoja voidaan kiistatta pitää sosiaalisina investointeina;

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

5. pitää tärkeänä edistää kulttuurienvälisiä vuoropuhelua, jotta helpotetaan muuttajien, pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden pääsyä työmarkkinoille ja integroitumista yhteiskuntaan; esittää huolensa etnisten vähemmistöjen edelleen vähäisestä osallistumisesta työmarkkinoille; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita panemaan direktiivit 2000/78/EY ja 2000/43/EY asianmukaisesti täytäntöön; muistuttaa, että uudet tulijat tuovat mukanaan uusia taitoja ja tietämystä, ja kehottaa kehittämään ja edistämään edelleen välineitä monikielisen tiedon tarjoamiseksi virallisen oppimisen ja arkioppimisen, ammatillisen koulutuksen, harjoitteluiden ja vapaaehtoistyön mahdollisuuksista;
6. kehottaa komissiota käynnistämään toimia, joilla autetaan tietyntyyppisistä terveysongelmista, kuten kroonisesta kivusta, kärsiviä pääsemään työmarkkinoille tai pysymään niillä; katsoo, että työmarkkinoiden on oltava varautuneita tällaisiin tilanteisiin ja niiden on muututtava joustavammiksi ja syrjimättömämmiksi, jotta varmistetaan, että kyseiset henkilöt voivat antaa oman panoksensa EU:n talouskehitykseen ja helpottaa siten sosiaaliturvajärjestelmiin kohdistuvia paineita;
7. pitää myönteisenä komission tukea ympäristön kestävyuden parantamiseksi tehtäville investoinneille sekä niissä piilevien, koko taloutta hyödyttävien mahdollisuuksien tunnustamista; on samaa mieltä siitä, että tukemalla siirtymistä kierto- ja vihreään talouteen työpaikkojen nettokasvua voidaan lisätä merkittävästi;
8. on tyytyväinen toimielinten väliseen julistukseen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista ja katsoo, että talouspolitiikan eurooppalaisella ohjausjaksolla olisi tuettava sen kahtakymmentä keskeistä periaatetta, jotka koskevat yhtäläisiä mahdollisuuksia ja työmarkkinoille pääsyä, oikeudenmukaisia työehtoja sekä sosiaalista suojelua ja osallisuutta ja joita olisi pidettävä lähtökohtana ja suosituksena pantaessa täytäntöön talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon sisältyvää politiikan koordinoituisuutta, jotta Eurooppa voi aidosti päästä parhaaseen sosiaaliseen tulokuntoon, luoda talouskasvua ja saada aikaan sellaisen ennustettavan ja kestäväen taloudellisen tilanteen, joka vastaa talous- ja työllisyyspoliittisia tavoitteita ja palvelee siten Eurooppa 2020 -strategiassa asetettuja ensisijaisia päämääriä; huomauttaa, että talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson koordinoitiprosessi on keskeinen väline sosiaalisten oikeuksien pilarin synnyttäneen Euroopan sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamiseksi; korostaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa on kyse ensimmäisestä askeleesta, jolla luodaan sosiaalisten oikeuksien suojelemista ja kehittämistä unionissa koskeva yhteinen lähestymistapa, joka olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden toteuttamissa toimenpiteissä; kehottaa siksi komissiota antamaan konkreettisia ehdotuksia, jotta sosiaalisia oikeuksia voidaan vahvistaa konkreettisilla ja erityisillä välineillä (lainsäädäntö, poliittisen päätöksenteon mekanismit ja rahoitusvälineet) ja saada aikaan konkreettisia tuloksia; korostaa perusoikeuksien ensisijaisuutta;
9. panee merkille toteutetut toimet, joilla vahvistetaan ohjausjakson sosiaalista ulottuvuutta; kehottaa ryhtymään lisätoimiin sosiaalisten ja taloudellisten painopisteiden saattamiseksi tasapainoon sekä sosiaalialan seurannan ja suositusten laadun parantamiseksi;
10. suhtautuu myönteisesti uuteen tulostauluun, joka käsittää 14 pääindikaattoria jäsenvaltioiden työllisyys- ja sosiaalipoliittisten tulosten seuraamiseksi sosiaalisessa pilarissa määritetyn kolmen laajan ulottuvuuden puitteissa;
11. korostaa, että EU:ssa 14 pääindikaattorista keskimäärin 11 osoitti tilanteen parantuneen vuonna, jota viimeisimmät saatavilla olevat tiedot koskevat, mikä vahvistaa työmarkkinoiden ja sosiaalisen tilanteen kohentuneen tasaisesti talouden elpymisen myötä; panee kuitenkin merkille, että sosiaalisessa pilarissa määritettyjen ulottuvuuksien mukaisen ylöspäin suuntautuvan sosiaalisen lähentymisen toteutuminen edellyttää toimenpiteitä, kuten komissio on todennut, ja että pääindikaattoreiden tarkastelu osoittaa, että 17 jäsenvaltiossa 28:sta on vähintään yksi "kriittinen tilanne";
12. toteaa, että vaikka talous- ja työllisyystilanne on parantunut viime vuosina kaikkialla EU:ssa, tämä ei aina ole hyödyttänyt kaikkia tasapuolisesti ja köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivien ihmisten määrä on edelleen liian suuri; pitää huolestuttavana eriarvoisuuden lisääntymistä EU:ssa ja jäsenvaltioissa sekä köyhyyden vaarassa olevien – niin osa-aikaisten kuin koko-aikaisten – työntekijöiden osuuden kasvua; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan toimiaan näiden ihmisten olojen parantamiseksi sekä tunnustamaan aiempaa selvemmin kansalaisjärjestöjen, köyhyyden vastaista työtä tekevien järjestöjen ja itse köyhyydessä elävien ihmisten työn ja asiantuntemuksen sekä edistämään näiden osallistumista hyvien käytänteiden vaihtoon; katsoo, että suuri eriarvoisuus vähentää talouden tuottoa ja mahdollisuuksia kestäväen kasvuun; korostaa, että pitkäaikaistyöttömien työmarkkinoille integroiminen yksilöllisten kohdistettujen toimenpiteiden avulla on yksi merkittävä tekijä torjuttaessa köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä ja edistettäessä kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien kestävyttä; edellyttää, että perustetaan ja kehitetään kumppanuuksia, joissa ovat mukana kaikki asianomaiset sidosryhmät, jotta voidaan antaa välineitä reagoida tehokkaammin työmarkkinoiden tarpeisiin, kehittää tehokkaita ratkaisuja ja ehkäistä pitkäaikaistyöttömyyttä; korostaa tarvetta harjoittaa tehokasta työmarkkinapolitiikkaa pitkäaikaistyöttömyyden vähentämiseksi; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi autettava työttömiä vieläkin enemmän tarjoamalla heille kohtuuhintaisia, helpokäyttöisiä ja laadukkaita työnetsintään, koulutukseen ja uudelleen koulutukseen liittyviä tukipalveluja ja suojeltava samalla niitä, jotka eivät kykene osallistumaan näihin tukipalveluihin;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

13. kehottaa komissiota ottamaan huomioon sosiaaliset kehitystavoitteet antaessaan toimintapolitiittisia suosituksia talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä;

14. toteaa jälleen kerran olevansa huolissaan eri jäsenvaltioiden työllisyys- ja työttömyysasteiden eroista ja varoittaa erityisesti vajaatyöllisyyden ja piilotyöttömyyden huolestuttavasta tasosta; on erityisen huolissaan korkeasta nuorisotyöttömyydestä, joka on EU:ssa yli 11 prosenttia lukuun ottamatta muutamaa jäsenvaltiota (Itävalta, Tšekki, Alankomaat, Unkari, Malta ja Saksa); pitää erityisen huolestuttavana, että useissa maissa on edelleen paljon työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia ja koulunkäynnin keskeyttäneitä nuoria; pitää tässä suhteessa myönteisenä nuorisotyöllisyysaloitteen rahoituksen lisäämistä 2,4 miljardilla eurolla vuosiksi 2017–2020; korostaa, että tarvittaessa kyseiseen aloitteeseen olisi harkittava EU:n tason lisärahoitusta ja että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nuorisotakuu on täysin avoin kaikille ryhmille, mukaan lukien heikossa asemassa olevat henkilöt; muistuttaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 5/2017 ”Nuorisotyöttömyys – ovatko EU:n toimintapolitiikat tuottaneet tulosta? Nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen arviointi”;

15. jakaa komission näkemyksen, jonka mukaan ”sosiaalisen suojelun järjestelmien olisi taattava oikeus vähimmäistoimeentuloon”; kehottaa jäsenvaltioita määrittämään köyhyysrajan ylittävän asianmukaisen vähimmäistulon kansallisen lainsäädännön ja kansallisten käytänteiden mukaisesti ja työmarkkinaosapuolten myötävaikutuksella ja varmistamaan, että se on kaikkien saatavilla ja se kohdennetaan sitä kipeimmin tarvitseviin; katsoo, että ollakseen tehokkaita köyhyyden torjumisessa vähimmäistulojärjestelmiin olisi yhdistettävä mahdollisuus käyttää laadukkaita ja kohtuuhintaisia julkishyödykkeitä, palveluja ja toimia, joilla edistetään yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja helpotetaan heikossa asemassa olevien henkilöiden pääsyä tai paluuta työmarkkinoille, jos he ovat työkykyisiä;

16. kehottaa komissiota luomaan eurooppalaisen sosiaaliturvatunnuksen, jotta tietojenvaihto helpottuu ja voidaan koota yhteen tiedot kansalaisten nykyisistä ja entisistä etuuksista ja jotta väärinkäytökset voidaan ehkäistä;

17. muistuttaa komissiolle, että sosiaalisen suojelun saatavuus on olennaisen tärkeää oikeudenmukaisten työehtojen luomisen kannalta ja että työmarkkinaosapuolten kuulemisten perusteella on tarpeen laatia konkreettisia ehdotuksia, joilla varmistetaan, että kaikenlaisen työn tekeminen kerryttää sosiaaliturvaetuksia, myös asianmukaisia eläkkeitä;

18. kehottaa komissiota lisäämään Euroopan sosiaalirahaston (ESR), Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) ja talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä ponnistelujaan tukeakseen jäsenvaltioiden kattavia julkisia politiikkoja siten, että keskitytään tasoittamaan siirtymistä koulutuksesta ja (pitkään jatkuneesta) työttömyydestä työelämään; kehottaa erityisesti varmistamaan pitkäaikaistyöttömien työmarkkinoille integroinnista annetussa neuvoston suosituksessa ⁽²⁰⁾ esitettyjen kansallisten toimenpiteiden täysimääräisen täytäntöönpanon; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään erityisesti iäkkäämpien työntekijöiden elinikäistä oppimista, jotta nämä voivat mukauttaa osaamistaan ja parantaa työllistettävyyttään;

19. on huolestunut köyhyyden edelleen korkeasta tasosta EU:ssa melkein vuosikymmen kriisin puhkeamisen jälkeenkin sekä kuluista, jonka kriisi tuotti sukupolvien välille, myös niissä jäsenvaltioissa, joissa on vähemmän köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevia; pitää erityisen huolestuttavana lapsiköyhyyden ja työssäkäyvien köyhien määrän lisääntymistä useissa jäsenvaltioissa huolimatta siitä, että makrotalous on elpynyt viime vuosina; panee merkille, että varhaiskasvatuksen piirissä olevien lasten osuus on kriittinen yli kolmasosassa jäsenvaltioista; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita rakenneuudistusten suunnittelussa ja toteuttamisessa ja arvioimaan niiden sosiaalisia vaikutuksia ja vaikutusten kohdentumista;

20. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään kaikki tarvittavat toimenpiteet köyhyyden ja etenkin lapsiköyhyyden vähentämiseksi merkittävästi unionissa; pyytää erityisesti antamaan konkreettisia ehdotuksia, joilla lapset asetetaan etusijalle nykyisissä köyhyyden lieventämistoimissa, komission suosituksen ”Investoidaan lapsiin”, EU:n talousarvioissa 2017 ja 2018 vahvistettujen valmisteletuimien sekä Euroopan parlamentin päätöslauselmien mukaisesti; katsoo, että olisi varmistettava, että käytössä on toimenpiteitä, joilla jokaiselle köyhyyden vaarassa olevalle lapselle taataan maksuton terveydenhuolto, maksuton opetus, maksuton päivähoito, asianmukaiset asuinolot ja asianmukainen ravitsemus; korostaa, että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lapsiköyhyyden vähentämiseen tähtääviä kansallisia suunnitelmia, joissa kiinnitetään erityistä huomiota sosiaalisten tulonsiirtojen vähäisiin vaikutuksiin köyhyysriskin vähentämisessä;

⁽²⁰⁾ EUVL C 67, 20.2.2016, s. 1.

Keski viikko 14. maaliskuuta 2018

21. pitää myönteisenä, että vuotuisessa kasvuselvityksessä 2018 keskitytään asianmukaiseen sosiaaliseen asuntotuotantoon ja muuhun asumistukeen, kuten heikossa asemassa olevien henkilöiden suojelemiseen perusteettomalta hädältä ja ulosmittaukselta, sekä asunnottomuuden torjuntaan; kehottaa tehostamaan asunnottomuuden ja asuntomarkkinoilta syrjäytymisen seurantaa ohjauksijaksossa sekä antamaan tarvittaessa suosituksia;
22. on tyytyväinen komission ehdotukseen avoimia ja ennakoitavia työehtoja EU:ssa koskevaksi direktiiviksi, jolla korvataan nykyinen kirjallinen ilmoitusta koskeva direktiivi;
23. korostaa, että nuorten ja matalan osaamistason työntekijöiden työttömyysaste on korkeampi kuin aikuisten ja korkean osaamistason työntekijöiden työttömyysaste; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vauhdittamaan uuden osaamisohjelman täytäntöönpanoa, sillä ohjelmalla pyritään kohentamaan tiettyjen taitojen puutteesta kärsivien henkilöiden osaamista, jotta he voivat palata työmarkkinoille;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita maksimoimaan toimensa, jotta saadaan investointeja kohtuuhintaiseen, kaikkien saatavilla olevaan ja laadukkaaseen koulutukseen, työn tuottavuuden lisäämistä tukevaan innovointiin, aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan, sosiaaliseen osallisuuteen, työmarkkinoille integroimiseen sekä tehokkaampiin ja räätälöityihin julkisiin ja yksityisiin työnvälityspalveluihin, jotta varmistetaan, että hankitut taidot vastaavat työmarkkinoiden kysyntää, lisätään ihmisten vaikutusmahdollisuuksia ja varmistetaan heidän työmarkkinoille integroitumisensa sekä vähennetään koulunkäynnin keskeyttäneiden määrää; toteaa, että tällöin on otettava huomioon yksittäisten alueiden ja maiden maantieteelliset sekä väestörakennetta ja tulotasoa koskevat erot; korostaa tässä suhteessa digitaalisten ja muiden monialaisten taitojen kasvavaa kysyntää ja painottaa, että tällaisten taitojen kehittäminen on kiireellistä ja erityisen tarpeellista ja sen piiriin olisi otettava kaikki yhteiskuntaryhmät kiinnittäen erityistä huomiota matalan osaamistason työntekijöihin ja nuoriin; korostaa, että on tärkeää käynnistää aloitteita, joilla tuetaan opiskelijoiden ja tutkinnon suorittaneiden nuorten pitkän aikavälin liikkuvuutta, mikä mahdollistaa ammattitaitoisen ja liikkuvan työvoiman kehittämisen aloilla, joilla on työllistämispotentiaalia;
25. katsoo, että tutkintojen vastavuoroinen tunnustaminen auttaa poistamaan Euroopan työmarkkinoiden osaamisvajeen ja hyödyttää myös työnhakijoita, etenkin nuoria; huomauttaa, että epävirallisen ja arkioppimisen yhteydessä hankitut pätevyudet ja taidot ovat tärkeitä siinä määrin kuin ne parantavat nuorten sekä hoivatehtäviensä vuoksi työmarkkinoilta pois olleiden henkilöiden työllistettävyyttä; toteaa siksi, että on tärkeää ottaa käyttöön järjestelmä, jolla validoidaan epävirallisen ja arkioppimisen kautta hankitut tiedot ja kokemukset ja erityisesti vapaaehtoistyössä hankitut kokemukset; pitää myönteisenä, että komissio on ottanut vuotuisessa kasvuselvityksessä huomioon kyseisten taitojen tunnustamisen merkityksen Euroopan uuden osaamisohjelman kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan ammatillista koulutusta ja vahvistamaan työssäoppimista, myös laadukkaita oppisopimuspaikkoja;
26. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan oppisopimuskoulutusohjelmia ja hyödyntämään täysimääräisesti harjoittelijoille saatavilla olevia Erasmus+ -varoja tällaisen koulutuksen laadun ja houkuttavuuden takaamiseksi; muistuttaa komissiota siitä, että on lisättävä syrjäisimpien alueiden nuorten osallistumista tähän ohjelmaan, kuten komission tiedonannossa "Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa" todettiin;
27. kannustaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan koulutusta ja nuorisoa koskevien maakohtaisten suositusten täytäntöönpanemiseksi ja parhaiden käytänteiden vaihdon edistämiseksi;
28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan aloitteita, joilla pyritään lisäämään mahdollisuuksia parempaan koulutukseen, taitojen hankkimiseen ja työhön, sekä varmistamaan, että kaikissa niiden toimissa osaamisen edistämiseksi keskitytään aiempaa voimakkaammin vihreään ja kiertotalouteen;
29. katsoo, että tulevaisuuteen soveltuvaan osaamisohjelmaan olisi sisällytettävä kestävyteen perehtyminen ja itse ohjelma olisi otettava mukaan laajempaan pohdintaan osaamisen kehittämisestä työpaikan tarpeiden mukaan eurooppalaisten yhteiskuntien digitalisoinnin ja robottien käytön lisääntyessä, ja toteaa, että olisi keskitettävä paitsi talouskasvuun myös oppijan henkilökohtaiseen kehitykseen ja hänen terveytensä ja hyvinvointinsa kohenemiseen;
30. pitää myönteisenä 14. marraskuuta 2017 annettua komission tiedonantoa "Eurooppalaisen identiteetin vahvistaminen koulutuksen ja kulttuurin avulla"(COM(2017)0673), jossa esitetään rohkeita koulutusalan tavoitteita, etenkin eurooppalaisen koulutusalueen luomista ja kielenopetuksen parantamista Euroopassa;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

31. muistuttaa, että luovat toimialat kuuluvat yrittäjähenkisimpiin aloihin ja että luovan toimialan koulutus kehittää muuallakin hyödyllisiä taitoja, kuten luovaa ajattelua, ongelmanratkaisua, kykyä työskennellä ryhmässä sekä kekseliäisyyttä; edellyttää, että taiteet ja luova oppiminen sisällytetään luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan (STEM-tieteet) opetukseen, kun otetaan huomioon luovuuden ja innovoinnin tiivis yhteys; muistuttaa lisäksi, että kulttuurialalla ja luovilla toimialoilla on mahdollisuuksia säilyttää ja edistää Euroopan kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta ja edistää talouskasvua, innovointia ja työllisyyttä sekä erityisesti nuorisotyöllisyyttä; tähdentää, että kulttuurialan ja luovien toimialojen edelleen edistäminen ja niihin investoiminen saattavat edistää merkittävästi investointeja, kasvua, innovointia ja työllisyyttä; kehottaa siksi komissiota harkitsemaan kokonaisuutena mahdollisuuksia, joita kulttuuriala ja luovat toimialat ja etenkin kansalaisjärjestöt ja pienyhdistykset tarjoavat, esimerkiksi nuorisotyöllisyysaloitteen yhteydessä;

32. muistuttaa, että tyttöjä ja nuoria naisia on kannustettava tieto- ja viestintätekniikka-alan opintoihin, ja kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan tyttöjä ja nuoria naisia opiskelemaan STEM-tieteitä siten, että myös taiteet ja humanistiset aineet otetaan huomioon; kehottaa myös lisäämään naisten edustusta STEM-aloilla;

33. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kaikkiin tarvittaviin toimiin työ- ja yksityiselämän asianmukaisen yhteensovittamisen sekä sukupuolten välisen tasa-arvon kannalta tärkeiden palveluiden ja sitä koskevan lainsäädännön parantamiseksi; pyytää kehittämään helposti saatavilla olevia, laadukkaita ja kohtuuhintaisia lasten päivähoito- ja varhaiskasvatuspalveluita ja hoivaa tarvitseville henkilöille tarkoitettuja hoitopalveluita sekä luomaan suotuisat olosuhteet vanhemmille ja omaisinaan hoitaville mahdollistamalla kannattavien perhelomien pitämisen ja uuden tekniikan mahdollisuuksia hyödyntävien joustavien työjärjestelyiden soveltamisen, takaamaan sosiaalisen suojelun ja järjestämään tarvittaessa asianmukaista koulutusta; korostaa kuitenkin tarvetta keventää perheenjäsenille pakollisista hoitotehtävistä aiheutuvaa taakkaa ja pyytää kehittämään kotitalous- ja hoivatyön alaa koskevaa sääntelyä, jolla helpotetaan työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista tukien samalla työpaikkojen luomista; korostaa tässä yhteydessä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tarjoamia mahdollisuuksia ja sosiaalipalvelujen tarjoajien ja yhteisötalouden yritysten merkittävää roolia; korostaa painokkaasti, että on seurattava sosiaalista edistystä ja sukupuolten tasa-arvon kehitystä, otettava huomioon sukupuolinäkökulma ja harkittava uudistusten vaikutuksia pitkällä aikavälillä;

34. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön Barcelonan tavoitteiden tapaisia ikäihmisten, vammaisten ja muiden hoivaa tarvitsevien henkilöiden hoitamista koskevia tavoitteita sekä valvontatyökalut, joilla varmistetaan tavoitteiden saavuttaminen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kaikkiin hoivapalveluihin sovellettavat laatuvaatimukset, mukaan lukien palvelujen saatavuutta, käytettävyyttä ja kohtuuhintaisuutta koskevat vaatimukset; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan huomioon työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston antamat päätelmät tehokkaammasta itsenäistä elämää tukevasta yhteisöperustaisesta hoidosta sekä laatimaan selkeän strategian nykyaikaisten laadukkaiden yhteisöperustaisten palveluiden kehittämiseksi ja huoltajille ja etenkin omaishoitajille suunnatun tuen lisäämiseksi ja edistämään näitä pyrkimyksiä voimakkailla investoinneilla;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan työn laatua sekä työolojen, työterveyden ja -turvallisuuden osalta että kunnollisen elannon ja perhesuunnittelun mahdollistavan palkkauksen osalta; korostaa, että pimeää työntekoa on torjuttava tehokkaasti yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa ja asianmukaisia sakkoja soveltaen; kehottaa jäsenvaltioita ponnistelemaan entistäkin lujemmin pimeän työn muuttamiseksi viralliseksi työksi vahvistamalla työsuojelutarkastustensa mekanismeja ja toteuttamalla toimenpiteitä, joilla harmaan talouden työntekijät voivat siirtyä viralliseen talouteen; muistuttaa jäsenvaltioita pimeän työn vastaisesta EU-foorumista, johon niiden olisi osallistuttava aktiivisesti käyttämällä sitä parhaiden käytänteiden vaihtamiseen ja pyrkiäkseen torjumaan pimeää työtä, postilaatikkoyrityksiä ja näennäistä itsenäistä ammatinharjoittamista, jotka kaikki vaarantavat niin työn laadun ja työntekijöiden mahdollisuudet turvautua sosiaalisen suojelun järjestelmiin kuin kansalliset julkiset taloudet ja jotka siten aiheuttavat epäoikeudenmukaista kilpailua eurooppalaisten yritysten välillä; on tyytyväinen komission ehdottamiin uusiin aloitteisiin, kuten Euroopan työviranomaisen perustamista koskevan julkisen kuulemisen käynnistäminen ja eurooppalaisen sosiaaliturvatunnuksen käyttöönotto; kehottaa siksi jäsenvaltioita takaamaan työsuojeluviranomaisille tai muille asianomaisille julkisille elimille riittävät resurssit paneutua pimeän työn kysymykseen ja suunnitella toimenpiteitä, joilla autetaan työntekijöitä siirtymään harmaasta taloudesta viralliseen talouteen; kehottaa jäsenvaltioita myös parantamaan työsuojelutarkastuspalvelujen välistä rajatylittävää yhteistyötä sekä tietojen sähköistä vaihtoa, jotta voidaan parantaa sellaisten tarkastusten tehokkuutta, joiden tarkoituksena on torjua ja ehkäistä sosiaaliturvan väärinkäytöksiä ja pimeää työtä sekä vähentää hallinnollista rasitusta;

36. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden aktiiviset työmarkkinapolitiikat ovat tehokkaita ja vaikuttavia ja että ne on suunniteltu tukemaan liikkuvuutta alojen välillä ja työntekijöiden uudelleen koulutusta, mikä on entistä tärkeämpää työmarkkinoiden sopeutuessa talouksiemme digitaaliseen muutokseen;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

37. korostaa pk-yritysten ja yhteisötalouden yritysten mahdollisuuksia luoda työpaikkoja ja elvyttää koko taloutta; pitää elintärkeänä tarkastella toimintansa lopettamaan joutuneiden startup-yritysten suurta määrää, jotta tulevaisuutta varten voidaan ottaa opiksi, ja tukea yrittäjyyttä, mukaan lukien yhteisötalouden ja kiertotalouden mallien kehittäminen ja tukeminen; pitää lisäksi elintärkeänä parantaa liiketoimintaympäristöä poistamalla hallinnollisia esteitä ja mukauttamalla vaatimuksia, helpottamalla rahoituksen saantia ja edistämällä pk-yrityksiä, yrittäjiä, itsenäisiä ammatinharjoittajia, mikroyrityksiä, startup-yrityksiä sekä yhteisötalouden yrityksiä suosivien veromallien ja verosäännösten noudattamiseen liittyvien yksinkertaistettujen menettelyjen kehittämistä sekä ehkäistä verovilppiä ja tilanteita, joissa luotettavien tietojen puute estää selvittämästä veropohjia ja todellisia omistajia; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään toimintapolitiikkoja, joilla edistetään vastuullista ja vaikuttavaa yrittäjyyskulttuuria nuorten keskuudessa jo varhaisiästä ja joilla heille tarjotaan mahdollisuuksia päästä harjoittelijaksi ja vierailu yrityksissä ja saada oikeanlaista tietämystä epäonnistumisten välttämiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota jatkamaan Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmaa; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan järjestöjä ja aloitteita, jotka auttavat nuoria yrittäjiä kehittämään innovatiivisia hankkeita;

38. korostaa, että yhteiskunnallinen yrittäjyys on kasvava ala, joka voi elvyttää taloutta ja lievittää samalla huono-osaisuutta, sosiaalista syrjäytymistä sekä muita yhteiskunnallisia ongelmia; katsoo siksi, että yrittäjyyskoulutukseen olisi sisällytettävä sosiaalinen ulottuvuus ja siinä olisi käsiteltävä sellaisia aiheita kuin reilua kauppaa, yhteiskunnallisia yrityksiä ja vaihtoehtoisia liiketoimintamalleja, kuten osuuskuntia, jotta voidaan pyrkiä kohti entistä sosiaalisempaa, osallistavampaa ja kestävämpää taloutta;

39. huomauttaa, että yhteisötalouden yritykset olivat ratkaisevassa asemassa kriisin vaikutusten minimoimisessa; korostaakin tarvetta lisätä tukea kyseisille yrityksille erityisesti helpottamalla erilaisten rahoitusmuotojen, unionin myöntämä rahoitus mukaan luetuna, saatavuutta ja vähentämällä niiden hallinnollista raskautta; korostaa, että näille yrityksille on vahvistettava oikeudellinen kehys, jossa tunnustetaan niiden toiminta EU:ssa ja jolla ehkäistään epäoikeudenmukainen kilpailu; pitää valittavana, että niiden toimintaa ei ole otettu huomioon vuotuisessa kasvuselvytyksessä parlamentin pyynnöstä huolimatta;

40. toteaa, että naiset ovat edelleen aliedustettuja työmarkkinoilla; katsoo tämän osalta, että joustavilla työsopimuksilla, muun muassa omasta tahdosta tehtävää tilapäis- ja osa-aikatyötä koskevilla sopimuksilla, voi olla merkittävä tehtävä sellaisten ryhmien osallistumisen lisäämisessä, jotka muuten saattaisivat syrjäytyä työmarkkinoilta, mukaan lukien naiset;

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan tutkimukseen ja edistämään uusien tuotantomenetelmien ja palvelujen kehittämistä oikeudenmukaisen siirtymän yhteydessä; korostaa niiden tarjoamia mahdollisuuksia lisätä tuottavuutta ja kestävyyttä, luoda laadukkaita uusia työpaikkoja ja edistää pitkän aikavälin kehitystä;

42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään investointeja tutkimuksen ja kehittämisen alaan Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti; toteaa, että tällä alalla tehdyillä investoinneilla tuetaan talouden kilpailukyvyyn ja tuottavuuden parantamista ja edistetään siten vakaiden työpaikkojen luomista ja korkeampien palkkojen maksamista;

43. korostaa, että on tärkeää varmistaa laajakaistayhteyksien saatavuus kaikilla alueilla, myös maaseutualueilla sekä vakavista ja pysyvistä luonnonhaitoista tai väestöongelmista kärsivillä alueilla, jotta edistetään sopusointuista kehitystä kaikkialla EU:ssa;

44. pitää väestön vähenemistä, joka vaikuttaa vaihtelevasti EU:n eri alueilla, yhtenä vakavana kehitystä EU:ssa haittaavana esteenä, johon paneutuminen edellyttää erilaisia lähestymistapoja ja sitoumuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön toimia tähän haasteeseen vastaamiseksi; painottaa, että väestön vähenemisen torjuminen edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jonka olisi sisällytettävä välttämättömän infrastruktuurin mukauttaminen, laadukkaiden, palkkatasoltaan kunnollisten työpaikkojen luominen, julkisten palvelujen tehostaminen ja vapaaehtoisten joustavien työjärjestelyjen käyttöönotto, samalla kun olisi huolehdittava riittävästä työsuhdeturvasta ja sosiaalisen suojelun saatavuudesta;

45. pitää myönteisenä, että komissio on sisällyttänyt Euroopan tilasto-ohjelmaansa tarpeen laatia tilastoja väestörakenteeseen liittyvistä haasteista, kuten väestökato ja asutuksen hajanaisuus; katsoo, että kyseiset tiedot antavat tarkan kuvan kyseisten alueiden ongelmista ja mahdollistavat siten parempien ratkaisujen löytämisen; kehottaa komissiota ottamaan kyseiset tilastot huomioon tulevassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

46. palauttaa mieliin, että elinajanodotteen pitenemisen vuoksi eläkejärjestelmiä on muutettava, jotta varmistetaan järjestelmien kestävyys sekä ikäihmisten hyvä elämänlaatu; korostaa, että tämä on toteutettavissa alentamalla elatussuhdetta, mihin sisältyy asianmukaisten työehtojen tarjoaminen, jotta halukkailla on mahdollisuus työskennellä pidempään, arvioimalla jäsenvaltioiden tasolla ja yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa, onko tarpeen varmistaa sekä lakisääteisen että todellisen eläköitymisiän kestävyys ottamalla huomioon elinajanodotteen piteneminen ja vakuutusmaksujen suorittamisvuosien määrä, ehkäisemällä ennenaikaista työmarkkinoilta poistumista ja ottamalla nuoret, pakolaiset ja muuttajat mukaan työmarkkinoille; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita julkisten eläkejärjestelmien ja työeläkejärjestelmien lujittamisessa ja sellaisten hoitohyvitysten luomisessa, joilla korvataan naisten ja miesten lastenhoito- ja pitkäaikaishoitovastuiden takia menettämät eläkemaksut keinona kuroa umpeen sukupuolten välisiä eläke-eroja ja huolehtia riittävästä, köyhyysrajan ylittävistä eläketuloista, jotka mahdollistavat ihmisarvoisen ja itsenäisen elämän;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan aktiivisen ikääntymisen, ikäihmisten sosiaalisen osallisuuden ja sukupolvien välisen solidaarisuuden politiikkaa; muistuttaa, että tuottavuuden kannalta keskeisessä asemassa ovat myös kustannustehokkaammat terveydenhuoltojärjestelmät ja pitkäaikaishoito, joissa varmistetaan oikea-aikainen pääsy kohtuuhintaiseen, laadukkaaseen, ennaltaehkäisevään ja parantavaan terveydenhuoltoon;

48. katsoo, että koheesiopolitiikka on Euroopan unionin pääasiallisena investointipolitiikkana osoittanut vaikuttavuutensa epätasa-arvon vähentämisessä sekä osallisuuden vahvistamisen ja köyhyyden vähentämisen edistämässä ja että sen talousarviomäärärahoja olisi siksi lisättävä tulevassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä; katsoo, että ESR:n olisi säilyttävä EU:n tärkeimpänä välineenä, jolla työntekijöitä autetaan pääsemään ja palaamaan työmarkkinoille ja jolla tuetaan sosiaalista osallisuutta ja köyhyyden ja eriarvoisuuden torjumista edistäviä toimia sekä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin toteuttamista; kehottaa komissiota kasvattamaan ESR:ää, jotta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä voidaan tukea Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin toteuttamista;

49. korostaa, että ESIR-rahaston avulla on tuettava kasvua ja työllisyyttä suuririskisissä investointihankkeissa ja paneuduttava nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyteen; on kuitenkin huolestunut rahaston käyttöön liittyvästä valtavasta epätasapainosta EU15- ja EU13-maiden välillä; korostaa myös työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaS) merkitystä työpaikkojen laadun ja kestävyuden edistämässä, asianmukaisen ja ihmisarvoisen sosiaalisen suojelun takaamisessa sekä sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjumisessa;

50. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan, voisivatko ne alentaa välttämättömien hyödykkeiden ja erityisesti elintarvikkeiden verotusta, ja katsoo, että kyse olisi mitä perustavammasta toimenpiteestä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia, joilla parannetaan vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia osallistua työmarkkinoille, poistamalla lainsäädännöllisiä esteitä, torjumalla syrjintää, sopeuttamalla työpaikkoja ja luomalla kannustimia heidän työllistämisekseen; palauttaa mieliin, että vammaisten henkilöiden tarpeiden mukaan mukautettu työympäristö, heidän ottamisensa mukaan kaikille koulutuksen tasoille ja heille kohdennettu rahoitustuki ovat olennaisia toimenpiteitä, joilla autetaan heitä osallistumaan kaikilta osin niin työmarkkinoille kuin koko yhteiskuntaan; kehottaa komissiota sisällyttämään sosiaaliseen tulostaluu vammaisten henkilöiden sosiaalista osallisuutta ja työmarkkinoille osallistumista koskevia indikaattoreita;

52. pitää myönteisenä, että vammaisten henkilöiden oikeudet on sisällytetty läpäisyperiaatteella ehdotettuihin jäsenvaltioiden työpolitiikkaa koskeviin uusiin suuntaviivoihin, jotka ovat vuotuisen kasvuselvityksen 2018 liitteenä; edellyttää kuitenkin, että niihin sisällytetään konkreettisia toimenpiteitä, jotta kyetään saavuttamaan ilmoitetut tavoitteet, jotka vastaavat velvoitteita, joita vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevasta YK:n yleissopimuksesta aiheutuu unionille ja jäsenvaltioille;

53. kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön tarvittavat toimenpiteet pakolaisten sekä etnisiin vähemmistöihin kuuluvien ja muuttajataustaisten ihmisten sosiaalisen osallisuuden takaamiseksi;

54. korostaa, että työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuus on ongelma, joka koskee työnantajia EU:n kaikilla alueilla, mukaan lukien kaikkein kehittyneimmät alueet, ja että tätä ongelmaa ei voida ratkaista epävarmoilla eikä epävakailta työsuhteilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään toimenpiteitä, joilla helpotetaan työntekijöiden liikkuvuutta työpaikoista, aloilta ja paikoista toiseen, jotta työvoiman kysyntään voidaan vastata niin vähemmän kuin enemmän kehittyneillä alueilla, samalla kun varmistetaan pysyvyys ja kunnolliset työehdot ja mahdollistetaan ammatillinen kehitys ja yleneminen; toteaa, että EU:n sisällä tapahtuva työntekijöiden liikkuvuus jäsenvaltiosta toiseen edesauttaa kysynnän ja tarjonnan kohtaamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään lisäksi erityistä huomiota rajatyöntekijöiden sekä syrjäseutujen ja syrjäisimpien alueiden työntekijöiden erityisiin olosuhteisiin;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

55. pitää hyvin valitettavana, että parlamentin lukuisista pyynnöistä huolimatta syrjäisimpiä alueita ei edelleenkään ole sisällytetty vuotuisen kasvuselvitykseen; kehottaa komissiota pyrkimään takaamaan alueiden välisen oikeudenmukaisuuden ja edistämään ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä, josta on keskusteltu laajasti, ja tehostamaan siksi SEUT:n 349 artiklan soveltamista, jotta syrjäisimmät alueet voidaan integroida paremmin EU:hun; korostaa, että syrjäisimmille alueille osoitettu erityinen huomio ei saa hiipua, ei pelkästään varojen kohdentamisen jatkumisen vaan myös sen vaikutuksen vuoksi, joka unionin toimintapolitiikoilla voi olla alueiden sosiaalisiin oloihin ja työllisyyteen;

56. korostaa, että palkkojen reaalikasvu jäi kaudella 2014 – 2016 jälkeen tuottavuuden kasvusta, vaikka työmarkkinoilla ilmeni parannuksia; muistuttaa, että tuottavuuden lisääntymisestä seuraava reaalipalkkojen kasvu on ratkaisevan tärkeää eriarvoisuuden torjumiseksi;

57. korostaa työmarkkinaosapuolten, kansallisten työmarkkinavuoropuhelun käytäntöjen ja kansalaisyhteiskunnan roolia uudistusprosessissa sekä eri sidosryhmien osallistumisen tarjoamaa lisäarvoa uudistusten laatimisessa, jaksottamisessa ja täytäntöönpanossa; korostaa, että osallistumalla tosiasiallisesti politiikkojen suunnitteluun työmarkkinaosapuolet voivat kokea olevansa tiiviimmin mukana ohjauksessa annettujen maakohtaisten suositusten mukaisesti hyväksytyissä kansallisissa uudistuksissa ja siksi ne sitoutuvat viime kädessä lujemmin uudistusten tuloksiin; kehottaa siksi komissiota ehdottamaan kaikkien sidosryhmien asianmukaiseen osallistumiseen tähtäviä suuntaviivoja; tukee näkemystä, jonka mukaan globaalien markkinoiden uudet työllisyysmuodot edellyttävät uudenlaista työmarkkina- ja kansalaisvuoropuhelua, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan näiden työmarkkina- vuoropuhelun uusien muotojen käyttöön ottamista sekä suojelun ulottamista koskemaan myös näitä uusia työllisyysmuotoja; korostaa, että kaikkien työntekijöiden on saatava tietää oikeuksistaan ja että heitä on suojeltava tapauksissa, joissa väärinkäytösten paljastamisella tuodaan esille epäasianmukaisia käytäntöjä; katsoo, että jotta ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä voidaan edistää, työmarkkinavuoropuhelua olisi käytävä talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksjakson jokaisessa vaiheessa; toteaa, että jäsenvaltioiden on autettava kansalaisia hankkimaan työmarkkinoilla kaivattuja taitoja;

58. korostaa, että Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen (Cedefop) ja Eurooppa 2020 -tulostaulun mukaan osaamisen jakautuminen työvoiman keskuudessa vastasi suurelta osin työmarkkinoiden pätevyysvaatimuksia vuonna 2016 ja että työvoiman tarjonta oli kysyntää suurempi kaikkien pätevyysluokkien osalta ja tarjonta oli erityisen suurta matalan ja keskitason pätevyystason osalta; painottaa Cedefopin ennusteiden osoittavan, että osaamisen kysyntä ja tarjonta lisääntyy samaan tahtiin vuoteen 2025 asti ja että työvoiman osaamistason arvioidaan muuttuvan nopeammin kuin työmarkkinoiden vaatimusten; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan huolellisesti uudelleen työmarkkinoille pääsemiseen liittyvät vaikeudet; on huolestunut ylikoulutettujen työntekijöiden osuuden kasvusta (25 prosenttia vuonna 2014);

59. korostaa, että sukupuoleen liittyvää syrjintää esiintyy edelleen paljon, mistä todistavat sukupuolten väliset palkkaerot ja miesten ja naisten työllisyysasteen erot sekä se, että miespuolisten työntekijöiden keskimääräinen tuntipalkka on noin 16 prosenttia suurempi kuin naispuolisilla työntekijöillä; korostaa, että nämä erot ovat seurausta naisten aliedustuksesta hyvin palkatuilla aloilla, syrjinnästä työmarkkinoilla sekä osa-aikatyötä tekevien naisten suuresta määrästä; katsoo, että näiden erojen umpeenkuromiseksi on toteutettava uudistuksia; kehottaa tässä yhteydessä komissiota sisällyttämään Eurooppa 2020 -strategiaan sukupuolten tasa-arvoa koskevan pilarin ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan yleistavoitteen;

60. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuoliulottuvuuden sekä naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen kansallisiin uudistusohjelmiinsa sekä vakaus- ja lähentymisohjelmiinsa asettamalla laadullisia tavoitteita ja määrittämällä toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan vallitseviin sukupuolieroihin;

61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0079

Malediivien tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 Malediivien tilanteesta (2018/2630(RSP))

(2019/C 162/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Malediivien tilanteesta ja erityisesti 16. syyskuuta 2004 ⁽¹⁾, 30. huhtikuuta 2015 ⁽²⁾, 17. joulukuuta 2015 ⁽³⁾ ja 5. lokakuuta 2017 antamansa ⁽⁴⁾ päätöslauselmat,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan 2. helmikuuta 2018 antaman julkilausuman Malediivien korkeimman oikeuden 1. helmikuuta 2018 antamasta ratkaisusta ⁽⁵⁾ ja 6. helmikuuta 2018 antaman julkilausuman Malediivien tilanteesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin edustuston yhteisymmärryksessä Colombossa sijaitsevien ja Malediiville akkreditoitujen EU:n edustustojen päälliköiden kanssa 30. tammikuuta 2018 antaman yhteisen paikallisen julkilausuman parlamentin jäsenen Faris Maumoonin uudesta pidätyksestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuoli Malediivit on,
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuoli Malediivit on,
- ottaa huomioon kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon suhteista Etelä-Aasian maihin vastaavan Euroopan parlamentin valtuuskunnan virallisen virkamatkan Malediiville 29.–31. lokakuuta 2017,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Zeid Ra'ad Al Husseinin 7. helmikuuta 2018 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon suhteista Etelä-Aasian maihin vastaavan Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtajiston 6. helmikuuta 2018 antaman julkilausuman Malediivien tilanteesta,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston Malediiveista antamat päätelmät, sellaisina kuin neuvosto ne hyväksyi 26. helmikuuta 2018 pitämässään 3598. kokouksessa,

⁽¹⁾ EUVL C 140 E, 9.6.2005, s. 165.

⁽²⁾ EUVL C 346, 21.9.2016, s. 60.

⁽³⁾ EUVL C 399, 24.11.2017, s. 134.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0383.

⁽⁵⁾ https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/39275/statement-spokesperson-decision-supreme-court-maldives_en

⁽⁶⁾ https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/39413/statement-spokesperson-situation-maldives_en

⁽⁷⁾ https://eeas.europa.eu/delegations/sri-lanka/39021/joint-local-statement-renewed-arrest-mp-faris-maumoon_en.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Malediivien tasavallan ulkoministerin Mohamed Asimin kanssa 28. syyskuuta 2017 pitämän kokouksen, jossa hän ilmaisi huolensa maan poliittisesta tilanteesta,
 - ottaa huomioon International Association of Lawyersin (UIA) 7. maaliskuuta 2018 antaman julkilausuman, jossa se ilmaisi vakavan huolensa oikeusvaltioperiaatteen tilasta ja oikeuslaitoksen riippumattomuudesta Malediiveilla,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että ensimmäiset demokraattiset vaalit vuonna 2008 ja uuden perustuslain hyväksyminen nostattivat suuria toiveita siitä, että Malediiveilla siirryttäisiin vuosikymmeniä jatkuneen autoritaarisen hallinnon jälkeen demokraattiseen järjestelmään, mutta viimeaikaiset tapahtumat uhkaavat vakavasti tällaisten näkymien toteutumista;
- B. ottaa huomioon, että oppositiopuolueiden jäsenten, riippumattomien toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien mukaan uhkailu ja hyökkäykset viranomaisten, poliisin ja ääriryhmien suunnalta ovat lisääntyneet; toteaa, että Malediivien erittäin politisoituneesta oikeuslaitoksesta on kannettu huolta, sillä vuosien varrella se on käyttänyt väärin valtaansa ja toiminut nykyisen hallitsevan puolueen tahdon mukaisesti ja oppositiopoliitikkoja vastaan; toteaa, että on yhä enemmän näyttöä siitä, että presidentti Abdulla Yameen Abdul Gayoomin (jäljempänä presidentti Yameen) poliittisiin vastustajiin kohdistetuilla rikossyytteillä olisi ollut poliittiset vaikuttimet; ottaa huomioon, että entinen presidentti Maumoon Abdul Gayoom pidätettiin helmikuussa 2018;
- C. toteaa, että presidentinvaalien ensimmäinen kierros on määrä järjestää syyskuussa 2018; ottaa huomioon, että presidentti on kutsunut kansainvälisen yhteisön tarkkailemaan vaaliprosessia;
- D. ottaa huomioon, että 1. helmikuuta 2018 annetussa Malediivien korkeimman oikeuden ratkaisussa mitätöitiin rikosoikeudellinen menettely johtavia poliitikkoja vastaan ja myönnettiin heitä vastaan vireille pannun oikeudenkäynnin olleen epäoikeudenmukainen; huomauttaa, että tuomiossa määrättiin vapauttamaan välittömästi yhdeksän henkilöä, heidän joukossaan kahdeksan oppositiota edustavaa poliittista johtajaa, kuten maanpaossa elävä Mohamed Nasheed, ja palauttamaan 12:n tehtävästään erotetun jäsenen paikka parlamentissa; huomauttaa, että hallituksella on enemmistö parlamentissa niin kauan kuin kyseiset 12 parlamentin jäsentä eivät saa toimia tehtävässään;
- E. ottaa huomioon, että presidentti Yameen julisti korkeimman oikeuden ratkaisun jälkeen 5. helmikuuta 2018 maahan 15 päivän poikkeustilan; toteaa, että poikkeustilan julistamisen myötä monien perustuslaissa tunnustettujen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien soveltaminen keskeytettiin ja että näihin kuuluvat oikeus kokoontua rauhanomaisesti ja vapaus mielivaltaiselta pidättämiseltä ja säilöönnotolta;
- F. huomauttaa, että kaksi korkeimman oikeuden puheenjohtajana toimivaa tuomaria, joista toinen on korkeimman oikeuden presidentti, pidätettiin, minkä jälkeen muut puheenjohtajina toimivat tuomarit kumosivat alkuperäisen tuomion; toteaa, että oikeuslaitoksen riippumattomuudesta selvästi piittaamatta oikeuslaitoksen jäseniä ja poliittisia vastustajia on pidätetty mielivaltaisesti;
- G. ottaa huomioon, että satojen ihmisten rauhanomaisesta mielenilmauksesta huolimatta parlamentti pidensi poikkeustilan kestoa 30 päivällä 20. helmikuuta 2018 ja että Malediivien yleinen syyttäjä katsoi poikkeustilan jatkamisen perustuslain vastaiseksi, mutta korkein tuomioistuin piti päätöksen voimassa; toteaa, että äänestys poikkeustilan jatkamisesta ajettiin väkisin läpi parlamentissa, vaikka parlamentti ei ollut päätösvaltainen;
- H. huomauttaa, että ulkoasiainneuvosto on seurannut huolestuneena Malediivien tilanteen viimeaikaista heikentymistä ja kehoittanut maan kaikkia toimijoita, erityisesti lainvalvontaviranomaisia, noudattamaan toimissaan pidättyvyyttä; toteaa, että YK:n ihmisoikeusneuvoston 37. istunnossa annettiin 8. maaliskuuta 2018 yli 40 maan puolesta, mukaan lukien kaikki EU:n jäsenvaltiot, yhteinen julkilausuma, jossa vaadittiin Malediivien hallitusta palauttamaan perustuslailliset oikeudet ja tuomioistuinten riippumattomuus, ilmaistiin tuki maan parlamentin asianmukaiselle toiminnalle ja kehoitettiin hallitusta vapauttamaan poliittiset vangit ja heidän perheenjäsenensä;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- I. ottaa huomioon, että ääriliikkeiden edustajat uhkailevat ja pelottelevat edelleen Malediiveilla kansalaisyhteiskunnan aktivisteja ja ihmisoikeuksien puolustajia, jotka ovat joutuneet myös viranomaisten oikeudellisen ajolahdin kohteeksi, ja että esimerkiksi Malediivien demokratiaverkoston toimitusjohtaja Shahindha Ismail joutui lehdistön maalitauluksi ja sai tappouhkauksia ja häntä vastaan aloitettiin poliisitutkinta hänen otettuaan kantaa uskonnollista fundamentalismia ja radikalisoitumista vastaan;
- J. ottaa huomioon, että presidentti Yameen on toistuvasti tuonut julki aikomuksensa ottaa uudelleen käyttöön valtiolliset teloitukset 60 vuoden tauon jälkeen; toteaa, että Malediivien lainsäädännössä sallitaan kansainvälisen oikeuden vastaisesti alaikäisten tuomitseminen siirrettyyn kuolemanrangaistukseen, joka pannaan täytäntöön henkilön täyttäessä 18 vuotta; toteaa, että ainakin kolmessa tapauksessa eli Hussein Humaam Ahmedin, Ahmed Murrathin ja Mohamed Nabeelin tapauksissa Malediivien korkein oikeus on vahvistanut kuolemantuomiot tuomituille henkilöille, joiden oikeudenkäynnit eivät täyttäneet kansainvälisesti tunnustettuja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin vaatimuksia ja joita uhkaa nyt välitön teloitus;
- K. ottaa huomioon, että Malediiveilla on viime vuosina siirrytty kohti islamin radikaalia versiota; toteaa, että on tuotu esille huoli myös nousussa olevasta radikaalista islamismista ja väitteiden mukaan Isisiin liittyneistä radikalisoituneista nuorista miehistä ja naisista;
- L. ottaa huomioon, että Kansainvälinen journalistiliitto (IFJ), Toimittajat ilman rajoja ja Committee to Protect Journalists -järjestö julkaisivat 15. helmikuuta 2018 yhteisen julkilausuman, jossa ne ilmaisivat syvän huolensa tiedotusvälineiden ja lehdistön vapauden rajoituksista ja siihen kohdistuvista uhkista Malediiveilla; toteaa, että valtaapitävän Malediivien edistyspuolueen varajohtaja Abdul Raheem Abdulla vaati 4. helmikuuta 2018 turvallisuusjoukkoja välittömästi sulkemaan Raajje TV -nimisen televisioaseman ja syytti sitä ohjelma-ajan antamisesta oppositiojohtajille;
- M. ottaa huomioon, että EU:lla on pitkäaikaiset suhteet Malediivien kanssa varsinkin ilmastonmuutoksen alalla ja että sadat tuhannet eurooppalaiset turistit matkustavat Malediiveille joka vuosi;
- ilmaisee syvän huolensa Malediivien vakavasta ja heikkenevästä poliittisesta ja ihmisoikeustilanteesta sekä presidentti Yameenin ja hänen hallituksensa yhä autoritaarisemmasta hallinnosta; suhtautuu myönteisesti Malediiveista 26. helmikuuta 2018 annettuihin neuvoston päätelmiin;
 - kehottaa Malediivien hallitusta lopettamaan poikkeustilan välittömästi, kunnioittamaan instituutioita ja niiden perustuslaissa määrättyä toimivaltaa ja kunnioittamaan kaikkien ihmisten perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus sanan- ja kokoontumisvapauteen, sekä oikeusvaltioperiaatetta; ilmaisee kasvavan huolensa hallituksen viimeaikaisista toimista, jotka vahingoittavat ja horjuttavat demokratiaa vakavasti ja ovat Malediivien perustuslain ja maan kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden vastaisia; tuomitsee toimittajien, bloggaajien ja ihmisoikeuksien puolustajien jatkuvan pelottelun ja uhkailun Malediiveilla; kehottaa Malediivien viranomaisia takaamaan kaikkien kansalaisyhteiskunnan aktivistien, ihmisoikeuksien puolustajien ja tiedotusvälineiden työntekijöiden turvallisuuden maassa, sallimaan heidän tehdä työtään turvassa ja esteettä, tutkimaan heihin kohdistetut uhkaukset ja asettamaan niiden tekijät syyteeseen; pitää valitettavana Malediiveilla poliittisiin vastustajiin kohdistettua ajojahtia ja kehottaa hallitusta kumoamaan kaikki poliittisista syistä pidätettyjä vastaan nostetut syytteet ja vapauttamaan heidät välittömästi ja ehdoitta;
 - suhtautuu myönteisesti 1. helmikuuta 2018 annettuun Malediivien korkeimman oikeuden ratkaisuun mitätöidä rikosoikeudellinen menettely johtavia poliitikkoja vastaan ja palauttaa 12 jäsenen paikka parlamentissa; kehottaa Malediivien viranomaisia noudattamaan tuomiota;
 - tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen sekaantumisen Malediivien korkeimman oikeuden työhön ja puheenjohtajina toimivien tuomarien pidätykset; vaatii, että heidät vapautetaan välittömästi ja ehdoitta; on huolissaan täytäntöönpanovallan, tuomiovallan ja muun vallankäytön erottamista koskevan periaatteen yhä pahenevasta murenemisestä Malediiveilla; kehottaa asiasta vastuussa olevia viranomaisia toteuttamaan välittömiä toimia perustuslaissa tunnustettujen periaatteiden palauttamiseksi ja puolustamiseksi;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

5. kehottaa jälleen hallitusta varmistamaan oikeuslaitoksen täyden riippumattomuuden ja puolueettomuuden ja takaamaan kaikille kansalaisille oikeuden oikeudenmukaiseen ja avoimeen oikeusjärjestelmään, johon ei vaikuteta poliittisesti; tuomitsee sekaantumisen Malediivien korkeimman oikeuden työhön ja oikeuslaitoksen ja tuomarien vastaiset toimet; kehottaa hallitusta takaamaan, että asianajajat voivat hoitaa kaikkia ammattiinsa liittyviä tehtäviä ilman pelottelua, estämistä, ahdistelua tai asiatonta sekaantumista;
6. kehottaa jälleen Malediivien hallitusta käymään osallistavaa vuoropuhelua kaikkien puolueiden johtajien kanssa; muistuttaa, että tällainen vuoropuhelu pohjustaa tietä uskottaviin, avoimiin ja osallistaviin vaaleihin; katsoo, että EU:n olisi edelleen aktiivisesti tuettava tällaista vuoropuhelua YK:n johdolla;
7. kehottaa alueellisia toimijoita tekemään yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden kanssa poliittisen ja demokraattisen vakauden toteutumiseksi Malediiveilla;
8. katsoo, että Malediivien demokratian, ihmisoikeuksien ja vapauksien tilan heikentyminen voidaan estää vain aloittamalla aito vuoropuhelu kaikkien puolueiden ja muiden kansalaisyhteiskunnan johtajien välillä; katsoo myös, että ensimmäisenä eleenä kohti sovintoa hallituksen on vapautettava kaikki tällä hetkellä vangittuina olevat oppositiopoliitikot;
9. muistuttaa, että EU vastustaa voimakkaasti kuolemanrangaistusta kaikissa tapauksissa ja poikkeuksetta; tuomitsee jyrkästi ilmoituksen kuolemanrangaistuksen palauttamisesta Malediiveilla ja kehottaa Malediivien hallitusta ja parlamenttia kunnioittamaan yli 60 vuotta voimassa ollutta kuolemantuomioiden täytäntöönpanon kieltoa; vaatii kuolemanrangaistuksen yleismaailmallista poistamista ja kehottaa hallitusta kumoamaan välittömästi kaikki alaikäisille määrätty kuolemantuomiot ja kieltämään alaikäisten rikoksentehtäjäiden teloittamisen;
10. arvostelee jyrkästi sitä, että muiden uskontojen kuin islamin harjoittamisesta rangaistaan ankarasti Malediiveilla; ilmaisee huolensa siitä, että uskonnollista yhtenäisyyttä koskevaa lakia käytetään rajoittamaan sananvapautta Malediiveilla;
11. on huolissaan tämänhetkisen tilanteen mahdollisesta vaikutuksesta myös maassa asuvien ulkomaalaisten ja sinne matkustavien turvallisuuteen; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, EU:n Malediivien-edustustoa ja jäsenvaltioiden edustustoja koordinoimaan tiiviisti tätä koskevia matkustusohjeitaan;
12. kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki mielivaltaisesti pidätetyt henkilöt, joista monet ovat toimittajia ja rauhanomaisiin mielenosoituksiin osallistuneita; tuomitsee kaikenlaisen viranomaisen voimankäytön; kehottaa Malediivien viranomaisia, erityisesti lainvalvontaviranomaisia, noudattamaan tomissaan pidättyvyyttä; kehottaa viranomaisia tutkimaan kaikki henkilöt, joiden epäillään syyllistyneen rikoksiin, ja saattamaan heidät vastuuseen teoistaan;
13. kehottaa EU:ta käyttämään täysimääräisesti kaikkia sen käytettävissä olevia välineitä ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamisen edistämiseksi Malediiveilla ja mainitsee näistä mahdollisena esimerkkinä EU:n maalle antaman rahoitusavun keskeyttämisen, kunnes se on palauttanut voimaan oikeusvaltioperiaatteen ja noudattaa jälleen demokraattisia periaatteita; kehottaa neuvostoa ottamaan käyttöön kohdennettuja toimenpiteitä ja seuraamuksia niitä vastaan, jotka horjuttavat maassa ihmisoikeuksia, ja jäädyttämään tiettyjen Malediivien hallituksen jäsenten ja heidän Malediivien elinkeinoelämässä toimivien johtavien tukijoidensa ulkomailla olevat varat ja asettamaan heidät matkustuskieltoon;
14. kehottaa Malediivien hallitusta toteuttamaan oikeuslaitoksen perusteellisen uudistuksen, vahvistamaan oikeuslaitoskomission puolueettomuuden, palauttamaan yleisen syyttäjän riippumattomuuden ja kunnioittamaan oikeudenmukaista menettelyä sekä oikeutta oikeudenmukaiseen, puolueettomaan ja riippumattomaan oikeudenkäyntiin;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

15. muistuttaa, että perustuslain mukaan vaalit on pidettävä vuonna 2018; korostaa, että olisi toteutettava välittömiä toimia sen varmistamiseksi, että nämä vaalit ovat avoimet ja uskottavat, että äänestäjille annetaan aidot valinnanmahdollisuudet ja että puolueet voivat kampanjoida vapaasti;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille ja Maledivien hallitukselle.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0080

Ihmisoikeuksien puolustajien pidätykset Sudanissa ja etenkin Saharov-palkinnon saaneen Salih Mahmoud Osmanin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ihmisoikeuksien puolustajien pidätyksistä Sudanissa ja etenkin Saharov-palkinnon saaneen Salih Mahmoud Osmanin tapauksesta (2018/2631(RSP))

(2019/C 162/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Sudanista,
- ottaa huomioon Saharov-palkinnon verkostosta vastuussa olevan varapuhemiehensä ja ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtajan 9. helmikuuta 2018 antaman julkilausuman Saharov-palkinnon saaneesta Salih Mahmoud Osmanista,
- ottaa huomioon EU:n ulkomaanedustustojen ja EU:n lähetystöjen päälliköiden 11. tammikuuta 2018 antaman paikallisen julkilausuman Khartoumin viimeaikaisista protesteista,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2400 (2018), joka hyväksyttiin turvallisuusneuvoston 8177. kokouksessa 8. helmikuuta 2018,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston puheenjohtajan 31. tammikuuta 2018 antaman julkilausuman, joka liittyi turvallisuusneuvostossa käsitelyihin Sudania ja Etelä-Sudania koskeviin pääsihteerin kertomuksiin,
- ottaa huomioon YK:n Sudanin-kenttäkoordinaattorin ja humanitaarisen koordinaattorin 9. lokakuuta 2017 Khartoumissa antaman julkilausuman avustustyöntekijän sieppauksesta Darfurissa,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 5 artiklan ja kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 7 artiklan, joista molemmat edellyttävät, ettei keneenkään saa kohdistaa kidutusta eikä julmaa, epäinhimillistä tai alentavaa kohtelua tai rangaistusta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tiedottajan maanantaina 27. kesäkuuta 2016 antaman julkilausuman neljän kuukauden pituisista vihostuuksien yksipuolista keskeyttämistä koskevasta Sudanin hallituksen ilmoituksesta,
- ottaa huomioon tarkistetun Cotonoun kumppanuussopimuksen,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksista ja kansojen oikeuksista kesäkuussa 1981 annetun Afrikan peruskirjan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- A. toteaa, että Sudanin tilanne uhkaa edelleen kansainvälistä rauhaa ja alueen turvallisuutta; toteaa, että Sudanin viranomaiset ovat tukahduttaneet rauhanomaisia mielenosoituksia ja estäneet kansalaisyhteiskunnan ja ihmisoikeuksien puolustajien toimintaa,
- B. toteaa, että eri puolilla Sudania alkoi 7. tammikuuta 2018 esiintyä satunnaisia protesteja ruoan ja lääkkeiden hinnannousun vuoksi ja niiden yhteydessä Sudanin kansalliset tiedustelu- ja turvallisuusjoukot (NISS) pidättivät ja vangitsivat ainakin 140 oppositiopuolueiden jäsentä, ihmisoikeuksien puolustajaa, opiskelijaa ja naisasia-aktivistia; toteaa, että Sudanin joukot ovat vastanneet protesteihin liiallisella voimankäytöllä, minkä seurauksena yksi mielenosoittaja on kuollut ja monia muita on loukkaantunut, ja samalla on tukahdutettu toimittajien ja aktivistien toimintaa; toteaa, että tammi- ja helmikuussa 2018 tapahtuneet yhteenotot ovat viimeisimpiä esimerkkejä maassa edelleen jatkuvasta huonosta kohtelusta;
- C. toteaa, että myös poliittisia vastustajia on pidätetty ja kolme Sudanin kongressipuolueen johtajaa pidätettiin ja vangittiin mielivaltaisesti; toteaa, että muita pidätettyjä vastustajia olivat esimerkiksi Sudanin kommunistipuolueen poliittinen sihteeri Mohamed Mukhtar al Khatib, kansallisen Umma-puolueen varapuheenjohtaja Mohamed Abdallah Aldouma, Sudanin kansallisen allianssin johtava jäsen Mohamed Farouk Salman ja kaksi Sudanin kommunistipuolueen keskuskomitean jäsentä, Mohieldeen Eljalad ja Sidgi Kabbalo;
- D. toteaa, että sudanilaiset NISS:n joukot pidättivät 1. helmikuuta 2018 Darfurin asianajajaliiton varapuheenjohtajan Salih Mahmoud Osmanin tämän asianajotoimistossa; toteaa, että hän on myös lakimiesten demokraattisten yhdistyksen jäsen ja ihmisoikeusjuristi ja hän on ajanut oikeusvaltion aikaansaamista ja kannattanut oikeudellista uudistusta Sudanin kansalliskokouksessa; toteaa, että hänelle myönnettiin vuoden 2007 Saharov-palkinto; toteaa, että hänet siirrettiin äskettäin 20 kilometriä Khartoumista pohjoiseen sijaitsevaan Dabakin vankilaan ja viranomaiset ovat kieltäytyneet antamasta hänen terveyttään koskevia tietoja ja estäneet häntä tapaamasta lakimiestään ja perhettään;
- E. toteaa, että Salih Mahmoud Osmanin pidätyksen jälkeen EU:n Sudanin-edustuston päällikkö pani asian käsittelyn alulle Sudanin ulkoministeriössä ja EU:n ihmisoikeuksien erityisedustaja Stavros Lambridinis esitti vetoituksen YK:n ihmisoikeusneuvoston 37. istunnossa 27. helmikuuta 2018;
- F. toteaa, että myös monet naisaktivistit ovat joutuneet näiden joukkopidätysten uhreiksi; toteaa, että naisten oikeuksien puolustajiin on kohdistettu seksuaalista väkivaltaa, heitä on asetettu syytteeseen ja heitä on rangaistu väkivaltaisesti hallituksen turvallisuusjoukkojen toimesta; toteaa, että naisjärjestöjä seurataan tarkoin ja ne kampanjoivat naisia yleisesti syrjiviä lakeja vastaan;
- G. panee merkille, että Sudanin hallitus ilmoitti helmikuun 2018 puolivälissä 80 pidätetyn vapauttamisesta ja heidän joukossaan olivat Rawa Jaafar Bakhit, Nahid Jabrallah, Amel Habani, Hanan Hassan Khalifa ja Mohamed Abdallah Aldouma, jotka olivat joutuneet kokemaan huonoa kohtelua pidätyksensä aikana; toteaa, että NISS:n johtaja asetti muiden pidätettyjen vapauttamisen ehdoksi, että he lupaavat lopettaa protestien järjestämisen; toteaa, että tällaiset ilmoitukset ovat vastoin Sudanin kansainvälisiä ihmisoikeussitoumuksia; toteaa kuitenkin, että vankilassa on edelleen useita huomattavia ihmisoikeuksien puolustajia, kuten Osman Salih ja Amjeed Fareed, ihmisoikeustaistelija, joka on ollut pidätettynä Khartoumissa 18 päivästä tammikuuta 2018 lähtien; toteaa, ettei pidätettyjä henkilöitä ole syytetty mistään rikoksesta eikä heidän asiaansa ole käsitelty missään tuomioistuimissa;
- H. toteaa, että ihmisoikeuksien puolustajat ja kansalaisyhteiskunnan järjestöt samoin kuin lakimiehet ja asianajajien yhdistykset ovat keskeisellä sijalla pyrittäessä takaamaan demokratia, ihmisoikeudet, oikeusvaltio, vakaus ja kestävä kehitys;
- I. panee merkille, että kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja poliittisten oppositiopuolueiden toimintaa rajoitetaan vakavasti ja NISS estää usein kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja oppositiopuolueita järjestämästä tapahtumia; toteaa, että kansainvälisiä kansalaisjärjestöjä karkotetaan usein maasta ja hallitus kohdistaa niihin painostusta ja pelottelua;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- J. toteaa, että vuonna 2010 annettu laki kansallisesta turvallisuudesta ja 5. tammikuuta 2015 hyväksytty perustuslain 151 pykälän muutos ovat antaneet NISS:lle laajat oikeudet pidätyksiin ja vangitsemisiin niin, että se voi pitää epäiltyjä vangittuina jopa neljän ja puolen kuukauden ajan ilman minkäänlaista oikeuskäsittelyä; toteaa, että tätä valtaa väitetään käytettävän mielivaltaisiin pidätyksiin ja ihmisten pitämiseen vangittuina, mihin liittyy usein kiduttamista ja huonoa kohtelua; toteaa, että saman lain nojalla NISS:n upseerit ovat suojassa syytteenasettamiselta kaikesta, mitä he ovat tehneet tehtäviensä yhteydessä, mikä on johtanut yleiseen rankaisemattomuuden kulttuuriin;
- K. toteaa, että Sudanin hallitus hylkäsi toukokuussa 2016 YK:n suositukset, joissa sitä kehoitettiin kumoamaan vuonna 2010 annettuun kansallista turvallisuutta koskevaan lakiin sisältyvät määräykset rankaisemattomuudesta ja käynnistämään riippumattomia tutkimuksia syytteiden nostamisesta kansainvälisen oikeuden vastaisista rikoksista sekä ihmisoikeusloukkauksista, joihin NISS:ään, armeijaan ja poliisiin kuuluvat henkilöt ovat syyllistyneet;
- L. toteaa, että monia pidätetyistä ihmisoikeuksien puolustajista on kidutettu ja kohdeltu huonosti; toteaa, että etenkin NISS:n vangittuina pitämät henkilöt ovat vaarassa kokea huonoa kohtelua; toteaa, että NISS on tunnettu pidätettyjen huonosta kohtelusta ja kiduttamisesta;
- M. toteaa, että hallituksen joukkojen, hallitusta tukevien puolisotilaallisten joukkojen ja hallitusta vastustavien aseellisten ryhmien harjoittama jatkuva väkivalta luovat pohjan Sudanin armeijan ja turvallisuusjoukkojen harjoittamalle jatkuvalle ahdistelulle, mielivaltaisille pidätyksille, eristyksissä pitämiselle sekä väitetyille ihmisoikeuksien puolustajien kidutukselle;
- N. toteaa, että EUH on ilmoittanut Yhdysvaltojen asettamien pakotteiden helpottamisen olevan tärkeä askel toimissa, joilla Sudan pyritään integroimaan jälleen kansainväliseen yhteisöön, ja se on ilmoittanut EU:n olevan valmis tukemaan Sudania tässä prosessissa; toteaa, että parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan joulukuussa 2017 tekemän kaikkien aikojen ensimmäisen Sudanin-matkan yhteydessä Sudanin hallitus ilmoitti haluavansa liittyä jälleen kansainväliseen yhteisöön; toteaa, että Salih Mahmoud Osman on vieraillut useasti EU:n toimielimissä ja myös Euroopan parlamentissa ilmaistakseen suhtautuvansa hyvin varauksellisesti siihen, että EU uudistaa suhteensa Sudanin kanssa;
- O. toteaa, että Sudanin viranomaiset estivät Mohamed Aldoumaa matkustamasta ja takavarikoivat hänen passinsa hänen ollessaan matkalla Kairoon saamaan lääketieteellistä hoitoa 8. maaliskuuta 2018 hänen vankeudessa kärsimänsä huonon kohtelun jälkeen;
- P. toteaa, että Sudan on maailman lehdistönvapautta mittaavan indeksin mukaan sijalla 174 kaikkiaan 180 maasta; toteaa, että viranomaiset rajoittavat lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta edelleen vakavasti samoin kuin lehdistöä ja julkaisuja koskeva lainsäädäntö, jossa säädetään rajoituksista, kuten sensuurista, sanomalehtien takavarikoimisesta ja niiden menetetyiksi tuomitsemisesta, mediatalojen sulkemisesta ja internetin rajoittamisesta; toteaa, että sanomalehtiä sensuroidaan säännöllisesti ja takavarikoitaan niiden painamisen jälkeen, mikä edellyttää poliittisten pakotteiden ohella myös taloudellisia pakotteita;
- Q. toteaa, että oikeutta uskonnonvapauteen rajoitetaan edelleen ja laki kriminalisoi uskosta luopumisen, jumalanpilkan ja kääntymisen islamista johonkin muuhun uskontoon; toteaa, että päivälehti Al-Tayyarin palveluksessa ollut toimittaja Shamael al-Nur sai 21. helmikuuta 2018 syytteen uskosta luopumisesta kirjoitettuaan pääkirjoituksen kansallisten terveysmenojen leikkauksista, ja syytteestä seuraa Sudanissa kuolemantuomio;
- R. toteaa, että kansainvälinen rikostuomioistuin on antanut Sudanin presidentistä Omar Hassan Ahmad Al Bashirista pidätysmääräykset 4. maaliskuuta 2009 ja 12. heinäkuuta 2010;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

1. on erittäin huolissaan ihmisoikeuksien puolustajien ja kansalaisyhteiskunnan jatkuvasta vainosta erityisesti, kun sen yhteydessä loukataan sananvapautta, vapautta osoittaa mieltään, kokoontumisvapautta ja uskonnonvapautta, sekä ihmisoikeuksien puolustajien, toimittajien ja hallitusta vastustavien kansalaisjärjestöjen pelottelusta;
2. kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta Saharov-palkinnon saaneen Salih Mahmoud Osmanin samoin kuin kaikki muut ihmisoikeuksien puolustajat, kansalaisyhteiskunnan aktivistit sekä oppositioaktivistit, jotka ovat pidätettyinä vain siksi, että he ovat tehneet laillista ja rauhanomaista työtä puolustaakseen ihmisoikeuksia ja demokratiaa;
3. tuomitsee jyrkimmin pidätettyihin kohdistetun kidutuksen ja huonon kohtelun; vaatii, että kaikkien pidätettyjen olojen on vastattava kansainvälisiä normeja ja myös pidätettyinä tai vangittuna olevien henkilöiden suojelua koskevia YK:n periaatteita;
4. kehottaa Sudanin viranomaisia tutkimaan rauhanomaisiin mielenosoittajiin kohdistetun väkivallan sekä kidutuksen ja huonon kohtelun ja saattamaan syylliset oikeuden tuomittaviksi; korostaa, ettei mitään väitetysti kidutuksen tai huonon kohtelun avulla saatua tietoa saa koskaan hyväksyä todisteeksi oikeudenkäynneissä;
5. pitää valitettavana ihmisoikeuksien puolustajien ja aktivistien ottamista kohteeksi ja heidän huonoa kohteluaan Sudanissa ja kehottaa viranomaisia takaamaan kaikissa olosuhteissa, että he voivat harjoittaa laillista toimintaansa ilman pelkoa vastatoimista ja vapaina kaikista rajoituksista, kuten oikeudellisesta häirinnästä;
6. kehottaa Sudanin hallitusta lopettamaan välittömästi kaikki poliittisten oppositio puolueiden ja ihmisoikeuksien puolustajien oikeuksien loukkaukset, jotka koskevat sananvapautta, järjestäytymisvapautta ja kokoontumisvapautta; kehottaa kunnioittamaan ja suojelemaan Sudanin kaikkien ihmisten perustavia ihmisoikeuksia;
7. on huolissaan naisten oikeuksien jatkuvista ja yleisistä loukkauksista Sudanissa ja erityisesti rikoslain 152 pykälän rikkomisesta; kehottaa Sudanin viranomaisia allekirjoittamaan viipymättä kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja ratifioimaan sen;
8. korostaa jatkuvaa sitoutumistaan vaarassa olevien ihmisoikeuksien puolustajien suojelumekanismiin; kehottaa EUH:ta jatkaamaan toimiaan ihmisoikeuksien puolustajia koskevien EU:n suuntaviivojen täytäntöönpanon parantamiseksi käyttämällä kaikkia sen Sudanissa käytettävissä olevia keinoja; korostaa, että EU:n edustustojen on asetettava demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen paikallisissa ehdotuspyynnöissä etusijalle tuki kaiken suurimmassa vaarassa oleville ihmisoikeuksien puolustajille ja varmistettava näin tehokas ja kohdennettu tuki;
9. pyytää EUH:ta ja EU:n Sudanin-edustustoa raportoimaan parlamentille toimista, joita on toteutettu ihmisoikeuksien puolustajien suojelemiseksi ja tukemiseksi; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita toteuttamaan yhteisiä toimia vaarassa olevien ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseksi;
10. toistaa pitävänsä välttämättömänä, että keskeisiä lakeja, kuten vuonna 2010 annettua kansallista turvallisuuslakia ja tiedotusvälineitä sekä kansalaisyhteiskuntaa koskevia lakeja, tarkistetaan ja uudistetaan niiden saamiseksi vastaamaan kansainvälisiä normeja, joiden avulla ylläpidetään sananvapautta, kokoontumisvapautta ja järjestäytymisvapautta;
11. muistuttaa Sudania sen veloitteista YK:n jäsenenä ja kehottaa sitä noudattamaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1593 (2005), joka edellyttää yhteistyötä Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa; vaatii jälleen, että Sudanin presidentti Omar al-Bashir noudattaa kansainvälistä oikeutta niiden yleissopimusten ja muiden sopimusten mukaisesti, joiden sopimuspuoli Sudan on; tukee Kansainvälisen rikostuomioistuimen roolia hänen asettamiskseen syytteeseen sotarikoksista, rikoksista ihmisyyttä vastaan ja kansanmurhasta;
12. kehottaa Sudania varmistamaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen ja ihmisoikeuksien puolustajia koskevan YK:n julistuksen mukaisesti;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

13. jakaa Salih Mahmoud Osmanin ilmaiseman huolen siitä, että tämänhetkinen keskittyminen maahanmuuttoon voi viedä EU:n huomion ihmisoikeuskysymyksistä;
 14. kehottaa siksi EUH:ta antamaan jälleen julkilausumia laajoista ihmisoikeusloukkauksista, joihin valtion ja puolisotilaallisten joukkojen toimijat ovat syyllistyneet, sekä julkilausumia yhä ahtaammalle joutuvasta kansalaisyhteiskunnasta sen osoittamiseksi, että EU on edelleen hyvin huolissaan Sudanin ihmisoikeustilanteesta;
 15. pyytää painokkaasti unionia ja sen jäsenvaltioita varmistamaan, että toteutettaessa hankkeita Sudanin viranomaisten kanssa noudatetaan häiritsevyyden välttämisen periaatetta, mikä sulkee pois yhteistyön ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneiden tahojen kanssa;
 16. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita antamaan Sudanissa tukea tahoille, jotka pyrkivät todella muutokseen, ja kehottaa tarjoamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöille teknistä apua ja valmiuksien kehittämissuunnitelmia, jotta ne voivat edistää ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota entistä paremmin ja jotta ne voivat osallistua entistä tehokkaammin Sudanin ihmisoikeuksien parantamiseen;
 17. kehottaa unionia ja jäsenvaltiota jatkamaan sitoutumistaan tukeen Afrikan unionin toimille rauhan tuomiseksi Sudaniin ja Sudanin kansalle; tukee tähän liittyen YK:n ja Afrikan unionin Darfurin-operaation (UNAMID) mandaatin jatkamista kesäkuuhun 2018 asti;
 18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Sudanin hallitukselle, Afrikan unionille, YK:n pääsihteerille, AKT:n ja EU:n yhteisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille ja yleisafrikkalaiselle parlamentille (PAP).
-

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0081

Armomurhat Ugandassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 armomurhista Ugandassa (2018/2632(RSP))

(2019/C 162/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 hyväksytyyn ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, jonka allekirjoittajiin Uganda kuuluu,
- ottaa huomioon AKT–EU-kumppanuussopimuksen ("Cotonoun sopimuksen") ja erityisesti syrjimättömyyttä käsittelevän 8 artiklan 4 kohdan,
- ottaa huomioon Ugandan tasavallan perustuslain,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 hyväksytyyn lapsen oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan, jossa määrätään muun muassa vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellosta, ja 6 artiklan, jossa määrätään oikeudesta elämään,
- ottaa huomioon vuonna 2006 hyväksytyyn vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja erityisesti sen 32 artiklan, jossa todetaan, että kaikkien osapuolten on sisällytettävä vammaisuus ja vammaiset henkilöt kansainvälisiin yhteistyöpuunniteluihinsa,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston uusimmat, 14. huhtikuuta 2014 ja 14. heinäkuuta 2014 annetut päätöslauselmat, jotka koskevat vammaisten henkilöiden ihmisoikeuksia,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 19 artiklan, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 6 artiklan ja ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 14 artiklan, joissa kielletään kaikki syrjinnän muodot, sekä yleissopimuksen 21 ja 26 artiklan, joissa esitetään vammaisten henkilöiden oikeudet,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2011 annetun AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman, joka koskee vammaisten henkilöiden yhteiskuntaan integroimista kehityksessä,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön (WHO) ja Maailmanpankin kesäkuussa 2011 julkaiseman maailmanraportin vammaisuudesta,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston 8. huhtikuuta 2016 julkistaman selonteon, jonka mukaan vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevä komitea käsittelee Ugandaa koskevaa kertomusta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat 65/186 ja 64/131 vuosituhannen kehitystavoitteiden toteuttamisesta vammaisia varten vuoteen 2015 mennessä ja sen jälkeen,
- ottaa huomioon vammaisuutta ja kehitystä koskevat EU:n ohjeet, jotka on laadittu EU:n edustustoille ja yksiköille,
- ottaa huomioon New Yorkissa 25. syyskuuta 2015 hyväksytyyn kestäväen kehityksen toimintaohjelman, Agenda 2030:n sekä kestäväen kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon Agenda 2030:n toteuttamista koskevan Ugandan arviointikertomuksen "Ensuring no one is left behind", joka esitettiin New Yorkissa 1. heinäkuuta 2016 YK:n korkean tason poliittiselle foorumille,

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman vammaisuudesta ja kehityksestä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Ugandasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että Ugandan ”armomurhissa” vammaisten lasten vanhemmat surmaavat heidät tai antavat heidän nääntyä nälkään tai jättävät heidät vaille lääketieteellistä hoitoa, koska vanhemmat uskovat, että lasten on parempi kuolla kuin kärsiä tuskallisesta ja parantumattomasta vammaisuudesta;
- B. toteaa, ettei Uganda ole ainoa tämän ongelman kanssa painiva maa; ottaa huomioon, että monet kehitysmaat ovat edistyneet merkittävästi, vaikkakaan eivät täydellisesti, vammaisten henkilöiden ottamisessa mukaan kehityshankkeisiin;
- C. toteaa eräiden vanhempien tunnustaneen, että ”armomurha” on tarpeen, jotta vammaiset lapset voidaan säästää pahoilta koko eliniän aikaisilta kärsimyksiltä; toteaa aiheen olevan edelleen tabu, vaikka eräät äidit ja henkiin jääneet ovat suostuneet todistajiksi;
- D. toteaa sosiaalisen stigman olevan Ugandassa niin vahva, että äidit ja lapset suljetaan yhteisön ulkopuolelle, heidän sosiaalinen asemansa on alhainen ja heitä estetään osallistumasta yhteiskuntaan täysipainoisesti; toteaa, että äiteihin kohdistuu paineita surmata omat lapsensa kamppailtuaan vuosien ajan ja tehtyään uhrauksia kyetäkseen hoitamaan vammaista lasta;
- E. toteaa, että vammaisina syntyneisiin lapsiin liitetyt uskomukset altistavat heidät vammattomiin lapsiin verrattuna suuremmissa määrin väkivallalle ja murhille; toteaa, että vammaiset lapset joutuvat edelleen monenlaisen väkivallan, syrjinnän ja syrjäytymisen uhreiksi, mikä johtuu kielteisistä asenteista, taikauskosta, heitteillejätöstä sekä sosiaalisista normeista ja käytännöistä; toteaa, että vammaisia lapsia uhkaavat pahiten heidän tilaansa koskevat perättömät uskomukset, kuten se, että vammaisen lapsen läsnäolo johtaa useampiin vammaisiin lapsiin;
- F. toteaa, että klaanit ja perheyhteisöt kohdistavat äiteihin liikaa paineita, pyrkivät ymmärtämään vammaisuuden syytä ja löytävät syntipukiksi äidin; toteaa, että eräissä tapauksissa aviomies on karkottanut äidin kotoaan tämän synnytettyä vammaisen lapsen;
- G. toteaa, että lääkärit ja lääkintähenkilöstö eivät kykene käsittämään tai selittämään lapsen haurauden luonnetta ja syytä ja että terveydenhoitojärjestelmällä ei ole riittäviä resursseja diagnosoimaan ja hoitamaan monentyyppisiä vammoja, jotka olisivat vähennettävissä tai jopa hävitettävissä; toteaa, että vammaisten lasten perusoikeuksien (kuten terveydenhuoltopalvelujen, koulutuksen, tuen ja kuntoutuksen saanti) kiistäminen haittaa pahasti heidän valmiuksiaan hyödyntää kaikkia mahdollisuuksiaan;
- H. toteaa, että Uganda on yksi niistä 162 maasta, jotka ovat vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen sopimuspuolia; panee merkille, että Uganda ratifioi 25. syyskuuta 2008 yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan esittämättä varauksia; toteaa Ugandana sitoutuneen siihen, että vammaisille henkilöille annetaan samat oikeudet kuin kaikille muille kansalaisille;
- I. toteaa, että vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevä YK:n komitea tarkasteli huhtikuussa 2016 Ugandan edistymistä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanossa ja esitti päätelmiä ja antoi suosituksia, joiden mukaan komitea piti huolestuttavana, että vammaisten lasten oikeuksia ei ole kyetty suojelemaan lainsäädännöllä eikä politiikalla, sekä sitä, ettei ole tietoa kuurojen ja kuurosokeiden lasten tilanteesta eikä toimenpiteistä, joilla varmistettaisiin heidän suojelemisensa ja osallisuutensa yhteiskuntaan;
- J. toteaa, että Ugandan hallituksella on yleisiä lakeja ja toimintaperiaatteita, joissa on vammaisuutta koskevia lausekkeitä; toteaa, että maalla on myös erityisesti vammaisuutta koskevaa lainsäädäntöä; toteaa, että vammaisuuden määritelmä voi vaihdella säädöksestä toiseen;

(¹) EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 336.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- K. katsoo, että kaksi suurinta estettä vammaisten osallistumiselle Ugandan yhteiskuntaan ovat heidän näkymättömyytensä sekä heihin kohdistuvat kielteiset asenteet; toteaa, että vammaiset lapset saattavat johtaa perheen ja etenkin äitien sosiaaliseen syrjäytymiseen, koska vammaisia lapsia pidetään perheen häpeänä ja heikkoutena;
- L. toteaa, että Ugandan maaseudulla on vain muutamia valtion ylläpitämiä laitoksia, joissa tuetaan vammaisten lasten vanhempia, ja että siksi perheiden ja etenkin yksinhuoltajaäitien on usein vaikeaa hoitaa vammaisia lapsiaan asianmukaisesti;
- M. toteaa, että virallisia lukuja ei ole saatavilla, koska sen paremmin Ugandan poliisi kuin oikeuslaitoskaan ei ole tutkinut tätä ilmiötä; toteaa, että tietojen puute hankaloittaa ”armomurhien” torjuntaa;
- N. toteaa, että kansalaisyhteiskuntaa edustavien ryhmien ja ihmisoikeusaktivistien toiminta on ratkaisevaa, jotta syrjäytyneiden ja heikossa asemassa olevien ryhmien oikeudet kyetään takaamaan; toteaa, että Ugandan kansalaisjärjestöillä on monenlaisia vaikeuksia ja esteitä, kun ne järjestävät palveluja vammaisille lapsille ja näiden vanhemmille; toteaa, että lukuisat vammaisia lapsia koskevat virheelliset käsitykset aiheuttavat ongelmia kehitystoimille ja Ugandassa olevien ihmisoikeustarkkailijoiden toiminnalle;
- O. ottaa huomioon, että vammaisjärjestöillä on erityisasema niiden edustaessa vammaisia henkilöitä ja välittäessä vammaisten henkilöiden erityisintressejä poliitikoille ja yleisölle; toteaa, ettei saatavilla ole tietoja, joiden avulla suuri yleisö tulisi tietoiseksi kulttuurisista käytännöistä, jotka leimaavat vammaiset henkilöt, haittaavat heidän kehitystään ja estävät heitä nauttimasta samoista oikeuksista kuin kaikki muut yhteiskunnan jäsenet;
1. tuomitsee jyrkästi vammaisten lasten ja vastasyntyneiden perusteettoman ja epäinhimillisen surmaamisen; on erittäin huolissaan vammaisiin lapsiin kohdistuvista armomurhista Ugandassa ja kaikissa tämän ilmiön piiriin kuuluvissa maissa; vaatii lopettamaan tällaisen lapsiin kohdistuvan väkivallan ja julmuuden ja kidutuksen;
 2. kehottaa Ugandan ja kaikkien muiden asianomaisten maiden viranomaisia sitoutumaan siihen, että ne puuttuvat vahingollisiin taikauskosiin käsityksiin, joiden vuoksi lapset joutuvat edelleen armomurhien ja rituaalisurmien uhreiksi;
 3. muistuttaa, että valtion ensisijaisena velvollisuutena on suojella kansalaisiaan, myös heikommassa asemassa olevia ryhmiä; muistuttaa Ugandan viranomaisten olevan velvollisia noudattamaan maan perustuslakia ja etenkin sen 21 ja 32 artiklaa sekä 35 artiklan 1 kohtaa, jonka nojalla vammalla henkilöillä on oikeus kunnioitukseen ja ihmisarvoon ja valtion ja yhteiskunnan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että he kykenevät hyödyntämään kaikkia henkisiä ja fyysisiä mahdollisuuksiaan;
 4. muistuttaa, että Ugandan parlamentilla on erityinen velvoite vammaisia henkilöitä kohtaan, sillä maan perustuslain 35 artiklan 2 kohtaan on kirjattu, että parlamentin olisi saatettava voimaan lakeja, jotka soveltuvat vammaisten henkilöiden suojelemiseen; kehottaa Ugandan hallitusta tukemaan kaikkia toimia, joilla pyritään parantamaan vammaisten henkilöiden kansalaisoikeuksia ja ihmisoikeuksia;
 5. vaatii tukemaan vammaisten henkilöiden perheitä, jotta nämä voivat kasvattaa lapsensa kotonaan; kehottaa Ugandan hallitusta kehittämään koko maahan laadukkaita tukipalveluja vammaisten lasten perheille, mukaan lukien perheille myönnettävä riittävä taloudellinen tuki ja etuudet, jotta ne voivat pitää hyvää huolta vammaisista lapsistaan;
 6. kehottaa viranomaisia varmistamaan yhteiskunnallisen tietoisuuden ja tiedot vammaisten henkilöiden tilanteesta ja järjestämään vammaisten lasten vanhemmille ja hoitajille kursseja, joilla tuetaan heitä ja annetaan heille tietoja ja neuvoja, jotta voidaan helpottaa kyseisten lasten osallistumista yhteisön toimintaan;
 7. kehottaa Ugandan hallitusta varmistamaan, että vammaisten henkilöiden ja heidän lääketieteellisten ongelmiansa kanssa suoraan tekemisiin joutuvilla lääkäreillä on asianmukainen koulutus ja he ovat perillä tällaisten potilaiden tarpeista;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

8. pitää myönteisenä, että vuonna 2007 hyväksyttiin yhdenvertaisten mahdollisuuksien toimikuntaa koskeva laki, jolla edistetään syrjäytyneiden ryhmien, myös vammaisten henkilöiden, yhtäläisiä mahdollisuuksia;
9. pitää myönteisenä, että vuonna 1995 hyväksytyn Ugandan tasavallan perustuslain nojalla perustettiin Ugandan ihmisoikeuskomitea; muistuttaa, että sen tehtävänä on muun muassa valistaa yhteiskuntaa perustuslain säännöksistä Ugandan kansaa koskevana ylimpänä lakina ja valvoa, että maan hallitus noudattaa kansainvälisiä ihmisoikeusvelvoitteita;
10. kehottaa Ugandan ihmisoikeuskomiteaa laatimaan konkreettisen kansallisen suunnitelman valvontatehtävänsä ohjaamiseen ja edistämään jäsennellympää ja institutionalisoidumpaa vuorovaikutusta maan kaikkien vammaisjärjestöjen kanssa;
11. kehottaa viranomaisia varmistamaan, että kaikki syntyvät lapset, myös vammaiset lapset, kirjataan väestörekisteriin;
12. kehottaa Ugandan viranomaisia tehostamaan toimiaan tiedottaakseen maan vammaisten lasten oikeuksista ja ihmisarvosta; korostaa tässä yhteydessä valistuksen tärkeää roolia leimautumisen torjumisessa; korostaa vammaisjärjestöjen olennaista roolia, kun halutaan parantaa tietoisuutta vammaisten henkilöiden osallisuudesta yhteiskuntaan ja heidän kohtaamistaan haasteista;
13. painottaa, että tiedotusvälineillä olisi oltava aktiivisempi rooli stereotyyppien kyseenalaistamisessa ja osallisuuden edistämisessä; kehottaa kansainvälisiä, kansallisia ja paikallisia päätöksentekijöitä varmistamaan tiedottamisen tiedotusvälineiden, koulutusohjelmien ja julkisten kampanjoiden avulla ja edistämään sitä;
14. on erittäin huolissaan siitä, että ihmisoikeusaktivisteihin ja kansalaisyhteiskuntaa edustaviin ryhmiin, kuten ihmisoikeuksia edistävään foorumiin, kohdistuvat fyysiset iskut ovat yleistyneet; kehottaa Ugandan viranomaisia takaamaan ihmisoikeusaktivistien turvallisuuden, nostamaan syytteitä heitä vastaan tehdyistä iskuista ja mahdollistamaan sen, että he voivat jatkaa toimintaansa joutumatta uhkailluksi tai estellyksi;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan Ugandan hallituksen, kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan toimia niiden suunnitellessa ja pannessa täytäntöön politiikkaa, jolla paneudutaan vammaisten henkilöiden oikeuksiin ja tarpeisiin syrjimättömyyden ja sosiaalisen osallisuuden perusteella ja huolehditaan terveydenhuollon ja muiden sosiaalipalvelujen yhdenvertaisesta saatavuudesta;
16. vaatii hyvien käytäntöjen vaihtoa kehitysmaiden ja kehittyneiden maiden kesken; pyytää komissiota luomaan yhdessä muiden kansainvälisten avunantajien kanssa foorumin, jolla vaihdetaan tietoja vammaisten lasten hyvän osallisuuden käytännöistä; kehottaa komissiota pitämään kaikilta osin kiinni sitoumuksistaan, joita se on tehnyt vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen 32 artiklan mukaisesti;
17. kehottaa unionia hyödyntämään kehitysapuohjelmien, varsinkin budjettitukiohjelmien, tarjoamaa vipuvaikutusta, jotta ihmisoikeuksia voidaan puolustaa ja edistää Ugandassa; kehottaa komissiota tarkastamaan, voidaanko antaa parempaa apua joko myöntämällä rahoitusta tai huolehtimalla koordinoinnista paikallisten laitosten kanssa, jotta vammaisille lapsille tarkoitettua lääkinällistä tukea voitaisiin laajentaa kattamaan myös heidän perheidensä kipeästi tarvitsema tuki;
18. korostaa, että osallisuuden politiikkaa olisi edistettävä kaikilla asiaa koskevilla YK:n foorumeilla ja kansainvälisillä foorumeilla, koska vammaisuus sivuutetaan aiheena nykyisin monissa korkean tason kansainvälisissä keskusteluissa, ja tämä kysymys on otettava poliittisen esityslistan kärkeen;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Ugandan tasavallan presidentille, Ugandan parlamentin puhemiehelle sekä Afrikan unionille ja sen toimielimille.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0083

EU:n ja Komorien kalastuskumppanuussopimuksen irtisanominen (päättöslauselma)

Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön 15. maaliskuuta 2018, esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen irtisanomisesta (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE) – 2017/2266(INI))

(2019/C 162/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14423/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0447/2017),
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2018 antamansa lainsäädäntöpäättöslauselman esityksestä päätökseksi ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ⁽³⁾ (LIS-asetus) ja erityisesti sen 8 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön ja kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0055/2018),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön ja Komorien liiton (jäljempänä ”Komorit”) välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrätään, että kumpi tahansa sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen vakavista syistä, jotka voivat liittyä muun muassa laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjumista koskevien sitoumusten noudattamatta jättämiseen;
- B. toteaa, että laitton kalastus on suuri uhka meren luonnonvaroilta maailmanlaajuisesti, koska se köyhdyttää kalakantoja, tuhoaa meren elinympäristöä, asettaa rehelliset kalastajat epäsuotuisaan asemaan ja tuhoaa rannikkoyhteisöjen elinkeinot erityisesti kehitysmaissa;
- C. katsoo, että EU:n olisi toteutettava kaikkia mahdollisia toimia sen varmistamiseksi, että kolmansien maiden kanssa tehdyt kestävä kalastusta koskevat sopimukset tuovat etua sekä EU:lle että asianomaisille kolmansille maille niiden paikallisväestö ja kalastusala mukaan lukien;
- D. toteaa, että Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välistä kalastuskumppanuussopimusta koskevan pöytäkirjan yleisenä tavoitteena oli lisätä kalastusalan yhteistyötä EU:n ja Komorien välillä molempien osapuolten hyväksi luomalla kumppanuuspuitteet, joilla pyritään kestävään kalastuspolitiikkaan samalla kun hyödynnetään kalavaroja kestävästi Komorien talousvyöhykkeellä ja varmistetaan saatavilla olevista kalavarojen ylijäämistä asianmukainen osuus, joka vastaa EU:n laivastojen intressejä;
- E. toteaa, että ETY:n ja Komorien väliset ensimmäiset kalastussopimukset saivat alkunsa vuonna 1988 ja että ETY:n ja EU:n jäsenvaltioiden laivastoilla on siitä lähtien ollut mahdollisuus kalastaa useiden täytäntöönpanopöytäkirjojen mukaisesti;
- F. toteaa, että kalastusalaa käsittelevän UNCTAD:n raportin ”Fishery Exports and the Economic Development of Least Developed Countries” mukaisesti alakohtainen yhteistyö ei ole edistynyt alkuvaihetta pidemmälle eikä sillä ole ollut juurikaan vaikutusta kalastusalaan, saaliiden purkamista koskeviin edellytyksiin, seuranta- ja valvontavalmiuksiin, tieteelliseen kehitykseen tai kalastajien ja tarkkailijoiden tekniseen koulutukseen; toteaa, että hinta, joka EU maksaa Komoreille tonnista kalaa (tonnikala), on suunnilleen 15 prosenttia arvioidusta tukkuhinnasta tonnia kohden;

⁽¹⁾ EUVL L 290, 20.10.2006, s. 7.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0082.

⁽³⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- G. toteaa, että Komoreille ilmoitettiin 1. lokakuuta 2015, että on mahdollista, että se todetaan yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi, koska se ei ollut valvonut asianmukaisesti Komorien lipun alle rekisteröityjä aluksia; toteaa, että vaikka EU totesi Komorit yhteistyöhön osallistumattomaksi maaksi toukokuussa 2017, luetteloi sen sellaiseksi heinäkuussa 2017 ja antoi ”punaisen kortin”, maa ei siitä huolimatta ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä havaittujen ongelmien korjaamiseksi ja LIS-kalastuksen torjumiseksi;
- H. toteaa, että Komorien kanssa tehtyyn kalastussopimukseen liittyvän aikaisemman pöytäkirjan voimassaolo päättyi 30. joulukuuta 2016 ja sitä ei uudistettu, koska Komorit ei ole toteuttanut minkäänlaisia toimia LIS-kalastuksen torjumiseksi; toteaa, että kokonaismäärärahat pöytäkirjassa olivat vuodessa 600000 euroa, joista 300000 euroa oli varattu Komorien kalastuspolitiikan tukemiseen kalavarojen kestävyuden ja moitteettoman hoidon edistämiseksi sen vesillä;
- I. toteaa, että EU on vakaasti sitoutunut torjumaan laitonta kalastusta ja kaikenlaista siihen liittyvää liiketoimintaa ja että sitoumus on vahvistettu LIS-asetuksessa;
- J. ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot jatkavat yhteistyötä Komorien kanssa useilla aloilla; toteaa, että EU voi peruuttaa kalastuskumppanuussopimuksen irtisanomisen (jos tarvittavat korjaavat toimenpiteet toteutetaan) ja että tämän sopimuksen irtisanominen ei sulje pois sitä, että tulevaisuudessa neuvotellaan toisesta sopimuksesta tai muunlaisesta kalastusalan kumppanuudesta;
- K. katsoo, että LIS-kalastuksen torjunta ei riipu yksistään kolmansien maiden määrittämisestä yhteistyöhön osallistumattomaksi vaan päinvastoin edellyttää, että löydetään tapoja esiin tulleiden tilanteiden korjaamiseksi; katsoo, että jos Komorit ei saa ulkopuolista tukea, se ei pysty parantamaan kalavarojen hoitoon liittyviä hallintotoimenpiteitä myöskään saaliiden purkamista koskevien edellytysten, seurantaan ja valvontaan liittyvien valmiuksien, tieteellisen kehittämisen sekä kalastajien ja tarkkailijoiden teknisen koulutuksen osalta;
- L. ottaa huomioon, että kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmaan ja kestävän kehityksen tavoitteisiin sisältyy ensimmäistä kertaa merten ja meriluonnonvarojen suojeluun ja kestävään käyttöön liittyvä tavoite (tavoite 14);
1. pitää valitettavana, että Komorit ei ole toteuttanut tarvittavia korjaavia toimenpiteitä havaittujen ongelmien ratkaisemiseksi ja LIS-kalastuksen torjumiseksi EU:n varoituksista huolimatta;
 2. muistuttaa, että tehokas lippuvaltiovalvonta on tärkeää, koska sen puuttuminen on LIS-kalastuksen perimmäinen syy; katsoo, että Komorien olisi täytettävä sen lipun alla purjehtivien alusten valvontaa ja tarkkailua koskevat kansainvälisen oikeuden mukaiset velvoitteensa; uskoo vahvasti, että valvonnan ja kalastuslupien puuttuminen antaa tällaisille aluksille mahdollisuuden harjoittaa LIS-kalastusta rankaisematta;
 3. katsoo, että Komorien olisi tehtävä edelleen yhteistyötä EU:n kanssa ja tartuttava tähän tilaisuuteen toteuttaakseen tarvittavat toimenpiteet laittomaan kalastukseen puuttumista koskevien valmiuksiensa parantamiseksi;
 4. pitää valitettavana, että vaikka EU:n ja Komorien välillä on melkein 30 vuoden ajan ollut kalastuskumppanuussopimuksia, joiden yhtenä osana on ollut yhteistyö ja Komorien kalastusalan kehittäminen, alan kehityksessä ei ole saavutettu tuntuvia tuloksia myöskään sellaisilla osa-alueilla kuin seuranta ja valvontaa koskevat valmiudet, tieteellinen kehittäminen sekä kalastajien ja tarkkailijoiden tekninen koulutus;
 5. katsoo, että käytettävissä olevat kehitysyhteistyövälineet, erityisesti Euroopan kehitysrahasto (EKR), on liitettävä entistä tehokkaammin yhteen kalastusalan valmiuksien kehittämistä koskevan yleisen tuen kanssa;
 6. muistuttaa, että Komoreilla on EU:n kanssa allekirjoitetun kalastuskumppanuussopimuksen ja muiden kansainvälisten säädösten mukaisesti sekä Agenda 2030:n tavoitteiden ja kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi velvollisuus noudattaa kalastuksessa hyvän hallintotavan ja vastuullisen kalastuksen periaatteita, ylläpitää kalakantoja ja suojella meren ekosysteemiä sen talousvyöhykkeellä;
 7. korostaa, että LIS-kalastusta on torjuttava maailmanlaajuisesti ja että valtioita on kannustettava suhtautumaan velvollisuuksiinsa vakavasti ja toteuttamaan kalastusalaansa koskevat tarvittavat uudistukset;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

8. korostaa, että LIS-kalastuksen torjunta ei saa olla kokonaan riippuvainen yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden määrittelemisestä ja että kaikenlaisen laittoman kalastuksen torjumiseksi on löydettävä tapoja auttaa maita, erityisesti pieniä kehittyviä saarivaltioita, joista Komorit on yksi, jotta niiden on mahdollista muuttaa merialueiden hallinnointiin liittyviä toimintapolitiikkojaan;
9. on komission ja neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, että on sovellettava LIS-asetuksen 38 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka koskevat Komorien kanssa tehtyjen mahdollisten voimassa olevien kahdenvälisen kalastussopimusten irtisanomista, jos niissä määrätään sopimuksen päättämisestä siinä tapauksessa, että Komorit jättää noudattamatta antamia sitoumuksia LIS-kalastuksen torjunnan osalta;
10. panee merkille LIS-asetuksen 38 artiklan 8 kohdan mukaiset muut seuraukset, jotka liittyvät muun muassa rahtauksen, lippuvaltion vaihdon ja yksityisten sopimusten kieltämiseen;
11. katsoo kuitenkin, että irtisanominen ei saa merkitä EU:n ja Komorien välisen yhteistyön päättymistä kalastusalalla; kehottaa komissiota pyrkimään varmistamaan, että suhteet voidaan muodostaa mahdollisimman pian uudelleen lähtien siitä, että kalastusyhteisöjä ja pienimuotoista kalastusta olisi pidettävä maan kehityksen kannalta keskeisinä, minkä vuoksi olisi edistettävä investointeja ja teknistä tukea seuraavilla aloilla:
- kalastushallintoa ja kalastuksen hallintaa koskeva järjestelmä, lainsäädäntö, institutionaaliset mekanismit, henkilöstöresursseja (kalastajat, tutkijat, tarkastajat ja muut) koskevien valmiuksien ja Komorien perinteisiin pyydyksiin ja kaloihin liittyvien kaupallisten ja kulttuuristen arvojen kehittäminen
 - seuranta ja tieteelliset valmiudet, rannikoiden suojelevalmius sekä tarkkailua, valvontaa ja laadunvalvontaa koskevat valmiudet
 - kalan jäädytykseen, jakeluun ja jalostukseen liittyvien laitosten perustaminen
 - purkamiseen ja turvallisuuteen liittyvän infrastruktuurin rakentaminen ja ajan tasalle saattaminen satamissa
 - pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston uudistaminen turvallisuuden, merellä olemiseen liittyvien valmiuksien ja kalastuskapasiteetin parantamiseksi;
12. kehottaa sisällyttämään sopimukseen lausekkeen, jonka nojalla menettely keskeytettäisiin ja punainen kortti peruutettaisiin, jos Komorit korjaa puutteensa, mikä mahdollistaisi näin olleen EU:n laivaston paluun;
13. kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin normaalin tilanteen palauttamiseksi siten, että LIS-kalastuksen tehokkuutta parannetaan ja EU:n laivasto pääsee takaisin kalastusalueelle heti, kun uuden pöytäkirjan ehdoista on neuvoteltu uudelleen;
14. kehottaa komissiota ja neuvostoa tiedottamaan toimivaltansa mukaisesti parlamentille välittömästi kaikista tähän prosessiin liittyvistä tapahtumista;
15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Komorien liiton hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0090

Syyrian tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 Syyrian tilanteesta (2018/2626(RSP))

(2019/C 162/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta ja erityisesti 18. toukokuuta 2017 antamansa päätöslauselman Syyriaa koskevasta EU:n strategiasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen vuodelta 1948 ja muut YK:n ihmisoikeussopimukset ja -välineet, myös YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista,
- ottaa huomioon vuonna 1949 tehdyt Geneven yleissopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin julkilausumat Syyriasta ja etenkin hänen 9. heinäkuuta 2017 tulitauosta Syyriassa, 25. marraskuuta 2017 Syyrian opposition konferenssista Riadissa ja 23. helmikuuta 2018 Itä-Ghutan verilöylystä antamansa julkilausumat sekä kommentit, jotka hän antoi saapuessaan ulkoasiainneuvoston kokoukseen 26. helmikuuta 2018,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin ja komission jäsenen Stylianidesin 3. lokakuuta 2017 Syyrian viimeaikaisista iskuista, 20. helmikuuta 2018 Itä-Ghutan ja Idlibin humanitaarisesta tilanteesta ja 6. maaliskuuta 2018 tilanteesta Itä-Ghutassa ja muualla Syyriassa antamat yhteiset julkilausumat,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin Euroopan parlamentin täysistunnossa 6. helmikuuta 2018 antaman julkilausuman Turkin ihmisoikeustilanteesta ja tilanteesta Afrinissa, Syyriassa,
- ottaa huomioon Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 9. toukokuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/273/YUTP ⁽²⁾ ja 26. helmikuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät kahden uuden ministerin lisäämisestä pakoteluotteeseen,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2017 komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan antaman yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”EU:n Syyrian-strategian osatekijät”(JOIN(2017)0011) ja 3. huhtikuuta 2017 annetut Syyriaa koskevat neuvoston päätelmät, jotka yhdessä muodostavat uuden Syyriaa koskevan EU:n strategian,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2017 annetun Syyrian ja sen lähialueiden tulevaisuuden tukemista käsitelleen konferenssin yhteispuheenjohtajien julkilausuman ja aiemmat Lontoossa, Kuwaitissa, Berliinissä ja Helsingissä järjestetyt konferenssit Syyrian tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Zeid Ra'ad Al Husseinin Geneven ihmisoikeusneuvostolle antamat lausunnot Syyrian tilanteesta, erityisesti hänen 26. helmikuuta 2018 ja 2. maaliskuuta 2018 antamansa lausunnot sekä hänen 7. maaliskuuta 2018 suullisesti antamansa päivityksen ihmisoikeusvaltuutetun toimiston toimista ja ihmisoikeuksien viimeaikaisesta kehityksestä,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin tiedottajan 20. helmikuuta ja 24. helmikuuta 2018 antamat julkilausumat Itä-Ghutasta Syyrian arabitasavallassa,
- ottaa huomioon YK:n peruskirjan ja kaikki YK:n yleissopimukset, joiden sopimuspuoli Syyria on,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0227.

⁽²⁾ EUVL L 121, 10.5.2011, s. 11..

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Syyriasta ja etenkin 18. joulukuuta 2015 annetun päätöslauselman 2254 (2015), 19. joulukuuta 2017 annetun päätöslauselman 2393 (2017) luvasta rajat ja rintamalinjat ylittävän avun toimittamiselle Syyriassa ja 24. helmikuuta 2018 annetun päätöslauselman 2401 (2018) Syyrian vihamielisyyksien keskeyttämisestä 30 päiväksi humanitaarisen avun toimittamista varten,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston perustaman Syyrian arabitasavallan tilannetta käsittelevän riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission raportit sekä YK:n ihmisoikeusneuvoston Syyrian arabitasavallasta antamat päätöslauselmat, etenkin sen 5. maaliskuuta 2018 antaman päätöslauselman ihmisoikeustilanteen heikkenemisestä Itä-Ghutassa,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 21. joulukuuta 2016 antaman päätöslauselman A-71/248, jolla perustettiin kansainvälinen, puolueeton ja riippumaton mekanismi auttamaan Syyrian arabitasavallassa maaliskuusta 2011 lähtien tehdyistä kansainvälisen oikeuden mukaan vakavimmista rikoksista vastuussa olevien tutkinnassa ja syyttämisessä,
 - ottaa huomioon Rooman perussäännön ja Kansainvälisen tuomioistuimen perustamisasiakirjat sekä tilapäisten tuomioistuinten, muun muassa entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen, Ruandan kansainvälisen rikostuomioistuimen ja Libanonin erityistuomioistuimen, perustamisasiakirjat,
 - ottaa huomioon Iranin, Venäjän ja Turkin 6. toukokuuta 2017 allekirjoittaman sopimuksen turvavyöhykkeiden luomisesta Syyrian arabitasavaltaan,
 - ottaa huomioon YK:n väestörahasen vuonna 2017 julkaiseman, Syyrian humanitaaristen tarpeiden arviointia koskevan raportin ”Voices from Syria 2018 – Assessment Findings of the Humanitarian Needs Overview”,
 - ottaa huomioon Lähi-itää käsittelevän ajatushautomon Carnegie Middle East Centerin 5. maaliskuuta 2018 antaman lausunnon Syyrian kansallisen turvallisuusviraston päällikön Ali Mamlukin, joka on EU:n pakoteluettelossa, väitetystä tapaamisesta Italian sisäministerin ja tiedustelusta ja ulkoisesta turvallisuudesta vastaavan viraston johtajan kanssa Roomassa, mikä merkitsee Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 9. toukokuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/273/YUTP räikeää rikkomista;
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Syyrian seitsemän vuotta kestänyt sisäinen konflikti jatkuu huolimatta useista kansainvälisistä pyrkimyksistä saada aikaan tulitauko ja luoda perusta neuvotteluratkaisulle; toteaa, että vastaavasti maan humanitaarinen tilanne on edelleen kammottava; ottaa huomioon, että 13 miljoonan ihmisen, joiden joukossa on kuusi miljoonaa lasta, on rekisteröity olevan jonkinlaisen humanitaarisen avun tarpeessa; ottaa huomioon, että maan sisäisiä pakolaisia on 6,1 miljoonaa, 3 miljoonaa siviiliä elää saarretuilla alueilla ja pakolaisiksi rekisteröityjä syyrialaisia asuu naapurimaissa yli viisi miljoonaa; toteaa, että konfliktissa on kuollut vähintään 400000 syyrialaista;
- B. ottaa huomioon, että alueet ja kaupungit, kuten Idlib, Itä-Ghuta, Jarmuk, al-Fu'a ja Kafriya, ovat pitkään kärsineet saarrosta, jolla on ollut vakavia seurauksia siviiliväestölle, eikä humanitaarisen avun toimittamiseen kestävällä tavalla ole ollut mahdollisuuksia, mikä johtuu Syyrian hallinnon sotilaallisesta hyökkäyksestä ja pommituksista sen omaa kansaa vastaan Venäjän ja Iranin tuella; ottaa huomioon, että Itä-Ghuta on ollut Syyrian hallinnon ja sen liittolaisten piirittämänä viisi vuotta ja että siviilit, mukaan lukien lapset, koulut ja terveydenhuoltolaitokset, ovat joutuneet ilmapommitusten ja tulituksen kohteeksi ja että siviilejä vastaan on käytetty kemiallisia aseita, jotka ovat aiheuttaneet satojen ihmisten kuoleman alueella; ottaa huomioon, että Itä-Ghutassa olevia terroristiryhmiä on syytetty Damaskoksen siviilialueiden tulittamisesta;
- C. ottaa huomioon, että tilanne Itä-Ghutassa on niin kriittinen, että YK:n pääsihteeri António Guterres on kuvannut sitä ”maanpäälliseksi helvetiksi”; ottaa huomioon, että Itä-Ghutan asukkaat on eristetty saarroilla kaikesta avusta 14. helmikuuta 2018 lähtien, jolloin yksi ainoa saattue saavutti vain 7200 henkilöä alueen 400000 asukkaasta; ottaa huomioon, että YK:n avustussaatue pääsi lopulta Dumaan 5. maaliskuuta 2018 ja vei apua 27500:lle elintarvikkeiden ja lääkintätarvikkeiden tarpeessa olevalle ihmiselle; ottaa huomioon, että Syyrian hallitus poisti kuljetuksesta kriittisiä lääkintätuotteita;
- D. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi 24. helmikuuta 2018 päätöslauselman 2401, jossa se vaati kaikkia konfliktin osapuolia lopettamaan vihollisuudet viipymättä vähintään 30 peräkkäisen päivän ajaksi, jotta voidaan mahdollistaa humanitaarisen avun turvallinen, esteetön ja jatkuva toimittaminen ja vakavasti sairaiden ja loukkaantuneiden lääkinmälliset evakuoinnit sovellettavan kansainvälisen oikeuden mukaisesti; ottaa huomioon, että Syyrian hallinto sekä Venäjän ja Iranin joukot eivät ole noudattaneet YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 2401 kansainvälisen yhteisön toistuvista pyynnöistä huolimatta; toteaa armeijan käyttävän alueen ”vapauttamista”tekosyynä jatkaa hyökkäyksiä siviilejä vastaan; ottaa huomioon, että viime vuosien aikana Venäjä on estänyt YK:n turvallisuusneuvostossa veto-oikeudellaan 11 päätöslauselmaa, esimerkiksi kemiallisten aseiden kieltojärjestön ja YK:n yhteisen tutkintamekanismin (JIM) toimeksiannon uusimista koskevan päätöslauselman marraskuussa 2017, ja toiminut aktiivisesti päätöslauselmien sisällön rajoittamiseksi;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- E. toteaa, että tällaiset hyökkäykset ja se, että käytetään sotataktiikkana siviilien nälkään näännyttämistä asuinalueita piirittämällä ja väestön pakkosiirtoja, joilla pyritään myös saamaan aikaan väestörakenteen muutos, ovat selkeitä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia; toteaa, että evakuoitointimien ja humanitaarisen avun toimittamisen ja sairaanhoidon estäminen loukkaa räikeästi kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja useita YK:n turvallisuusneuvoston päätöslausemia;
- F. ottaa huomioon, että Turkin operaatio "Oliivinlehvä" kurdien hallinnassa olevassa Afrinin maakunnassa on tuonut uuden ulottuvuuden Syyrian konfliktiin ja lisännyt huolta humanitaarisesta tilanteesta ja pelkoa kielteisistä vaikutuksista Syyrian herkkään sisäiseen tasapainoon ja/tai pyrkimykseen neuvotteluratkaisuun pääsemiseksi; korostaa, että siviiliuhrien suuresta määrästä on jo tullut tietoja ja että lisäksi sadat siviilit ovat vielä hengenvaarassa; ottaa huomioon, että varapuheenjohtaja / korkea edustaja on EU:n puolesta tuonut selkeästi esiin nämä huolenaiheet ja kehottanut Turkin hallitusta lopettamaan hyökkäyksensä sekä korostanut tarvetta keskittyä YK:n terroristijärjestöjen luettelossa olevien järjestöjen tuhoamiseen;
- G. ottaa huomioon, että Assadin hallinnon ja sen liittolaisten sekä terroristiryhmien Syyrian konfliktin aikana tekemiin rikkomuksiin kuuluu siviilejä vastaan tehtyjä kohdennettuja ja summittaisia iskuja, myös kemiallisin asein tehtyjä iskuja, laittomia teloituksia, kidutusta ja pahoinpitelyjä, tahdonvastaisia katoamisia, joukkopidätyksiä ja mielivaltaisia pidätyksiä, kollektiivisia rangaistuksia, hyökkäyksiä terveydenhuoltohenkilökuntaa vastaan ja elintarvikkeiden, veden ja sairaanhoidon saannin estämistä; toteaa, että kaikki nämä rikokset ovat toistaiseksi jääneet rankaisematta;
- H. ottaa huomioon, että Isis/Da'esh ja muut jihadistiliikkeet ovat syllistyneet julmuuksiin ja kansainvälisen oikeuden räikeisiin loukkauksiin, kuten raakalaismaisiin teloituksiin ja seksuaaliseen väkivaltaan, sieppauksiin, kidutukseen, pakkokäännytyksiin sekä naisten ja tyttöjen orjuuttamiseen; ottaa huomioon, että lapsia värvätään ja käytetään terroritoimintaan; toteaa, että siviilien käyttö ihmiskilpinä ääriiliikkeiden hallitsemilla alueilla herättää vakavaa huolta; katsoo näiden rikosten olevan sotarikoksia, rikoksia ihmisyttä vastaan ja joukkotuhontaa;
- I. toteaa, että nykytilanteessa demokraattinen oppositio on heikentynyt ja siviilit ovat ansassa jihadistiterroristien ja islamilaisten fundamentalistien ja toisaalta Assadin hallinnon tukijoiden välissä;
- J. ottaa huomioon, että neuvosto lisäsi 26. helmikuuta 2018 Syyrian hallituksen teollisuus- ja viestintäministerit luetteloon niistä henkilöistä, joihin kohdistetaan Syyrian hallinnon vastaisia EU:n rajoittavia toimenpiteitä maan vakavan tilanteen vuoksi;
- K. toteaa, että kansainvälisen yhteisön ja yksittäisten valtioiden velvollisuutena on saattaa edesvastuuseen henkilöt, jotka ovat syllistyneet kansainvälisen ihmisoikeuksia koskevan oikeuden ja humanitaarisen oikeuden loukkauksiin Syyrian konfliktin aikana, myös noudattamalla yleistoimivallan periaatetta ja kansallista lainsäädäntöä; toteaa, että tämä voidaan tehdä joko nykyisten kansallisten ja kansainvälisten oikeussuojakeinojen avulla, kansalliset ja kansainväliset tuomioistuimet mukaan luettuina, tai vielä perustamattomien tilapäisten kansainvälisten rikostuomioistuimen avulla; toteaa, että tällaisen henkilökohtaisen rikosoikeudellisen vastuun lisäksi myös valtioita voidaan tietyissä olosuhteissa asettaa syytteeseen sellaisten kansainvälisten sopimusten ja yleissopimusten mukaisten velvoitteiden rikkomisesta, jotka kuuluvat Kansainvälisen tuomioistuimen tuomiovaltaan, kuten vuonna 1984 tehty kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen yleissopimus ja joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi vuonna 1948 tehty yleissopimus;
- L. ottaa huomioon, että EU on edelleen sitoutunut YK:n Syyrian-erityislähettilään johdolla käytävien neuvottelujen eli ns. Geneven prosessin onnistumiseen; toteaa, että EU jatkaa prosessin tukemista, myös 24.–25. huhtikuuta 2018 pidettävän Syyrian ja sen lähialueiden tulevaisuuden tukemista käsittelevän toisen Brysselin konferenssin järjestämisen muodossa;
- M. ottaa huomioon, että Geneven neuvottelut eivät ole toistaiseksi johtaneet edistymiseen rauhanomaisen ratkaisun löytämisessä Syyrian kriisiin, ja toteaa, että neuvottelujen 9. kierros järjestettiin Wienissä 25. ja 26. tammikuuta 2018; ottaa huomioon, että Venäjä, Iran ja Turkki pääsivät 4. toukokuuta 2017 Kazakstanissa sopimukseen neljän turvavyöhykkeen perustamisesta, mutta toteaa, että osapuolet eivät ole kunnioittaneet tai suojelleet alueita; ottaa huomioon, että Sotissa 30. tammikuuta 2018 pidetyssä Syyrian kansallisen vuoropuhelun konferenssissa ilmoitettiin perustuslaillisen toimikunnan perustamisesta mutta kaikki osapuolet eivät ole tätä hyväksyneet;
- N. ottaa huomioon, että Syyrian tilanne ja kattavan, todellisen ja osallistavan poliittisen siirtymäprosessin puuttuminen estävät yhä Syyriaa koskevan EU:n strategian täysimääräisen täytäntöönpanon ja erityisesti merkittävän avun, jota unioni voi antaa maan jälleerakennukseen;
- O. ottaa huomioon, että sodan puhkeamisesta lähtien EU ja sen jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön yli 10,4 miljardia euroa, jotta voitaisiin vastata Syyrian kriisistä johtuviin humanitaarisiin tarpeisiin sekä maan sisällä että sen ulkopuolella naapurialueella, ja toteaa, että näin ollen EU on suurin avunantaja; ottaa huomioon, että EU on myös antanut huomattavaa tukea ja tunnustusta pakolaisia vastaanottaneille naapurimaille;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

1. tuomitsee jälleen kerran ja erittäin jyrkästi kaikki konfliktin aikana tapahtuneet julmuudet ja laajamittaiset ihmisoikeusloukkaukset sekä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset ja erityisesti teot, joihin ovat syyllistyneet Assadin hallinnon joukot myös liittolaistensa Venäjän ja Iranin tuella sekä YK:n terroristijärjestöjen luettelossa olevat järjestöt; pitää valitettavana, että ainakin 400000 ihmistä on kuollut ja tuhansia loukkaantunut pommituksissa, tulituksissa ja muissa sotilaallisissa toimissa Syyriassa seitsemän vuotta jatkuneen konfliktin aikana, että miljoonat ihmiset ovat joutuneet lähtemään kodeistaan ja että siviilit ovat olleet vailla ravintoa, vettä, sanitaatiota ja terveydenhuoltoa tiiviisti asuttujen alueiden pitkään jatkuneen saarron takia; on erittäin huolestunut väkivallan kierteestä maan monissa osissa, kuten Itä-Ghutassa, Afrinissa ja Idlibissä;
2. pitää erittäin valitettavana, että toistuvat alueelliset ja kansainväliset pyrkimykset sodan päättämiseksi ovat epäonnistuneet, ja kehottaa uudistettuun ja tiiviiseen maailmanlaajuiseen yhteistyöhön rauhanomaisen, kestäväen ratkaisun löytämiseksi konfliktiin; korostaa, että kansainvälinen yhteisö ei ole tukenut riittävästi demokraattista oppositiota; pitää YK:n johtamaa Geneven prosessia ensisijaisena ja tukee YK:n Syyrian-erityislähettilään Staffan de Misturan ponnisteluja sellaisen aidon ja osallistavan poliittisen siirtymän aikaansaamiseksi YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2254 mukaisesti, josta kaikki syyrialaiset osapuolet neuvottelevat ja jota keskeiset kansainväliset ja alueelliset toimijat tukevat; korostaa, että konfliktiin on löydettävä poliittinen ratkaisu; on edelleen sitoutunut Syyrian yhtenäisyyteen, itsemääräämisoikeuteen, alueelliseen koskemattomuuteen ja itsenäisyyteen;
3. tuomitsee erittäin ankarasti väkivallan, joka jatkuu Itä-Ghutassa YK:n turvallisuusneuvoston yksimielisesti hyväksymästä päätöslauselmasta 2401 huolimatta, ja kehottaa painokkaasti kaikkia osapuolia ja etenkin Assadin hallintoa, Venäjää ja Irania noudattamaan päätöslauselmaa ja panemaan sen kaikilta osin kiireesti täytäntöön ja varmistamaan erityisesti humanitaarisen avun välittömän, turvallisen, esteettömän ja jatkuvan toimittamisen, vakavasti sairaiden ja loukkaantuneiden evakuoinnin sekä kärsivän Syyrian kansan ahdingon helpottamisen; kannattaa täysin kaikille konfliktin osapuolille esitettyä kehotusta lopettaa vihamielisyydet viipymättä vähintään 30 peräkkäisen päivän ajaksi; kehottaa jälleen kaikkia osapuolia ja etenkin Syyrian viranomaisia noudattamaan veloitettua suojella Syyrian väestöä ja lopettamaan välittömästi hyökkäykset siviilejä vastaan Syyriassa; kehottaa tulitauon takaajia suoja-alueilla noudattamaan velvollisuuksiaan, jotta väkivalta ja rikokset saadaan loppumaan, ja sallimaan ja turvaamaan esteettömän pääsyn näille alueille; panee merkille Astanan prosessin kolmen maan päätöksen järjestää huhtikuussa 2018 uusi huippukokous, jossa keskustellaan Syyriasta ja mahdollisista toimista alueella; korostaa, että nämä toimet eivät saisi olla millään tavoin ristiriidassa YK:n tukemien neuvottelujen tai Geneven prosessin kanssa tai heikentää niitä;
4. muistuttaa Syyrian, Venäjän ja Iranin hallintoa siitä, että kansainvälisen oikeuden mukaan ne ovat vastuussa kamalista rikoksista, joihin ne edelleen syyllistyvät Syyriassa, ja että näihin rikoksiin syyllistyvät joutuvat vastuuseen, olivatpa kyseessä valtiot tai yksityishenkilöt;
5. pitää erittäin valitettavana Venäjän toistuvaa veto-oikeuden käyttöä YK:n turvallisuusneuvostossa ja sitä, että kemiallisten aseiden kieltojärjestön ja YK:n yhteisen tutkintamekanismin toimeksiannon uusimisesta ei päästy sopimukseen ennen sen päättymistä 17. marraskuuta 2017; katsoo, että tällainen asenne turvallisuusneuvoston pysyvältä jäseneltä, jolla on erityinen vastuu kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä, on häpeällinen; korostaa, että maailman silmissä kansainvälisen tutkinnan estäminen on lähinnä merkki syyllisyydestä;
6. ilmaisee syvän huolensa Turkin väliintulosta kurdijoukkojen hallussa olevilla Syyrian alueilla; on edelleen vakavasti huolissaan Afrinin kärjistyvästä tilanteesta ja Turkin armeijan ja Assadin tai Venäjän joukkojen välisestä mahdollisesta yhteentörmäyksestä ja kiristyvästä jännitteistä Yhdysvaltojen kanssa; kehottaa Turkin hallitusta vetämään joukkonsa ja toimimaan rakentavasti Syyrian konfliktissa, mikä on myös Turkin kansallisten etujen mukaista; on samaa mieltä varapuheenjohtajan / korkean edustajan kanssa, että uusien rintamien avaaminen Syyriassa ei ole Turkin turvallisuusetujen mukaista, ja varoittaa maan humanitaarisen kriisin pahenemisesta entisestään; vaatii noudattamaan täysin humanitaarista oikeutta, siviilien suojelelu mukaan luettuna, ja vaatii tulitaukoa koko Syyriaan, näin ollen myös Afriniin;
7. vahvistaa tukevansa Da'eshin vastaisen maailmanlaajuisen liittouman ponnistuksia; korostaa, että koalitio ja sen syyrialaisen kumppaneiden joukot ovat saavuttaneet merkittävää edistystä Da'eshin nujertamiseksi Syyriassa; muistuttaa, että kaikissa toimenpiteissä, joilla taistellaan Da'eshia ja muita YK:n turvallisuusneuvoston terroristeina pitämiä ryhmittymiä vastaan, on noudatettava tiukasti kansainvälistä oikeutta; kehottaa jäsenvaltioita ja niiden liittolaisia varmistamaan avoimuuden ja vastuullisuuden sekä kansainvälisen ihmisoikeuksia koskevan ja humanitaarisen oikeuden noudattamisen;
8. vaatii jälleen kerran humanitaarisen avun turvallista, oikea-aikaista ja esteetöntä pääsyä koko Syyrian alueelle ja panee tyytyväisenä merkille YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2393, jossa uusittiin lupa rajat ja rintamalinjat ylittävän humanitaarisen avun toimittamiselle Syyriassa vielä 12 kuukaudeksi (10. tammikuuta 2019 asti); kannustaa YK:ta ja sen täytäntöönpanokumppaneita toteuttamaan edelleen toimia, joilla lisätään humanitaarisen avun toimituksia vaikeasti saavutettaville ja piiritetyille alueille, muun muassa hyödyntämällä mahdollisimman tehokkaasti rajanylityspaikkoja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2165 (2014) mukaisesti; yhtyy kehotuksiin, että humanitaarisia miinanraivaustoimia olisi vauhditettava ensisijaisena asiana kaikkialla Syyriassa, ja muistuttaa kaikkia konfliktin osapuolia siitä, että sairaala- ja lääkintähenkilöstö nauttii nimenomaista suojaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden nojalla; pitää valitettavana tapauksia, joissa kansainvälisissä avustusjärjestöissä on havaittu tapahtuneen seksuaalista hyväksikäyttöä ja väärinkäytöksiä, myös syyrialaispakolaisten seksuaalista hyväksikäyttöä YK:n ja tunnettujen kansainvälisten järjestöjen puolesta apua toimittaneissa järjestöissä; toteaa painokkaasti, että tällaisia tekoja ei saa mitenkään suvaita; kehottaa tutkimaan asian perinpohjaisesti ja korostaa, että kaikkia syyllisiä on rangaistava;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

9. korostaa, että Syyriassa tehtyjä hirvittäviä rikoksia ei saa sallia eikä jättää rankaisematta, ja toteaa, että tähän kuuluvat myös rikokset uskonnollisia, etnisiä ja muita ryhmiä ja vähemmistöjä vastaan; toistaa kehoituksensa vastuussa olevien riippumattomasta, puolueettomasta, perusteellisesta ja uskottavasta tutkinnasta ja syytetoimista heitä vastaan ja tukee Syyrian arabitasavallassa tehtyjä kansainvälisiä rikoksia käsittelevän kansainvälisen, puolueettoman ja riippumattoman mekanismin (IIM) maaliskuusta 2012 lähtien tekemää työtä; panee tyytyväisenä merkille EU:n päätöksen tarjota mekanismille 1,5 miljoonan euroa rahoitustukea vakautta ja rauhaa edistävän välineen kautta; korostaa kuitenkin, että tukea tarvitaan pidempään kuin ohjelman 18 kuukauden keston ajan; korostaa, että jäsenvaltioiden on ehdottomasti täytettävä sitoumuksensa, ja odottaa, että kysymys IIM:n rahoituksesta otetaan esille ja ratkaistaan Syyrian ja sen lähialueiden tulevaisuutta käsittelevässä toisessa Brysselin konferenssissa; kehottaa lisäksi tukemaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ja kansalaisjärjestöjä, jotka keräävät ja auttavat säilyttämään todisteita ihmisoikeusloukkauksista ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksista;

10. on edelleen vakuuttunut siitä, että konfliktia ei saada todella ratkaistua eikä Syyriassa saada aikaan kestävää rauhaa ilman, että rikoksiin syyllistyneet joutuvat vastuuseen, ja kehottaa hyväksymään EU:n strategian, joka koskee vastuuseen asettamista Syyriassa tehdyistä julmista rikoksista; toteaa jälleen kannattavansa yleistöimivallan periaatetta rankaisemattomuuden torjunnassa ja pitää myönteisenä useiden unionin jäsenvaltioiden tätä koskevia toimia; panee lisäksi tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden aloitteet pitää vakavia kansainvälisen oikeuden loukkauksia rikoksina kansallisissa lainsäädännöissään; toistaa pyyntönsä, että EU ja sen jäsenvaltiot tarkastelisivat tiiviissä yhteistyössä muiden samannimisten maiden kanssa mahdollisuuksia perustaa Syyrian sotarikostuomioistuim, sillä aikaa kun tapausten viemistä Kansainväliseen rikostuomioistuimeen odotetaan; panee merkille joukkotuhonnasta, ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista ja sotarikoksista vastuussa olevia henkilöitä koskevan eurooppalaisen yhteyspisteiden verkoston tärkeän työn ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa sekä oikeusasioiden ja kuluttaja-asioiden pääosastoa tukemaan verkostoa ja ottamaan sen tulevaisuudessa mukaan Syyriaan liittyviin vastuuseen saattamista koskeviin toimiin;

11. vaatii kaikkia kunnioittamaan Syyrian etnisten ja uskonnollisten ryhmien ja vähemmistöjen, myös kristittyjen ja kaikkien siirtymään joutuneiden, oikeutta jatkaa elämäänsä historiallisilla ja perinteisillä kotiseuduillaan tai palata niille arvokkaasti, tasa-arvoisesti ja turvallisesti ja harjoittaa täysimääräisesti ja vapaasti uskontoaan ja vakaumustaan ilman minkäänlaista pakkoa, väkivaltaa tai syrjintää; tukee uskontojen välistä vuoropuhelua keskinäisen ymmärryksen edistämiseksi ja fundamentalismin torjumiseksi;

12. on edelleen huolestunut siitä, että ihmisoikeuksien puolustaja ja Saharov-palkinnon saaja Razan Zaitouneh on yhä kadoksissa; toteaa, että aseellisen ryhmittymän Jaysh al-Islamin kerrotaan siepanneen hänet Dumassa joulukuussa 2013; kehottaa perustamaan EU:n työryhmän koordinoimaan ja tehostamaan ponnisteluja hänen olinpaikkansa löytämiseksi ja hänen vapauttamiseksi;

13. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tekemään kaikkensa YK:n välityksellä käytävien rauhanneuvottelujen vauhdittamiseksi ja vaatimaan aktiivisempaa roolia näissä neuvotteluissa hyödyntäen EU:n taloudellisia voimavaroja ja halukkuutta sitoa merkittävästi resursseja Syyrian jälleenrakentamiseen; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ottamaan Syyrian kansalaisyhteiskunnan sekä demokraattista, moniarvoista ja osallistavaa Syyriaa toivovat tahot tiivimmin mukaan pyrkimyksiinsä Syyrian kansan tulevaisuuden hyväksi ja tukemaan niitä aktiivisesti alkaen Brysselissä 24.–25. huhtikuuta 2018 pidettävästä toisesta konferenssista; kannustaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa työskentelemään syyrialaisien kanssa paikallisten jälleenrakennusstrategioiden laatimiseksi Syyrian eri alueita varten; korostaa, että EU:n olisi harkittava kaikkia tarjolla olevia vaihtoehtoja, kun se työskentelee kansainvälisten kumppaniensa kanssa, YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman mukaiset avustusten ilmapudotukset ja lentokieltoalueiden perustaminen mukaan luettuina;

14. suhtautuu myönteisesti EU:n Brysselissä isännöimään toiseen konferenssiin, jonka tavoitteena on ilmaista ja osoittaa käytännössä kansainvälisen yhteisön kattava poliittinen ja taloudellinen tuki avun tarpeessa olevia syyrialaisia ja syyrialaispakolaisia vastaanottaneita maita tukevalle Geneven prosessille; antaa tunnustusta Jordanian, Libanonin ja Turkin osoittamalle vaikuttavalle solidaarisuudelle pakolaisia kohtaan ja kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita lisäämään rahoitustukea, jonka tarkoituksena on vastata pakolaisten ja heidän vastaanottajayhteisöjensä kiireellisiin tarpeisiin; varoittaa käynnistämästä jälleenrakennustoimia ennen YK:n johdolla neuvoteltua poliittista sopimusta, johon osallistuvat kaikki osapuolet; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ottamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöt kattavammin mukaan tähän konferenssiin; kehottaa tässä mielessä lisäämään tukea Syyrian kansaisyhteiskunnan rauhanomaisille ja demokraattisille järjestöille sekä ihmisoikeuksien puolustajille muun muassa Madad-rahaston, vakautta ja rauhaa edistävän välineen sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen kautta; kehottaa kansainvälistä yhteisöä noudattamaan tekemiään sitoumuksia humanitaarisen avun antamisesta Syyrialle ja sen naapurimaille;

15. korostaa, että humanitaarisen tuen antamista ja Syyrian tulevaisuuden suunnitteleminen koskevat EU:n toimet ovat kannatettavia; muistuttaa EU:n strategiasta, jonka mukaan EU on sitoutunut pidättäytymään tarjoamasta Syyrialle jälleenrakennusapua ehdoitta, vaan vasta sitten, kun kattava, todellinen ja osallistava poliittinen siirtymäprosessi, josta kaikki konfliktin syyrialaiset osapuolet neuvottelevat YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2254 ja Geneven julkilausuman mukaisesti, on lähtenyt hyvin käyntiin; korostaa, että Assadin hallinto, Putinin Venäjä ja Iran ovat päävastuussa sotilaallisten toimiensa taloudellisista seurauksista; katsoo, että kaikilla jälleenrakentamista koskevilla sitoumuksilla, joiden olisi perustuttava alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan sekä paikallisten toimijoiden, tunnetut terroristiryhmät pois sulkien, onnistuneeseen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen, on pyrittävä rauhaan ja vastuuvälvollisyyteen;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

16. tuomitsee jyrkästi lasten käyttämisen taisteluissa tai terrori-iskuissa; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää suojella lapsia ja asettaa etusijalle lasten, myös naapurimaissa olevien pakolaislasten, pääsy koulutukseen sekä tukea traumatisoituneiden lasten psykologista kuntoutusta;
17. on huolissaan raportoidusta 66000 pakolaisen palauttamisesta Syyriaan vuonna 2017 ja korostaa tarvetta kunnioittaa täysimääräisesti palauttamiskiellon periaatetta; korostaa, että Syyria ei ole tarpeeksi turvallinen pakolaisten paluuta varten ja että EU ei saa tukea tällaisia palautuksia; kehottaa jälleen jäsenvaltioita täyttämään omat sitoumuksensa, mukaan lukien New Yorkin julkilausmassa antamansa sitoumukset, ja varmistamaan vastuun jakamisen, jolloin Syyrian sota-alueilta pakenevat pakolaiset saisivat suojelua muualta kuin välittömiltä lähialueilta myös uudelleensijoittamista ja humanitaarista maahanpääsyä koskevien järjestelmien avulla;
18. suhtautuu myönteisesti siihen että kaksi Syyrian ministeriä, jotka nimitettiin tammikuussa 2018 ja jotka ovat vastuussa rankaisutoimista Syyrian kansaa kohtaan, lisättiin 26. helmikuuta 2018 luetteloon henkilöistä, joihin kohdistetaan EU:n rajoittavia toimenpiteitä Syyrian hallintoa vastaan; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita varmistamaan Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2011/273/YUTP täysimääräisen noudattamisen, mikä koskee erityisesti päätöksessä lueteltujen henkilöiden varojen jäädyttämistä ja sellaisten henkilöiden maahanpääsyä koskevia rajoituksia, jotka hyötyvät Syyrian hallinnosta tai tukevat sitä; tuomitsee viimeaikaiset raportit, joissa kerrotaan tämän päätöksen rikkomisesta, ja muistuttaa jäsenvaltioita niiden kansainvälisen oikeuden mukaisesta velvoitteesta varmistaa, että niiden alueella olevat julmista rikoksista epäillyt henkilöt pidätetään ja vangitaan; kehottaa määräämään kohdennettuja lisäpakotteita Venäjän ja Iranin viranomaisille niiden kohdennettujen ja tarkoituksellisten siviiliväestöön kohdistuvien toimien vuoksi Itä-Ghutassa ja muualla Syyriassa;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneille kansakunnille, kansainvälisen Syyrian tukiryhmän jäsenille ja kaikille Syyrian konfliktin osapuolille ja varmistamaan tämän tekstin kääntämisen arabiaksi.
-

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0091

Yhdysvaltojen hyökkäys EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea kohtaan (Espanjan oliivit)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 Yhdysvaltojen hyökkäyksestä EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea kohtaan (Espanjan oliivit) (2018/2566(RSP))

(2019/C 162/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdysvaltojen kauppaministeriön väliaikaisen päätöksen, jossa espanjalaisille oliiveille määrättiin tulli, koska ministeriön mukaan oliiveja tuodaan Yhdysvaltoihin alle markkinahinnan oliivintuottajien unionilta saamien tukien vuoksi,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen ”Yhdysvaltojen hyökkäys EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea kohtaan (Espanjan oliivit)” (O-000006/2018 – B8-0007/2018),
 - ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että päätös määrätä erisuuruisia tulleja espanjalaisten yritysten tuottamille oliiveille perustuu ajatukseen, että alalle yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa myönnetyt tuet voivat olla yhdysvaltalaisiin tuottajiin kohdistuvaa vilpillistä kilpailua;
 - B. ottaa huomioon, että päätös asettaa epäoikeudenmukaisesti ja mielivaltaisesti kyseenalaiseksi unionin kaikki maatalouden tukiohjelmat ja saattaa siten vaikuttaa kaikkiin yhteisen maatalouspolitiikan edunsaajiin;
 - C. ottaa huomioon vakavat epäilyt siitä, onko Yhdysvaltojen tutkijoiden alustavan polkumyymintamarginaalin laskemisessa käyttämä laskentamalli WTO:n sääntöjen mukainen;
 - D. toteaa, että komissio on useaan otteeseen vakuuttanut, että tasoitustullitukimusten kohteena olevat tukitoimet (kuten perustukijärjestelmä, menekinedistämistoimet ja nuorten viljelijöiden tuki) eivät ole kauppaa vääristäviä toimia;
 - E. ottaa huomioon, että YMP:stä myönnetyt tuet pöytäoliivien alkutuottajille Espanjassa voivat saada ”vihreän laatikon” mukaista tukea WTO:n maataloussopimuksen liitteen II mukaisesti, sillä kyseiset tuet on erotettu tuotannosta eivätkä vääristä kauppaa;
 - F. ottaa huomioon, että tutkittavana olevat yhteisen maatalouspolitiikan toimet eivät ole tuotekohtaisia eivätkä siten ole tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettuja tasoitustullin käyttöä estäviä toimenpiteitä;
 - G. ottaa huomioon, että espanjalaisista oliiveista käynnistetty tutkimus on yksi lukuisista kaupan suojakeinoja koskevista tutkimuksista, joita Yhdysvallat on jo käynnistänyt;
 - H. toteaa, että yhteistä maatalouspolitiikkaa on muutettu useilla uudistuksilla, jotta useimmat tukitoimet olisivat WTO:n vihreän laatikon vaatimusten mukaisia, ja se on nykyisin suunniteltu siten, että on varmistettu WTO:n sopimusten noudattaminen kaikilta osin sen jälkeen, kun on siirrytty tuotantosidonnaisesta tukijärjestelmästä tuotannosta irrotettuun tukijärjestelmään;
 - I. ottaa huomioon, että Yhdysvallat on myös merkittävä vihreän laatikon tukien käyttäjä maatalousalalla;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- J. ottaa huomioon, että Yhdysvallat on asettanut tilapäisiä polkumyyntitulleja, joiden keskimääräinen taso on 17,13 prosenttia tutkimuksen kohteina oleville kolmelle espanjalaiselle yritykselle, ja tasoitustulleja, joiden keskimääräinen taso on 4,47 prosenttia kaikille espanjalaisille vientituotteille;
- K. toteaa, että väliaikaisten toimenpiteiden vaarana on, että Yhdysvallat ja muut maat panevat alulle suojatoimia koskevien tutkimusten kierteen, joka koskee maataloustuotteille myönnettäviä vihreän laatikon tukia; toteaa, että tämä vahingoittaisi loppujen lopuksi EU:n ja Yhdysvaltojen tuottajia; katsoo, että tällainen tilanteen kiristyminen vaarantaa vakiintuneet ja huolellisesti neuvotellut WTO:n sopimukset;
- L. ottaa huomioon, että espanjalaiset valmistajat saattavat menettää Yhdysvaltojen markkinat samalla kun kolmansien maiden kilpailijat hyötyisivät Yhdysvaltojen päätöksen aiheuttamasta viennin vajeesta;
- M. ottaa huomioon, että jos näistä tulleista tulee pysyviä, niiden taloudelliseksi vaikutukseksi Espanjan oliivialalle on arvioitu 350–700 miljoonaa euroa seuraavien 5–10 vuoden aikana, mikä saattaisi johtaa espanjalaisten kypsien oliivien viennin loppumiseen;
- N. ottaa huomioon, että espanjalaisten viejien markkinaosuus on tasaisesti kasvanut Yhdysvalloissa viime vuosina ja heidän kilpailukykyensä on tulosta näiden yritysten ponnisteluista kustannusten vähentämiseksi investoimalla huipputeknologiaan ja laatuun, eikä ole seurausta unionin tuista;
- O. ottaa huomioon, että Espanjan viennin kasvu Yhdysvaltoihin (yli 20 prosenttia vuodesta 2013) on mahdollistanut tuhansien työpaikkojen luomisen ja tarjonnut taloudellista helpotusta talouskriisistä eniten kärsineille Andalusiassa;
1. kehottaa Yhdysvaltojen viranomaisia peruuttamaan väliaikaisen päätöksen ja noudattamaan jälleen vastavuoroisesti rakentavaa lähestymistapaa tällä alalla molempien maanosien tuottajien ja kuluttajien yhteisen edun mukaisesti;
 2. on vakavasti huolissaan kielteisistä seurauksista, joita Yhdysvaltojen tasausmenettelyllä voi olla unionin koko maatalousmalleille;
 3. kehottaa komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin sekä kahdenvälisesti että WTO:n puitteissa puolustaakseen yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmää, jota WTO pitää kauppaa vääristämättömänä ja joka on hyväksytty WTO:n vihreän laatikon menettelyssä;
 4. pyytää komissiota tutkimaan, miten Yhdysvaltojen mahdollista lopullista päätöstä voidaan vastustaa WTO:ssa;
 5. kehottaa komissiota jatkamaan Espanjan oliivialan ja Espanjan hallituksen tukemista, jotta varmistetaan, että Yhdysvallat noudattaa WTO:n sääntöjä täysimääräisesti näiden tutkimusten aikana;
 6. pyytää komissiota antamaan selkeitä neuvoja ja vahvaa tukea Espanjan oliivialalle, johon Yhdysvaltojen tutkimukset vaikuttavat haitallisesti;
 7. kehottaa komissiota yhdistämään voimat Espanjan viranomaisten ja Espanjan oliivialan kanssa ja jatkamaan kaikkien olennaisten tietojen vaihtamista Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa, jotta estetään kaikkien perusteettomien toimenpiteiden käyttöönotto;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja Yhdysvaltain viranomaisille.
-

Tiistai 13. maaliskuuta 2018

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2018)0061

EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpano ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä tehdyn neuvoston päätöksen 2003/76/EY muuttamisesta (14532/2017 – C8-0444/2017 – 2017/0213(APP))

(Eriytinen lainsäätämisyjärjestys – hyväksyntä)

(2019/C 162/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14532/2017),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 37 olevan 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0444/2017),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan suosituksen (A8-0034/2018),
1. antaa hyväksyntänsä esitykselle neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TA(2018)0062

Accord de coopération et d'assistance administrative mutuelle en matière douanière entre l'Union européenne et la Nouvelle-Zélande ***

Résolution législative du Parlement européen du 13 mars 2018 sur le projet de décision du Conseil relative à la conclusion, au nom de l'Union européenne, de l'accord de coopération et d'assistance administrative mutuelle en matière douanière entre l'Union européenne et la Nouvelle-Zélande (07712/2016 – C8-0237/2017 – 2016/0006(NLE))

(Hyväksyntä)

(2019/C 162/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (07712/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen yhteistyötä ja vastavuoroista hallinnollista avunantoa tulliasioissa koskevaksi Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin väliseksi sopimukseksi (07682/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0237/2017),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0029/2018),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Uuden-Seelannin hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2018)0064

Rajatyöttävät pakettipalvelut ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajatyöttävistä pakettipalveluista (COM(2016)0285 – C8-0195/2016 – 2016/0149(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2019/C 162/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0285),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0195/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 19. lokakuuta 2016 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 20. joulukuuta 2017 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A8-0315/2017),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0149

Position du Parlement européen arrêtée en première lecture le 13 mars 2018 en vue de l'adoption du règlement (UE) 2018/... du Parlement européen et du Conseil relatif aux services de livraison transfrontière de colis

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2018/644.)

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 106.

P8_TA(2018)0065

Tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyys ja jatkokoulutus sekä ajokortit ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta annetun direktiivin 2003/59/EY ja ajokorteista annetun direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta (COM(2017)0047 – C8-0025/2017 – 2017/0015(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2019/C 162/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0047),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0025/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 31. toukokuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 20. joulukuuta 2017 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A8-0321/2017),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 288, 31.8.2017, s. 115.

P8_TC1-COD(2017)0015

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/... antamiseksi maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta annetun direktiivin 2003/59/EY ja ajokorteista annetun direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2018/645.)

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0070

Rautatieliikenteen tilastot *I****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rautatieliikenteen tilastoista (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2017)0353 – C8-0223/2017 – 2017/0146(COD))****(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)**

(2019/C 162/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0353),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 338 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0223/2017),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 6. joulukuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 23. helmikuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan liikenne- ja matkailuvaliokunnalle työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 13. lokakuuta 2017 päivätyin kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 104 ja 59 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A8-0038/2018),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvon-antavan ryhmän mukaan komission ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta; considérant que, de l'avis du groupe consultatif des services juridiques du Parlement européen, du Conseil et de la Commission, la proposition de la Commission ne contient aucune modification de fond autre que celles identifiées comme telles dans la proposition et que, en ce qui concerne la codification des dispositions inchangées des actes précédents avec ces modifications, la proposition se limite à une codification pure et simple des actes existants, sans modification de leur substance;

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvon-antavan ryhmän suositukset;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TC1-COD(2017)0146

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi rautatieliikenteen tilastoista (uudelleenlaadittu teksti)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2018/643.)

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0071

Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajan nimittäminen**Euroopan parlamentin päätös 14. maaliskuuta 2018 neuvoston suosituksesta Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajan nimittämisestä (N8-0053/2018 – C8-0040/2018 – 2018/0804(NLE))****(Kuuleminen)**

(2019/C 162/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2018 päivätyin neuvoston suosituksen (N8-0053/2018) (¹),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 283 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti Eurooppa-neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0040/2018),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0056/2018),
- A. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto on 22. helmikuuta 2018 päivätyllä kirjeellä kuullut parlamenttia Luis de Guindosin nimittämisestä Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajaksi kahdeksan vuoden toimikaudeksi 1. kesäkuuta 2018 alkaen;
- B. ottaa huomioon, että parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 283 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten ja 130 artiklassa asetetun EKP:n täydellisen riippumattomuuden vaatimuksen täyttymistä; ottaa huomioon, että arviointia varten valiokunta sai ehdokkaalta ansioluettelon sekä vastaukset hänelle toimitettuun kysymyslomakkeeseen;
- C. ottaa huomioon, että tämän jälkeen valiokunta järjesti 26. helmikuuta 2018 tunti 15 minuuttia kestäneen kuulemistilaisuuden, jossa ehdokas käytti alustavan puheenvuoron ja vastasi sitten valiokunnan jäsenten esittämiin kysymyksiin;
- D. toteaa, että parlamentti ilmaisee huolensa sukupuolten tasapuolisesta edustuksesta, valintamenettelystä, nimityksen ajoituksesta ja poliittisesta riippumattomuudesta ja pyytää, että neuvosto aloittaa vuoropuhelun parlamentin kanssa siitä, kuinka menettelyä voidaan parantaa tulevia nimityksiä varten;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston suosituksesta nimittää Luis de Guindos Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajaksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

(¹) EUVL C 67, 22.2.2018, s. 1.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0072

Toimenpiteet Newcastle'n taudin torjumiseksi *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön toimenpiteistä Newcastle'n taudin torjumiseksi annetun neuvoston direktiivin 92/66/ETY muuttamisesta (COM(2017)0742 – C8-0431/2017 – 2017/0329(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2019/C 162/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0742),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0431/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. helmikuuta 2018 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A8-0026/2018),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TC1-COD(2017)0329

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/... antamiseksi yhteisön toimenpiteistä Newcastle'n taudin torjumiseksi annetun neuvoston direktiivin 92/66/ETY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2018/597.)

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0073

Makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntäminen Georgialle *I****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle (COM(2017)0559 – C8-0335/2017 – 2017/0242(COD))****(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)**

(2019/C 162/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0559),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 212 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0335/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisen julistuksen, joka on annettu yhdessä makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle 12. elokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 778/2013/EU kanssa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 21. helmikuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A8-0028/2018),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVLL 218, 14.8.2013, s. 15.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

P8_TC1-COD(2017)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2018/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle
(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2018/598.)

P8_TA(2018)0074

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2017/008 DE/Goodyear

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Saksan hakemus – EGF/2017/008 DE/Goodyear) (COM(2018)0061 – C8-0031/2018 – 2018/2025(BUD))

(2019/C 162/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2018)0061 – C8-0031/2018),
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ (EGR-asetus),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehiksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
 - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitetun trilogimenettelyn,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0061/2018),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja että sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti;
- C. ottaa huomioon, että Saksa on toimittanut hakemuksen EGF/2017/008 DE/Goodyear EGR:n rahoitustuen saamiseksi niiden 646 työntekijävähennyksen vuoksi, jotka toteutettiin NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasoon 22 (Kumi- ja muovituotteiden valmistus) luokitellulla toimialalla NUTS 2 -tason alueella Regierungsbezirk Karlsruhe (DE12) Saksassa;
- D. ottaa huomioon, että hakemus perustuu EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiseen toimintakriteeriin, jossa edellytetään, että vähintään 500 työntekijää vähennetään jäsenvaltiossa sijaitsevasta yrityksestä neljän kuukauden viiteajanjaksona, mukaan luettuina työntekijät, jotka vähennetään yrityksen toimittajien tai jatkojalostajien palveluksesta, ja/tai itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka lopettavat työskentelynsä;

⁽¹⁾ EUVLL 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUVLL 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVLC 373, 20.12.2013, s. 1.

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja sen vuoksi Saksa on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea 2165231 euroa eli 60 prosenttia 3608719 euron kokonaiskustannuksista;
2. toteaa, että Saksan viranomaiset jättivät hakemuksen EGR-rahoitustuen saamiseksi 6. lokakuuta 2017 ja että Saksan toimitettua hakemusta koskevia lisätietoja komissio sai sitä koskevan arvionsa valmiiksi 9. helmikuuta 2018 ja ilmoitti asiasta parlamentille samana päivänä;
3. panee merkille, että aasialaisten (Kiina, Taiwan ja Singapore) rengasvalmistajien markkinaosuus kasvoi 4 prosentista vuonna 2001 20 prosenttiin vuonna 2013;
4. toteaa, että Saksa aloitti yksilöllisten palvelujen tarjoamisen kohteena oleville edunsaajille 1. tammikuuta 2018; ottaa huomioon, että kyseisten toimien menoihin voidaan näin ollen myöntää EGR:n rahoitustukea;
5. panee merkille Saksan toteamuksen, jonka mukaan työntekijävähennykset ovat yhteydessä globalisaatiosta johtuviin maailmankaupan huomattaviin rakenteellisiin muutoksiin, jotka vaikuttavat kielteisesti B-segmentin autonrenkaiden tuotantoon unionissa;
6. muistuttaa, että Goodyearin työntekijävähennyksillä odotetaan olevan huomattavia kielteisiä vaikutuksia paikalliseen talouteen ja että vähennysten vaikutukset kytkeytyvät uudelleen työllistymisen vaikeuksiin, jotka johtuvat työpaikkojen vähydestä, irtisanottujen työntekijöiden vähäisestä koulutustasosta, ammattitaidon kehittämistä nyt hiipuvalla alalla sekä työnhakijoiden suuresta määrästä;
7. ottaa huomioon, että unionin autotuotanto ja markkinaosuudet ovat pienentyneet globalisaation seurauksena; toteaa, että tämän seurauksena Goodyearilla oli B-segmentissä huomattavaa ylikapasiteettia, joten se joutui sulkemaan yhden Euroopan tehtaan, joka oli alueen suurin työnantaja; panee merkille, että EGR:n avulla voitaisiin helpottaa myös joissakin jäsenvaltioissa kutistuvien alojen työntekijöiden rajatylittävää liikkuvuutta toisissa jäsenvaltioissa kasvaville aloille;
8. ottaa huomioon, että hakemus koskee Goodyearin vähentämää 646:ta työntekijää, joista useimmat ovat 30–54-vuotiaita; korostaa myös, että merkittävä osa vähennetyistä työntekijöistä on 55–64-vuotiaita, joiden taidot soveltuvat tehdasteollisuuden alalle; toteaa lisäksi, että noin 300 vähennetyistä työntekijöistä on ammattitaidottomia ja heillä on maahanmuuttotausta eikä heillä ole tutkintotodistusta esimerkiksi ammattikoulutuksesta, joten he ovat epäsuotuisassa asemassa alueellisilla työmarkkinoilla; korostaa, että Waghäuselin alueella, jolla Philippsburgin tehdas sijaitsee, on meneillään rakennemuutos; korostaa tätä silmällä pitäen, että EGR:stä osarahoitetut aktiiviset työmarkkinatoimenpiteet ovat tärkeitä, sillä ne auttavat näitä ryhmiä palaamaan työmarkkinoille;
9. toteaa, että Saksa suunnittelee kuudenlaisia toimia hakemuksen piiriin kuuluville vähennetyille työntekijöille: i) ammattitaitojen kehittäminen, ii) vertaisryhmät/workshopit, iii) yrityksen perustamista koskeva neuvonta, iv) työnhaku, v) seurantatoimena toteutettava mentorointi / työllisyyden turvaaminen ja vi) koulutusavustus;
10. toteaa, että tulotukitoimenpiteiden osuus yksilöllisten palvelujen koko paketista on EGR-asetuksessa asetettu 35 prosentin enimmäismäärä ja että näiden toimien edellytyksenä on, että kohteena olevat edunsaajat osallistuvat aktiivisesti työnhaku- tai koulutustoimiin;
11. pitää myönteisenä, että yksilöllisten palvelujen koordinoitua pakettia laadittaessa kuultiin sidosryhmiä, kuten vähennettyjen työntekijöiden, työmarkkinaosapuolten ja alueviranomaisten sekä työpaikkaneuvostojen, ammattiyhdistysten ja yritysjohdon edustajia;

Keskiviikko 14. maaliskuuta 2018

12. pitää myönteisenä julkisen työvoimapalvelun päätöstä, jonka mukaan osaamis- ja taitostrategian laadinnassa otetaan huomioon sekä työmarkkinoiden tulevat tarpeet että kyseisten työntekijöiden pätevyys;
13. palauttaa mieliin, että yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa olisi EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä sekä tarvittavia taitoja ja että sen olisi sovittava yhteen resurssitehokkaaseen ja kestävään talouteen siirtymisen kanssa; panee tyytyväisenä merkille vakuutuksen, että järjestetyt toimenpiteet ovat linjassa Saksan kestävyysstrategian kanssa, ja että elimellä, joka perustaa kaksi siirtymäkauden yritystä, on kestävyyssertifikaatti;
14. toteaa Saksan viranomaisten vahvistaneen, ettei ehdotetuille toimille saada rahoitustukea muista unionin rahastoista tai rahoitusvälineistä, että kaksinkertainen rahoitus estetään ja että ehdotetuilla toimilla täydennetään rakennerahastoista rahoitettavia toimia;
15. panee merkille Saksan vahvistaneen, että EGR:n rahoitustuella ei korvata toimia, jotka asianomaisen yrityksen on suoritettava kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla, eikä toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu yritysten tai alojen rakennemuutosta varten;
16. pyytää, että komissio kehottaa kansallisia viranomaisia antamaan tulevissa ehdotuksissa yksityiskohtaisempaa tietoa siitä, millä aloilla on kasvumahdollisuuksia ja siten mahdollisuuksia palkata työntekijöitä, sekä keräämään perusteltuja tietoja EGR-rahoituksen vaikutuksesta muun muassa uusien työpaikkojen laatuun, kestoon ja kestävyyteen sekä itsenäisten yrittäjien ja startup-yritysten määrään ja osuuteen ja EGR:n toimien avulla saavutetusta uudelleentyöllistymisasteesta;
17. muistuttaa komissiolle esittämästään kehotuksesta varmistaa kaikkien EGR-tapauksiin liittyvien asiakirjojen julkisuus;
18. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
19. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteinen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS****Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönnotosta Saksan hakemuksen johdosta – EGF/2017/008
DE/Goodyear**

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2018/513.)

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0082

EU:n ja Komorien kalastuskumppanuussopimuksen irtisanominen ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen irtisanomisesta (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE))

(Hyväksyntä)

(2019/C 162/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14423/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0447/2017),
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman, joka ei liity lainsäädäntöön, ⁽²⁾ esityksestä neuvoston päätökseksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A8-0058/2018),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen irtisanomiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Komorien liiton hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL L 290, 20.10.2006, s. 7.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0083.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0084

Europass: taitojen ja tutkintojen alan puitteet *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisistä puitteista parempien palvelujen tarjoamiseksi taitojen ja tutkintojen alalla (Europass) ja päätöksen N:o 2241/2004/EY kumoamiseksi (COM(2016)0625 – C8-0404/2016 – 2016/0304(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2019/C 162/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0625),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 165 artiklan ja 166 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0404/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. helmikuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavien valiokuntien työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 20. joulukuuta 2017 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A8-0244/2017),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa toisella taikka muuttaa tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 173, 31.5.2017, s. 45.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

+P8_TC1-COD(2016)0304

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2018/... antamiseksi yhteisistä puitteista parempien palvelujen tarjoamiseksi taitojen ja tutkintojen alalla (Europass) ja päätöksen N:o 2241/2004/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2018/646.)

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0085

Luova Eurooppa -ohjelma (2014–2020) *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1295/2013 muuttamisesta (COM(2017)0385 – C8-0236/2017 – 2017/0163(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2019/C 162/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0385),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 167 artiklan 5 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0236/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. lokakuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 31. tammikuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A8-0369/2017),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TC1-COD(2017)0163

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1295/2013 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2018/596.)

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0086

Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainti *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 15. maaliskuuta 2018 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta (COM(2017)0735 – C8-0421/2017 – 2017/0328(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2019/C 162/28)

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Kun otetaan huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan 3 kohta, Euroopan lääkeviraston olisi otettava käyttöön uusi kotipaikkansa **siitä päivästä, jona perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, tai 30 päivästä maaliskuuta 2019sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.**

Tarkistus

- (2) Kun otetaan huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan 3 kohta, Euroopan lääkeviraston (jäljempänä virasto) olisi otettava käyttöön uusi kotipaikkansa 30 päivästä maaliskuuta 2019.

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) Jotta varmistetaan Euroopan lääkeviraston asianmukainen toiminta sen uudessa sijaintipaikassa, olisi tehtävä toimipaikkaa koskeva sopimus **ennen kuin lääkevirasto aloittaa uudessa kotipaikassaan.**

Tarkistus

- (3) Jotta varmistetaan viraston asianmukainen toiminta sen uudessa sijaintipaikassa, olisi tehtävä toimipaikkaa koskeva sopimus **mahdollisimman nopeasti. Toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa olisi oltava mahdollisimman asianmukaiset ehdot viraston ja sen henkilöstön siirtämiseksi onnistuneesti Amsterdamiin.**

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 a) **Jotta voidaan varmistaa viraston koko toiminnan jatkuvuus, väliaikainen toimipaikka Amsterdamiin olisi voitava ottaa käyttöön 1. tammikuuta 2019 ja viraston pysyvä toimipaikka olisi saatettava valmiiksi viimeistään 15. marraskuuta 2019.**

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa asiasta vastaavaan valiokuntaan toimielinten välisiä neuvotteluja varten työjärjestyksen 59 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (A8-0063/2018).

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 b) *On pidettävä tervetulleena, että uusi virasto on sen nykyisen henkilöstön odotusten mukainen ja että Alankomaiden viranomaiset pyrkivät varmistamaan, että kaksinkertainen siirtyminen ei vaaranna viraston operatiivista tehokkuutta, jatkuvuutta ja keskeytymätöntä toimintaa. Viraston kaksinkertainen muutto Amsterdamiin tarkoittaa kuitenkin, että viraston on väliaikaisessa toimipaikassaan jätettävä vähemmälle huomiolle tiettyjä toimia, esimerkiksi lapsille tarkoitettujen lääkkeiden tutkimuksen kaltaisia toimia sekä kansanterveyskysymyksiä, kuten mikrobilääkeresistenssin ja influenssapandemioiden tutkiminen. Alankomaiden hallituksen jo ilmoittamat vakavat viivytykset, jotka ovat lykänneet pysyvän rakennuksen – jonka rakentamista ei ole vielä aloitettu – luovutusta, herättävät huolta mahdollisista lisäviivityksistä. Siirto väliaikaiseen rakennukseen olisi rajattava 10,5 kuukauteen, jotta virasto pystyy toimimaan jälleen täysin toimintakykyisenä 16. marraskuuta 2019 alkaen ja jotta vältetään asiantuntemuksen menetykseltä jatkossa.*

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Tarkistus

Lisätään asetukseen (EY) N:o 726/2004 71 a artikla seuraavasti:

Lisätään asetukseen (EY) N:o 726/2004 71 a ja **71 b** artikla seuraavasti:

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 6**Ehdotus asetukseksi****1 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 726/2004

”71 a artikla

Komission teksti

”71 a artikla

Viraston kotipaikka on Amsterdam, Alankomaat.”

Tarkistus

”71 a artikla

Viraston kotipaikka on Amsterdam, Alankomaat.

Komissio ja Alankomaiden toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että virasto voi siirtyä sen väliaikaiseen toimipaikkaan viimeistään 1. tammi-kuuta 2019 ja että se siirtyy pysyvästi toimipaikkaansa viimeistään 16. marraskuuta 2019.

Komission ja Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kirjallinen kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle väliaikaisiin tiloihin tehtävien mukautusten edistymisestä ja pysyvän rakennuksen rakentamisesta kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen kolmen kuukauden välein, kunnes virasto on muuttanut pysyviin toimitiloihinsa.”

Tarkistus 7**Ehdotus asetukseksi****1 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 726/2004

71 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

”71 b artikla

Toimipaikkasopimus, jonka perusteella virasto käynnistää toimintansa Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymissä tiloissa, on tehtävä kolme kuukautta [tämän asetuksen voimaantulo-päivä].”

Tarkistus 8**Ehdotus asetukseksi****2 artikla – 2 kohta**

Komission teksti

Tarkistus

Tätä asetusta sovelletaan **siitä päivästä, jona perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, tai** 30 päivästä maaliskuuta 2019 **sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.**

Tätä asetusta sovelletaan 30 päivästä maaliskuuta 2019.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi

Lausuma (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

”LIITE ASETUKSEEN 2018/...**EUROOPAN PARLAMENTIN LAUSUMA**

Euroopan parlamentti pitää valitettavana, ettei sen asemaa lainsäädäntövallan käyttäjänä ole otettu asianmukaisesti huomioon, kun se ei osallistunut menettelyyn, jolla valittiin Euroopan lääkeviraston (EMA) uusi kotipaikka.

Euroopan parlamentti muistuttaa valtaoikeuksistaan lainsäätäjänä ja vaatii tavallisen lainsäätämisen järjestyksen täyttämistä elinten ja virastojen kotipaikan yhteydessä.

Koska parlamentti on unionin ainoa välittömällä vaaleilla valittu toimielin, joka edustaa unionin kansalaisia, se on demokraatiaperiaatteen noudattamisen tärkein takaaja unionissa.

Euroopan Parlamentti tuomitsee uuden kotipaikan valinnassa noudatetun menettelyn, jolla Euroopan parlamentilta on tosiasiallisesti eväyty sen valtaoikeudet, koska parlamentti ei käytännössä osallistunut menettelyyn, mutta nyt sen odotetaan yksinkertaisesti vahvistavan uuden kotipaikan valinnan tavallista lainsäätämisen järjestystä noudattaen.

Euroopan parlamentti muistuttaa, että hajautettuja erillisvirastoja koskevaan Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission vuonna 2012 allekirjoittamaan yhteiseen julkilausumaan liitetty yhteinen lähestymistapa ei ole oikeudellisesti sitova, kuten julkilausumassa itsessäänkin todetaan, ja siitä sovittiin toimielinten lainsäädäntövaltaa rajoittamatta.

Euroopan parlamentti vaatii siksi virastojen uuden kotipaikan valintamenettelyn uudistamista ja toivoo, ettei menettelyä tulevaisuudessa enää käytettäisi tässä muodossa.

Lopuksi Euroopan parlamentti haluaa myös muistuttaa, että paremmasta lainsäädännöstä 13. huhtikuuta 2016 ⁽¹⁾tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa kolme toimielintä sitoutuivat vilpittömään ja avoimeen yhteistyöhön, muistuttaen samalla perussopimukseen perustuvasta molempien lainsäätäjien välisestä tasa-arvosta.”

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0087

Yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja ***Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta (CCCTB) (COM(2016)0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS))****(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)**

(2019/C 162/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2016)0683),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0471/2016),
 - ottaa huomioon Tanskan kansankäräjien, Irlannin edustajainhuoneen, Irlannin senaatin, Luxemburgin edustajainhuoneen, Maltan parlamentin, Alankomaiden parlamentin ylähuoneen, Alankomaiden parlamentin alahuoneen ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0051/2018),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Yhtiöt, jotka haluavat harjoittaa unionin sisällä rajatylittävää liiketoimintaa, kohtaavat vakavia esteitä ja markkinavääristymiä, koska erilaisia ja keskinäisessä vaikutuksessa olevia yhtiöverojärjestelmiä on 28. Lisäksi verosuunnittelun rakenteista on tullut ajan myötä yhä kehittyneempiä, kun näitä rakenteita kehitetään ulottumaan useille lainkäyttöalueille ja niissä hyödynnetään tehokkaasti verojärjestelmän muotoseikkoja taikka kahden tai useamman verojärjestelmän eroavuuksia yhtiöiden maksettaviksi tulevien verojen vähentämiseksi. Vaikka näissä tilanteissa korostuvat puutteet, jotka ovat luonteeltaan täysin erilaisia, ne **molemmat** luovat esteitä, jotka estävät sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa. **Toimissa näiden ongelmien korjaamiseksi** olisi sen vuoksi puututtava **molemmantyyppisiin** markkinoiden toimintapuutteisiin.

Tarkistus

- (1) Yhtiöt, jotka haluavat harjoittaa unionin sisällä rajatylittävää liiketoimintaa, kohtaavat vakavia esteitä ja markkinavääristymiä, koska erilaisia ja keskinäisessä vaikutuksessa olevia yhtiöverojärjestelmiä on 28. **Globalisaation ja digitalisaation aikakaudella erityisesti taloudellisen ja henkisen pääoman verotusta lähdemaan perusteella on yhä vaikeampaa seurata ja yhä helpompaa manipuloida.** Lisäksi verosuunnittelun rakenteista on tullut ajan myötä yhä kehittyneempiä, kun näitä rakenteita kehitetään ulottumaan useille lainkäyttöalueille ja niissä hyödynnetään tehokkaasti verojärjestelmän muotoseikkoja taikka kahden tai useamman verojärjestelmän eroavuuksia yhtiöiden maksettaviksi tulevien verojen vähentämiseksi. **Talouden alojen digitalisoituminen ja digitaalisen talouden nopea kehitys asettavat kyseenalaiseksi fyysisissä toimipaikoissa toimivia yrityksiä varten suunniteltujen unionin yhteisöveromallien soveltuvuuden jopa siinä määrin, että arvostamis- ja laskentaperusteet voitaisiin määritellä uudelleen, jotta ne ilmentäisivät 2000-luvun kaupallista toimintaa.** Vaikka näissä tilanteissa korostuvat puutteet, jotka ovat luonteeltaan täysin erilaisia, ne **kaikki** luovat esteitä, jotka estävät sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa, ja **aikaansaavat vääristymiä suurten yritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten välille. Unionin uuden vakiomuotoisen yhteisöveromallin avulla** olisi sen vuoksi puututtava **tällaisiin** markkinoiden toimintapuutteisiin **samalla, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin oikeudellisen selkeyden ja oikeusvarmuuden tavoitteet ja verotuksen neutraaliuden periaate.** Kansallisten verojärjestelmien lähentyminen vähentää merkittävästi rajatylittävää toimintaa unionissa harjoittavien yritysten kustannuksia ja hallinnollista rasitusta. Vaikka veropolitiikka kuuluu kansallisen toimivallan piiriin, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artiklassa määrätään selvästi, että neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan direktiivejä jäsenvaltioiden sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, jotka suoraan vaikuttavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan tukemiseksi yhteisöveroympäristö olisi unionissa muokattava sen periaatteen mukaisesti, että yhtiöt maksavat oikeudenmukaisen osuuden verosta sillä lainkäyttöalueella, jolla (niillä lainkäyttöalueilla, joilla) niiden voitot syntyvät. Sen vuoksi on tarpeen säätää mekanismeista, joilla estettäisiin yhtiöitä hyödyntämästä kansallisten verojärjestelmien välisiä eroavuuksia maksaakseen vähemmän veroja. Yhtä tärkeää on myös edistää kasvua ja taloudellista kehitystä sisämarkkinoilla helpottamalla rajojen yli käytävää kauppaa ja yritysten investointeja. Tätä varten on tarpeen poistaa sekä kaksinkertaisen verotuksen että kaksinkertaisen verottamatta jättämisen riskit unionissa kitkemällä kansallisten yhteisöverojärjestelmien keskinäisessä vaikutuksessa olevat eroavuudet. Samaan aikaan yhtiöt tarvitsevat helposti täytäntöön pantavan vero- ja oikeudellisen kehyksen liiketoimintansa kehittämiseksi ja laajentamiseksi yli rajojen unionissa. Tässä yhteydessä olisi myös päästä eroon vielä vallitsevista syrjivistä tilanteista.

Tarkistus

- (2) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan tukemiseksi yhteisöveroympäristö olisi unionissa muokattava sen periaatteen mukaisesti, että yhtiöt maksavat oikeudenmukaisen osuuden verosta sillä lainkäyttöalueella, jolla (niillä lainkäyttöalueilla, joilla) niiden voitot syntyvät **ja niillä on kiinteä toimipaikka. Kun otetaan huomioon liiketoimintaympäristössä tapahtuneet digitaaliset muutokset, on varmistettava, että yhtiöitä, jotka tuottavat tuloa jäsenvaltiossa ilman, että niillä on fyysistä kiinteää toimipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, mutta joilla on digitaalinen kiinteä toimipaikka tässä jäsenvaltiossa, olisi kohdeltava samalla tavalla kuin yhtiöitä, joilla on fyysinen kiinteä toimipaikka.** Sen vuoksi on tarpeen säätää mekanismeista, joilla estettäisiin yhtiöitä hyödyntämästä kansallisten verojärjestelmien välisiä eroavuuksia maksaakseen vähemmän veroja. Yhtä tärkeää on myös edistää kasvua ja taloudellista kehitystä sisämarkkinoilla helpottamalla rajojen yli käytävää kauppaa ja yritysten investointeja. Tätä varten on tarpeen poistaa sekä kaksinkertaisen verotuksen että kaksinkertaisen verottamatta jättämisen riskit unionissa kitkemällä kansallisten yhteisöverojärjestelmien keskinäisessä vaikutuksessa olevat eroavuudet. Samaan aikaan yhtiöt tarvitsevat helposti täytäntöön pantavan vero- ja oikeudellisen kehyksen liiketoimintansa kehittämiseksi ja laajentamiseksi yli rajojen unionissa. Tässä yhteydessä olisi myös päästä eroon vielä vallitsevista syrjivistä tilanteista. **Yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan luovan järjestelmän keskeinen osatekijä on yhdistäminen, sillä vain sen avulla voidaan poistaa rajatylittävää toimintaa harjoittavien samaan ryhmään kuuluvien yhtiöiden unionissa kohtaamat merkittävät veroesteet. Yhdistämisen avulla poistetaan siirtohinnoittelumuodollisuudet ja kaksinkertainen verotus ryhmän sisällä.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) Kuten todetaan 16 päivänä maaliskuuta 2011 tehdyssä ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) (7), yhteisöverojärjestelmä, jossa unionia pidettäisiin yhtenä markkinana yhteisöveropohjan laskemiseksi, helpottaisi unionissa kotipaikkaansa pitävien yritysten rajatylittävää toimintaa ja edistäisi tavoitetta tehdä unionista kansainvälisten investointien kannalta kilpailukykyisempi paikka. Vuoden 2011 CCCTB-ehdotuksessa keskityttiin tavoitteeseen helpottaa yritysten liiketoiminnan laajentamista unionissa. Kyseisen tavoitteen lisäksi olisi myös otettava huomioon, että CCCTB voi hyvin tehokkaasti parantaa sisämarkkinoiden toimintaa veronkierron torjunnan järjestelmillä. Tämän perusteella CCCTB-aloite olisi pantava uudelleen vireille, jotta voidaan tasavertaisesti käsitellä niin liiketoiminnan helpottamiseen liittyvää näkökulmaa kuin aloitteen roolia veronkierron torjunnassa. Tällainen lähestymistapa soveltuisi parhaiten yritettäessä poistaa sisämarkkinoiden toiminnan vääristymiä.

(7) Ehdotus neuvoston direktiiviksi COM(2011)0121 final/2, annettu 3 päivänä lokakuuta 2011, yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta.

Tarkistus

- (3) Kuten todetaan 16 päivänä maaliskuuta 2011 tehdyssä ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) (7), yhteisöverojärjestelmä, jossa unionia pidettäisiin yhtenä markkinana yhteisöveropohjan laskemiseksi, helpottaisi unionissa kotipaikkaansa pitävien yritysten rajatylittävää toimintaa ja edistäisi tavoitetta tehdä unionista kansainvälisten investointien kannalta kilpailukykyisempi paikka **erityisesti pienille ja keskiuurille yrityksille**. Vuoden 2011 CCCTB-ehdotuksessa keskityttiin tavoitteeseen helpottaa yritysten liiketoiminnan laajentamista unionissa. Kyseisen tavoitteen lisäksi olisi myös otettava huomioon, että CCCTB voi hyvin tehokkaasti parantaa sisämarkkinoiden toimintaa veronkierron torjunnan järjestelmillä. Tämän perusteella CCCTB-aloite olisi pantava uudelleen vireille, jotta voidaan tasavertaisesti käsitellä niin liiketoiminnan helpottamiseen liittyvää näkökulmaa kuin aloitteen roolia veronkierron torjunnassa. **Kun CCCTB on pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, sen avulla varmistetaan, että verot maksetaan siellä, missä voitot syntyvät ja missä yhtiöillä on kiinteä toimipaikka.** Tällainen lähestymistapa soveltuisi parhaiten yritettäessä poistaa sisämarkkinoiden toiminnan vääristymiä. **Sisämarkkinoiden toiminnan tehostaminen on tärkein kasvua ja työllisyyttä lisäävä tekijä. CCCTB:n käyttöönotto lisäisi talouskasvua ja johtaisi uusien työpaikkojen syntymiseen unionissa vähentämällä yhtiöiden välistä haitallista verokilpailua.**

(7) Ehdotus neuvoston direktiiviksi COM(2011)0121 final/2, annettu 3 päivänä lokakuuta 2011, yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

- (4) Koska on tarpeen toimia nopeasti, jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta muuttamalla sisämarkkinat yhtäältä kaupankäyntiä ja investointeja suosivimmiksi ja toisaalta paremmin veronkiertojärjestelyjä kestäviksi, on **tarpeen jakaa kunnianhimoinen CCCTB-aloite kahdeksi eri ehdotukseksi. Ensimmäisessä vaiheessa olisi sovittava yhteisöveropohjaa koskevista yhteisistä säännöistä ennen kuin toisessa vaiheessa ryhdytään käsittelemään veropohjien yhdistämistä.**

Tarkistus

- (4) Koska on tarpeen toimia nopeasti, jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta muuttamalla sisämarkkinat yhtäältä kaupankäyntiä ja investointeja suosivimmiksi ja toisaalta paremmin veronkiertojärjestelyjä kestäviksi, on **hyvin tärkeää varmistaa yhteistä yhteisöveropohjaa koskevan direktiivin ja yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevan direktiivin samanaikainen voimaantulo. Koska tässä järjestelmän vaihdossa on kyse merkittävästä askeleesta kohti sisämarkkinoiden toteuttamista, tarvitaan joustavuutta, jotta uutta järjestelmää voidaan käyttää asianmukaisesti alusta alkaen. Koska kaikki jäsenvaltiot ovat sisämarkkina-alueella, CCCTB olisi otettava käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa. Jos neuvostossa ei päästä yksimieliseen sopimukseen CCCTB:n luomista koskevasta ehdotuksesta, komission olisi annettava uusi ehdotus, joka perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 116 artiklaan, jonka mukaisesti Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen tarvittavat direktiivit. Viimeisenä keinona jäsenvaltioiden olisi aloitettava tiivistetty yhteistyö, johon sen ulkopuolella olevien jäsenvaltioiden olisi voitatta liittyä milloin tahansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti. On valitettavaa, että yhteistä yhteisöveropohjaa ja yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevista ehdotuksista ei kummastakaan ole tehty riittävän yksityiskohtaista arviointia siltä kannalta, miten ne vaikuttavat jäsenvaltioiden yhteisöverotuloihin maakohtaisesti tarkasteltuna.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- (5) Monesti aggressiivista verosuunnittelua harjoitetaan rajatylitävissä yhteyksissä, mikä viittaa siihen, että osallistuvilla yritysryhmillä on vähimmäismäärä resursseja. Tähän perustuen yhteistä **yhdistettyä yhteisöveropohjaa** koskevien sääntöjen olisi oikeasuhteisuuden vuoksi oltava pakolliset ainoastaan niille yhtiöille, jotka kuuluvat huomattavan suureen yritysryhmään. Tässä tarkoituksessa olisi vahvistettava kokoon liittyvä **kynnysarvo** käyttäen perusteena konsernitilinpäätöksen tekevän ryhmän konsolidoituja kokonaistuloja. Jotta edistettäisiin paremmin tavoitetta helpottaa kauppaa ja investointeja sisämarkkinoilla, yhteistä **yhdistettyä yhteisöveropohjaa** koskevien sääntöjen olisi oltava vaihtoehtona myös sellaisten **ryhmien** saatavilla, jotka **jäävät kokoon liittyvän kynnysarvon alapuolelle**.

Tarkistus

- (5) Monesti aggressiivista verosuunnittelua harjoitetaan rajatylitävissä yhteyksissä, mikä viittaa siihen, että osallistuvilla yritysryhmillä on vähimmäismäärä resursseja. Tähän perustuen yhteistä **pohjaa** koskevien sääntöjen olisi oikeasuhteisuuden vuoksi oltava **alkuvaiheessa** pakolliset ainoastaan niille yhtiöille, jotka kuuluvat huomattavan suureen yritysryhmään. Tässä tarkoituksessa olisi vahvistettava kokoon liittyvä **alkukynnysarvo 75000000 euroa** käyttäen perusteena konsernitilinpäätöksen tekevän ryhmän konsolidoituja kokonaistuloja. **Koska tällä direktiivillä luodaan uusi vakiomuotoinen kaikkia unionin yrityksiä koskeva yhteisöveropohjan malli, kynnysarvo olisi laskettava nolnaan enintään seitsemän vuoden kuluessa.** Jotta edistettäisiin paremmin tavoitetta helpottaa kauppaa ja investointeja sisämarkkinoilla, yhteistä yhteisöveropohjaa koskevien sääntöjen olisi **ensimmäisessä vaiheessa** oltava vaihtoehtona myös sellaisten **yhtiöiden** saatavilla, jotka **eivät täytä näitä perusteita**.

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (5 a) **Jos muut tekijät pysyvät samoina, siirtyminen yhteiseen yhdistettyyn yhteisöveropohjaan voisi johtaa jäsenvaltioiden verotulojen lisääntymiseen tai vähenemiseen. Tulojen vähenemisen hyvittämiseksi olisi luotava tilapäinen hyvitysmekanismi, joka rahoitetaan niiden jäsenvaltioiden julkisen talouden ylijäämällä, joiden verotulot lisääntyvät uudessa järjestelmässä. Hyvitystä olisi mukautettava vuosittain kansallisella tai aluetasolla ennen tämän direktiivin voimaantuloa tehtyjen päätösten huomioon ottamiseksi. Komissiota olisi vaadittava antamaan hyvitysjärjestelmän lakkauttamista tai muuttamista koskeva ehdotus seitsemän vuoden kuluttua sen käyttöönotosta sekä vahvistamaan hyvitysten enimmäismäärät.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 5 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (5 b) Jotta vältetään nykyinen verorasituksen jakautuminen pk-yritysten ja monikansallisten yhtiöiden välillä veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä 25 päivänä marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti, yhteisen yhteisöveropohjan tavoitteena on, että pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) eivät olisi epäedullisessa kilpailuasemassa vaan niille luotaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset. Pääasiallinen veroviranomainen voi antaa pk-yrityksille tarvittavat välineet, joilla niitä autetaan noudattamaan hallinnollisia ja organisaatioon liittyviä vaatimuksia, joita CCCTB-järjestelmän vapaaehtoisesta soveltamisesta seuraa.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (6) Kelpoisuus kuuluu ryhmään, jonka veropohjat yhdistetään, olisi määritettävä kaksiosaisella testillä, joka pohjautuu i) valvontaan (yli 50 prosenttia äänioikeuksista) ja ii) omistusoikeuteen (yli 75 prosenttia pääomasta) tai oikeuteen voitonjako (yli 75 prosenttia voitonjakoon oikeuttavista oikeuksista). Tällaisella testillä varmistetaan, että taloudellinen yhdentyminen ryhmän jäsenten välillä on edennyt pitkälle. Järjestelmän eheyden takaamiseksi valvonnan ja omistusoikeuden tai voitonjakoa koskevien oikeuksien kahta kynnyksarvoa olisi noudatettava koko verovuoden ajan; muussa tapauksessa kynnyksarvoista jäävän yhtiön olisi poistuttava ryhmästä viipymättä. Jotta estetään verotulosten manipulointi yritysten ryhmään liittämällä ja siitä poistamisella lyhyellä aikavälillä, ryhmään kuulumiselle olisi asetettava vähintään yhdeksän peräkkäisen kuukauden vaatimus.

- (6) On tarpeen määritellä unionissa sijaitsevan kiinteän toimipaikan käsite, kun kiinteä toimipaikka kuuluu verotuksellista kotipaikkaansa unionissa pitävälle verovelvolliselle. Monikansalliset yhtiöt tekevät liian usein järjestelyjä siirtääkseen voittonsa suotuisiin verojärjestelmiin maksamatta lainkaan veroa tai maksaen hyvin vähän veroa. Kiinteän toimipaikan käsite antaisi mahdollisuuden määritellä tarkasti ja sitovasti perusteet, jotka on täytettävä, jotta monikansallinen yhtiö voi osoittaa olevansa sijoittautunut tiettyyn maahan. Tämä velvoittaa monikansalliset yhtiöt maksamaan veronsa oikeudenmukaisella tavalla. Tavoitteena olisi varmistaa, että kaikilla asianomaisilla verovelvollisilla on yhteinen käsitys asiasta, ja sulkea pois se mahdollisuus, että erilaisista määritelmistä aiheutuu eroavuuksia. Samoin on tärkeää laatia yhteinen määritelmä sellaisille kiinteille toimipaikoille, jotka sijaitsevat kolmannessa maassa tai jotka sijaitsevat unionissa, mutta kuuluvat verotuksellista kotipaikkaansa kolmannessa maassa pitävälle verovelvolliselle. Jos siirtohinnoittelu aiheuttaa voittojen siirtämistä alhaisen verotuksen lainkäyttöalueille, on parempi käyttää järjestelmää, jossa voiton jakaminen tapahtuu kaavaan perustuvan jaon avulla. Ottamalla käyttöön tällaisen järjestelmän unioni voi näyttää muille maille esimerkkiä nykyaikaisesta ja tehokkaasta yhtiöverotuksesta. Komission olisi laadittava suuntaviivoja siirtymävaiheelle, jonka aikana kaavaan perustuva jako on käytössä rinnan muiden kohdennusmenetelmien kanssa toimittaessa kolmansien maiden kanssa, mutta kaavamaisen jaon olisi tultava lopulta vakiojakomenetelmäksi. Komission olisi annettava ehdotus eurooppalaisesta verosopimuksen mallista, jolla voitaisiin lopulta korvata kaikkien eri jäsenvaltioiden tekemät tuhannet kahdenväliset verosopimukset.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 a) *Digitaaliset tuotteet ovat erittäin liikkuvia ja aineettomia. Tutkimukset ovat osoittaneet, että digitaaliala on laajasti mukana aggressiivisessa verosuunnittelussa, koska liiketoimiin asiakkaiden kanssa ja voittojen tekemiseen ei monissa liiketoimintamalleissa tarvita lainkaan fyysistä infrastruktuuria. Tämän vuoksi suurimmat digitaalialan yhtiöt voivat välttyä lähes kokonaan tulojensa verotukselta. Jäsenvaltiot menettävät miljardien eurojen verotulot, koska ne eivät voi verottaa digitaalialan monikansallisia yhtiöitä. Jotta tähän todelliseen ja kiireellisiin toimenpiteitä edellyttävään yhteiskunnalliseen epäoikeudenmukaisuuteen voitaisiin puuttua, nykyinen yhteisöverolainsäädäntö on tarpeen ulottaa koskemaan uutta merkittävään digitaaliseen läsnäoloon perustuvaa kiinteään toimipaikan muodostavaa digitaalista yhteyttä. Vastaavanlaisille liiketoimintamalleille on varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta voidaan vastata digitalisaatioon liittyviin verotuksen ongelmiin luomatta kuitenkaan esteitä digitaalialan tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiselle. Tässä yhteydessä on otettava huomioon erityisesti OECD:n tasolla tehty työ kansainvälisesti yhdenmukaisen säännösten luomiseksi.*

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Yhdistetyn veropohjan jakokaavaan olisi kuuluttava **kolme** yhtäläisesti painotettua jakotekijää, jotka ovat työvoima, omaisuuserät ja myynti määränpäittäin. Näiden yhtäläisesti painotettujen tekijöiden olisi edustettava tasapainoista lähestymistapaa verotettavien voittojen jakamisessa asianomaisten jäsenvaltioiden kesken, ja niiden olisi varmistettava, että voitot verotetaan siellä missä ne on tosiasiallisesti ansaittu. Työvoima ja omaisuuserät olisi sen vuoksi kohdennettava siihen jäsenvaltioon, jossa työtä tehdään tai jossa omaisuuserät sijaitsevat, jolloin ne antavat asianmukaisen painoarvon alkuperäjäsenvaltion intresseille, kun taas myynti olisi kohdennettava tavaroiden tai palvelujen määräjäsenvaltioon. Jotta voidaan ottaa huomioon palkkatasojen erot eri puolilla unionia ja jotta yhdistetyn veropohjan jako olisi oikeudenmukainen, työvoimaa koskevan jakotekijän olisi sisällettävä sekä henkilöstömenot että työntekijöiden lukumäärä (niin että kummankin osuus on puolet). Omaisuuseriä koskevaan jakotekijään taasen olisi kuuluttava **kaikki** aineelliset hyödykkeet **muttei aineettomia hyödykkeitä eikä rahoitusvaroja, koska ne eivät ole paikkaan sidottuja ja tästä seuraisi riski, että tämän direktiivin sääntöjä voitaisiin kiertää.** Silloin, kun jakamisen tulos ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi vastaa oikeudenmukaisella tavalla liiketoiminnan laajuutta, olisi säädettävä suojalausekkeella mahdollisuudesta käyttää vaihtoehtoista tulojakomenetelmää.

Tarkistus

- (10) Yhdistetyn veropohjan jakokaavaan olisi kuuluttava **neljä** yhtäläisesti painotettua jakotekijää, jotka ovat työvoima, omaisuuserät, myynti määränpäittäin **sekä verkkoalustojen ja -palveluiden käyttäjien henkilötietojen kerääminen ja hyödyntäminen (jäljempänä "tietoja koskeva jakotekijä")**. Näiden yhtäläisesti painotettujen tekijöiden olisi edustettava tasapainoista lähestymistapaa verotettavien voittojen jakamisessa asianomaisten jäsenvaltioiden kesken, ja niiden olisi varmistettava, että voitot verotetaan siellä missä ne on tosiasiallisesti ansaittu. Työvoima ja omaisuuserät olisi sen vuoksi kohdennettava siihen jäsenvaltioon, jossa työtä tehdään tai jossa omaisuuserät sijaitsevat, jolloin ne antavat asianmukaisen painoarvon alkuperäjäsenvaltion intresseille, kun taas myynti olisi kohdennettava tavaroiden tai palvelujen määräjäsenvaltioon. Jotta voidaan ottaa huomioon palkkatasojen erot eri puolilla unionia ja jotta yhdistetyn veropohjan jako olisi oikeudenmukainen, työvoimaa koskevan jakotekijän olisi sisällettävä sekä henkilöstömenot että työntekijöiden lukumäärä (niin että kummankin osuus on puolet). Omaisuuseriä koskevaan jakotekijään taasen olisi kuuluttava **ainoastaan** aineelliset hyödykkeet. Silloin, kun jakamisen tulos ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi vastaa oikeudenmukaisella tavalla liiketoiminnan laajuutta, olisi säädettävä suojalausekkeella mahdollisuudesta käyttää vaihtoehtoista tulojakomenetelmää.

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (10 a) Yhdistetyn veropohjan jakokaavan on ilmentävä täysimääräisesti kussakin jäsenvaltiossa harjoitettua taloudellista toimintaa ottaen asianmukaisesti ja täysimääräisesti huomioon niiden talouksien väliset mahdollisesti merkittävät eroavuudet. Jos kaavan soveltamisesta seuraa epätasapainoinen jako, joka ei ilmennä taloudellista toimintaa, tilanne voidaan korjata riitojenratkaisumekanismeilla. Komission olisi edellä olevan mukaisesti arvioitava riidanratkaisumekanismin perustamista, jotta varmistetaan asianmukainen riidanratkaisu, kun asiaan on osallisina eri jäsenvaltioita.

Tarkistus

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

- (11) *Tietyille aloille, kuten rahoitus- ja vakuutusala, öljy- ja kaasu- sekä meri- ja lentoliikenne, tarvitaan niiden erityispiirteiden vuoksi oikaistu kaava yhdistetyn veropohjan jakamiseksi.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) Tämä direktiivi perustuu yhteisestä yhteisöveropohjasta annettuun neuvoston direktiiviin 2016/xx/EU (jossa vahvistetaan yhteiset yhteisöverosäännöt veropohjan laske- miseksi), ja siinä keskitytään verotulosten yhdistämiseen koko ryhmässä. Tästä syystä **olisi** tarpeen ottaa huomioon näiden kahden säädöksen välinen vuorovaikutus ja varmistaa tietty- jen veropohjan osatekijöiden siirtyminen ryhmän uuteen kehikseen. Tällaisia osatekijöitä ovat erityisesti korkojen vähennysoikeuden rajoittamista koskeva sääntö, vapautusme- netelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva lauseke ja ulkomaisia väliyhteisöjä koskeva lainsäädäntö sekä vero- kohtelun eroavuudet.

Tarkistus

- (14) Tämä direktiivi perustuu yhteisestä yhteisöveropohjasta annettuun neuvoston direktiiviin 2016/xx/EU (jossa vahvistetaan yhteiset yhteisöverosäännöt veropohjan laske- miseksi), ja siinä keskitytään verotulosten yhdistämiseen koko ryhmässä. Tästä syystä on tarpeen ottaa huomioon näiden kahden säädöksen välinen vuorovaikutus ja varmistaa tietty- jen veropohjan osatekijöiden siirtyminen ryhmän uuteen kehikseen. Tällaisia osatekijöitä ovat erityisesti korkojen vähennysoikeuden rajoittamista koskeva sääntö, vapautusme- netelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva lauseke ja ulkomaisia väliyhteisöjä koskeva lainsäädäntö sekä vero- kohtelun eroavuudet. Jäsenvaltioita ei pitäisi estää ottamasta käyttöön veronkierron torjumiseksi toteutettavia lisätoimia, jotta vähennetään kielteisiä seurauksia, jotka johtuvat voitto- jen siirtämisestä matalan verotuksen kolmansiin maihin.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

- (16) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen, muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi seuraavilta osin: i) yhtiömuotoja ja yhteisöveroja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön muutosten huomioon ottaminen ja liitteiden I ja II muuttaminen vastaavasti, ii) lisämääritelmien vahvistaminen **ja** iii) korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista koskevan säännön täydentäminen hajautumista ehkäisevillä säännöillä, jotta voidaan paremmin puuttua ryhmän sisällä mahdollisesti syntyviin veronkiertoriskeihin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus

- (16) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen, muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi seuraavilta osin: i) yhtiömuotoja ja yhteisöveroja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön muutosten huomioon ottaminen ja liitteiden I ja II muuttaminen vastaavasti, ii) lisämääritelmien vahvistaminen, iii) korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista koskevan säännön täydentäminen hajautumista ehkäisevillä säännöillä, jotta voidaan paremmin puuttua ryhmän sisällä mahdollisesti syntyviin veronkiertoriskeihin, **ja iv) suunta-
viivojen laatiminen siirtymävaiheelle, jonka aikana
kaavaan perustuva jako on käytössä rinnan muiden
jakomenetelmien kanssa kolmansien maiden kanssa toimit-
taessa.** On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, **ja sen olisi tällöin otettava huomioon
Euroopan parlamentin vuosittain antama päätöslauselma.** Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

- (17) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa i) vahvistaa vuosittain luettelo kolmansien maiden yhtiömuodoista, jotka vastaavat liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja, ii) vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä työvoimaa, omaisuuseriä ja myyntiä koskevien jakotekijöiden laskennasta, työntekijöiden, henkilöstömenojen, omaisuuserien ja myynnin kohdentamisesta asianomaiseen jakotekijään sekä omaisuuserien arvostamisesta, iii) hyväksyä säädös, jossa vahvistetaan ryhmän muodostamista koskevan ilmoituksen vakiomuoto, ja iv) vahvistaa säännöt, jotka koskevat yhdistetyn veroilmoituksen jättämistä sähköisesti, yhdistetyn veroilmoituksen muotoa, yksittäisen verovelvollisen veroilmoituksen muotoa ja vaadittavia todisteasiakirjoja. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹²⁾ mukaisesti.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tarkistus

- (17) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa i) vahvistaa vuosittain luettelo kolmansien maiden yhtiömuodoista, jotka vastaavat liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja, ii) vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä työvoimaa, omaisuuseriä ja myyntiä koskevien jakotekijöiden **sekä henkilötietoja koskevan jakotekijän** laskennasta, työntekijöiden **ja** henkilöstömenojen **kohdentamisesta, kerättyjen henkilötietojen ja hyödynnettyjen henkilötietojen sekä** omaisuuserien ja myynnin kohdentamisesta asianomaiseen jakotekijään sekä omaisuuserien arvostamisesta, iii) hyväksyä säädös, jossa vahvistetaan ryhmän muodostamista koskevan ilmoituksen vakiomuoto, ja iv) vahvistaa säännöt, jotka koskevat yhdistetyn veroilmoituksen jättämistä sähköisesti, yhdistetyn veroilmoituksen muotoa, yksittäisen verovelvollisen veroilmoituksen muotoa ja vaadittavia todisteasiakirjoja. **Komission olisi suunniteltava yhteistyössä jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa kyseiset yhdenmukaiset veroilmoitusmallit.** Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹²⁾ mukaisesti.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

- (18) Toimimalla yksin ja eri tavoin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen kansainvälisen veronkierron vastaisilla käytännöillä ja yritysten auttaminen niiden toiminnan laajentamisessa yli rajojen unionissa. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan koordinoituja toimia. Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, sillä direktiivillä puututaan erilaisten kansallisten verosääntöjen keskinäisen vaikutuksen aiheuttamaan sisämarkkinoiden tehottomuuteen. Erilaiset verosäännöt vaikuttavat sisämarkkinoiden toimintaan ja hillitsevät rajatylittävää toimintaa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, kun erityisesti otetaan huomioon, että direktiiviä sovelletaan pakollisesti vain tietyn koon ylittäviin ryhmiin.

Tarkistus

- (18) Toimimalla yksin ja eri tavoin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen kansainvälisen veronkierron vastaisilla käytännöillä ja yritysten, **erityisesti pk-yritysten**, auttaminen niiden toiminnan laajentamisessa yli rajojen unionissa. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan koordinoituja toimia. Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, sillä direktiivillä puututaan erilaisten kansallisten verosääntöjen keskinäisen vaikutuksen aiheuttamaan sisämarkkinoiden tehottomuuteen. Erilaiset verosäännöt vaikuttavat sisämarkkinoiden toimintaan ja hillitsevät rajatylittävää toimintaa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, kun erityisesti otetaan huomioon, että direktiiviä sovelletaan pakollisesti vain tietyn koon ylittäviin ryhmiin.

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 20 kappale

Komission teksti

- (20) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin soveltamista viisi vuotta **direktiivin** voimaantulon jälkeen ja laadittava tästä kertomus neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle,

Tarkistus

- (20) **Koska tämä direktiivi sisältää merkittävän muutoksen yhteisöverotussääntöihin**, komission olisi arvioitava **perusteellisesti** tämän direktiivin soveltamista viisi vuotta **sen** voimaantulon jälkeen ja laadittava tästä kertomus **Euroopan parlamentille ja** neuvostolle. **Tämän täytäntöönpanokertomuksen olisi sisällettävä vähintään seuraavat tiedot: tämän direktiivin mukaisen verojärjestelmän vaikutus jäsenvaltioiden verotuloihin, järjestelmän hyvät ja huonot puolet pk-yritysten kannalta, vaikutus veronkannon oikeudenmukaisuuteen jäsenvaltioiden välillä, vaikutus sisämarkkinoihin kokonaisuudessaan ottaen erityisesti huomioon jäsenvaltioiden välisen kilpailun mahdollinen vääristyminen tässä direktiivissä annettuja uusia sääntöjä sovellettaessa sekä niiden yritysten lukumäärä, jotka kuuluvat soveltamisalaan siirtymävaiheen aikana.** Komission olisi tarkasteltava **tämän direktiivin soveltamista kymmenen vuotta sen voimaantulon jälkeen ja laadittava sen toiminnasta kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.** Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle,

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 20 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (20 a) On tarpeen hyväksyä selkeitä, yhdenmukaisia ja objektiivisia perusteita, joita sovelletaan yhdistetyn veropohjan laskentaan, jotta saavutetaan täysimääräinen ja yhdenmukainen yhdistäminen ja estetään jäsenvaltioiden välisistä tilinpitoeroista johtuvat uudet keinottelumahdollisuudet. Tässä tarkoituksessa komission olisi esitettävä tarvittavia muutoksia tämän direktiivin säännöksiin, jotka koskevat yhdistetyn veropohjan määrittelyä ja laskentaa.

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 20 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (20 b) Komission olisi harkittava lisätutkimuksia, joissa analysoidaan CCCTB:n mahdollista vaikutusta yksittäisten jäsenvaltioiden yhteisöverotuloihin ja unionille mahdollisesti aiheutuvaa epäedullista kilpailuasemaa suhteessa kolmansiin maihin.

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. 1. Tällä direktiivillä otetaan käyttöön **neuvoston direktiivissä 2016/xx/EU** ⁽¹⁴⁾ tarkoitettu järjestelmä ryhmään kuuluvien yhtiöiden veropohjien yhdistämiseksi ja vahvistetaan säännöt siitä, miten yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja kohdennetaan jäsenvaltioille ja kuinka kansalliset veroviranomaiset hallinnoivat sitä.

1. Tällä direktiivillä otetaan käyttöön **yhteinen pohja tiettyjen yhtiöiden verottamiselle unionissa ja vahvistetaan kyseisen pohjan laskentaa koskevat säännöt, mukaan luettuina veronkierron ehkäisemistä ja ehdotetun verojärjestelmän kansainvälistä ulottuvuutta koskevat toimenpiteet.**

(14) [full title of the Directive (EUVL L [,], s. [])].

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 21

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

1. Tämän direktiivin sääntöjä sovelletaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuun yhtiöön, myös sen muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, jos yhtiö täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

Tarkistus

1. Tämän direktiivin sääntöjä sovelletaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuun yhtiöön, myös sen muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin **ja digitaalisiin kiinteisiin** toimipaikkoihin, jos yhtiö täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

Tarkistus 22

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – c alakohta

Komission teksti

c) se kuuluu liikekirjanpidolliseen konserniin, jonka konsolidoidut konsernitulot olivat yhteensä yli 750000000 euroa asianomaista tilivuotta edeltäneen tilivuoden aikana;

Tarkistus

c) se kuuluu liikekirjanpidolliseen konserniin, jonka konsolidoidut konsernitulot olivat yhteensä yli 750000000 euroa asianomaista tilivuotta edeltäneen tilivuoden aikana. **Kynnysarvo lasketaan nolnaan enintään seitsemän vuoden aikana;**

Tarkistus 23

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Yhtiö, joka täyttää 1 kohdan a, b ja d alakohdan edellytykset muttei mainitun kohdan c alakohdan edellytyksiä, voi valita, myös muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojensa osalta, että se soveltaa tämän direktiivin säännöksiä **viiden verovuoden ajan. Tätä ajanjaksoa pidennetään ilman eri toimenpiteitä viiden verovuoden pituisten peräkkäisten soveltamiskausien ajaksi, jollei anneta 47 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettua lopettamisilmoitusta. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja d alakohdan edellytysten on täyttyttävä joka kerta, kun pidennys tehdään.**

Tarkistus

3. Yhtiö, joka täyttää 1 kohdan a, b ja d alakohdan edellytykset muttei mainitun kohdan c alakohdan edellytyksiä, voi valita, myös muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojensa osalta, että se soveltaa tämän direktiivin säännöksiä.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 24

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. *Direktiivin sääntöjä ei sovelleta erityisen verotusjärjestelyn alaisiin laivayhtiöihin. Erityisen verotusjärjestelyn alaiset laivayhtiöt otetaan huomioon määritettäessä yhtiöitä, jotka kuuluvat samaan 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuun ryhmään.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi

3 artikla – 1 kohta – 23 alakohta

Komission teksti

(23) 'yhdistetyllä veropohjalla'tarkoitetaan **tulosta, joka saadaan laskemalla yhteen kaikkien** ryhmän **jäsenten veropohjat** direktiivin 2016/xx/EU mukaisesti;

Tarkistus

(23) 'yhdistetyllä veropohjalla'tarkoitetaan **ryhmän jäsenten konsolidoituja verotettavia nettotuloja, joiden laskentaan käytetään kaikkiin ryhmän jäseniin sovellettavaa yhdenmu- kaista kirjanpitooperustetta** direktiivin 2016/xx/EU mukaisesti;

Tarkistus 26

Ehdotus direktiiviksi

3 artikla – 1 kohta – 28 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(28 a) 'tietoja koskevalla jakotekijällä'verkkoalustojen ja - palveluiden käyttäjien henkilötietojen keräämistä ja hyödyntämistä kaupallisia tarkoituksia varten yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. *Jos meri- tai sisävesiliikennettä harjoittavan ryhmän jäsenen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on aluksella tai laivalla, sen verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan jäsenvaltiossa, jossa aluksen tai laivan kotisatama sijaitsee, tai jos tällaista kotisatamaa ei ole, jäsenvaltiossa, jossa on liikenteenharjoittajan verotuksellinen kotipaikka.*

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Unionissa asuvan verovelvollisen mistä tahansa **lähteestä** saama tulo, tuleepa se siitä jäsenvaltiosta, jossa verovelvollisella on verotuksellinen kotipaikka, tai sen ulkopuolelta, on yhteisöveron alaista tuloa.

Tarkistus

4. Unionissa asuvan verovelvollisen mistä tahansa **toiminnasta** saama tulo, tuleepa se siitä jäsenvaltiosta, jossa verovelvollisella on verotuksellinen kotipaikka, tai sen ulkopuolelta, on yhteisöveron alaista tuloa.

Tarkistus 29

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Unionin ulkopuolella verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen kaikki jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan kautta saama tulo on yhteisöveron alaista tuloa.

Tarkistus

5. Unionin ulkopuolella verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen kaikki jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän **tai digitaalisen kiinteän** toimipaikan kautta saama tulo on yhteisöveron alaista tuloa. **Verovelvollisen digitaalinen kiinteä toimipaikka määritetään yhteisestä yhteisöveropohjasta annetun neuvoston direktiivin ...^(1 a) 5 artiklassa lueteltujen edellytysten ja perusteiden mukaisesti.**

^(1 a) **Neuvoston direktiivi ... yhteisestä yhteisöveropohjasta (EUVL L..., ..., s. ...).**

Tarkistus 30

Ehdotus direktiiviksi

5 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) sillä on oikeus käyttää yli 50:tä prosenttia **äänioikeuksista**; ja

Tarkistus

a) sillä on oikeus käyttää **äänioikeuksia, jotka ovat** yli 50 prosenttia; ja

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 31

Ehdotus direktiiviksi

6 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2a. Kiinteisiin toimipaikkoihin sisältyvät yhteisestä yhteisöveropohjasta annetun neuvoston direktiivin ...1 a 5 artiklassa lueteltujen edellytysten ja perusteiden mukaiset digitaaliset kiinteät toimipaikat. ^(1 a)

^(1 a) **Neuvoston direktiivi ...yhteisestä yhteisöveropohjasta (EUVL L..., ..., s. ...).**

Tarkistus 32

Ehdotus direktiiviksi

7 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. **Kaikkien ryhmän jäsenten veropohjat on laskettava yhteen yhdistettyä veropohjaa varten.**

1. **Liikekirjanpidollisen konsernin veropohja määritetään ikään kuin se olisi yksi yksikkö. Tätä varten konsernin kokonaisveropohja lasketaan uudelleen niin, että poistetaan kaikki voitot tai tappiot, mukaan lukien mahdolliset minkä tahansa luonteiset liiketapahtumat kahden tai useamman konsernin yksikön välillä.**

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi

7 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Jos yhdistetty veropohja on negatiivinen, tappio on siirrettävä eteenpäin ja kuitattava seuraavaa positiivista yhdistettyä veropohjaa vastaan. Jos yhdistetty veropohja on positiivinen, se on jaettava VIII luvun mukaisesti.

2. Jos yhdistetty veropohja on negatiivinen, tappio on siirrettävä eteenpäin ja kuitattava seuraavaa positiivista yhdistettyä veropohjaa vastaan **enintään viiden vuoden ajan**. Jos yhdistetty veropohja on positiivinen, se on jaettava VIII luvun mukaisesti.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 34

Ehdotus direktiiviksi

9 artiklan 2 kohta

Komission teksti

2. Ryhmän on käytettävä johdonmukaista ja riittävästi dokumentoitua menetelmää ryhmän sisäisten liiketapahtumien kirjaamiseksi. Ryhmä voi vaihtaa menetelmää ainoastaan pätevistä kaupallisista syistä ja ainoastaan verovuoden alussa.

Tarkistus

2. Ryhmän on käytettävä johdonmukaista ja riittävästi dokumentoitua menetelmää ryhmän sisäisten liiketapahtumien kirjaamiseksi. Ryhmä voi vaihtaa menetelmää ainoastaan pätevistä kaupallisista syistä ja ainoastaan verovuoden alussa. **Kaikki nämä liiketapahtumat on poistettava veropohjasta 7 artiklan 1 kohdan nojalla toteutetun yhdistämisen seurauksena.**

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi

9 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Ryhmän sisäiset siirrot ja myynnit on kirjattava menetelmällä, jossa poistokelvottomat omaisuuserät kirjataan alhaisimpaan hintaan ja poistokelpoiset omaisuuserät kirjataan verotusarvoon.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi

9 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Ryhmän sisäiset siirrot eivät saa muuttaa itse tuotettujen aineettomien hyödykkeiden asemaa.

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi

23 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Kun yritysten uudelleenorganisoinnin seurauksena yhdestä tai useammasta ryhmästä taikka kahdesta tai useammasta ryhmän jäsenestä tulee toisen ryhmän osa, aiemman ryhmän tai aiempien ryhmien mahdolliset vähentämättömät tappiot on kohdennettava kaikille näille ryhmän jäsenille VIII luvun mukaisesti sen verovuoden lopussa sovellettavien jakotekijöiden perusteella, jona yritysten uudelleenorganisointi tapahtuu. Aiemman ryhmän tai aiempien ryhmien vähentämättömät tappiot on siirrettävä eteenpäin **tuleville vuosille**.

Tarkistus

Kun yritysten uudelleenorganisoinnin seurauksena yhdestä tai useammasta ryhmästä taikka kahdesta tai useammasta ryhmän jäsenestä tulee toisen ryhmän osa, aiemman ryhmän tai aiempien ryhmien mahdolliset vähentämättömät tappiot on kohdennettava kaikille näille ryhmän jäsenille VIII luvun mukaisesti sen verovuoden lopussa sovellettavien jakotekijöiden perusteella, jona yritysten uudelleenorganisointi tapahtuu. Aiemman ryhmän tai aiempien ryhmien vähentämättömät tappiot on siirrettävä eteenpäin **enintään viiden vuoden ajan**.

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

23 artikla – 3 kohta

Komission teksti

2. 2. Jos pääasiallisista verovelvollisista kaksi tai useampi sulautuu neuvoston direktiivin 2009/133/EY⁽¹⁵⁾ 2 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ryhmän mahdolliset vähentämättömät tappiot on kohdennettava sen jäsenille VIII luvun mukaisesti sen verovuoden lopussa sovellettavien jakotekijöiden perusteella, jona sulautuminen tapahtuu. Vähentämättömät tappiot on siirrettävä eteenpäin **tuleville vuosille**.

Tarkistus

2. 2. Jos pääasiallisista verovelvollisista kaksi tai useampi sulautuu neuvoston direktiivin 2009/133/EY⁽¹⁵⁾ 2 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ryhmän mahdolliset vähentämättömät tappiot on kohdennettava sen jäsenille VIII luvun mukaisesti sen verovuoden lopussa sovellettavien jakotekijöiden perusteella, jona sulautuminen tapahtuu. Vähentämättömät tappiot on siirrettävä eteenpäin **enintään viiden vuoden ajan**.

⁽¹⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2009/133/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sekä eurooppayhtiön (SE) tai eurooppaosuuskunnan (SCE) sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 310, 25.11.2009, s. 34).

⁽¹⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2009/133/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sekä eurooppayhtiön (SE) tai eurooppaosuuskunnan (SCE) sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 310, 25.11.2009, s. 34).

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 39

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Yhdistetty veropohja on jaettava ryhmän jäsenten välillä joka verovuosi jakokaavaa käyttäen. Määritettäessä ryhmän jäsenen A jako-osuutta käytetään seuraavaa kaavaa, jossa myyntiä, työvoimaa **ja** omaisuususeriä koskevia jakotekijöitä painotetaan yhtä paljon:

Tarkistus

Yhdistetty veropohja on jaettava ryhmän jäsenten välillä joka verovuosi jakokaavaa käyttäen. Määritettäessä ryhmän jäsenen A jako-osuutta käytetään seuraavaa kaavaa, jossa myyntiä, työvoimaa, omaisuususeriä **ja tietoja** koskevia jakotekijöitä painotetaan yhtä paljon:

Tarkistus 40

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 1 kohta – kaava

Komission teksti

$$\text{Osuus A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Myynti}}{\text{Myynti}^{\text{ryhmä}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Henkilöstömenot}^{\text{A}}}{\text{Henkilöstömenot}^{\text{ryhmä}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Työntekijöiden lukum.}^{\text{A}}}{\text{Työntekijöiden lukum.}^{\text{ryhmä}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Omaisuuserat}^{\text{A}}}{\text{Omaisuuserat}^{\text{ryhmä}}} \right) \cdot \text{Yhdistetty veropohja}$$

Tarkistus

$$\text{Osuus A} = \left(\frac{1}{4} \frac{\text{Myynti}}{\text{Myynti}^{\text{ryhmä}}} + \frac{1}{4} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Henkilöstömenot}^{\text{A}}}{\text{Henkilöstömenot}^{\text{ryhmä}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Työntekijöiden lukum.}^{\text{A}}}{\text{Työntekijöiden lukum.}^{\text{ryhmä}}} \right) + \frac{1}{4} \frac{\text{Omaisuuserat}^{\text{A}}}{\text{Omaisuuserat}^{\text{ryhmä}}} + \frac{1}{4} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Kerätyt henkilötiedot}^{\text{A}}}{\text{Kerätyt henkilötiedot}^{\text{ryhmä}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Hyödynnetyt henkilötiedot}^{\text{A}}}{\text{Hyödynnetyt henkilötiedot}^{\text{ryhmä}}} \right) \right) \cdot \text{Yhdistetty veropohja}$$

Tarkistus 41

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jos yhtä tai useampaa jakotekijää ei voida soveltaa verovelvollisen toiminnan luonteesta johdosta, kaikki kaavan muut sovellettavat jakotekijät painotetaan suhteellisesti uudelleen, jotta kaikkien sovellettavien jakotekijöiden absoluuttinen painotus säilyy yhtäläisenä.

Tarkistus 42

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Myyntiä, työvoimaa **ja** omaisuususeriä koskevia jakotekijöitä painotetaan yhtä paljon määritettäessä ryhmän jäsenen jako-osuutta.

Tarkistus

5. Myyntiä, työvoimaa, omaisuususeriä **ja tietoja** koskevia jakotekijöitä painotetaan yhtä paljon määritettäessä ryhmän jäsenen jako-osuutta.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 43

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 5 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

5 a. *Tietoja koskevan jakotekijän ensimmäisessä puoliskossa osoittajana on ryhmän jäsenen kussakin jäsenvaltiossa keräämien verkkoalustojen ja -palvelujen käyttäjien henkilötietojen kokonaismäärä ja nimittäjänä on ryhmän kussakin jäsenvaltiossa keräämien verkkoalustojen ja -palvelujen käyttäjien henkilötietojen kokonaismäärä, ja sen toisessa puoliskossa osoittajana on ryhmän jäsenen kussakin jäsenvaltiossa hyödyntämien verkkoalustojen ja -palvelujen käyttäjien henkilötietojen kokonaismäärä ja nimittäjänä on ryhmän kussakin jäsenvaltiossa hyödyntämien verkkoalustojen ja -palvelujen käyttäjien henkilötietojen kokonaismäärä.*

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 5 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

5 b. *Tietoja koskevan jakotekijän perusteella kerättyjen henkilö-
tietojen määrä on määritettävä kussakin jäsenvaltiossa verovuoden
lopussa.*

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi

28 artikla – 5 c kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

5 c. *Henkilötietojen kerääminen ja hyödyntäminen kaupallisiin
tarkoituksiin tietoja koskevan jakotekijän yhteydessä on määritel-
tävä asetuksen (EU)2016/679 mukaisesti.*

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi

29 artikla

Komission teksti

29 artikla

Suojalauseke

Poikkeuksena 28 artiklassa vahvistetusta säännöstä, jos pääasiallinen verovelvollinen tai toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei ryhmän jäsenelle jaettava yhdistetyn veropohjan osuus vastaa oikeudenmukaisella tavalla kyseisen ryhmän jäsenen liiketoiminnan laajuutta, pääasiallinen verovelvollinen tai toimivaltainen viranomainen voi pyytää vaihtoehtoisen menetelmän käyttämistä kunkin ryhmän jäsenen vero-osuuden laskemisessa. Vaihtoehtoista menetelmää voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun toimivaltaitten viranomaisten välisten konsultaatioiden ja, soveltuvin osin, 77 ja 78 artiklan mukaisesti käytyjen keskustelujen perusteella kaikki nämä viranomaiset suostuvat vaihtoehtoisen menetelmän käyttöön. Pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle käytettävästä vaihtoehtoisesta menetelmästä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 47

Ehdotus direktiiviksi

38 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Tavaroiden myynti on sisällytettävä siinä jäsenvaltiossa sijaitsevan ryhmän jäsenen myyntiä koskevaan jakotekijään, jossa tavaroiden lähetys tai kuljetus ne hankkineelle henkilölle päättyy. Jos tätä paikkaa ei voida määrittää, tavaroiden myynti on kohdennettava siinä jäsenvaltiossa sijaitsevalle ryhmän jäsenelle, jossa tavaroiden viimeinen määritettävissä oleva paikka sijaitsee.

Tarkistus

1. Tavaroiden myynti on sisällytettävä siinä jäsenvaltiossa sijaitsevan ryhmän jäsenen myyntiä koskevaan jakotekijään, jossa tavaroiden lähetys tai kuljetus ne hankkineelle henkilölle päättyy. Jos tätä paikkaa ei voida määrittää **tai ryhmän jäsenellä ei ole verotettavaa yhteyttä**, tavaroiden myynti on kohdennettava siinä jäsenvaltiossa sijaitsevalle ryhmän jäsenelle, jossa tavaroiden viimeinen määritettävissä oleva paikka sijaitsee.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 48

Ehdotus direktiiviksi

43 artikla

Komission teksti

43 artikla

Meri-, sisävesi- ja lentoliikenne

Ryhmän jäsenen, jonka pääasiallisena liiketoimintana on kansainvälisen meri- tai lentoliikenteen tai sisävesiliikenteen harjoittaminen, tuloja, menoja ja muita vähennyskelpoisia eriä ei sisällytetä yhdistettyyn veropohjaan eikä niitä jaeta 28 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Nämä tulot, menot ja muut vähennyskelpoiset erät on sen sijaan kohdennettava kyseiselle ryhmän jäsenelle liiketoimikohtaisesti, ja niihin on tehtävä hintaoikaisut direktiivin 2016/xx/EU 56 artiklan mukaisesti.

Omistussuudet ryhmän jäsenessä ja ryhmän jäsenen omistussuudet on otettava huomioon sen määrittämiseksi, onko 5 ja 6 artiklassa tarkoitettu ryhmä olemassa.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi

46 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. 2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten on katettava kaikki ryhmän jäsenet, **lukuun ottamatta 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja laivayhtiöitä.**

Tarkistus

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten on katettava kaikki ryhmän jäsenet.

Tarkistus 50

Ehdotus direktiiviksi

48 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Komissio **voi hyväksyä** säädöksen, jossa vahvistetaan ryhmän perustamisilmoituksen vakiomuoto. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkimusmenettelyä noudattaen.

Tarkistus

Komissio **hyväksyy** säädöksen, jossa vahvistetaan ryhmän perustamisilmoituksen vakiomuoto. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkimusmenettelyä noudattaen.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 51

Ehdotus direktiiviksi

55 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Komissio **voi** antaa säädöksiä säännöistä, jotka koskevat yhdistetyn veroilmoituksen jättämistä sähköisesti, yhdistetyn veroilmoituksen muotoa, yksittäisen verovelvollisen veroilmoituksen muotoa ja vaadittavia todisteasiakirjoja. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tarkistus

Komissio antaa säädöksiä säännöistä, jotka koskevat yhdistetyn veroilmoituksen jättämistä sähköisesti, yhdistetyn veroilmoituksen muotoa, yksittäisen verovelvollisen veroilmoituksen muotoa ja vaadittavia todisteasiakirjoja. **Komissio suunnittelee kyseiset yhdenmu-
kaiset veroilmoitusmallit yhteistyössä jäsenvaltioiden
veroviranomaisten kanssa.** Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi

65 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Kun sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa on jonkin ryhmän jäsenen verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, on eri mieltä pääasiallisen veroviranomaisen 49 artiklan taikka 56 artiklan 2 tai 4 kohdan tai 56 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla tekemästä päätöksestä, se voi riitauttaa tämän päätöksen pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion tuomioistuimissa kolmen kuukauden kuluessa.

Tarkistus

1. Kun sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa on jonkin ryhmän jäsenen verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän **tai digitaalisen kiinteän** toimipaikan muodossa, on eri mieltä pääasiallisen veroviranomaisen 49 artiklan taikka 56 artiklan 2 tai 4 kohdan tai 56 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla tekemästä päätöksestä, se voi riitauttaa tämän päätöksen pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion tuomioistuimissa kolmen kuukauden kuluessa.

Tarkistus 53

Ehdotus direktiiviksi

65 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. **Komissio tutkii, parantaisiko riitojenratkaisumekanismin luominen jäsenvaltioiden välisten kiistojen selvittelyn tehokkuutta ja vaikuttavuutta. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiaa koskevan kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 54

Ehdotus direktiiviksi

67 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Hallintoelimen, joka on pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen käsittelemään muutoksenhaut ensimmäisessä oikeusasteessa, on käsiteltävä 54 artiklan nojalla haetut muutokset oikaistuihin verotuspäätöksiin tai verotuspäätöksiin. Kyseisen hallintoelimen on oltava riippumaton pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion veroviranomaisista. Jos kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole tällaista hallintoelintä, pääasiallinen verovelvollinen **voi hakea muutosta suoraan tuomioistuimessa**.

Tarkistus

1. Hallintoelimen, joka on pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen käsittelemään muutoksenhaut ensimmäisessä oikeusasteessa, on käsiteltävä 54 artiklan nojalla haetut muutokset oikaistuihin verotuspäätöksiin tai verotuspäätöksiin. Kyseisen hallintoelimen on oltava riippumaton pääasiallisen veroviranomaisen jäsenvaltion veroviranomaisista. **Pääasiallinen verovelvollinen voi hakea muutosta suoraan tuomioistuimessa**, jos kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole tällaista hallintoelintä **tai jos** pääasiallinen verovelvollinen **toimii mieluummin näin**.

Tarkistus 55

Ehdotus direktiiviksi

67 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallintoelimen on tehtävä päätös muutoksenhausta kuuden kuukauden kuluessa. Jos pääasiallinen verovelvollinen ei saa päätöstä kyseiseen määräaikaan mennessä, pääasiallisen veroviranomaisen päätös on katsottava vahvistetuksi.

Tarkistus

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallintoelimen, **jossa asia on vireillä**, on tehtävä päätös muutoksenhausta kuuden kuukauden kuluessa. Jos pääasiallinen verovelvollinen ei saa päätöstä kyseiseen määräaikaan mennessä, pääasiallisen veroviranomaisen päätös on katsottava vahvistetuksi.

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi

69 artiklan 2 kohta

Komission teksti

2. Ylimenevät vieraan pääoman menot ja EBITDA on laskettava ryhmän tasolla ja sisällettävä kaikkien ryhmän jäsenten tulokset, kun 1 kohtaa sovelletaan. Direktiivin 2016/xx/EU 13 artiklassa tarkoitettu **3000000** euron määrä kasvatetaan 5000000 euroksi.

Tarkistus

2. Ylimenevät vieraan pääoman menot ja EBITDA on laskettava ryhmän tasolla ja sisällettävä kaikkien ryhmän jäsenten tulokset, kun 1 kohtaa sovelletaan. Direktiivin 2016/xx/EU 13 artiklassa tarkoitettu **1000000** euron määrä kasvatetaan 5000000 euroksi.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi

71 artikla

Komission teksti

71 artikla

Tappioiden hyvitys ja sisällytys takaisin veropohjaan

1. *Direktiivin 2016/xx/EU tappioiden hyvityksiä ja sisällytystä takaisin veropohjaan koskevan 41 artiklan soveltaminen lakkaa ilman eri toimenpiteitä tämän direktiivin tultua voimaan.*

2. *Siirretyt tappiot, joita ei vielä tämän direktiivin tullessa voimaan ole sisällytetty takaisin veropohjaan, pysyvät sillä verovelvollisella, jolle ne on siirretty.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 58

Ehdotus direktiiviksi

72 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tätä direktiiviä sovellettaessa viittausta direktiivin 2016/xx/EU 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lakisääteiseen yhteisöverokantaan, jota verovelvolliseen olisi sovellettu, ei sovelleta vaan se korvataan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettävien lakisääteisten yhteisöverokantojen keskiarvolla.

Tarkistus

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2016/xx/EU 53 artiklassa säädettyjä siirtymissääntöjä.

Tarkistus 59

Ehdotus direktiiviksi

73 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2016/xx/EU 59 artiklan mukaisen ulkomaisia väliyhteisöjä koskevan lainsäädännön soveltamisala rajoitetaan sellaisten ryhmän jäsenten tai yksiköiden välisiin suhteisiin, joilla on verotuksellinen kotipaikka kolmannessa maassa tai jotka ovat kolmannessa maassa sijaitsevia kiinteitä toimipaikkoja.

Tarkistus

Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2016/xx/EU 59 artiklan mukaisen ulkomaisia väliyhteisöjä koskevan lainsäädännön soveltamisala rajoitetaan sellaisten ryhmän jäsenten tai yksiköiden välisiin suhteisiin, joilla on verotuksellinen kotipaikka kolmannessa maassa tai jotka ovat kolmannessa maassa sijaitsevia **kiinteitä toimipaikkoja tai digitaalisia** kiinteitä toimipaikkoja.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 60

Ehdotus direktiiviksi

74 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2016/xx/EU 61 artiklan mukaisten verokohtelun eroavuuksia koskevien sääntöjen soveltamisala rajoitetaan sellaisten ryhmän jäsenten ja muiden kuin ryhmän jäsenten välisiin suhteisiin, jotka ovat direktiivin 2016/xx/EU 56 artiklassa tarkoitettuja etuyhteydessä olevia yrityksiä.

Tarkistus

Tässä direktiivissä verokohtelun eroavuuksia koskevien sääntöjen ja vastaavien järjestelyjen soveltamisalaa sovelletaan direktiivin 2016/xx/EU 61 artiklan mukaisesti.

Tarkistus 61

Ehdotus direktiiviksi

76 artikla

Komission teksti

76 artikla

Euroopan parlamentille ilmoittaminen

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta ja siitä, jos neuvosto on vastustanut niitä tai kumonnut säädösvallan siirron.

Tarkistus

76 artikla

Euroopan parlamentille ilmoittaminen

1. Euroopan parlamentti järjestää parlamenttien välisen kokouksen, jossa arvioidaan CCCTB-järjestelmää, ottaen huomioon talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksjakson mukaisen menettelyn mukaisesti käytyjen veropoliittisten keskustelujen tulokset. Euroopan parlamentti toimittaa päätöslauseelman muodossa antamansa lausunnon ja päätelmät komissiolle ja neuvostolle.

2. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta ja siitä, jos neuvosto on vastustanut niitä tai kumonnut säädösvallan siirron.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 62

Ehdotus direktiiviksi

78 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

78 a artikla

Hyvitysmekanismi

Komissio luo erityisen hyvitysmekanismin, joka otetaan käyttöön tämän direktiivin tullessa voimaan ja jolla hyvitetään jäsenvaltioiden verotulojen äkillisiä suuria muutoksia, jotka aiheutuvat suoraan ja ainoastaan tämän direktiivin mukaiseen uuteen järjestelmään siirtymisestä johtuvasta verotulojen lisääntymisestä tai vähenemisestä. Hyvitystä mukautetaan vuosittain, jotta otetaan huomioon kansallisella tai aluetasolla ennen tämän direktiivin voimaantuloa tehdyt päätökset. Hyvitysmekanismi rahoitetaan niiden jäsenvaltioiden julkisen talouden ylijäämällä, joiden verotulot lisääntyvät uudessa järjestelmässä, ja se perustetaan aluksi seitsemäksi vuodeksi. Tämän ajan jälkeen komissio arvioi, onko hyvitysmekanismin toiminnan jatkuminen tarpeen, ja päättää arvioinnin perusteella lakkauttaa mekanismin tai jatkaa sen toimintaa vielä enintään kahden vuoden ajan.

Tarkistus 63

Ehdotus direktiiviksi

79 artikla

Komission teksti

Tarkistus

79 artikla

79 artikla

Uudelleentarkastelu

Täytäntöönpanokertomus ja uudelleentarkastelu

Komissio **tarkastelee** viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta direktiivin soveltamista ja antaa neuvostolle kertomuksen direktiivin toiminnasta. **Kertomuksessa** on erityisesti oltava analyysi tämän direktiivin VIII luvulla perustetun mekanismin vaikutuksista veropohjien jakamiseen jäsenvaltioiden välillä.

Komissio **arvioi** viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta direktiivin soveltamista ja antaa **Euroopan parlamentille ja neuvostolle** kertomuksen direktiivin toiminnasta. **Tässä täytäntöönpanokertomuksessa** on erityisesti oltava analyysi tämän direktiivin VIII luvulla perustetun mekanismin vaikutuksista veropohjien jakamiseen jäsenvaltioiden välillä. **Tällaisen täytäntöönpanokertomuksen päätelmien laadinnan tai seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä komissio antaa ehdotuksen edellytyksiksi, joilla osa yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan perusteella saaduista verotuloista kohdennetaan unionin yleiseen talousarvioon, jotta jäsenvaltioiden maksuja talousarvioon voidaan pienentää samassa suhteessa.**

Komissio tarkastelee kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin toiminnasta.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 64

Ehdotus direktiiviksi

80 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2020**. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2019**. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Tarkistus 65

Ehdotus direktiiviksi

80 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta **2021**.

Tarkistus

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta **2020**.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0088

Yhteinen yhteisöveropohja ***Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhteisöveropohjasta (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS))****(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)**

(2019/C 162/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2016)0685),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0472/2016),
 - ottaa huomioon Tanskan kansankäräjien, Irlannin edustajainhuoneen, Irlannin senaatin, Luxemburgin edustajainhuoneen, Maltan parlamentin, Alankomaiden parlamentin ylähuoneen, Alankomaiden parlamentin alahuoneen ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0050/2018),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 1
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Yhtiöt, jotka haluavat harjoittaa unionin sisällä rajatylittävää liiketoimintaa, kohtaavat vakavia esteitä ja markkinavääristymiä, koska erilaisia ja keskinäisessä vaikutuksessa olevia yhteisöverojärjestelmiä on 28. Lisäksi verosuunnittelun rakenteista on tullut ajan myötä yhä kehittyneempiä, kun näitä rakenteita kehitetään ulottumaan useille lainkäyttöalueille ja niissä hyödynnetään tehokkaasti verojärjestelmän muotoseikkoja taikka kahden tai useamman verojärjestelmän eroavuuksia yhtiöiden maksettaviksi tulevien verojen vähentämiseksi. Vaikka näissä tilanteissa korostuvat puutteet, jotka ovat luonteeltaan täysin erilaisia, ne **molemmat** luovat esteitä, jotka estävät sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa. **Toimissa näiden ongelmien korjaamiseksi** olisi sen vuoksi puututtava **molemmantyyppisiin** markkinoiden toimintapuutteisiin.

Tarkistus

- (1) Yhtiöt, jotka haluavat harjoittaa unionin sisällä rajatylittävää liiketoimintaa, kohtaavat vakavia esteitä ja markkinavääristymiä, koska erilaisia ja keskinäisessä vaikutuksessa olevia yhteisöverojärjestelmiä on 28. **Globalisaation ja digitalisoinnin aikakautena erityisesti taloudellisen ja henkisen pääoman verotusta lähdemaan perusteella on yhä vaikeampaa seurata ja yhä helpompaa manipuloida.** Lisäksi verosuunnittelun rakenteista on tullut ajan myötä yhä kehittyneempiä, kun näitä rakenteita kehitetään ulottumaan useille lainkäyttöalueille ja niissä hyödynnetään tehokkaasti verojärjestelmän muotoseikkoja taikka kahden tai useamman verojärjestelmän eroavuuksia yhtiöiden maksettaviksi tulevien verojen vähentämiseksi. **Talouden alojen yleinen digitalisoituminen ja digitaalisen talouden nopea kehitys asettavat kyseenalaiseksi fyysisissä toimipaikoissa toimivia yrityksiä varten suunniteltujen unionin yhteisöveromallien soveltuvuuden jopa siinä määrin, että arvostamis- ja laskentaperusteet voitaisiin määritellä uudelleen, jotta ne ilmentäisivät 2000-luvun kaupallista toimintaa.** Vaikka näissä tilanteissa korostuvat puutteet, jotka ovat luonteeltaan täysin erilaisia, ne **kaikki** luovat esteitä, jotka estävät sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa, **ja aikaansaavat vääristymiä suurten yritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten välille.** Unionin uuden vakiomuotoisen yhteisöveromallin avulla olisi sen vuoksi puututtava **tällaisiin** markkinoiden toimintapuutteisiin **samalla, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin oikeudellisen selkeyden ja oikeusvarmuuden tavoitteet ja verotuksen neutraaliuden periaate.** Kansallisten verojärjestelmien lähentyminen vähentää merkittävästi rajatylittävää toimintaa unionissa harjoittavien yritysten kustannuksia ja hallinnollista raskautta. Vaikka veropolitiikka kuuluu kansallisen toimivallan piiriin, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artiklassa määrätään selvästi, että neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan direktiivejä jäsenvaltioiden sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, jotka suoraan vaikuttavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 2
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan tukemiseksi yhteisöveroympäristö olisi unionissa muokattava sen periaatteen mukaisesti, että yhtiöt maksavat oikeudenmukaisen osuuden verosta sillä lainkäyttöalueella, jolla (niillä lainkäyttöalueilla, joilla) niiden voitot syntyvät. Sen vuoksi on tarpeen säätää mekanismeista, joilla estettäisiin yhtiöitä hyödyntämästä kansallisten verojärjestelmien välisiä eroavuuksia maksaakseen vähemmän veroja. Yhtä tärkeää on myös edistää kasvua ja taloudellista kehitystä sisämarkkinoilla helpottamalla rajojen yli käytävää kauppaa ja yritysten investointeja. Tätä varten on tarpeen poistaa sekä kaksinkertaisen verotuksen että kaksinkertaisen verottamatta jättämisen riskit unionissa kitkemällä kansallisten yhteisöverojärjestelmien keskinäisessä vaikutuksessa olevat eroavuudet. Samaan aikaan yhtiöt tarvitsevat helposti täytäntöön pantavan vero- ja oikeudellisen kehyksen liiketoimintansa kehittämiseksi ja laajentamiseksi yli rajojen unionissa. Tässä yhteydessä olisi myös päästä eroon vielä vallitsevista syrjivistä tilanteista.

Tarkistus

- (2) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan tukemiseksi yhteisöveroympäristö olisi unionissa muokattava sen periaatteen mukaisesti, että yhtiöt maksavat oikeudenmukaisen osuuden verosta sillä lainkäyttöalueella, jolla (niillä lainkäyttöalueilla, joilla) niiden voitot syntyvät **ja niillä on kiinteä toimipaikka. Kun otetaan huomioon liiketoimintaympäristössä tapahtuneet digitaaliset muutokset, on varmistettava, että yhtiöitä, jotka tuottavat tuloa jäsenvaltiossa ilman, että niillä on fyysistä kiinteää toimipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, mutta joilla on digitaalinen kiinteä toimipaikka tässä jäsenvaltiossa, olisi kohdeltava samalla tavalla kuin yhtiöitä, joilla on fyysinen kiinteä toimipaikka.** Sen vuoksi on tarpeen säätää mekanismeista, joilla estettäisiin yhtiöitä hyödyntämästä kansallisten verojärjestelmien välisiä eroavuuksia maksaakseen vähemmän veroja. Yhtä tärkeää on myös edistää kasvua ja taloudellista kehitystä sisämarkkinoilla helpottamalla rajojen yli käytävää kauppaa ja yritysten investointeja. Tätä varten on tarpeen poistaa sekä kaksinkertaisen verotuksen että kaksinkertaisen verottamatta jättämisen riskit unionissa kitkemällä kansallisten yhteisöverojärjestelmien keskinäisessä vaikutuksessa olevat eroavuudet. Samaan aikaan yhtiöt tarvitsevat helposti täytäntöön pantavan vero- ja oikeudellisen kehyksen liiketoimintansa kehittämiseksi ja laajentamiseksi yli rajojen unionissa. Tässä yhteydessä olisi myös päästä eroon vielä vallitsevista syrjivistä tilanteista. **Yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan luovan järjestelmän keskeinen osatekijä on yhdistäminen, sillä vain sen avulla voidaan poistaa rajatylittävää toimintaa harjoittavien samaan ryhmään kuuluvien yhtiöiden unionissa kohtaamat merkittävät veroesteet. Yhdistämisen avulla poistetaan siirtohinnoittelumuodollisuudet ja kaksinkertainen verotus ryhmän sisällä.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) Kuten todetaan 16 päivänä maaliskuuta 2011 tehdystä ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) (7), yhteisöverojärjestelmä, jossa unionia pidettäisiin yhtenä markkinana yhteisöveropohjan laskemiseksi, helpottaisi unionissa kotipaikkaansa pitävien yritysten rajatylittävää toimintaa ja edistäisi tavoitetta tehdä unionista kansainvälisten investointien kannalta kilpailukykyisempi paikka. Vuoden 2011 CCCTB-ehdotuksessa keskityttiin tavoitteeseen helpottaa yritysten liiketoiminnan laajentamista unionissa. Kyseisen tavoitteen lisäksi olisi myös otettava huomioon, että CCCTB voi hyvin tehokkaasti parantaa sisämarkkinoiden toimintaa veronkierron torjunnan järjestelmillä. Tämän perusteella CCCTB-aloite olisi pantava uudelleen vireille, jotta voidaan tasavertaisesti käsitellä niin liiketoiminnan helpottamiseen liittyvää näkökulmaa kuin aloitteen roolia veronkierron torjunnassa. Tällainen lähestymistapa soveltuisi parhaiten yritettäessä poistaa sisämarkkinoiden toiminnan vääristymiä.

(7) Ehdotus neuvoston direktiiviksi COM(2011)0121 final/2, annettu 3 päivänä lokakuuta 2011, yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta.

Tarkistus

- (3) Kuten todetaan 16 päivänä maaliskuuta 2011 tehdystä ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) (7), yhteisöverojärjestelmä, jossa unionia pidettäisiin yhtenä markkinana yhteisöveropohjan laskemiseksi, helpottaisi unionissa kotipaikkaansa pitävien yritysten rajatylittävää toimintaa ja edistäisi tavoitetta tehdä unionista kansainvälisten investointien kannalta kilpailukykyisempi paikka **erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille**. Vuoden 2011 CCCTB-ehdotuksessa keskityttiin tavoitteeseen helpottaa yritysten liiketoiminnan laajentamista unionissa. Kyseisen tavoitteen lisäksi olisi myös otettava huomioon, että CCCTB voi hyvin tehokkaasti parantaa sisämarkkinoiden toimintaa veronkierron torjunnan järjestelmillä. Tämän perusteella CCCTB-aloite olisi pantava uudelleen vireille, jotta voidaan tasavertaisesti käsitellä niin liiketoiminnan helpottamiseen liittyvää näkökulmaa kuin aloitteen roolia veronkierron torjunnassa. **Kun CCCTB on pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, sen avulla varmistetaan, että verot maksetaan siellä, missä voitot syntyvät ja missä yhtiöillä on kiinteä toimipaikka.** Tällainen lähestymistapa soveltuisi parhaiten yritettäessä poistaa sisämarkkinoiden toiminnan vääristymiä. **Sisämarkkinoiden toiminnan tehostaminen on tärkein kasvua ja työllisyyttä lisäävä tekijä. CCCTB:n käyttöönotto lisäisi talouskasvua ja johtaisi uusien työpaikkojen syntymiseen unionissa vähentämällä yhtiöiden välistä haitallista verokilpailua.**

(7) Ehdotus neuvoston direktiiviksi COM(2011)0121 final/2, annettu 3 päivänä lokakuuta 2011, yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta.

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 a) Komissio katsoo 21 päivänä syyskuuta 2017 oikeudenmukaisen ja tehokkaan yhteisöverojärjestelmän käyttöönottamisesta Euroopan unionissa digitaalisten sisämarkkinoiden edistämiseksi antamassaan tiedonannossa, että CCCTB tarjoaa perustan digitaalitalouden aiheuttamien vero-ongelmien käsittelyyn.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 5
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

- (4) Koska on tarpeen toimia nopeasti, jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta muuttamalla sisämarkkinat yhtäältä kaupankäyntiä ja investointeja suosivimmiksi ja toisaalta paremmin veronkiertojärjestelyjä kestäviksi, on **tarpeen jakaa kunnianhimoinen CCCTB-aloite kahdeksi eri ehdotukseksi. Ensimmäisessä vaiheessa olisi hyväksyttävä yhteistä yhteisöveropohjaa koskevat säännöt ennen kuin toisessa vaiheessa ryhdytään käsittelemään veropohjien yhdistämistä.**

Tarkistus

- (4) Koska on tarpeen toimia nopeasti, jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta muuttamalla sisämarkkinat yhtäältä kaupankäyntiä ja investointeja suosivimmiksi ja toisaalta paremmin veronkiertojärjestelyjä kestäviksi, on **hyvin tärkeää varmistaa yhteistä yhteisöveropohjaa koskevan direktiivin ja yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevan direktiivin samanaikainen voimaantulo. Koska tässä järjestelmän vaihdossa on kyse merkittävästä askeleesta kohti sisämarkkinoiden toteuttamista, tarvitaan joustavuutta, jotta uutta järjestelmää voidaan käyttää asianmukaisesti alusta alkaen. Koska kaikki jäsenvaltiot ovat sisämarkkina-alueella, CCCTB olisi otettava käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa. Jos neuvostossa ei päästä yksimieliseen sopimukseen CCCTB:n luomista koskevasta ehdotuksesta, komission olisi annettava uusi ehdotus, joka perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 116 artiklaan, jonka mukaisesti Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen tarvittavat direktiivit. Viimeisenä keinona jäsenvaltioiden olisi aloitettava tiivistetty yhteistyö, johon sen ulkopuolella olevien jäsenvaltioiden olisi voitava liittyä milloin tahansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti. On valitettavaa, että yhteistä yhteisöveropohjaa ja yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevista ehdotuksista ei kummastakaan ole tehty riittävän yksityiskohtaista arviointia siltä kannalta, miten ne vaikuttavat jäsenvaltioiden yhteisöverotuloihin maakohtaisesti tarkasteltuna.**

Tarkistus 6
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- (5) Monesti aggressiivista verosuunnittelua harjoitetaan rajatylittävissä yhteyksissä, mikä viittaa siihen, että osallistuvilla yritysryhmillä on vähimmäismäärä resursseja. Tähän perustuen yhteistä pohjaa koskevien sääntöjen olisi oikeasuhteisuuden vuoksi oltava pakolliset ainoastaan niille yhtiöille, jotka kuuluvat huomattavan suureen yritysryhmään. Tässä tarkoituksessa olisi vahvistettava kokoon liittyvä **kynnysarvo** käyttäen perusteena konsernitilinpäätöksen tekevän ryhmän konsolidoituja kokonaistuloja. **CCCTB-aloitteen kahden eri vaiheen keskinäisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi yhteistä pohjaa koskevien sääntöjen olisi lisäksi oltava pakolliset yhtiöille, jotka katsottaisiin ryhmäksi, jos koko aloite toteutuu.** Jotta edistettäisiin paremmin tavoitetta helpottaa kaupaa ja investointeja sisämarkkinoilla, yhteistä yhteisöveropohjaa koskevien sääntöjen olisi oltava vaihtoehtona myös sellaisten yhtiöiden saatavilla, jotka eivät täytä näitä perusteita.

Tarkistus

- (5) Monesti aggressiivista verosuunnittelua harjoitetaan rajatylittävissä yhteyksissä, mikä viittaa siihen, että osallistuvilla yritysryhmillä on vähimmäismäärä resursseja. Tähän perustuen yhteistä pohjaa koskevien sääntöjen olisi oikeasuhteisuuden vuoksi oltava **alkuvaiheessa** pakolliset ainoastaan niille yhtiöille, jotka kuuluvat huomattavan suureen yritysryhmään. Tässä tarkoituksessa olisi vahvistettava kokoon liittyvä **alkukynnysarvo 75000000 euroa** käyttäen perusteena konsernitilinpäätöksen tekevän ryhmän konsolidoituja kokonaistuloja. **Koska tällä direktiivillä luodaan uusi vakimuotoinen kaikkia unionin yrityksiä koskeva yhteisöveropohjan malli, kynnysarvo olisi laskettava nolnaan enintään seitsemän vuoden kuluessa.** Jotta edistettäisiin paremmin tavoitetta helpottaa kaupaa ja investointeja sisämarkkinoilla, yhteistä yhteisöveropohjaa koskevien sääntöjen olisi **ensimmäisessä vaiheessa** oltava vaihtoehtona myös sellaisten yhtiöiden saatavilla, jotka eivät täytä näitä perusteita.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 7
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) On tarpeen määritellä unionissa sijaitsevan kiinteän toimipaikan käsite, kun kiinteä toimipaikka kuuluu verotuksellista kotipaikkaansa unionissa pitävälle verovelvolliselle. Tavoitteena olisi varmistaa, että kaikilla asianomaisilla verovelvollisilla on yhteinen käsitys asiasta, ja sulkea pois se mahdollisuus, että erilaisista määritelmistä aiheutuu eroavuuksia. **Sitä vastoin ei tulisi pitää olennaisena yhteisen määritelmän vahvistamista** sellaisille kiinteille toimipaikoille, jotka sijaitsevat kolmannessa maassa tai jotka sijaitsevat unionissa, mutta kuuluvat verotuksellista kotipaikkaansa kolmannessa maassa pitävälle verovelvolliselle. **Tämä ulottuvuus olisi parasta jättää kahdenvälisiin verosopimuksiin ja kansalliseen lainsäädäntöön, koska sen yhteydet kansainvälisiin sopimuksiin ovat monimutkaiset.**

Tarkistus

- (6) On tarpeen määritellä unionissa sijaitsevan kiinteän toimipaikan käsite, kun kiinteä toimipaikka kuuluu verotuksellista kotipaikkaansa unionissa pitävälle verovelvolliselle. **Monikansalliset yritykset siirtävät liian usein voittonsa suotuisiin verojärjestelmiin maksamatta lainkaan veroa tai maksaen hyvin vähän veroa. Kiinteän toimipaikan käsite antaisi mahdollisuuden määritellä tarkasti ja sitovasti perusteet, jotka on täytettävä, jotta monikansallinen yhtiö voi osoittaa olevansa sijoittautunut tiettyyn maahan. Tämä velvoittaa monikansalliset yhtiöt maksamaan veronsa oikeudenmukaisella tavalla.** Tavoitteena olisi varmistaa, että kaikilla asianomaisilla verovelvollisilla on yhteinen käsitys asiasta, ja sulkea pois se mahdollisuus, että erilaisista määritelmistä aiheutuu eroavuuksia. **Samoin on tärkeää laatia yhteinen määritelmä** sellaisille kiinteille toimipaikoille, jotka sijaitsevat kolmannessa maassa tai jotka sijaitsevat unionissa, mutta kuuluvat verotuksellista kotipaikkaansa kolmannessa maassa pitävälle verovelvolliselle. **Jos siirtohinnoittelu aiheuttaa voiton siirtämistä alhaisen verotuksen lainkäyttöalueille, on parempi käyttää järjestelmää, jossa voiton jakaminen tapahtuu kaavaan perustuvan jaon avulla. Ottamalla käyttöön tällaisen järjestelmän unioni voi näyttää muille maille esimerkkiä nykyaikaisesta ja tehokkaasta yhtiöverotuksesta.** Komission olisi laadittava suuntaviivoja siirtymävaiheelle, jonka aikana kaavaan perustuva jako on käytössä rinnan muiden kohdennusmenetelmien kanssa toimittaessa kolmansien maiden kanssa, mutta kaavamaisen jaon olisi tultava lopulta vakiojakomenetelmäksi. Komission olisi annettava ehdotus eurooppalaisesta verosopimuksen mallista, jolla voitaisiin lopulta korvata kaikkien eri jäsenvaltioiden tekemät tuhannet kahdenväliset verosopimukset.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 8
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 a) *Digitaaliset tuotteet ovat erittäin liikkuvia ja aineettomia. Tutkimukset ovat osoittaneet, että digitaaliala on laajasti mukana aggressiivisessa verosuunnittelussa, koska liiketoimiin asiakkaiden kanssa ja voittojen tekemiseen ei monissa liiketoimintamalleissa tarvita lainkaan fyysistä infrastruktuuria. Tämän vuoksi suurimmat digitaalialan yhtiöt voivat välttyä lähes kokonaan tulojensa verotukselta. Jäsenvaltiot menettävät miljardien eurojen verotulot, koska ne eivät voi verottaa digitaalialan monikansallisia yhtiöitä. Jotta tähän todelliseen ja kiireellisiin toimenpiteitä vaativaan yhteiskunnalliseen epäoikeudenmukaisuuteen voitaisiin puuttua, nykyinen yhteisöverolainsäädäntö on tarpeen ulottaa koskemaan uutta merkittävään digitaaliseen läsnäoloon perustuvaa kiinteän toimipaikan muodostavaa digitaalista yhteyttä. Vastaavanlaisille liiketoimintamalleille on varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta voidaan vastata digitalisaatioon liittyviin verotuksen ongelmiin luomatta kuitenkaan esteitä digitaalialan tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiselle. Tässä yhteydessä on otettava huomioon erityisesti OECD:n tasolla tehty työ kansainvälisesti yhdenmukaisen säännösten luomiseksi.*

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

- (8) Veronalaisista tuloista olisi vähennettävä liiketoiminnan menot ja erät muut erät. Vähennyskelpoisiin liiketoiminnan menoihin olisi tavallisesti kuuluttava kaikki myyntiin liittyvät menot sekä tulojen synnyttämiseen, säilyttämiseen ja turvaamiseen liittyvät menot. Talouden innovoinnin tukemiseksi ja sisämarkkinoiden nykyaikaistamiseksi olisi säädetty tutkimus- ja kehitysmenojen vähennyksistä, **myös ylimääräisistä vähennyksistä**, ja menot olisi kirjattava kokonaan kuluiksi sinä vuonna, jona ne aiheutuivat (lukuun ottamatta kiinteää omaisuutta). **Erityisen innovatiivisia pieniä aloittelevia yhtiöitä, joilla ei ole etuyhteydessä olevia yrityksiä, (luokka, joka kattaa erityisesti startup-yritykset) olisi myös tuettava tutkimus- ja kehitysmenojen lisätyllä ylimääräisellä vähennyksellä.** Oikeusvarmuuden takaamiseksi olisi myös laadittava luettelo vähennyskelpottomista menoista.

Tarkistus

- (8) Veronalaisista tuloista olisi vähennettävä liiketoiminnan menot ja erät muut erät. Vähennyskelpoisiin liiketoiminnan menoihin olisi tavallisesti kuuluttava kaikki myyntiin liittyvät menot sekä tulojen synnyttämiseen, säilyttämiseen ja turvaamiseen liittyvät menot. Talouden innovoinnin tukemiseksi ja sisämarkkinoiden nykyaikaistamiseksi olisi säädetty **henkilöstöä, alihankkijoita, vuokratyöntekijöitä ja freelance-työntekijöitä koskeviin kustannuksiin liittyvien** tutkimus- ja kehitysmenojen vähennyksistä **ja verovelvollisten olisi saatava verohyvitystä niihin liittyvistä aidoista menoista**, ja menot olisi kirjattava kokonaan kuluiksi sinä vuonna, jona ne aiheutuivat (lukuun ottamatta kiinteää omaisuutta). **Vähennysten väärinkäytön estämiseksi tarvitaan selkeä määritelmä aidoista tutkimus- ja kehitysmenoista.** Oikeusvarmuuden takaamiseksi olisi myös laadittava luettelo vähennyskelpottomista menoista.

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

- (9) Viimeaikaisessa kansainvälisen verotuksen kehityksessä on korostunut se, että pyrkiessään alentamaan kokonaisverojaan kansainväliset yritysryhmät ovat yhä useammin ryhtyneet veronkiertojärjestelyihin, joissa maksetaan liiallisia korkoja. Järjestelyt johtavat veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoihin. Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa korkomenojen (ja muiden rahoitusmenojen) vähennyskelpoisuutta, jotta estettäisiin tällaisia käytäntöjä. Tässä yhteydessä korkomenojen (ja muiden rahoitusmenojen) vähennyskelpoisuus olisi sallittava ilman rajoituksia ainoastaan siihen määrään asti kuin kyseiset menot voidaan tasata veronalaisilla korkotuloilla (ja muilla rahoitustuloilla). Ylimeneviin korkomenoihin olisi kuitenkin sovellettava vähennyskelpoisuuden rajoituksia, joiden määrittämisessä on käytettävä perusteena verovelvollisen tulosta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia ('EBITDA').

Tarkistus

- (9) Viimeaikaisessa kansainvälisen verotuksen kehityksessä on korostunut se, että pyrkiessään alentamaan kokonaisverojaan kansainväliset yritysryhmät ovat yhä useammin ryhtyneet veronkiertojärjestelyihin, joissa maksetaan liiallisia korkoja. Järjestelyt johtavat veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoihin. Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa korkomenojen (ja muiden rahoitusmenojen) vähennyskelpoisuutta, jotta estettäisiin tällaisia käytäntöjä. Tässä yhteydessä korkomenojen (ja muiden rahoitusmenojen) vähennyskelpoisuus olisi sallittava ilman rajoituksia ainoastaan siihen määrään asti kuin kyseiset menot voidaan tasata veronalaisilla korkotuloilla (ja muilla rahoitustuloilla). Ylimeneviin korkomenoihin olisi kuitenkin sovellettava vähennyskelpoisuuden rajoituksia, joiden määrittämisessä on käytettävä perusteena verovelvollisen tulosta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia ('EBITDA'). **Jäsenvaltiot voisivat rajoittaa entisestään korkomenojen ja muiden rahoitusmenojen vähennyskelpoisuutta korkeatasoisemman suojan takaamiseksi.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Se, että lainan korot voidaan vähentää verovelvollisen veropohjasta mutta voitonjakoa ei, tuo ratkaisevaa etua velkarahoitukselle oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen verrattuna. Koska tämä aiheuttaa yhtiöiden velkaantumisriskejä, on olennaisen tärkeää säätää toimenpiteistä, joilla neutralisoidaan oman pääoman ehtoista rahoitusta rajoittava nykyinen kehys. **Tämän perusteella tarkoituksena on myöntää verovelvollisille kasvu- ja investointivähennys siten, että verovelvollisen oman pääoman lisäykset voitaisiin vähentää verovelvollisen veropohjasta tietyin edellytyksin. Olisi olennaisen tärkeää varmistaa, ettei järjestelmä kärsi peräkkäisistä vaikutuksista, minkä vuoksi olisi tarpeen jättää soveltamisen ulkopuolelle sellaisten osuuksien verotusarvo, jotka verovelvollisella on etuyhteydessä olevassa yrityksessä. Jotta vähennysjärjestelmä olisi lisäksi riittävän vahva, olisi säädettävä verojen kiertämisen estämistä koskevista säännöistä.**

Tarkistus

- (10) Se, että lainan korot voidaan vähentää verovelvollisen veropohjasta mutta voitonjakoa ei, tuo ratkaisevaa etua velkarahoitukselle oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen verrattuna. Koska tämä aiheuttaa yhtiöiden velkaantumisriskejä, on olennaisen tärkeää säätää toimenpiteistä, joilla neutralisoidaan oman pääoman ehtoista rahoitusta rajoittava nykyinen kehys **rajoittamalla mahdollisuutta vähentää lainan korot** verovelvollisen veropohjasta. **Tällainen koron vähennysoikeutta rajoittava sääntö on kyseiseen tarkoitukseen sopiva ja riittävä väline.**

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

- (12) Jotta estettäisiin passiivisten tulojen (lähinnä rahoitustulojen) siirtämistä pois raskaasti verotetuista yhtiöistä, mahdollisten tappioiden, joita tällaisilla yhtiöillä saattaa olla verovuoden lopussa, olisi katsottava lähinnä vastaavan kaupankäyntitoiminnan tuloksia. Pitäen tätä lähtökohtana verovelvollisten olisi voitava säilyttää tappiontasausoikeus **määräämättömän** ajan niin, **ettei** vuosittain tehtävän vähennyksen määrää rajoiteta. **Koska tappiontasauksen tarkoituksena on varmistaa, että verovelvollinen maksaa veron realitilustaan, tappiontasaukselle ei ole mitään syytä asettaa aikarajaa.** Sikäli kuin kyseessä on taannehtiva tappiontasaus, tällaista sääntöä ei ole tarpeen ottaa käyttöön, sillä tämä käytäntö on jäsenvaltioissa melko harvinainen, ja yleensä se johtaa kohtuuttomaan monimutkaisuuteen. **Lisäksi olisi vahvistettava** veronkierron vastainen **säännös**, jotta voitaisiin estää, torjua ja vaikeuttaa sitä, että pyritään kiertämään tappioiden vähennyskelpoisuutta koskevia sääntöjä ostamalla tappiollisia yhtiöitä.

Tarkistus

- (12) Jotta estettäisiin passiivisten tulojen (lähinnä rahoitustulojen) siirtämistä pois raskaasti verotetuista yhtiöistä, mahdollisten tappioiden, joita tällaisilla yhtiöillä saattaa olla verovuoden lopussa, olisi katsottava lähinnä vastaavan kaupankäyntitoiminnan tuloksia. Pitäen tätä lähtökohtana verovelvollisten olisi voitava säilyttää tappiontasausoikeus **viiden vuoden** ajan niin, **että** vuosittain tehtävän vähennyksen määrää rajoitetaan. Sikäli kuin kyseessä on taannehtiva tappiontasaus, tällaista sääntöä ei ole tarpeen ottaa käyttöön, sillä tämä käytäntö on jäsenvaltioissa melko harvinainen, ja yleensä se johtaa kohtuuttomaan monimutkaisuuteen. **Neuvoston direktiivissä (EU) 2016/1164^(1a) vahvistetaan yleinen** veronkierron vastainen **sääntö**, jotta voitaisiin estää, torjua ja vaikeuttaa sitä, että pyritään kiertämään tappioiden vähennyskelpoisuutta koskevia sääntöjä ostamalla tappiollisia yhtiöitä. **Kyseinen yleinen sääntö olisi myös otettava järjestelmällisesti huomioon tämän direktiivin soveltamisessa.**

^(1a) Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

- (13) *Jotta parannettaisiin yritysten kassavirtavalmiuksia – esimerkiksi kompensoimalla jossakin jäsenvaltiossa aiheutuvia startup-vaiheen tappioita toisessa jäsenvaltiossa syntyvillä voitoilla – ja kannustettaisiin laajentumista yli rajojen unionissa, verovelvollisilla olisi oltava oikeus ottaa tilapäisesti huomioon tappiot, jotka ovat aiheutuneet niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitseville välittömille tytäryhtiöille ja kiinteille toimipaikoille. Jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyhtiön tai päätoimipaikan olisi tässä tarkoituksessa pystyttävä vähentämään veropohjastaan tietynä verovuonna tappiot, jotka ovat aiheutuneet samana verovuonna sen muissa jäsenvaltioissa sijaitseville välittömille tytäryhtiöille tai kiinteille toimipaikoille, suhteessa sen osuuteen. Emoyhtiötä olisi sitten vaadittava sisällyttämään takaisin veropohjaansa –ottaen huomioon aiemmin vähennettyjen tappioiden määrän – näiden välittömien tytäryhtiöiden tai kiinteiden toimipaikkojen mahdolliset myöhemmät voitot. Koska on olennaisen tärkeää turvata kansalliset verotulot, vähennetyt tappiot olisi sisällytettävä takaisin veropohjaan ilman eri toimenpiteitä, jos tätä ei ole jo tehty tietyn vuosimäärän kuluttua tai jos edellytykset välittömäksi tytäryhtiöksi tai kiinteäksi toimipaikaksi katsomiselle eivät enää täyty.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

- (15) On olennaisen tärkeää säätää tarkoituksenmukaisista verojen kiertämisen estämistä koskevista toimenpiteistä, jotta yhteistä pohjaa koskevat säännöt saataisiin kestävästi aggressiivisia verosuunnittelukäytäntöjä paremmin. Järjestelmään olisi erityisesti kuuluttava yleinen veronkierron vastainen sääntö ('GAAR'), jota täydennetään tietyn tyyppisen veronkierron hillitsemiseen tarkoitettuilla toimenpiteillä. GAAR-sääntöjen tarkoituksena on estää sellaisia verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä, jotka eivät vielä ole erityisesti kohdennettujen säännösten piirissä, joten niillä paikataan aukkoja. Tällä ei pitäisi olla vaikutusta väärinkäytösten estämistä koskevien erityisten sääntöjen sovellettavuuteen. GAAR-sääntöjä olisi sovellettava unionissa järjestelyihin, jotka eivät ole aitoja. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että GAAR-sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisella tavalla kansallisissa tilanteissa, rajatylittävissä tilanteissa unionin sisällä ja rajatylittävissä tilanteissa, joissa on mukana kolmansiin maihin sijoittautuneita yhtiöitä, siten, että sääntöjen soveltamisala ja soveltamisen tulokset eivät ole erilaiset.

Tarkistus

- (15) On olennaisen tärkeää säätää tarkoituksenmukaisista verojen kiertämisen estämistä koskevista toimenpiteistä, jotta yhteistä pohjaa koskevat säännöt saataisiin kestävästi aggressiivisia verosuunnittelukäytäntöjä paremmin. Järjestelmään olisi erityisesti kuuluttava **voimakas ja tehokas** yleinen veronkierron vastainen sääntö ('GAAR'), jota täydennetään tietyn tyyppisen veronkierron hillitsemiseen tarkoitettuilla toimenpiteillä. GAAR-sääntöjen tarkoituksena on estää sellaisia verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä, jotka eivät vielä ole erityisesti kohdennettujen säännösten piirissä, joten niillä paikataan aukkoja. Tällä ei pitäisi olla vaikutusta väärinkäytösten estämistä koskevien erityisten sääntöjen sovellettavuuteen. GAAR-sääntöjä olisi sovellettava unionissa järjestelyihin, jotka eivät ole aitoja. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että GAAR-sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisella tavalla kansallisissa tilanteissa, rajatylittävissä tilanteissa unionin sisällä ja rajatylittävissä tilanteissa, joissa on mukana kolmansiin maihin sijoittautuneita yhtiöitä, siten, että sääntöjen soveltamisala ja soveltamisen tulokset eivät ole erilaiset.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 15
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

- (17) Kun otetaan huomioon, että verokohtelun eroavuudet johtavat tavallisesti kaksinkertaiseen vähennykseen (eli molemmissa valtioissa tehtävään vähennykseen) tai tulojen vähennykseen toisessa valtiossa sisällyttämättä tuloja toisen valtion veropohjaan, tällaiset tilanteet vaikuttavat selkeästi sisämarkkinoihin vääristämällä sen mekanismeja ja luomalla porsaanreikiä, joiden turvin veronkiertoa voidaan harjoittaa menestyksekkäästi. Koska eroavuudet johtuvat kansallisista eroista tietyn tyyppisten yksiköiden tai rahallisten suoritusten oikeudellisessa luokittelussa, tällaisia eroavuuksia ei tavallisesti synny, jos yritykset soveltavat yhteisiä sääntöjä veropohjansa laskennassa. Eroavuuksia olisi kuitenkin edelleen yhteistä pohjaa koskevan kehyksen sekä kansallisten tai kolmansien maiden yhteisöverojärjestelmien keskinäisessä vaikutuksessa. Verokohtelun **eroavuuksiin** liittyvien järjestelyjen vaikutusten neutraloimiseksi **on tarpeen vahvistaa säännöt, joiden perusteella toinen eroavuustilanteessa olevista kahdesta lainkäyttöalueesta evää maksun vähentämisen tai varmistaa, että vastaavat tulot sisällytetään yhteisöveropohjaan.**

Tarkistus

- (17) Kun otetaan huomioon, että **alan ja** verokohtelun eroavuudet johtavat tavallisesti kaksinkertaiseen vähennykseen (eli molemmissa valtioissa tehtävään vähennykseen) tai tulojen vähennykseen toisessa valtiossa sisällyttämättä tuloja toisen valtion veropohjaan, tällaiset tilanteet vaikuttavat selkeästi sisämarkkinoihin vääristämällä sen mekanismeja ja luomalla porsaanreikiä, joiden turvin veronkiertoa voidaan harjoittaa menestyksekkäästi. Koska eroavuudet johtuvat kansallisista eroista tietyn tyyppisten yksiköiden tai rahallisten suoritusten oikeudellisessa luokittelussa, tällaisia eroavuuksia ei tavallisesti synny, jos yritykset soveltavat yhteisiä sääntöjä veropohjansa laskennassa. Eroavuuksia olisi kuitenkin edelleen yhteistä pohjaa koskevan kehyksen sekä kansallisten tai kolmansien maiden yhteisöverojärjestelmien keskinäisessä vaikutuksessa. Verokohtelun **eroavuuksien tai niihin** liittyvien järjestelyjen vaikutusten neutraloimiseksi **direktiivissä (EU) 2016/1164 vahvistetaan verokohtelun eroavuuksia ja käänteisen hybridin verokohtelun eroavuuksia koskevat säännöt. Kyseiset säännöt olisi otettava järjestelmällisesti huomioon tämän direktiivin soveltamisessa.**

Tarkistus 16
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 17 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (17 a) **Jäsenvaltioita ei pitäisi estää ottamasta käyttöön veronkierron torjumiseksi toteutettavia lisätoimia, jotta vähennetään kielteisiä seurauksia, jotka johtuvat voiton siirtämisestä matalan verotuksen kolmansiiin maihin, jotka eivät välttämättä vaihda automaattisesti verotietoja unionin vaatimusten mukaisesti.**

Tarkistus

Tarkistus 17
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 17 b kappale (uusi)

Komission teksti

- (17 b) **Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan yritysten rikkoessa tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisen lainsäädännön säännöksiä, ja ilmoitettava käyttöön ottamisesta komissiolle.**

Tarkistus

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 19 kappale

Komission teksti

- (19) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen, muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi seuraavilta osin: i) yhtiömuotoja ja yhteisöveroja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön muutosten huomioon ottaminen ja liitteiden I ja II muuttaminen vastaavasti, ii) lisämääritelmien vahvistaminen, iii) **veronkierron torjuntaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen useilla erityisillä aloilla, jotka ovat merkityksellisiä kasvu- ja investointivähennyksen kannalta**, iv) liisattujen omaisuuserien laillisen ja taloudellisen omistusoikeuden käsitteiden yksityiskohtaisempi määrittely, v) leasingmaksujen pääoma- ja korko-osuuden laskenta ja liisattujen omaisuuserien poistopohjan laskenta ja vi) poistokelpoisen käyttöomaisuuden luokkien tarkempi määrittely. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus

- (19) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen, muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi seuraavilta osin: i) yhtiömuotoja ja yhteisöveroja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön muutosten huomioon ottaminen ja liitteiden I ja II muuttaminen vastaavasti, ii) lisämääritelmien vahvistaminen, iii) liisattujen omaisuuserien laillisen ja taloudellisen omistusoikeuden käsitteiden yksityiskohtaisempi määrittely, iv) leasingmaksujen pääoma- ja korko-osuuden laskenta ja liisattujen omaisuuserien poistopohjan laskenta v) poistokelpoisen käyttöomaisuuden luokkien tarkempi määrittely ja vi) **suuntaviivojen antaminen siirtymävaiheelle, jonka aikana kaavaan perustuva jako on käytössä rinnan muiden kohdennusmenetelmien kanssa toimittaessa kolmansien maiden kanssa**. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 19 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (19 a) **Komission olisi valvottava, että tämän direktiivin täytäntöönpano on yhdenmukaista, jotta vältetään tilanne, jossa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset valvovat kukin erilaisen järjestelmän noudattamista. Kirjanpitosääntöjen yhdenmukaistamisen puute unionissa ei saisi lisätä mahdollisuuksia verosuunnitteluun ja keinotteluun. Kirjanpitosääntöjen yhdenmukaistaminen voisikin vahvistaa yhteistä järjestelmää erityisesti jos ja kun kaikki unionin yritykset kuuluvat tähän järjestelmään.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 20
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 23 kappale

Komission teksti

- (23) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin soveltamista viisi vuotta **direktiivin** voimaantulon jälkeen ja laadittava tästä kertomus neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle,

Tarkistus

- (23) **Koska tämä direktiivi sisältää merkittävän muutoksen yhteisöverotussääntöihin**, komission olisi arvioitava **perusteellisesti** tämän direktiivin soveltamista viisi vuotta **sen** voimaantulon jälkeen ja laadittava tästä kertomus **Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tämän täytäntöönpanokertomuksen olisi sisällettävä vähintään seuraavat tiedot: tämän direktiivin mukaisen verojärjestelmän vaikutus jäsenvaltioiden verotuloihin, järjestelmän hyvät ja huonot puolet pk-yritysten kannalta, vaikutus veronkannon oikeudenmukaisuuteen jäsenvaltioiden välillä, vaikutus sisämarkkinoihin kokonaisuudessaan ottaen erityisesti huomioon jäsenvaltioiden välisen kilpailun mahdollinen vääristyminen tässä direktiivissä annettuja uusia sääntöjä sovellettaessa sekä niiden yritysten lukumäärä, jotka kuuluvat soveltamisalaan siirtymävaiheen aikana. Komission olisi tarkasteltava tämän direktiivin soveltamista kymmenen vuotta sen voimaantulon jälkeen ja laadittava sen toiminnasta kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.** Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle,

Tarkistus 21
Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen pohja tiettyjen yhtiöiden verottamiselle ja säädetään kyseisen pohjan laskentaa koskevat säännöt.

Tarkistus

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen pohja tiettyjen yhtiöiden verottamiselle **unionissa** ja säädetään kyseisen pohjan laskentaa koskevat säännöt, **mukaan luettuina veronkierron ehkäisemistä ja ehdotetun verojärjestelmän kansainvälistä ulottuvuutta koskevat toimenpiteet.**

Tarkistus 22
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

1. Tämän direktiivin sääntöjä sovelletaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuun yhtiöön, myös sen muissa jäsenvaltiossa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, jos yhtiö täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

Tarkistus

1. Tämän direktiivin sääntöjä sovelletaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuun yhtiöön, myös sen muissa jäsenvaltiossa sijaitseviin **ja digitaalisiin kiinteisiin** toimipaikkoihin, jos yhtiö täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 23
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – c alakohta

Komission teksti

(c) se kuuluu liikekirjanpidolliseen konserniin, jonka konsolidoidut konsernitulot olivat yhteensä yli 750000000 euroa asianomaista tilivuotta edeltäneen tilivuoden aikana;

Tarkistus

(c) se kuuluu liikekirjanpidolliseen konserniin, jonka konsolidoidut konsernitulot olivat yhteensä yli 750000000 euroa asianomaista tilivuotta edeltäneen tilivuoden aikana. **Kynnysarvo lasketaan nollaan enintään viiden vuoden aikana;**

Tarkistus 24
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Yhtiö, joka täyttää 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset mutta joka ei täytä mainitun kohdan c tai d alakohdan edellytyksiä, voi valita, myös muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkonsa osalta, että se soveltaa tämän direktiivin säännöksiä **viiden verovuoden ajan. Tätä ajanjaksoa pidennetään ilman eri toimenpiteitä viiden verovuoden pituisten peräkkäisten soveltamiskausien ajaksi, jollei anneta 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua lopettamisilmoitusta. Edellä olevan 1 kohdan a ja b alakohdan edellytysten on täytyttävä joka kerta, kun pidennys tehdään.**

Tarkistus

3. Yhtiö, joka täyttää 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset mutta joka ei täytä mainitun kohdan c tai d alakohdan edellytyksiä, voi valita, myös muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkonsa osalta, että se soveltaa tämän direktiivin säännöksiä.

Tarkistus 25
Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. **Direktiivin sääntöjä ei sovelleta erityisen verotusjärjestelyn alaisiin laivayhtiöihin. Erityisen verotusjärjestelyn alaiset laivayhtiöt otetaan huomioon määritettäessä yhtiöitä, jotka kuuluvat samaan ryhmään 3 artiklassa tarkoitettulla tavalla.**

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 26
Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

(a) sillä on oikeus käyttää yli 50 prosenttia **äänioikeuksista**; ja

Tarkistus

(a) sillä on oikeus käyttää **äänioikeuksia, jotka ovat** yli 50 prosenttia; ja

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 1 kohta – 12 alakohta

Komission teksti

- (12) 'vieraan pääoman menoilla' muodoltaan kaikenlaisen velan korkomenoja, muita kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjä, korkoa ja rahoituksen hankinnan yhteydessä kertyviä menoja taloudellisesti vastaavia menoja, kuten esimerkiksi voitto-osuuslainoista kertyvät maksut, vaihtovelkakirjalainojen ja nollakuponkilainojen laskennalliset korot, vaihtoehtoisten rahoitusjärjestelyjen mukaiset maksut, rahoitusleasingmaksujen rahoituskustannusosuus, asianomaisen omaisuuserän tasearvoon pääomitettu korko tai pääomitettujen korkojen kuolelutukset, siirtohinnoittelusääntöjen mukaiset rahoitustuottojen määrät, vieraaseen pääomaan liittyvien johdannaisinstrumenttien tai suojausjärjestelyjen mukainen nimelliskorkojen määrä, **tämän direktiivin 11 artiklassa tarkoitettu nettopääomalisäysten määritetty tuotto**, tietyt vieraan pääoman ja rahoituksen hankkimiseen liittyvistä välineistä johtuvat valuuttakurssivoitot ja -tappiot, rahoitusjärjestelyistä aiheutuvat vakuusmaksut, vieraaseen pääomaan liittyvät järjestelymaksut ja samankaltaiset kulut;

Tarkistus

- (12) 'vieraan pääoman menoilla' muodoltaan kaikenlaisen velan korkomenoja, muita kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjä, korkoa ja rahoituksen hankinnan yhteydessä kertyviä menoja taloudellisesti vastaavia menoja, kuten esimerkiksi voitto-osuuslainoista kertyvät maksut, vaihtovelkakirjalainojen ja nollakuponkilainojen laskennalliset korot, vaihtoehtoisten rahoitusjärjestelyjen mukaiset maksut, rahoitusleasingmaksujen rahoituskustannusosuus, asianomaisen omaisuuserän tasearvoon pääomitettu korko tai pääomitettujen korkojen kuolelutukset, siirtohinnoittelusääntöjen mukaiset rahoitustuottojen määrät, vieraaseen pääomaan liittyvien johdannaisinstrumenttien tai suojausjärjestelyjen mukainen nimelliskorkojen määrä, tietyt vieraan pääoman ja rahoituksen hankkimiseen liittyvistä välineistä johtuvat valuuttakurssivoitot ja -tappiot, rahoitusjärjestelyistä aiheutuvat vakuusmaksut, vieraaseen pääomaan liittyvät järjestelymaksut ja samankaltaiset kulut;

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 1 kohta – 30 a alakohta (uusi)

Komission teksti

- (30 a) **'veroasioissa yhteistyöhaluttomalla lainkäyttöalueella' lainkäyttöaluetta, johon pätee jokin seuraavista seikoista:**
- lainkäyttöalue ei noudata avoimuutta koskevia kansainvälisiä normeja;**
 - lainkäyttöalueella on mahdollisesti käytössä veroetusjärjestelmiä;**
 - lainkäyttöalueella on käytössä verojärjestelmä, josta yhtiövero puuttuu tai jossa on lähes olematon yhtiövero;**

Tarkistus

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 29
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 30 b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 b) *'taloudellisella sisällöllä' osatekijöitä, jotka kattavat myös digitaalitalouden ja joiden avulla yrityksen veruksellinen läsnäolo voidaan määritellä tosiasioiden perusteella, kuten yrityksen henkilöresurssit ja aineelliset resurssit, hallinnollinen itsenäisyys, oikeudellinen asema, sen tuottamat tulot ja soveltuviissa tapauksissa omaisuuserien luonne;*

Tarkistus 30
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 30 c alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 c) *'postilaatikoyhtiöillä' kaikenlaisia oikeushenkilöitä, joilla ei ole taloudellista sisältöä ja jotka on perustettu ainoastaan verotussyistä;*

Tarkistus 31
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 30 d alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 d) *'rojaltikustannuksella' kustannuksia, jotka maksetaan vastikkeeksi kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, mukaan lukien elokuvien ja tietokoneohjelmien, tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin, suunnittelun, salaisen kaavan tai menetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta taikka teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta kokemusperäisestä tiedosta tai muusta aineettomasta omaisuudesta; maksut teollisten, kaupallisten tai tieteellisten laitteiden käytöstä tai käyttöoikeudesta katsotaan rojaltikustannuksiksi;*

Tarkistus 32
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 30 e alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 e) *'siirtohinnoilla' hintoja, joita yritys käyttää siirtäessään aineellista tai aineetonta omaisuutta tai suorittaessaan palveluja kanssaan etuyhteydessä oleville yrityksille;*

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 1 kohta – 31 alakohta

Komission teksti

(31) 'verokohtelun eroavuudella' **verotuksen eri lainkäyttöalueilla olevan verovelvollisen ja etuyhteydessä olevan yrityksen välistä tilannetta tai verotuksen eri lainkäyttöalueilla olevien osapuolten välistä strukturoitua järjestelyä, joissa mikä tahansa alla esitetystä tuloksista johtuu eroista rahoitusvälineen tai yksikön oikeudellisessa luonnehinnassa tai siinä, miten kaupallista läsnäoloa kohdellaan kiinteänä toimipaikkana:**

- (a) **amat maksut, menot tai tappiot vähennetään veropohjasta sekä sillä lainkäyttöalueella, jolla maksun lähde on tai jolla menot kertyvät tai tappiot kärsitään, että toisella lainkäyttöalueella, jäljempänä 'kaksinkertainen vähennys';**
- (b) **maksu vähennetään veropohjasta sillä lainkäyttöalueella, jolla maksun lähde on, sisällyttämättä samaa maksua vastaavasti toisen lainkäyttöalueen veropohjaan, jäljempänä 'vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä';**
- (c) **jos kyseessä ovat erot kaupallisen läsnäolon kohtelussa kiinteänä toimipaikkana, tulon, jonka lähde on jollakin lainkäyttöalueella, verottamatta jättäminen sisällyttämättä samaa tuloa vastaavasti toisen lainkäyttöalueen veropohjaan, jäljempänä 'verottamatta jättäminen ilman veropohjaan sisällyttämistä'.**

Verokohtelun eroavuus syntyy ainoastaan sikäli kuin kyseisillä kahdella lainkäyttöalueella vähennetyt samat maksut, kertyneet menot tai kärsityt tappiot ylittävät sen tulon määrän, joka lisätään veropohjaan molemmilla lainkäyttöalueilla ja jonka voidaan katsoa olevan peräisin samasta lähteestä.

Verokohtelun eroavuudeksi katsotaan myös rahoitusvälineen siirto strukturoidussa järjestelyssä, johon verovelvollinen osallistuu, jos perusteena olevaa siirretyn rahoitusvälineen tuottoa kohdellaan verotuksellisesti useamman kuin yhden järjestelyn osapuolen samanaikaisesti saamana tulona ja osapuolten verotuksellinen kotipaikka on eri lainkäyttöalueilla, mikä johtaa mihin tahansa seuraavista tuloksista:

- (a) **perusteena olevaan tuottoon liittyvän maksun vähentäminen sisällyttämättä tällaista maksua vastaavasti veropohjaan, paitsi jos perusteena oleva tuotto on sisällytetty jonkun asiaan liittyvän osapuolen veronalaiseen tuloon;**
- (b) **verohyöty, joka syntyy siitä, että lähdevero, joka peritään siirretystä rahoitusvälineestä johtuvasta maksusta, hyvitetään useammalle kuin yhdelle asianomaiselle osapuolelle;**

Tarkistus

(31) 'verokohtelun eroavuudella' **direktiivin (EU) 2016/1164 2 artiklan 9 kohdassa määritellyä verokohtelun eroavuutta;**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 34
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 32 alakohta

Komission teksti

(32) *'strukturoidulla järjestelyllä'järjestelyä, johon liittyy järjestelyn ehtoihin hinnoiteltu verokohtelun eroavuus, tai järjestelyä, joka on suunniteltu tuottamaan verokohtelun eroavuudesta johtuva lopputulos, paitsi jos verovelvollisen tai etuyhteydessä olevan yrityksen ei voitu kohtuudella odottaa olevan tietoinen verokohtelun eroavuudesta eikä se hyötynyt verokohtelun eroavuudesta johtuvan veroetuuden arvosta;*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 35
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 33 a alakohta (uusi)

Komission teksti

(33 a) *'digitaalisella kiinteällä toimipaikalla'sellaisen verovelvollisen merkittävää digitaalista läsnäoloa, joka tarjoaa lainkäyttöalueella palveluja, jotka on suunnattu kuluttajille tai yrityksille kyseisellä lainkäyttöalueella, 5 artiklan 2 a kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti;*

Tarkistus

Tarkistus 36
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 1 kohta – 33 b alakohta (uusi)

Komission teksti

(33 b) *'eurooppalaisella verotunnisteella'tai 'TIN:llä'komission 6 päivänä joulukuuta 2012 antamassa tiedonannossa, joka sisältää toimintasuunnitelman veropetosten ja verovilpin torjunnan tehostamiseksi, määriteltäviä numeroa.*

Tarkistus

Tarkistus 37
Ehdotus direktiiviksi
4 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä 66 artiklan mukaisesti määritelläkseen lisää käsitteitä.

Tarkistus

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä 66 artiklan mukaisesti *saattaakseen nykyiset määritelmät ajan tasalle tai* määritelläkseen lisää käsitteitä.

Tarkistus 38
Ehdotus direktiiviksi
5 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

1. Verovelvollisella katsotaan olevan kiinteä toimipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin *siinä jäsenvaltiossa*, jossa on sen verotuksellinen kotipaikka, silloin kun sillä on kyseisessä muussa jäsenvaltiossa pysyvä *paikka*, jonka kautta sen liiketoiminta hoidetaan kokonaan tai osittain ja joka voi olla erityisesti

Tarkistus

1. Verovelvollisella katsotaan olevan kiinteä toimipaikka *tai digitaalinen kiinteä toimipaikka* muussa jäsenvaltiossa kuin *sillä lainkäyttöalueella*, jossa on sen verotuksellinen kotipaikka, silloin kun sillä on kyseisessä muussa jäsenvaltiossa pysyvä *liikepaikka tai digitaalinen läsnäolo*, jonka kautta sen liiketoiminta hoidetaan kokonaan tai osittain ja joka voi olla erityisesti

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 39
Ehdotus direktiiviksi
5 artikla – 1 kohta – f a alakohhta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (f a) digitaalinen alusta tai muu digitaalinen liiketoimintamalli, joka perustuu tietojen keräämiseen ja hyödyntämiseen kaupallisiin tarkoituksiin.

Tarkistus 40
Ehdotus direktiiviksi
5 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2a. Jos yhdellä lainkäyttöalueella asuva verovelvollinen tarjoaa pääsyn digitaaliseen alustaan tai tarjoaa digitaalisen alustan, kuten sähköisen sovelluksen, tietokannan, verkossa sijaitsevan markkinapaikan tai sähköisen varaston, tai tarjoaa hakukoneen tai mainontapalveluja verkkosivustolla tai sähköisessä sovelluksessa, kyseisellä verovelvollisella katsotaan olevan digitaalinen kiinteä toimipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin sillä lainkäyttöalueella, jossa on sen verotuksellinen kotipaikka, jos verovelvollisen tai etuyhteydessä olevan yrityksen kokonaistulot edellä mainituilla digitaalisilla alustoilla toteutetuista liiketoimista muulla lainkäyttöalueella kuin sillä, jossa on verovelvollisen kotipaikka, ylittävät 5000000 euroa vuodessa ja kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) kuukaudessa vähintään tuhat yksittäistä rekisteröityä käyttäjää, joilla on kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin sillä lainkäyttöalueella, jossa verovelvollisella on verotuksellinen kotipaikka, on kirjautunut sisään verovelvollisen digitaaliseen alustaan tai vierailut sillä;
- b) kuukaudessa on tehty vähintään tuhat digitaalista sopimusta sellaisten asiakkaiden tai käyttäjien kanssa, joiden kotipaikka verovuoden aikana on muulla lainkäyttöalueella kuin sillä, jossa on verovelvollisen kotipaikka;
- c) verovelvollisen verovuonna keräämän digitaalisen sisällön määrä ylittää 10 prosenttia ryhmän yhteensä säilyttämästä digitaalisesta sisällöstä.

Siirretään komissiolle valta antaa 66 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla tämän kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä tekijöitä kansainvälisissä sopimuksissa saavutetun edistyksen perusteella.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tuloihin perustuvan kynnyksarvon lisäksi yhtä tai useampaa tämän kohdan a, b ja c alakohdassa määritellyistä kolmesta digitaalisesta tekijästä voidaan soveltaa tietyn jäsenvaltion verovelvolliseen, on katsottava, että tämän kiinteä toimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa.

Verovelvollisen on edellytettävä ilmoittavan veroviranomaisille kaikki tiedot, jotka ovat olennaisia kiinteän toimipaikan tai digitaalisen kiinteän toimipaikan määrittämisen kannalta tämän artiklan mukaisesti.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 41
Ehdotus direktiiviksi
9 artikla – 3 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Niiden määrien lisäksi, jotka voidaan vähentää tutkimus- ja kehitysmenoina 2 kohdan mukaisesti, verovelvollinen voi vielä vähentää verovuosi-kohtaisesti 50 prosenttia lisää tällaisista kyseisen vuoden aikana aiheutuneista menoista, lukuun ottamatta irtaimiin aineellisiin käyttöomaisuushyödykkeisiin liittyviä menoja. Jos tutkimus- ja kehitysmenot ylittävät 20000000 euroa, verovelvollinen voi vähentää 25 prosenttia lisää ylimenevästä määrästä.

Tarkistus

Verovelvollinen saa henkilöstöön, myös palkkoihin, alihankkijoihin, vuokratyöntekijöihin ja freelance-työntekijöihin, liittyvistä tutkimus- ja kehitysmenoista 20000000 euroon saakka 10 prosentin verohyvityksen.

Tarkistus 42
Ehdotus direktiiviksi
9 artikla – 3 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, verovelvollinen voi vielä vähentää 100 prosenttia lisää tutkimus- ja kehitysmenoistaan aina 20000000 euroon saakka, jos verovelvollinen täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- (a) se on listaamaton yritys, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto ja/tai taseen loppusumma on enintään 10000000 euroa;
- (b) se on ollut rekisteröityneenä enintään viiden vuoden ajan. Jos verovelvollisen ei tarvitse rekisteröityä, viiden vuoden ajanjakso voidaan katsoa alkavan hetkellä, jona yritys joko aloittaa taloudellisen toimintansa tai tulee sen osalta verovelvolliseksi;
- (c) se ei ole syntynyt sulautuman tuloksena;
- (d) sillä ei ole etuyhteydessä olevia yrityksiä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 43
Ehdotus direktiiviksi
11 artikla

Komission teksti

[...]

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi

12 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

(b) 50 prosenttia edustusmenoista, enintään sellaiseen määrään, joka ei ylitä [x] prosenttia verovuoden tuloista;

Tarkistus

(b) 50 prosenttia **tavanomaisista ja välttämättömistä** edustusmenoista, **jotka liittyvät suoraan verovelvollisen liiketoimintaan tai ovat siihen yhteydessä**, enintään sellaiseen määrään, joka ei ylitä [x] prosenttia verovuoden tuloista;

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi

12 artikla – 1 kohta – c alakohta

Komission teksti

(c) kertyneiden voittovarojen siirtäminen rahastoon, joka muodostaa osan yhtiön omasta pääomasta;

Tarkistus

(c) kertyneiden voittovarojen siirtäminen rahastoon, joka muodostaa osan yhtiön omasta pääomasta, **lukuun ottamatta voittovaroja, jotka kertyvät osuustoiminnallisten yritysten ja osuustoiminnallisten yhteenliittyvien rahastoon sekä yrityksen käynnissä olevan toiminnan aikana että sen päätyttyä, kansallisten verosääntöjen mukaisesti**;

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi

12 artikla – 1 kohta – j a alakohta (uusi)

Komission teksti

j a) EU:n luettelossa veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista (niin kutsutut ”veroparatiisit”) olevissa maissa sijaitseviin edunsaajiin liittyvät kulut;

Tarkistus

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 47
Ehdotus direktiiviksi
13 artikla – 2 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Ylimenevät vieraan pääoman menot ovat vähennyskelpoisia sinä verovuonna, jona ne syntyivät, mutta vähentää saadaan enintään **30** prosenttia verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä 'EBITDA', tai enintään **3000000** euroa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi.

Tarkistus

Ylimenevät vieraan pääoman menot ovat vähennyskelpoisia sinä verovuonna, jona ne syntyivät, mutta vähentää saadaan enintään **10** prosenttia verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä 'EBITDA', tai enintään **1000000** euroa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi.

Tarkistus 48
Ehdotus direktiiviksi
13 artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Jos verovelvollisen sallitaan tai sen vaaditaan toimivan ryhmän puolesta, siten kuin ryhmä määritellään ryhmiin sovellettavan kansallisen verotusjärjestelmän säännöissä, tämän artiklan soveltamiseksi koko ryhmää kohdellaan verovelvollisena. Näissä olosuhteissa ylimenevät vieraan pääoman menot ja EBITDA on laskettava koko ryhmän osalta. Edellä mainittu **3000000** euron määrä otetaan huomioon myös koko ryhmän osalta.

Tarkistus

Jos verovelvollisen sallitaan tai sen vaaditaan toimivan ryhmän puolesta, siten kuin ryhmä määritellään ryhmiin sovellettavan kansallisen verotusjärjestelmän säännöissä, tämän artiklan soveltamiseksi koko ryhmää kohdellaan verovelvollisena. Näissä olosuhteissa ylimenevät vieraan pääoman menot ja EBITDA on laskettava koko ryhmän osalta. Edellä mainittu **1000000** euron määrä otetaan huomioon myös koko ryhmän osalta.

Tarkistus 49
Ehdotus direktiiviksi
13 artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. Ylimenevät vieraan pääoman menot, joita ei voi vähentää tietynä verovuonna, voidaan vähentää **seuraavina verovuosina ilman aikarajaa**.

Tarkistus

6. Ylimenevät vieraan pääoman menot, joita ei voi vähentää tietynä verovuonna, voidaan vähentää **viiden vuoden ajan**.

Tarkistus 50
Ehdotus direktiiviksi
14 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

14 a artikla

Erityiset poikkeukset

Osuuskuntien ja yhteenliittymien sekä yrityksen käynnissä olevan toiminnan aikana että sen jälkeen rahastoon kertyneet voittovarot sekä osuuskuntien ja yhteenliittymien jäsenilleen myöntämät etuudet ovat aina vähennyskelpoisia, kun vähennyskelpoisuus sallitaan kansallisessa verolainsäädännössä.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 51
Ehdotus direktiiviksi
29 artikla

Komission teksti

29 artikla

Maastapoistumisverotus

1. Määrää, joka on yhtä suuri kuin siirrettyjen varojen markkina-arvo varojen poistumishetkellä vähennettynä verotusarvolla, kohdellaan kertyneenä tulona missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- (a) jos verovelvollinen siirtää varoja päätoimipaikastaan toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaansa;
- (b) jos verovelvollinen siirtää varoja jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan päätoimipaikkaansa tai toiseen kiinteään toimipaikkaan, sikäli kuin kiinteän toimipaikan jäsenvaltiolla ei ole enää oikeutta verottaa siirrettyjä varoja;
- (c) jos verovelvollinen siirtää verotuksellisen kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, lukuun ottamatta niitä varoja, jotka edelleen tosiasiallisesti liittyvät ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan;
- (d) jos verovelvollinen siirtää kiinteässä toimipaikassaan harjoitetun liiketoiminnan jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, sikäli kuin kiinteän toimipaikan jäsenvaltiolla ei enää ole oikeutta verottaa siirrettyjä varoja.

2. Jäsenvaltion, johon varat, verotuksellinen kotipaikka tai kiinteässä toimipaikassa harjoitettu liiketoiminta siirretään, on hyväksyttävä verovelvollisen jäsenvaltion tai kiinteän toimipaikan jäsenvaltion vahvistama arvo varojen aloitusarvoksi verotustarkoituksissa.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta arvopapereiden rahoitukseen liittyviin varojen siirtoihin tai vakuudeksi asetettuun omaisuuteen taikka silloin, kun varojen siirto tehdään vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi tai likviditeetin hallinnan vuoksi, kun varojen on tarkoitus palata siirtäjän jäsenvaltioon 12 kuukauden kuluessa.

Tarkistus

29 artikla

Maastapoistumisverotus

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivissä (EU) 2016/1164 säädettyjä maastapoistumisverotusta koskevia sääntöjä.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi

41 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävälle verovelvolliselle tai unionin ulkopuolella verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen kiinteälle toimipaikalle verovuoden aikana syntyneet tappiot voidaan tasata ja vähentää seuraavina verovuosina, **jollei tässä direktiivissä toisin säädetä**.

Tarkistus

1. Unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävälle verovelvolliselle tai unionin ulkopuolella verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen kiinteälle toimipaikalle verovuoden aikana syntyneet tappiot voidaan tasata ja vähentää seuraavina verovuosina **enintään viiden vuoden aikana**.

Tarkistus 53

Ehdotus direktiiviksi

42 artikla

Komission teksti

42 artikla

Tappioiden hyvitys ja sisällytys takaisin veropohjaan

1. Jos unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävä verovelvollinen tuottaa edelleen voittoa sen jälkeen, kun se on vähentänyt omat tappionsa 41 artiklan nojalla, se voi vielä vähentää saman verovuoden tappiot, jotka ovat aiheutuneet sen muissa jäsenvaltioissa sijaitseville 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille vaatimukset täyttävälle välittömille tytäryhtiöille tai sen muissa jäsenvaltioissa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle (sijaitseville kiinteille toimipaikoille). Tappiot voidaan hyvittää rajoitetun ajan tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2. Vähennys on tehtävä suhteessa siihen osuuteen, joka unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävällä verovelvollisella on 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vaatimukset täyttävissä tytäryhtiöissä, ja täysimääräisesti kiinteiden toimipaikkojen osalta. Unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen veropohjan vähennys ei saa koskaan johtaa negatiiviseen määrään.

3. Unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen on lisättävä takaisin veropohjaansa siihen määrään asti, joka aiemmin vähennettiin tappiona, 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimukset täyttävien tytäryhtiöidensä tai kiinteiden toimipaikkojensa mahdolliset myöhemmät voitot.

4. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti vähennetyt tappiot on sisällytettävä takaisin ilman eri toimenpiteitä unionissa verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen veropohjaan missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- (a) jos viidennen verovuoden lopussa sen jälkeen, kun tappiosta tulee vähennyskelpoisia, veropohjaan ei ole sisällytetty takaisin voittoa tai takaisin sisällytetty voitto ei vastaa vähennettyjen tappioiden kokonaismäärää;
- (b) jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä tytäryhtiö myydään, asetetaan likvidaatioon tai muutetaan kiinteäksi toimipaikaksi;
- (c) jos kiinteä toimipaikka myydään, asetetaan likvidaatioon tai muutetaan tytäryhtiöksi;
- (d) jos emoyhtiö ei enää täytä 3 artiklan 1 kohdan vaatimuksia.

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 54

Ehdotus direktiiviksi

45 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

45 a artikla

Efektiivinen vero-osuus

Niin kauan kuin 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kynnyсарvo on voimassa, jäsenvaltioiden on valvottava pk-yritysten ja monikansallisten yritysten efektiivistä vero-osuutta kaikissa jäsenvaltioissa ja julkaistava niiden efektiiviset vero-osuudet, jotta jäsenvaltiot pystyvät varmistamaan samanlaisille yhtiöille tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa ja keventämään pk-yritysten hallinnollista taakkaa ja kustannuksia.

Tarkistus 55

Ehdotus direktiiviksi

53 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

Poiketen siitä, mitä 8 artiklan c ja d alakohdassa säädetään, verovelvollista ei saa vapauttaa verosta sellaisen ulkomaisen tulon osalta, jonka verovelvollinen sai voitonjakona kolmannessa maassa olevalta yksiköltä tai tuottona kolmannessa maassa olevassa yksikössä pidettyjen osakkeiden luovutuksesta, kun kyseinen yksikkö on velvollinen maksamaan verotuksellisen kotipaikkansa sijaintimaassa lakisääteistä yhteisöveroa, jonka verokanta on alle **puolet siitä lakisääteisestä verokannasta, joka verovelvollisen olisi pitänyt maksaa** tällaisesta ulkomaisesta tulosta verotuksellisen kotipaikkansa sijaintivaltiossa.

Poiketen siitä, mitä 8 artiklan c ja d alakohdassa säädetään, verovelvollista ei saa vapauttaa verosta sellaisen ulkomaisen tulon osalta, **joka ei perustu aktiiviseen liiketoimintaan ja** jonka verovelvollinen sai voitonjakona kolmannessa maassa olevalta yksiköltä tai tuottona kolmannessa maassa olevassa yksikössä pidettyjen osakkeiden luovutuksesta, kun kyseinen yksikkö on velvollinen maksamaan verotuksellisen kotipaikkansa sijaintimaassa lakisääteistä yhteisöveroa, jonka verokanta on alle **15 prosenttia** tällaisesta ulkomaisesta tulosta verotuksellisen kotipaikkansa sijaintivaltiossa.

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi

53 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Sovellettaessa 1 kohtaa verovelvollisen on maksettava veroa ulkomaisesta tulosta siten, että verotuksellisen kotipaikan sijaintivaltiossa maksettaviksi tulevista veroista vähennetään verovelvollisen kolmannessa maassa maksama vero. Vähennys ei saa olla suurempi kuin se ennen vähennystä laskettu veron määrä, joka voidaan kohdistaa mahdollisesti veronalaisiin tuloihin.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa verovelvollisen on maksettava veroa ulkomaisesta tulosta siten, että verotuksellisen kotipaikan sijaintivaltiossa maksettaviksi tulevista veroista vähennetään verovelvollisen kolmannessa maassa maksama vero. Vähennys ei saa olla suurempi kuin se ennen vähennystä laskettu veron määrä, joka voidaan kohdistaa mahdollisesti veronalaisiin tuloihin. **Hyötyäkseen verovapautuksesta verovelvollisen on todistettava veroviranomaisilleen, että ulkomailta saadut tulot ovat peräisin aktiivisesta liiketoiminnasta, mikä voitaisiin tehdä ulkomaisilta veroviranomaisilta saadulla tätä koskevalla todistuksella.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi

58 artikla

Komission teksti

58 artikla

Yleinen veronkierron vastainen sääntö

1. Tämän direktiivin sääntöjen mukaisen veropohjan laskemisessa jäsenvaltion on jätettävä huomiotta sellaiset järjestelyt tai järjestelyjen sarjat, jotka on otettu käyttöön olennaisena tarkoituksenaan tämän direktiivin tavoitteen tai päämäärän vastaisen verodun saavuttaminen ja jotka eivät ole aitoja kaikki asiaan liittyvät tosiseikat ja olosuhteet huomioon ottaen. Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa on pidettävä epäaitona siltä osin kuin sitä ei ole otettu käyttöön perustuen päteviin liikeloudellisiin syihin, jotka vastaavat asian todellista taloudellista luonnetta.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti huomiotta jätettyjä järjestelyjä tai järjestelyjen sarjoja on käsiteltävä veropohjan laskemisessa niiden taloudellisen sisällön perusteella.

Tarkistus

58 artikla

Yleinen veronkierron vastainen sääntö

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivissä (EU) 2016/1164 säädettyä yleistä veronkierron vastaista sääntöä.

Tarkistus 58

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – johdantokappale

Komission teksti

Sellaista yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa, jonka voittoja ei veroteta tai jonka voitot on vapautettu verosta **sen päätoimipakan** jäsenvaltiossa, **on kohdeltava** ulkomaisena välilyhtiönä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

Tarkistus

Verovolyllisen jäsenvaltion on kohdeltava sellaista yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa, jonka voittoja ei veroteta tai jonka voitot on vapautettu verosta **kyseisessä** jäsenvaltiossa, ulkomaisena välilyhtiönä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 59

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – b alakohta

Komission teksti

(b) yksikön tai kiinteän toimipaikan voitoistaan tosiasiallisesti maksama yhteisövero on alhaisempi kuin sen yhteisöveron, jota yksikköön tai kiinteään toimipaikkaan olisi sovellettu tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti, ja yksikön tai kiinteän toimipaikan näistä voitoistaan tosiasiallisesti maksaman yhteisöveron välinen erotus.

Tarkistus

(b) yksikön voittoihin sovelletaan alempaa yhteisöverokantaa kuin 15 prosenttia; tämä verokanta arvioidaan voiton perusteella ennen niiden toimien täytäntöönpanoa, joita kyseiset maat ovat ottaneet käyttöön pienentääkseen veron määräytymisperustetta; tätä verokantaa tarkistetaan vuosittain maailmankaupan taloudellisen kehityksen mukaisesti.

Tarkistus 60

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi laskettaessa yhteisöveroa, jota olisi sovellettu yksikön voittoihin direktiivin sääntöjen mukaisesti verovelvollisen jäsenvaltiossa, huomioon ei oteta yksikön mahdollisen kiinteän toimipaikan tuloja, joita ei veroteta tai jotka on vapautettu verosta ulkomaisen väliyhtiön lainkäyttöalueella.

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 61

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. **Jos** yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa kohdellaan ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti, **yksikön tai kiinteän toimipaikan jakamattomia tuloja verotetaan sikäli kuin ne ovat peräisin seuraavista luokista:**

- (a) korot tai muut rahoitusvaroista saatavat tulot;
- (b) rojalit tai muut **henkisestä omaisuudesta** saatavat tulot;
- (c) osingot ja osakkeiden luovutuksesta saatavat tulot;
- (d) rahoitusleasingistä saatavat tulot;
- (e) vakuutuksista, pankkitoiminnasta tai muusta rahoitustoiminnasta saatavat tulot;
- (f) tulot laskutusyrityksiltä, jotka saavat myynti- ja palvelutuloja tavaroista ja palveluista, jotka on hankittu etuyhteydessä olevilta yrityksiltä tai myyty niille ja joilla ei ole taloudellista lisäarvoa tai joiden taloudellinen lisäarvo on vähäinen.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta **ulkomaiseen väliyhtiöön, jonka kotipaikka on tai joka sijaitsee jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa kolmannessa maassa, jos** ulkomainen väliyhtiö **on perustettu pätevistä liiketaloudellisista syistä, jotka vastaavat asian todellista taloudellista luonnetta. Tämän artiklan soveltamiseksi** ulkomaisen väliyhtiön toimintaa on pidettävä todellisena taloudellisena toimintana, jos ulkomaisella väliyhtiöllä on tukenaan toiminnan laajuuteen suhteutettu henkilöstö, laitteet, varat ja tilat.

Tarkistus

2. **Kun** yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa kohdellaan ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti, **verovelvollisen jäsenvaltion on sisällytettävä veropohjaan**

- (a) yksikön jakamattomat tulot tai kiinteän toimipaikan tulot, jotka kertyvät seuraavista luokista:
 - (i) korot tai muut rahoitusvaroista saatavat tulot;
 - (ii) rojalit tai muut **teollis- ja tekijänoikeuksista** saatavat tulot;
 - (iii) osingot ja osakkeiden luovutuksesta saatavat tulot;
 - (iv) rahoitusleasingistä saatavat tulot;
 - (v) vakuutuksista, pankkitoiminnasta tai muusta rahoitustoiminnasta saatavat tulot;
 - (vi) tulot laskutusyrityksiltä, jotka saavat myynti- ja palvelutuloja tavaroista ja palveluista, jotka on hankittu etuyhteydessä olevilta yrityksiltä tai myyty niille ja joilla ei ole taloudellista lisäarvoa tai joiden taloudellinen lisäarvo on vähäinen.

Tätä alakohtaa ei sovelleta, **jos asiaan liittyvistä toiseikoista ja olosuhteista käy ilmi, että** ulkomainen väliyhtiö **harjoittaa merkittävää taloudellista toimintaa, johon liittyy henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja. Jos** ulkomaisen väliyhtiön **kotipaikka on tai jos se sijaitsee sellaisessa kolmannessa maassa, joka ei ole ETA-sopimuksen osapuoli, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta ensimmäistä alakohtaa; tai**

- (b) **ne yksikön tai kiinteän toimipaikan jakamattomat tulot, jotka syntyvät epäaidoista järjestelyistä, joiden keskeisenä tarkoituksena on veroetuuden saaminen.**

Tätä alakohtaa sovellettaessa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa pidetään epäaitona siltä osin kuin yksikkö tai kiinteä toimipaikka ei omistaisi niitä varoja tai ei olisi ottanut niitä riskejä, joista se saa tulonsa kokonaan tai osittain, jollei yksikkö olisi sellaisen yrityksen määräysvallassa, jossa suoritetaan avainhenkilötoiminnot, jotka ovat olennaisia kyseisten varojen ja riskien kannalta sekä välttämättömiä väliyhtiön tulonmuodostukselle.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 62

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 3 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa **ei kohdella 1 kohdassa tarkoitettuna ulkomaisena väliyhtiönä**, jos enintään kolmannes yksikölle tai kiinteälle toimipaikalle kertyvistä tuloista kuuluu johonkin 2 kohdan **a–f** alakohdan mukaisista luokista.

Tarkistus

Jos verovelvollisen veropohja lasketaan jäsenvaltion sääntöjen mukaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää olla kohtelematta yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa **ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti**, jos enintään kolmannes yksikölle tai kiinteälle toimipaikalle kertyvistä tuloista kuuluu johonkin 2 kohdan **a** alakohdan mukaisista luokista.

Tarkistus 63

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 3 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Rahoitusalan yrityksiä **ei kohdella 1 kohdassa tarkoitettuina** ulkomaisina väliyhtiöinä, jos **enintään** kolmannes yksikölle tai kiinteälle toimipaikalle 2 kohdan **a–f** alakohdan mukaisista luokista kertyvistä tuloista saadaan verovelvollisen tai siihen etuyhteydessä olevien yritysten kanssa suoritettavista liiketapahtumista.

Tarkistus

Jos verovelvollisen veropohja lasketaan jäsenvaltion sääntöjen mukaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää olla kohtelematta rahoitusalan yrityksiä ulkomaisina väliyhtiöinä, jos kolmannes tai **vähemmän yksikön 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja** luokista **peräisin olevista** tuloista saadaan verovelvollisen tai siihen etuyhteydessä olevien yritysten kanssa suoritettavista liiketapahtumista.

Tarkistus 64

Ehdotus direktiiviksi

59 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- 3a Jäsenvaltiot voivat jättää 2 kohdan b alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle yksikön tai kiinteän toimipaikan, jonka**
- a) **kirjanpidollinen voitto on enintään 750000 euroa ja muut tuotot enintään 75000 euroa; tai**
 - b) **jonka kirjanpidollinen voitto on enintään 10 prosenttia sen toimintakustannuksista tilikaudella.**

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa toimintakustannukset eivät saa sisältää niiden tavaroiden kustannuksia, jotka on myyty sen maan ulkopuolelle, jossa on yksikön verotuksellinen kotipaikka tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee, eivätkä maksuja etuyhteydessä oleville yrityksille.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 65
Ehdotus direktiiviksi
61 artikla

Komission teksti

61 artikla

Verokohtelun eroavuus

Sikäli kuin jäsenvaltioiden välinen verokohtelun eroavuus johtaa samojen maksujen, menojen tai tappioiden kaksinkertaiseen vähennykseen, vähennys on myönnettävä ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jolla maksun lähde on tai jossa menot kertyvät tai tappiot kärsitään.

Sikäli kuin verokohtelun eroavuus, johon liittyy kolmas maa, johtaa samojen maksujen, menojen tai tappioiden kaksinkertaiseen vähennykseen, asianomaisen jäsenvaltion on evättävä kyseisten maksujen, menojen tai tappioiden vähennys, jollei kyseinen kolmas maa ole jo tehnyt niin.

Sikäli kuin jäsenvaltioiden väliset verokohtelun eroavuudet johtavat siihen, että tehdään vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä, maksajan jäsenvaltion on evättävä tällaisen maksun vähennys.

Sikäli kuin verokohtelun eroavuus, johon liittyy kolmas maa, johtaa vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä:

- (a) jos maksun lähde on jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion on evättävä vähennys, tai
- (b) jos maksun lähde on kolmannessa maassa, asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava verovelvollista sisällyttämään tällainen maksu veropohjaansa, jollei kolmas maa ole jo evännyt vähennystä tai vaatinut kyseisen maksun sisällyttämistä veropohjaan.

Sikäli kuin jäsenvaltioiden välinen verokohtelun eroavuus, johon liittyy kiinteä toimipaikka, johtaa verottamatta jättämiseen ilman veropohjaan sisällyttämistä, jäsenvaltion, jossa verovelvollisella on verotuksellinen kotipaikka, on vaadittava verovelvollista sisällyttämään veropohjaan kiinteälle toimipaikalle kohdennettu tulo.

Sikäli kuin jäsenvaltioiden välinen verokohtelun eroavuus, johon liittyy kolmannessa maassa sijaitseva kiinteä toimipaikka, johtaa verottamatta jättämiseen ilman veropohjaan sisällyttämistä, asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava verovelvollista sisällyttämään veropohjaan kolmannessa maassa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle kohdennettu tulo.

4. Sikäli kuin verovelvollisen kolmannessa maassa sijaitsevalle etuyhteydessä olevalle yritykselle suorittama maksu tasataan suoraan tai välillisesti maksulla, menoilla tai tappioilla, jotka verokohtelun eroavuuden vuoksi ovat vähennyskelpoiset kahdella eri lainkäyttöalueella unionin ulkopuolella, verovelvollisen jäsenvaltion on evättävä verovelvollisen kolmannessa maassa sijaitsevalle etuyhteydessä olevalle yritykselle suorittaman maksun vähennys veropohjasta, jollei jokin asiaan liittyvistä kolmansista maista ole jo evännyt kahdella eri lainkäyttöalueella vähennyskelpoisen maksun, menojen tai tappioiden vähennystä.

Tarkistus

61 artikla

Verokohtelun eroavuus

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin (EU) 2016/1164 9 artiklassa säädettyjä verokohtelun eroavuuksia koskevia sääntöjä.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Komission teksti

Tarkistus

5. Sikäli kuin sellaisen maksun vastaava sisällyttäminen veropohjaan, jonka verovelvollinen suorittaa kolmannessa maassa sijaitsevalle etuyhteydessä olevalle yritykselle ja joka on vähennyskelpoinen, tasataan suoraan tai välillisesti maksulla, jota verokohtelun eroavuuden vuoksi ei sisällytetä maksunsaajan veropohjaan, verovelvollisen jäsenvaltion on evättävä verovelvollisen kolmannessa maassa sijaitsevalle etuyhteydessä olevalle yritykselle suorittaman maksun vähennys veropohjasta, paitsi jos jokin asiaan liittyvistä kolmansista maista on jo evännyt kyseisen, veropohjaan sisällyttämättä jätetyn maksun vähennyksen.

6. Sikäli kuin verokohtelun eroavuus johtaa verohyötyyn, joka syntyy siitä, että siirretystä rahoitusvälineestä johtuvasta maksusta peritty lähdevero hyvitetään useammalle kuin yhdelle asianomaiselle osapuolelle, verovelvollisen jäsenvaltion on rajoitettava tällaisen verohyödyn tuomaa etua suhteessa tällaiseen maksuun liittyvään veronalaiseen nettotuloon.

7. Tämän artiklan soveltamiseksi 'maksajalla' tarkoitetaan yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa, jossa maksun lähde on tai jossa menot kertyvät tai tappiot kärsitään.

Tarkistus 66

Ehdotus direktiiviksi

61 a artikla – otsikko

Komission teksti

Tarkistus

Verotuksellisen kotipaikan eroavuudet

Käänteisen hybridin verokohtelun eroavuudet

Tarkistus 67

Ehdotus direktiiviksi

61 a artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Jos verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka on sekä jäsenvaltiossa että kolmannessa maassa ja sikäli kuin kyseisen verovelvollisen maksut, menot tai tappiot voidaan kyseisen jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaan vähentää veropohjasta molemmilla lainkäyttöalueilla ja kyseiset maksut, menot tai tappiot voidaan tasata verovelvollisen jäsenvaltiossa veronalaisella tulolla, jota ei ole sisällytetty veropohjaan asianomaisessa kolmannessa maassa, verovelvollisen jäsenvaltion on evättävä maksun, menojen tai tappioiden vähennys, jollei asianomainen kolmas maa ole jo tehnyt niin.

Tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioiden on kohdeltava käänteisen hybridin verokohtelun eroavuuksia direktiivin (EU) 2016/1164 9 a artiklan mukaisesti.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 68
Ehdotus direktiiviksi
65 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

65 a artikla

Eurooppalainen verotunniste

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä lainsäädäntöehdotuksen yhdenmukaisesta ja yhteisestä eurooppalaisesta verotunnisteesta, jonka tarkoituksena on tehdä verotietojen automaattisesta vaihdosta unionissa entistä tehokkaampaa ja luotettavampaa.

Tarkistus 69
Ehdotus direktiiviksi
65 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

65 b artikla

Automaattinen ja pakollinen tietojenvaihto verotuksen alalla

Tämän direktiivin täyden avoimuuden ja asianmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi tietojenvaihto verotuksen alalla on automaattista ja pakollista, kuten neuvoston direktiivissä 2011/16/EU^(1a) säädetään.

Jäsenvaltioiden on annettava kansallisille verohallinnoilleen riittävästi henkilöstöä, asiantuntemusta ja budjettivaroja sekä resursseja verohallinnon henkilöstön koulutukseen, jossa keskitytään rajat ylittävään veroyhteistyöhön ja automaattiseen tiedonvaihtoon tämän direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon takaamiseksi.

^(1a) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

Tarkistus 70
Ehdotus direktiiviksi
66 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 5 kohdassa, 4 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 6 kohdassa, 32 artiklan 5 kohdassa ja 40 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 5 kohdassa, 4 artiklan 5 kohdassa, 5 artiklan 2 a kohdassa, 32 artiklan 5 kohdassa ja 40 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 71
Ehdotus direktiiviksi
66 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 5 kohdassa, 4 artiklan 5 kohdassa, **11** artiklan **6** kohdassa, 32 artiklan 5 kohdassa ja 40 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Tarkistus

3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 5 kohdassa, 4 artiklan 5 kohdassa, **5** artiklan **2 a** kohdassa, 32 artiklan 5 kohdassa ja 40 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Tarkistus 72
Ehdotus direktiiviksi
66 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Edellä olevan 2 artiklan 5 kohdan, 4 artiklan 5 kohdan, **11** artiklan **6** kohdan, 32 artiklan 5 kohdan ja 40 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan [kahdella] kuukaudella.

Tarkistus

5. Edellä olevan 2 artiklan 5 kohdan, 4 artiklan 5 kohdan, **5** artiklan **2 a** kohdan, 32 artiklan 5 kohdan ja 40 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan [kahdella] kuukaudella.

Tarkistus 73
Ehdotus direktiiviksi
66 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

66 a artikla

Verosopimuksen väärinkäytön vastaiset toimet

Jäsenvaltioiden on tarkistettava kahdenvälisiä verosopimuksiaan tämän direktiivin mukaisesti sen varmistamiseksi, että sopimukseen sisältyvät kaikki seuraavat seikat:

- a) lauseke, jolla varmistetaan, että sopimuksen molemmat osapuolet sitoutuvat ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joiden mukaisesti vero maksetaan siellä, missä taloudellinen toiminta tapahtuu ja arvoa luodaan;
- b) lisäys, jolla selvennetään, että kahdenvälisten sopimusten tavoitteena on kaksinkertaisen verotuksen välttämisen lisäksi myös verovilpin ja aggressiivisen verosuunnittelun torjuminen;
- c) lauseke yleisestä veronkierron ehkäisemistä koskevasta säännöstä, joka perustuu päätarkoitusta koskevaan testiin.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 74
Ehdotus direktiiviksi
68 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

68 a artikla

Valvonta

Komissio valvoo tämän direktiivin yhdenmukaista täytäntöönpanoa ja julkistaa siitä tekemänsä johtopäätökset varmistaakseen siihen liittyvien toimien yhdenmukaisen tulkinnan jäsenvaltioissa.

Tarkistus 75
Ehdotus direktiiviksi
69 artikla

Komission teksti

Tarkistus

69 artikla

69 artikla

Uudelleentarkastelu

Täytäntöönpanokertomus ja uudelleentarkastelu

Komissio **tarkastelee** viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta direktiivin **soveltamista ja antaa neuvostolle kertomuksen direktiivin toiminnasta.**

La Commission **évalue le fonctionnement** de la présente directive cinq ans après son entrée en vigueur

Komissio **arvioi** viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta direktiivin **toimintaa.**

Komissio **tiedottaa havainnoistaan täytäntöönpanokertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen on sisällyttävä analyysi kaikista seuraavista seikoista:**

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, komissio **tarkastelee kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta 11 artiklan toimintaa ja harkitsee tarkistuksia kasvu- ja investointivähennyksen määritelmään ja kalibrointiin. Komissio arvioi tarkkaan, miten kasvu- ja investointivähennyksellä voidaan kannustaa yhtiöitä, jotka voivat valita tämän direktiivin sääntöjen soveltamisen, rahoittamaan toimintaansa oman pääoman avulla.**

- a) **tämän järjestelmän vaikutus jäsenvaltioiden verotuloihin;**
- b) **järjestelmän hyvät ja huonot puolet pk-yritysten kannalta;**
- c) **vaikutus veronkannon oikeudenmukaisuuteen jäsenvaltioiden välillä;**
- d) **vaikutus sisämarkkinoihin kokonaisuudessaan ottaen erityisesti huomioon jäsenvaltioiden välisen kilpailun mahdollinen vääristyminen tässä direktiivissä annettuja uusia sääntöjä sovellettaessa;**
- e) **niiden yritysten lukumäärä, jotka kuuluvat soveltamisalään siirtymävaiheen aikana.**

Komissio tarkastelee kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin toiminnasta.

Komissio tiedottaa havainnoistaan jäsenvaltioille, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon kansallisten yhteisöverojärjestelmien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa.

Komissio tiedottaa havainnoistaan **kertomuksessa Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille,** jotta ne voitaisiin ottaa huomioon kansallisten yhteisöverojärjestelmien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa, **ja liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi.**

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Tarkistus 76**Ehdotus direktiiviksi****70 artikla – 1 kohta – 1 alakohta***Komission teksti*

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2018**. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2019**. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Tarkistus 77**Ehdotus direktiiviksi****70 artikla – 1 kohta – 2 alakohta***Komission teksti*

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta **2019**.

Tarkistus

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta **2020**.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

P8_TA(2018)0089

Vuoden 2019 talousarvion suuntaviivat – Pääluokka III

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. maaliskuuta 2018 vuoden 2019 talousarvion valmistelua koskevista yleisistä suuntaviivoista, pääluokka III – Komissio (2017/2286(BUD))

(2019/C 162/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehiksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽¹⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2018⁽⁵⁾ sekä siihen liittyvät parlamentin, neuvoston ja komission yhteiset lausumat,
- ottaa huomioon neuvoston 20. helmikuuta 2018 antamat päätelmät varainhoitovuoden 2019 talousarviomenettelyn suuntaviivoista (06315/2018),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 86 a artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0062/2018),

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

⁽⁵⁾ EUVL L 57, 28.2.2018, s. 1.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

- A. ottaa huomioon, että unionin talousarvio varainhoitovuodeksi 2019 on tämän vaalikauden viimeinen talousarvio ja sen kanssa samanaikaisesti käydään neuvotteluja seuraavasta monivuotisesta rahoituskehystä ja unionin omien varojen järjestelmän uudistuksesta; ottaa huomioon, että vuosi 2019 on monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 kuudes vuosi;
- B. toteaa, että kummankin budjettivallan käyttäjän olisi pyrittävä pääsemään sovittelukomiteassa kunnianhimoiseen ja kattavaan sopimukseen vuoden 2019 talousarviosta, jotta voidaan vaikuttaa myönteisesti samanaikaisesti vuoden 2020 jälkeisestä monivuotisesta rahoituskehystä ja omista varoista käytäviin neuvotteluihin ja mahdollistaa sopiminen niistä vaalikauden loppuun mennessä;
- C. ottaa huomioon, että brexit-prosessissa päästiin joulukuussa 2017 sopimukseen toisen neuvotteluvaiheen käynnistämisestä, ja toteaa, että prosessista ei pitäisi aiheutua välittömiä vaikutuksia vuoden 2019 talousarvioon, sillä kuten EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisessä raportissa⁽⁶⁾ todetaan, Yhdistynyt kuningaskunta jatkaa maksuja ja osallistuu unionin vuotuisten talousarvioiden rahoittamiseen vuonna 2019 ja vuonna 2020 aivan samalla tavoin kuin jos se pysyisi unionissa;
- D. toteaa, että kaikissa jäsenvaltioissa kasvavat populistiset liikkeet ja ääriliikkeet ovat antaneet ja lietsoneet harhaanjohtavia tietoja EU:sta ja sen talousarviosta, mikä korostaa, että tarvitaan parempaa ja avoimempaa tiedottamista;
- E. toteaa, että kansalaisille on jäänyt vuosien ajan kielteinen käsitys finanssikriisin, sosiaalisen kriisin ja talouskriisin hallinnasta, mutta Euroopan talouden elvyttämiseksi yhteensovitettujen toimien ansiosta talousnäkymät ovat kohenemassa ja mahdollistavat talousarvion avokätisemmän suunnittelun;
- F. toteaa neuvoston toiminnan olleen toistuvasti ristiriitaista viime vuosina, sillä se on asettanut EU:lle uusia poliittisia painopisteitä ja osoittanut toisaalta haluttomuutta myöntää uusia määrärahoja niiden rahoittamiseen; ottaa huomioon, että unionin uudet poliittiset painopisteet ja tulevat haasteet olisi rahoitettava uusista määrärahoista, ei vähentämällä olemassa olevien menestyksekkäiden ohjelmien määrärahoja;
- G. ottaa huomioon, että nykyisen rahoitussuunnittelukauden lähestyessä loppuaan monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanossa päästään täyteen vauhtiin, joten määrärahatarpeet lisääntyvät vastaavasti;

Unionin haasteisiin reagoiminen ja kansalaisten odotukset

1. ottaa huomioon finanssi- ja talouskriisin ja sosiaalisen kriisin vaikutuksista toipumisen, jota ovat vahvistaneet unionin ja jäsenvaltioiden kasvun ja työpaikkojen luomiseksi toteuttamat toimet, joita on vakiinnutettava edelleen, jotta voidaan vaikuttaa myönteisesti kansalaisten arkeen, sillä kriisi on koetellut monia heistä raskaasti jo vuosien ajan; edellyttää, että keskitytään erityisesti nuoriin ja köyhyyden tai työttömyyden vaarassa oleviin henkilöihin, jotta voidaan varmistaa heille aiheutuvat suotuisat vaikutukset, millä estetään sosiaalisen ja alueellisen eriarvoisuuden kasvamisen jatkuminen; korostaa tässä yhteydessä, että olisi kuitenkin keskityttävä erityisesti eri alueiden valmiuksiin hyödyntää lisääntynyttä kasvua;

2. korostaa, että Eurostatin tietojen mukaan unionin kansalaiset ovat optimistisia unionin tulevaisuuden suhteen, toisin kuin populistit väittävät; korostaa, että unionin olisi hoidettava tehtävänsä ja vastuunsa tehtävä enemmän kansalaistensa arjen parantamiseksi sekä nyt että jatkossa ja suojeltava heitä vilpillisiltä kauppatoimilta ja taloudellisilta käytännöiltä maailmanlaajuisilla markkinoilla sekä autettava heitä nauttimaan näiden markkinoiden eduista; korostaa, että on paneuduttava ilmastonmuutoksesta ja kansainvälisistä turvallisuusuhista aiheutuviin haasteisiin; katsoo, että kyetäkseen vastaamaan näihin odotuksiin ja sitoumuksiin unionin on toimivaltansa puitteissa parannettava suoritusiaan, jotta se voi tukea kestävä kasvun ja työpaikkojen luomista, kaventaa EU:n kansalaisten elintasoeroja kaikilla alueillaan sekä noudattaa Eurooppa 2020 -strategiaa, YK:n kestävä kehityksen tavoitteita ja Pariisin sopimusta kaikilta osin; tähdentää, että Euroopan talouden ja unionin kansalaisten on valmistauduttava digitalisaation tarjoamiin mahdollisuuksiin; pitää vuoden 2019 muina merkittävänä haasteina paneutumista muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja kaikenlaisen syrjinnän, kuten naisiin ja hlbt-henkilöihin kohdistuvan syrjinnän, lakkauttamista;

⁽⁶⁾ Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen neuvottelijoiden 8. joulukuuta 2017 julkistama yhteinen raportti Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta erosta Euroopan unionista SEU 50 artiklan nojalla käytävien neuvottelujen ensimmäisen vaiheen edistymisestä, TF50 (2017) 19, komissiolta 27 jäsenvaltion EU:lle.

Torstai 15. maaliskuuta 2018

Kestävän tulevaisuuden valmisteleminen ja yhteisvastuun tehostaminen unionissa ja sen ulkopuolella

Kestävä tulevaisuus

3. katsoo, että unionin vuoden 2019 talousarviossa olisi tehostettava kaikkia välineitä, joilla voidaan puuttua nuorisotyöttömyyteen, etenkin unionin taloudellisesti jälkeen jääneillä alueilla, ja kiinnitettävä erityistä huomiota yrittäjyyden, ammattitaidon ja liikkuvuuden parantamiseen ja tutkintojen tunnustamiseen koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen kaikilla tasoilla, sekä tuettava kasvua, kilpailukykyä, työpaikkojen luomista, infrastruktuuriin, innovointiin ja tutkimukseen tehtäviä investointeja sekä pk-yrityksiä; korostaa, että nuorisotyöttömyydellä on suuri sosiaalinen vaikutus ja että se on yksi suurimmista haasteista unionin tasolla;
4. katsoo, että vuoden 2019 unionin talousarvioprioriteetteina olisi oltava kasvu, innovointi, kilpailukyky, turvallisuus, ilmastonmuutoksen torjuminen, siirtyminen uusiutuvaan energiaan ja muuttoliike;
5. kannattaa sitä, että nuorille tarjotaan laajemmat mahdollisuudet osallistua solidaarisuustoimintaan; kehottaa ottamaan nopeasti käyttöön ja panemaan täysipainoisesti täytäntöön Euroopan solidaarisuusjoukot, jotka on tarkoitettu hyväksyä vuonna 2018;
6. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin tiukan vaatimuksen mukaisesti varainhoitovuoden 2018 talousarviota koskevassa sovittelessa nuorisotyöllisyysaloitteen alkuperäisiin erityismäärärahoihin päätettiin lisätä 116,7 miljoonaa euroa uusia määrärahoja, jolloin niiden kokonaismäärä nousee 350 miljoonaan euroon vuonna 2018, mutta korostaa tarvetta parantaa talousarvion toteutusta, jossa on jääty jälkeen tavoitteista; on eri mieltä komission tulkinnasta, jonka se esitti vuoden 2018 talousarvion hyväksymisen jälkeen antamassaan vuosien 2019–2020 rahoitussuunnitelman 2019–2020 teknisessä päivityksessä ja joka koski vuoden 2018 rahoitussuunnitelmaa, jonka mukaan tämä lisäys merkitsee määrärahojen etupainottamista tulevina vuosina; odottaa komission lunastavan lupaukset, joita se antoi parlamentille vuoden 2017 sovittelemisen lopussa; odottaa, että vuoden 2019 talousarvioesityksessä suhtaudutaan kunnianhimoisemmin nuorisotyöttömyyden torjuntaan ja löydetään oikea tasapaino tämän alan vastaanottokyvyn todellisen kehittymisen ja panostamisvalmiutta tähän asiaan osoittavan poliittisen tahdon välille; muistuttaa komission sitoutuneen siihen, että se ehdottaa nuorisotyöllisyysaloitteen rahoituksen lisäämistä edelleen lisätalousarvion kautta edellyttäen, että aloitteessa pystytään vuonna 2018 hyödyntämään tämä lisäys; edellyttää, että jäsenvaltiot ja komissio huolehtivat siitä, että työtarkjoukset vastaavat osallistujan profiilia ja koulutusta ja työmarkkinoiden kysyntää, jotta osallistujat työllistyisivät pysyvästi;
7. kehottaa komissiota toimittamaan vuoden 2019 menettelyyn tiedot nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon rahoituksesta kansallisten osuuksien mukaan jaoteltuna, jotta täydennettäisiin jo saatavilla olevia tietoja kokonaiskustannuksista; kehottaa painokkaasti komissiota parantamaan synergioita nuorisotyöllisyysaloitteen, Euroopan sosiaalirahaston ja jäsenvaltioiden kansallisten talousarvioiden välillä, jotta varmistetaan, että nuorisotyöllisyysaloitteella ei korvata kansallista rahoitusta työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille;
8. katsoo, että 30-vuotista taivaltaan juhlistava Erasmus+ on edelleen merkittävin nuorison liikkuvuutta edistävä ohjelma, joka yhdessä EU:n muiden kulttuuriohjelmien kanssa opettaa ja teroittaa nuorille olennaisia eurooppalaisia arvoja, kuten saatavilla olevan rahoituksen ylittävää vastaanotettujen hakemusten määrä osoittaa; katsoo, että Erasmus+ -ohjelman määrärahoja on lisättävä vuonna 2019 edelleen (ne on vähintään kaksinkertaistettava), jotta voidaan vastata ohjelman tukikelpoisiin pyyntöihin ja etenkin elinikäistä oppimista koskeviin pyyntöihin;
9. katsoo, että tutkimus, kilpailukyky ja pk-yritykset ovat avainasemassa talouskasvun mahdollistamisessa ja työpaikkojen luomisessa; tähdentää näin ollen, että on tärkeää tarjota EU:n yritysille ja etenkin pk-yrityksille innovointia, tutkimusta ja investointeja suosiva ympäristö, jotta unionin talous olisi aidosti kilpailukykyinen maailmanlaajuisesti; korostaa, että otsakkeen 1 a talousarviota on lisättävä ja että on laajennettava menestyksekkäiden ohjelmien, kuten Horisontti 2020 -puiteohjelman ja pk-yrityksiä tukevien ohjelmien, kuten yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME), rahoitusta, sillä niissä on paljon enemmän hakijoita kuin rahoituksen saajia; korostaa, että pk-yrityksiä koskevia ohjelmia suunniteltaessa on syytä ottaa huomioon näitä yritysyrityksiä koskevat erityisvaatimukset ja niiden vähäiset hallinnolliset resurssit; katsoo tämän olevan tarpeen, kun otetaan huomioon nopeasti muuttuva maailma, jossa kilpailu on erittäin vilkasta, sekä digitalisaation aikaansaamat perusteelliset muutokset kaikilla aloilla; toteaa, että kaikkien näiden ensisijaisien tavoitteiden saavuttamista edistetään myös Euroopan rakenne- ja investointirahastoilla (ERI-rahastot);

Torstai 15. maaliskuuta 2018

10. korostaa, että tutkimukseen ja innovointiin tehtävät investoinnit ovat unionin todellisen kilpailukyyn ennakoedellytys; pahoittelee, että hälyttävän alhaisen hakemusten hyväksymisasteen vuoksi unionin rahoitusta myönnetään entistä harvialueisempiin tutkimuksen ja innovoinnin alan korkeatasoisiin hankkeisiin; korostaa tässä yhteydessä, että on varmistettava, että Horisontti 2020 -puiteohjelman määrärahat ovat asianmukaisella tasolla;
11. korostaa teknologian muutoksesta johtuvan talouskasvun mahdollisuuksia ja kehottaa tukemaan unionin talousarvion avulla asianmukaisesti Euroopan teollisuuden digitalisointia ja digitaalisten taitojen ja yrittäjyyden edistämistä;
12. tiedostaa, että pk-yritykset ovat edelleen unionin talouden selkäranka ja että niillä on jatkossakin ratkaiseva työpaikkoja luova ja kasvua edistävä tehtävä unionissa; panee merkille COSME-ohjelman menestyksen ja pyytää näin ollen lisäämään ohjelman määrärahoja vuonna 2019;
13. pitää myönteisenä Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) laajentamista ja tehostamista, sillä sen takuurahasto, jonka rahoitusta on lisätty, on avainasemassa unionin investointivajeen vähentämisessä; muistuttaa, että ESIR-takuurahastoa on rahoitettu osittain Horisontti 2020 -puiteohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen kustannuksella, vaikka molemmat ovat pitkän aikavälin tulevaisuuteen suuntautuneita ohjelmia; toteaa kantanaan olleen jo pitkään, että kaikki uudet aloitteet on rahoitettava uusilla määrärahoilla, ei siirtämällä rahoitusta muualta, ja että nykyisille ohjelmille aiheutunut vahinko on korjattava vuotuisessa talousarvio-menettelyssä; muistuttaa, että mahdollisimman suuri osa näiden ohjelmien leikkauksista olisi kumottava;
14. korostaa, että laajennetun ESIRin olisi parannettava vuonna 2019 merkittävästi maantieteellistä kattavuutta, jotta kaikki alueet voivat hyötymään yhtäläisesti unionin budjettitakuun vipuvaikutuksesta; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön rakenteellisia uudistuksia, jotka parantavat investointiympäristöä ja paikallisia valmiuksia, jotta ESIR-tuki voitaisiin panna tehokkaasti täytäntöön kaikilla alueilla;
15. pitää myönteisenä, että jäsenvaltiot sitoutuivat äskettäin EU:n uudistettuun puolustusohjelmaan, jolla pyritään tehostamaan niin kovaa kuin pehmeää valtaa, ja katsoo, että tällä vastataan kansalaisten tuntemiin turvallisuushuoliin, kun lisääntyvä maailmanlaajuinen epävakaus lietsoo uudentyyppisiä uhkia; kannattaa komission äskettäistä aloitetta Euroopan puolustusteollisen kehittämissohjelman käynnistämiseksi Euroopan puolustusrahaston ensimmäisenä vaiheena; edellyttää, että Euroopan puolustusteollinen kehittämissohjelma rahoitetaan pelkästään kohdentamattomalla liikkumavaralla ja/tai erityisvälineillä sen sijaan, että siirrettäisiin varoja nykyisistä ohjelmista;
16. korostaa, että sisäisen turvallisuuden on pysyttävä unionin yhtenä unionin tärkeimmistä painopisteistä, ja kehottaa lisäämään tämän kehittyvän politiikanalan rahoitusta; on vakuuttunut siitä, että unionin on panostettava enemmän rajojensa vahvistamiseen ja hallintaan, lainvalvontavirastojen ja kansallisten viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön tehostamiseen sekä terrorismin, radikalisoitumisen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan siten, että ottamalla käyttöön asianmukainen ja nykyaikainen digitaalinen tietojärjestelmä; korostaa tässä mielessä sisäisen turvallisuuden rahaston roolia ja tähdentää, että rajavalvonnan, turvallisuuden ja oikeusasioiden aloilla toimiville virastoille on annettava riittävä rahoitus; muistuttaa, että tämän välineen kokonaisrahoitusta vähennettiin huomattavasti vuoden 2018 osalta;
17. pyytää lisärahoitusta väkivaltaisia ääriliikkeitä unionissa ruokkivan radikalisoitumisilmiön torjumiseksi; katsoo, että tähän tavoitteeseen voidaan päästä edistämällä kotouttamista ja torjumalla syrjintää, rasismia, muukalaisvastaisuutta, fundamentalismia, vihapuhetta ja vihakirjoituksia;
18. pitää myönteisenä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston (AMIF) roolia; kannustaa osoittamaan tälle rahastolle riittävästi määrärahoja vuonna 2019, jotta tuettaisiin turvapaikanhakijoiden ihmisarvoista vastaanottoa jäsenvaltioissa, oikeudenmukaisia palautusstrategioita, uudelleensijoittamisohjelmia, laillista muuttoliikettä edistävää politiikkaa sekä kolmansien maiden kansalaisten todellisen sopeuttamisen edistämistä ja jotta puututtaisiin laittomaan muuttoliikkeeseen; toistaa pitävänsä tärkeänä kohdennettuja rahoitusmahdollisuuksia muuttoliike- ja pakolaiskriisin perimmäisiin syihin puuttumiseksi; korostaa, että tässä tarkoituksessa unionin talousarviosta on rahoitettava toimenpiteitä muuttajien alkuperämaissa sekä pakolaisia vastaanottavissa maissa, jotta muun muassa torjuttaisiin köyhyyttä ja työttömyyttä ja ratkaistaisiin koulutukseen liittyviä ja taloudellisia haasteita ja torjuttaisiin epävakautta;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

19. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen, jonka tavoitteena olisi unionin tason taloudellisen solidaarisuuden ilmaiseminen terrorismin uhreille ja heidän perheilleen;

20. muistuttaa unionin virastojen merkityksestä varmistettaessa unionin lainsäädännöllisten tavoitteiden ja siten myös poliittisten tavoitteiden saavuttaminen esimerkiksi kilpailukyvyyn (työllisyys, kestävä kasvu, energiaunioni), muuttoliikkeen (turvapaikka-asiat, rajatylittävä hallinta), perusoikeuksien tukemisen (tietosuojat) ja turvallisuuden yhteydessä (kyberrikollisuus, huumeet, petokset, rahanpesu, terrorismi, oikeusalan yhteistyö, poliisiyhteistyö ja laaja-alaisten tietojärjestelmien tukeminen); odottaa vuoden 2019 talousarviosta käytävien neuvottelujen johtavan realistisella tasolla olevan asianmukaisen rahoituksen osoittamiseen EU:n virastojen ja EU:n muiden elinten toiminta- ja hallintomenoihin, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä, myös lisääntyvät tehtävänsä ja kasvaneen työtaakkansa; kehottaa osoittamaan riittävät resurssit, jotta taattaisiin Euroopan syyttäjänviraston asianmukainen toteuttaminen ja toiminta; kehottaa arvioimaan yleisemmällä tasolla perusteellisesti kaikkien virastojen strategiset intressit ja tehtävät sekä mahdollisuudet ryhmittää virastoja yhteen niiden tehtävien strategisen luonteen ja tulosten perusteella; toistaa kantansa, jonka mukaan vuosi 2018 on viimeinen vuosi, jolloin pannaan täytäntöön viiden prosentin henkilöstövähennys ja ns. uudelleen kohdennettävien toimien varanto; kehottaa komissiota ja neuvostoa pidättymään virastojen resurssien lisäleikkauksista vuoden 2019 talousarviossa;

21. katsoo, että nyt kun keskeiset toimijat, kuten Yhdysvallat, ovat haluttomia pitämään kiinni Pariisin sopimuksen mukaisista ilmastositoumuksistaan, vuoden 2019 talousarvion on annettava unionille mahdollisuus asettaa avoimesti eturintamaan vastattaessa tähän yhteen sukupolvellemme merkittävimmistä haasteista järjestämällä lisätukea esimerkiksi Life-ohjelman ilmastotoimet-alaohjelmalle, Copotential-aloitteelle ja Clean Sky -yhteisyritykselle; korostaa, että tätä koskevia menoja olisi pidettävä pikemminkin pitkän aikavälin sijoituksina kuin kustannuksina ja että niin tilintarkastustuomioistuimien kuin talous- ja rahoitusasioiden neuvosto ovat todenneet unionin jäävän jälkeen ilmastoalan rahoitustavoitteestaan; kehottaa komissiota täyttämään Pariisin sopimuksen tavoitteet ja unionin omat pitkän aikavälin ilmastotavoitteet noudattamalla nykyisessä monivuotisessa rahoituskehelyksessä (2014–2020) asetettua ilmastorahoituksen 20 prosentin tavoitetta; korostaa tässä suhteessa, että rahoitusosuuden olisi oltava vuonna 2019 yleistä tavoitetta merkittävästi suurempi, koska nykyisen monivuotisen rahoituskehelyksen ensimmäisinä vuosina määrät olivat alhaisempia, ja ilmastomuutoskysymysten valtavirtaistamisen mekanismia olisi hyödynnettävä optimaalisesti;

Yhteisvastuun lujittaminen sosiaalisiin, alueellisiin ja maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi

22. katsoo, että unionin talousarviolla olisi edesautettava jäsenvaltioiden toimia esimerkiksi työttömyys- ja terveydenhuoltoalalla varaamalla riittävästi määrärahoja ohjelmiin, joilla torjutaan eriarvoisuutta, lievitetään köyhyyden pahimpia ilmenemismuotoja, etenkin kun kyseessä ovat eristyneimmät ja hauraimmat väestönosat ja varsinkin lapset, ja annetaan kansalaisille mahdollisuudet hankkia digitalisaatioon mukautumisen edellyttämiä taitoja;

23. korostaa, että on lisättävä kiireellisesti rahoitusta unionin ohjelmille, joilla tehostetaan kasvua ja pitkäaikaisten, laadukkaiden työpaikkojen luomista etenkin nuorille, sekä täydennetään jäsenvaltioiden pyrkimyksiä varmistaa ammattitaitojen kirjo aikaisen erikoistumisen sijasta, mikä auttaa parantamaan selviytymiskykyä ja edistämään yhteiskunnallista sopeutumista ja auttaa samalla torjumaan väestökatoa ja tietyillä aloilla ilmenevää puutetta pätevistä työvoimasta sekä tukemaan hyvinvointijärjestelmien kestävyyttä; huomauttaa, että erityisistä räätälöidyistä ratkaisuista voisi olla hyötyä aloilla ja/tai alueilla, joita tämä erityisesti koskee tai joista on tullut selvästi paljon haavoittuvaisempia;

24. palauttaa mieliin, että väestö ikääntyy merkittävässä määrin ja erityistä ja kohdennettua hoitoa tarvitseva ikääntyvä väestö, etenkin vanhusten määrä, kasvaa; kehottaa komissiota käynnistämään uusia tukitoimenpiteitä väestökehityksen haasteisiin vastaamiseksi ja muistuttaa tukevasa "dementiakylän"kaltaisia aloitteita, joissa asianmukaista hoitoa annetaan jo varhaisesta vaiheesta alkaen;

25. korostaa, että sukupuolisyrintä ja erityisesti työmarkkinoilla ilmenevä sukupuolisyrintä on sekä vastoin EU:n arvoja että suuri este talouskasvulle, sillä se estää naisia pääsemästä mielekkäisiin töihin; pitää naisten vaikutusmahdollisuuksien kasvattamista olennaisen tärkeänä, jotta saadaan aikaan osallistavampia, tasapuolisempia ja rauhanomaisempia yhteiskuntia, joissa kasvu on kestävämpää; odottaa, että vuoden 2019 talousarviossa tuetaan naisten yrittäjyyttä, kannustetaan myöntämään unionin rahoitusta naisille esimerkiksi COSME-ohjelmasta ja Horisontti 2020 -puiteohjelmasta sekä laajennetaan koheesiopolitiikkaa, jotta voidaan tukea lisäinvestointeja koulutuksen, lastenhoidon ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, millä autetaan naisia perhe- ja työelämän yhteensovittamisessa;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

26. toistaa olevansa huolissaan viivästyksistä koheesiopolitiikan täytäntöönpanossa, koska kyseinen politiikka ilmentää unionin alueellista yhteisvastuuta ja on sen tärkein investointipolitiikka; toteaa kuitenkin, että vuosi 2017 oli ensimmäinen, jonka aikana ERI-rahaston ohjelmien täytäntöönpanoa on nopeutettu, ja odottaa tämän suuntauksen jatkuvan eroon vuonna 2018 ja 2019; katsoo täytäntöönpanon mutkattoman etenemisen edellyttävän tasoltaan riittäviä maksumäärärahoja;

27. palauttaa mieliin, että unioni on edistänyt merkittävästi rauhan ja sovinnon aikaansaamista Irlannissa, erityisesti PEACE- ja Interreg-ohjelmien avulla, joiden kohteena ovat Pohjois-Irlanti ja raja-alueet etelässä; kehottaa noudattamaan täysin aiemmin tehtyjä sitoumuksia, kuten pitkänperjantain sopimusta, oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian kunnioittamisen osalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan rauhanprosessin tukemista rahoittamalla edelleen PEACE-ohjelmaa ja siihen liittyviä ohjelmia;

28. korostaa, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on yksi unionin yhdentymisen kulmakivistä ja että se on taannut korkealaatuisten elintarvikkeiden toimitusvarmuuden unionin kansalaisille, hyvin toimivat maataloussisämarkkinat ja maaseutualueiden kestävyys jo monen vuoden ajan; muistuttaa, että YMP-rahoitus edistää erityisesti unionin maatalouden kannattavuutta ja vakautta;

29. pyytää komissiota jatkamaan tukeaan viljelijöille, jotka ympäri Eurooppaa yrittävät selviytyä odottamattomista markkinoiden heilahteluista, ja turvaamaan turvallisen ja laadukkaan elintarvikehuollon; pyytää kiinnittämään asianmukaisesti huomiota pienviljelyyn ja pienimuotoiseen kalastukseen;

30. katsoo, että alueellistamisen ja sosioekonomisten tavoitteiden on oltava tärkeämmässä asemassa yhteisessä kalastuspolitiikassa ja että meri- ja kalatalousrahaston soveltamisalaa on laajennettava; kehottaa komissiota helpottamaan rahoituksen saantia ja yksinkertaistamaan siihen liittyviä menettelyjä; on erityisen huolestunut Yhdistyneen kuningaskunnan eroamiseen Euroopan unionista liittyvistä mahdollisista haitallisista vaikutuksista kalastukseen etenkin rannikolla sijaitsevien naapurimaiden kohdalla;

31. panee tyytyväisenä merkille ehdotuksen laajentaa unionin pelastuspalvelumekanismen soveltamisalaa ja vahvistaa mekanismeja; katsoo, että pelastuspalvelumekanismen vahvistaminen on erittäin tärkeää, jotta unionin tasolla voidaan reagoida pelastuspalvelun alalla nopeammin ja johdonmukaisemmin, kun on kyse luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien suuronnettomuuksien ennaltaehkäisyä, niihin valmistautumisesta ja niihin vastaamisesta unionissa tai sen ulkopuolella;

32. odottaa ilmenneiden resurssirajoitusten perusteella, että käynnissä olevia menettelyjä ja toimenpiteitä tehostetaan talousarviota toteutettaessa, ja kehottaa unionia kantamaan lisää vastuuta, jotta voidaan varmistaa, että talousarvioitumukset suoritetaan oikea-aikaisesti ja kustannustehokkaasti;

33. katsoo, että muutto- ja pakolaisvirtojen hallintaan osallistuvilla tai siihen liittyvillä unionin virastoilla, ohjelmilla ja politiikoilla olisi oltava riittävästi varoja ja henkilöresursseja käsitellä nykyistä pakolaiskriisiä, josta myös jäsenvaltioiden odotetaan kantavan vastuuta taakanjaon periaatteen ja Geneven yleissopimusten mukaisesti; katsoo, että löytääkseen pitkän aikavälin ratkaisun EU:n olisi osoitettava myös ulkoista yhteisvastuuta edistämällä rauhalle ja vauraudelle suotuisia oloja alkuperämaissa ja korostamalla tuntuvammin investointeja ja kehityspolitiikkaa, erityisesti huolehtimalla Euroopan kestävä kehityksen rahaston, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen ja humanitaarisen avun välineen täytäntöönpanosta; korostaa kehityspolitiikan tärkeyttä ja erityistä arvoa ja sen painopisteitä, kuten köyhyyden poistamista ja koulutuksen, terveyden ja taloudellisen kehityksen edistämistä; korostaa, että on jatkettava UNRWA:n toimien ja ohjelmien tukemista; painottaa, että yksi unionin vakauden ja vaurauden säilyttämisen ehdoista on unionin vakaa naapuruuspolitiikka; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että etusijalle asetetaan EU:n naapurustoon tehtävät investoinnit, jotta voidaan paneutua alueen tärkeimpiin kysymyksiin (muuttoliike, pakolaishaasteet ja kehitys eteläisellä naapurialueella ja epävakaus itäisellä naapurialueella), jotka johtuvat osittain siitä, että Venäjän ulkopolitiikka ei vastaa kansainvälistä oikeutta eikä demokratian ja ihmisoikeuksien normeja; korostaa, että EU:n uudet poliittiset painopisteet ja tulevat haasteet, kuten turvallisuus ja puolustus, olisi rahoitettava uusista määrärahoista, ei leikkaamalla olemassa olevien menestyksekkäiden ja tärkeiden toimintojen ja ohjelmien, kuten kehitysavun, humanitaarisen avun tai naapuruuspolitiikan, määrärahoja; korostaa lisäksi, että turvallisuus- ja kehityspolitiikat vaikuttavat toisiinsa ja että molemmat ovat tärkeitä edellytyksiä toimivan valtion ja sellaisten toimivien hallintorakenteiden rakentamiselle, joissa ei esiinny korruptiota ja joissa noudatetaan sosiaalialan, terveydenhuollon ja talousalan vähimmäisvaatimuksia;

Torstai 15. maaliskuuta 2018

34. palauttaa mieliin kantansa, jonka mukaan erityisrahastojen kaltaiset rinnakkaiset budjettimekanismit ja muut vastaavat välineet vaarantavat talousarviomenettelyn ja varainhoidon avoimuuden ja haittaavat parlamentin oikeutta harjoittaa tehokasta menojen valvontaa; katsoo siksi, että nämä aivan viime vuosina luodut ulkoiset välineet on sisällytettävä unionin talousarvioon ja että on löydettävä vaihtoehtoisia ratkaisuja, jotta unioni voi reagoida ripeästi hätätilanteisiin ja niiden jälkeisiin tilanteisiin kansainvälisellä tasolla;

35. korostaa, että liittymistä valmistelevalle tukivälille olisi muiden tavoitteiden ohella ensisijaisesti helpotettava poliittisia ja taloudellisia uudistuksia laajentumismaissa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota arvioimaan edelleen liittymistä valmistelevalle tukivälilleen rahoitusta vuoden 2019 talousarviota koskevassa ehdotuksessaan, kun otetaan huomioon Turkin poliittisen tilanteen heikentyminen sekä kiireellinen tarve puuttua yhä lisääntyvään radikalisoitumiseen Balkanin maissa;

Vuoden 2019 menettelyä koskevat odotukset

36. pyytää komissiota toimimaan edelleen vilpittömänä välittäjänä menettelyn joka ikisessä vaiheessa ja panemaan budjettivallan käyttäjän päätökset täytäntöön tarkkaan ja täsmällisesti;

37. pitää myönteisenä, että monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin jälkeen on käynyt vuoden 2018 menettelyssä selväksi, että budjettivallan käyttäjä voi käyttää oikeuksiaan täysipainoisesti määrittääkseen EU:n talousarvion tason ja sisällön vuotuisessa talousarviomenettelyssä, toisin kuin neuvoston 20. helmikuuta 2018 antamissa päätelmissä varainhoitovuoden 2019 talousarviomenettelyn suuntaviivoista väitetään;

38. katsoo, että kansalaisten suoraan valitseman Euroopan parlamentin olisi budjettivallan käyttäjänä täytettävä poliittinen tehtävänsä ja esitettävä ehdotuksia pilottihankkeiksi ja valmistelutoimiksi, joista käy ilmi sen poliittinen visio tulevaisuutta varten; sitoutuu tässä yhteydessä itse ehdottamaan pilottihanke- ja valmistelutoimipakettia, joka laaditaan tiiviissä yhteistyössä kaikkien sen valiokuntien kanssa, jotta löydetään oikea tasapaino poliittisen tahdon ja teknisen toteutettavuuden välillä komission arvion mukaisesti;

39. odottaa, että vuoden 2019 budjettineuvottelut perustuvat yhteiseen poliittiseen pyrkimykseen ja solidaarisuuteen ja että niissä otetaan huomioon EU:n ohjelmien ja politiikkojen lisäarvo; katsoo tämän tavoitteen olevan saavutettavissa ainoastaan, jos neuvotteluosapuolet saavat asianmukaisesti tietoa toistensa kannoista, käynnistävät neuvottelut mahdollisimman aikaisessa vaiheessa ja ovat halukkaita kompromisseihin;

o

o o

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI